Fragilitatea „Pactului verde”

Armistițiul om-natură

nu poate fi garantat de știință

Faimosul „Pact verde” – expresie a unei disperări acute a oamenilor de știință în fața degradării marilor ecosisteme mondiale – a fost lansat la începutul anilor '90 (Conferința de la Rio de Janeiro), dar începutul de secol XXI nu încetează să alarmeze organizațiile ecologice care monitorizează fenomenele naturale dezastruoase. Cele mai recente vești ne aduc la cunoștință situații care confirmă predicțiile științifice din ultimii ani: defrișarea pădurilor tropicale va accelera atingerea pragului critic al existentei vegetației luxuriante; periodicitatea incontrolabilă a înfloririi bambusului va declanșa foamete în India; uriașii nori de praf ce străbat cerul nord-vestic al Chinei accentuează poluarea și distrug fertilitatea pământului.

PAUL IOAN

Dezastrul pădurilor tropicale se apropie vertiginos

Cel mai nou studiu privind moartea lentă a pădurilor tropicale a fost prezentat la începutul Conferinței internaționale a societăților geologice desfășurată la Edinburgh (Scoția). Conform cu modelul matematic prezentat de prof. James Alcock, *prognoza privind supraviețuirea ecosistemelor conținând vegetație luxuriantă din Brazilia, Bazinul Congo și zona de sud-est a Asiei este mult mai dramatică decât se prevedea până-n prezent.* În numai 10-15 ani (și nu în 30-50 de ani cum se credea) se va atinge acel prag critic de la care nici omul și nici natura însăși nu mai pot face nimic eficient pentru regenerare.

Tăierile masive cu scop comercial, agricol și pentru minerit au afectat aproape ireversibil echilibrul a ceea ce specialiștii numesc *evapo-transpirația vegetală.*

Menținerea umidității este elementul-cheie al existenței pădurilor tropicale. Acest indicator esențial cunoaște o scădere mai rapidă decât s-a prevăzut, întrucât defrișările, chiar și parcelate, se coroborează acum cu creșterea globală a temperaturii și periodicitatea imprevizibilă a secetei. Peste un sfert din suprafața acestui „plămân verde” al Pământului este deja irecuperabil. Faptul este cu atât mai grav, cu cât mai mult de 70 la sută din speciile de plante și viețuitoare se regăsesc pe numai un hectar al unei astfel de paradis.

Înflorirea bambusului declanșează tragedii

Autoritățile indiene se pregătesc cu asiduitate pentru perioada de foamete care va urma nu mai târziu de un an sau doi. Pare incredibil, chiar absurd pentru cei neinițiați, dar acest flagel va fi determinat de un eveniment sublim în viața oricărei plante: înflorirea. Numai că specificitatea majorității speciilor de bambus ce trăiesc în India este aceea de a muri imediat după ce fac floare. Și cum bambusul este uriașa comoară economică a multor milioane de oameni din acea regiune asiatică (folosit la alimentație, construcție, farmaceutică, artizanat etc.), dispariția generalizată a unei generații de astfel de plante este o catastrofă naturală. Nici astăzi oamenii de știință nu pot explica (și implicit preveni) faptul că *o dată la 40 sau 50 de ani, imense culturi de bambus își sincronizează înflorirea și apoi mor.* Acestui fenomen i se asociază în mod devastator explozia generațiilor de rozătoare (în special șobolani), care se orientează înfometate spre alte culturi agricole indiene. Fenomenul este, încă, incontrolabil și ultima „foamete a bambusului” s-a produs în perioada 1961-1964. Botaniștii presupun că este vorba despre o ancestrală memorie a rizomilor de bambus, care declanșează o autentică sinucidere colectivă a planteï. Pentru a ne putea face o idee despre amploarea crizei, amintim că la ora actuală uciderea unei sute de șobolani este răsplătită cu 2,5 dolari SUA (dovada pentru autorități este coada animalului!), iar anual sunt exterminate aproximativ 2,6 milioane de astfel de rozătoare.

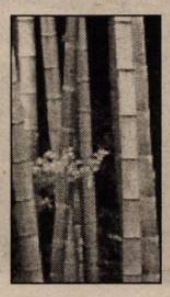

Norii de praf care ucid

Furtunile de praf care s-au abătut asupra nord-estului Chinei la începutul acestui an – și care se repetă tot mai des în ultimul deceniu – tind să afecteze grav fertilitatea regiunilor agricole respective. Seceta prelungită, creșterea globală a temperaturii și jocul imprevizibil al presiunii atmosferice distrug cu o consecvență morbidă întinse zone din China, Coreea de Nord, Coreea de Sud și Japonia. Una din consecințele adiacente este secarea lacurilor cu ajutorul cărora se face irigarea culturilor. Segmente importante de populație rurală își caută, în mod curent, alte mijloace de trai și părăsesc locul de baștină. Situația economico-climaterică provocată de aceste dure „capricii” naturale a determinat oamenii de știință să încerce atât o prognoză a acestor catastrofe naturale, cât și găsirea unor metode de prevenire. Însă până-n prezent, sateliții meteorologici care survolează zonele respective nu fac decât să constate cât de nedreaptă este uneori natura cu existența normală a omului.

FOAMETEA în lume

Nimic nou sub soare: fenomenul subnutriției continuă să facă ravagii, chiar și acolo unde ne-am aștepta mai puțin. Singurul progres pare a fi doar că, astăzi, el este studiat prin metode științifice mai moderne. Circa 826 milioane de pământeni suferă de malnutriție, 34 de milioane trăind chiar în țările industrializate! Experții FAO (Organizația pentru Alimentație și Agricultură) menționează că este vorba despre carențe energetice, dar și despre deficite în anumite componente nutritive: fier pentru femei, vitamine, oligoelemente, lipide și proteine de calitate pentru copii. Criteriul unei bune alimentații se referă la menținerea echilibrului între starea de sănătate și activitatea cotidiană. Surprinzător, în Europa, zonele rurale sunt cele mai afectate de malnutriție, deși se vorbește atât despre „mâncarea sănătoasă” a țăranilor. Problema constă în varietatea acestei alimentații și în imposibilitatea materială de procurare a rației zilnice. Din păcate pentru noi, totul sună foarte cunoscut... *(A.N.P.)*

Jumătate din limbile globului

pe cale de dispariție

6800 este numărul de limbi vorbite la ora actuală pe glob. La ora actuală!, pentru că, în viitor, adică până la jumătatea acestui secol, jumătate din acestea s-ar putea să dispară. Cel puțin aceasta este concluzia unui studiu efectuat de Institutul Worldwatch, o instituție engleză privată, dar cu renume în domeniul studiilor întreprinse pe tema evoluției globale a umanității. Jumătate din limbile existente sunt vorbite de mai puțin de 2500 de persoane, fapt îngrijorător de vreme ce este unanim acceptată teoria potrivit căreia este nevoie de cel puțin 100000 de vorbitori pentru a asigura conservarea unei limbi de la o generație la alta. „În mare parte, situația limbilor este similară cu cea a speciilor de plante și animale pe cale de dispariție”, a declarat Payal Sampat, cercetător la institutul amintit. Printre limbile pe cale de dispariție se numără cele vorbite de comunități restrânse din Siberia, Alaska și jungla Amazonului. Deși pare incredibil, cercetătorii afirmă că, de exemplu, limba Udihe este vorbită doar de 100 de persoane, Arikapu de șase persoane, iar Eyak este cunoscută (și vorbită?) doar de... o singură persoană – o femeie în vârstă de 83 de ani, Marie Smith, din Anchorage, statul Alaska. *(A.P.)*

O plantă depoluează solul

Contrar celor mai multe plante care mor pe solurile poluate de zinc, ***Thlaspi caeralescens*** *crește și înflorește natural aici. Ea face parte din cele 400 de specii zise „hiperacumulatoare” care pot absorbi în țesuturile lor până la 200 la sută din zinc și în jur de 0,3 la sută din cadmiu, fără să sufere. Aceste calități excepționale au trezit interesul echipei conduse de Jean-Luois Morel, directorul laboratorului pentru sol și mediu de la ENSAIA-INRA. Cercetătorii intenționează să folosească planta pentru tratarea solurilor poluate cu zinc și cadmiu, cum ar fi cele din jurul vechilor mine, acum dezafectate, sau din apropierea vechilor centre metalurgice, sau zonele de depunere a deșeurilor. Plantele recoltate aici vor absorbi metalele, vor fi uscate și apoi incinerate recuperându-se cenușa. Solul va deveni din nou folositor culturilor. Cu toate acestea, puțini oameni de știință speră ca tehnologia respectivă să fie folosită pe scară largă. O altă metodă „bio” care ar înlocui metodele chimice folosite până acum costă foarte mult și lasă solurile improprii culturilor un timp mai îndelungat.* (I.S.)

GHEȚARII TROPICALI

moarte ireversibilă

Anul 2015 va reprezenta un moment-limită mai mult decât dramatic pentru Terra, din punct de vedere al degradării mediului. Cercetătorii estimează că atunci se vor topi complet toți ghețarii tropicali, din cauza încălzirii climei. Celebrele zăpezi de pe Kilimandjaro vor supraviețui doar în pagini literare, platoul tibetan și Anzii își vor păstra doar fascinanta aură mitică, însă înveșmântată în „straie” noi și nimic nu va mai arăta ca acum un veac. Măsurătorile indică dispariția unei treimi din volumul total al acestor ghețari, doar în ultimii 12 ani. În sud-estul statului Peru, ghețarii din Quelccaya scad de 32 de ori mai repede, de trei ani încoace, decât în perioada 1963-1978, iar în Tibet, încălzirea este de două ori mai puternică decât cea din zona mării! Între consecințele dramatice, afectarea alimentării estivale cu apă a capitalei peruane, Lima (10 milioane locuitori), dispariția irigațiilor și a producției de electricitate bazate pe apa ghețarilor andini reprezintă doar câteva semnale de alarmă serioase. Mai ales că, dincolo de acestea, se pot produce „reacții în lanț” greu de anticipat. *(A.N.P.)*

Anatomia secundei

Proiectul „Millenium”

PE INSULA „FRONTIEREI CELESTE”

ALEXANDRU MIRONOV

Industria grea (șantierele pentru sateliții energetici, cele pentru nave cosmice) va fi localizată în zone satelitare insulei Lagrange – acea frontieră din înălțimi, cum o numește G.K.O'Neill, la câteva zeci de kilometri distanță, fabricile fiind legate prin cabluri pe care vor circula *magneplane* de transport, funcționând ieftin, cu motoare liniare și solare. În interiorul insulei vor fi instalate telescoapele, laboratoarele biotehnologilor, atelierele pentru crescut cristale (de siliciu, arseniu sau bor) sau secțiile de microelectronică. Doar creșterea cristalelor (foarte rentabilă, în absența gravitației) și fabricarea cip-urilor (în condițiile unei atmosfere de perfectă puritate), ca și a câtorva medicamente (interferonul și vaccinurile, de pildă) pot amortiza rapid investițiile reclamate de *I 1* – suma inițial calculată de specialiștii de la Institutul de Studii Spațiale ar fi cam la 100 miliarde dolari, adică dublul *Proiectului Apollo).*

Bineînțeles, de viteza cu care primul *I 1* își va atinge autonomia va depinde, de altfel, ritmul de creștere a întregii colonii *Lagrangia.* De amatori pentru aventura cosmică proiectul „Frontierei Celeste” nu va duce lipsă. Atracția aventurii, a unui câștig substanțial, facilitățile pentru cercetare, securitatea tehnică (dar și militară – proiectul va fi, categoric, o acțiune internațională, de cooperare a mai multor țări), curățenia mediului ambiant (practic aseptic), pitorescul extraordinar al peisajului („vizionat” prin „ferestre TV”), surogatul de gravitație oferit locuitorilor de forța centrifugă, obținută prin rotirea axială și creând senzația confortabilă de greutate, o geometrie a stației în linii rotunde, continue (pentru evitarea sentimentului de claustrofobie) vor atrage, de la început, mii, apoi zeci și sute de mii și, către 2100-2150, milioane de oameni, către aventura colonizării „zonelor Lagrange”. Ba chiar oamenii vor veni și se vor stabili cu mare entuziasm în Cosmos, susțin partizanii proiectului „Frontierei Celeste”: fiecare *I 1* va fi un adevărat oraș, împărțit în cartiere (administrativ, agricol, industriale, de cercetări), iar în 2025 prima mie de copii se va fi născut deja în „zonele Lagrange”!

Generația a II-a de insule spațiale va aparea atunci când vor fi funcționale primele cinci-șase *I 1*-uri. Un *I 2* va avea forma „clasică” de titirez, de roată cosmică ce se răsucește în jurul unui ax central. Va avea, probabil, un diametru de 1800 metri și locuitorii – peste 100000 – vor trăi în torul roții, în așezări mici, „satele” lagrangiene.

Activitățile se vor desfășura în fabrici-satelit, legate prin cabluri și coridoare lungi de câțiva kilometri de stația-mamă.

Materiile prime sosesc încă de pe Lună dar s-a trecut masiv la receptarea, orientarea și împingerea pur și simplu – metodă lentă dar ieftină – a asteroizilor și meteoriților către coloniile din zonele *L4* și *L5.*

Atmosfera de oxigen cu hidrogen și azot, la presiune mică, permite dezvoltarea, în serele hidroponice, a unei vegetații luxuriante, cu rezultatul că hrana cetățeanului „cosmic” este la fel de bogată în vitamine și principii ca și cea a pământeanului anului 2050. Mai mult: volumul relativ mare al insulei va permite amenajarea unor forme de relief – munți minusculi, mici dealuri și văi, chiar lacuri și râuri de mici dimensiuni, dar de mare efect psihologic. Poftiți în Cosmos!

E bine de ştiut

Este una din afecţiunile grave, infecţioase, cauzată de bacili specifici, care produc toxine. Prin oricare mică leziune tegumentară, agenţi patogeni pătrund în organismul uman şi prin toxinele lor ataca în special sistemul nervos.

La început, bolnavul are următoarele simptome: este mereu într-o stare de indispoziţie, fără motiv, nu are poftă de mâncare, face febră, iar – în stare mai avansată – suferă de

TETANOSUL

un spasm al muşchilor feţei, care se poate extinde asupra întregii mase musculare. Incubaţia cu toxină masivă este de treicincisprezece zile, după care, în multe cazuri, boala este letală. Când perioada dintre debutul primelor semne şi cea a spasmelor este mai scurtă, speranţele de vindecare sunt cu atât mai greu de aşteptat. Uneori, spasmele se extind de la început şi asupra musculaturii cefei şi spatelui producând automat o curbare către înapoi a trunchiului.

Este verificat însă că braţele şi picioarele sunt mai puţin atacate dar este posibilă producerea de spasme la extensia acestora. Persoanele pentru care diagnosticul de tetanos a fost precizat, ar trebui să se teamă de un spasm respirator de durată care duce cel mai frecvent la moarte.

Cu toţii ar trebui să ne protejăm împotriva acestei boli atât de periculoase prin vaccin profilactic. Imunizarea de fond începe în lunile de sugar ale copilului, iar rapelul este obligatoriu din 10 în 10 ani.

Accidentele cu tăieturi şi înţepături profunde, precum şi cele care au ca urmare plăgi septice impun tratamentul de mare urgenţă indicat de medic. Se face cu multă grijă higiena plăgii, se verifică documentul de vaccinare şi, în cazuri speciale, se administrează un rapel. Când se bănuieşte o infecţie, se administrează copilului suspect de tetanos imunoglobulină antitetanică, cu procent mare de antitoxină, sau vaccin antitetanos (pentru rapel).

Deşi la copil şi adult şansele de supravieţuire sunt pozitive, prin procedeele moderne de terapie, vârstnicii pun semne de întrebare. În toate cazurile este bine, ca măsură de apărare, să se evite lucrul în praf, mai ales când aveţi răni, tăieturi, înţepături cu răni adânci, dureroase, ori care supurează.

În locurile de joacă ale celor mici ar trebui evitate zonele în care se constată dejecţii de orice fel.

Tetanosul este o îmbolnăvire ce poate fi prevenită prin vaccin.

Dr. VALERIU MANTA

INDISCREŢII ● INDISCREŢII ● INDISCREŢII

Fermecătoarea regină

La 30 de ani, cea mai frumoasă suverană a lumii a primit diploma de doctor în drept „Honoris causa" de la Universitatea din Londra. Frumoasă, elegantă, Rania a Iordaniei cucereşte lumea nu numai cu farmecul ci şi cu inteligenţa sa.

„Spartacus" campion al seducţiei

Tatăl, la fel cu fiul, este încântat de frumuseţea nurorii, Catherine Zeta-Jones. Aflaţi la Los Angeles, la o partidă de golf, cei din clanul Douglas sunt plini de vervă. La 84 de ani, Kirk Douglas, neegalatul „Spartacus", rămâne un campion al seducţiei.

Consolare după divorţ?

Pentru sărbătorirea celor 39 de ani ai săi, Tom Cruise şi-a oferit o seară în doi, alături de fermecătoarea Penelope Cruz, într-un restaurant din Beverly

Hills. Frumoasa spaniolă, de 24 de ani, a reuşit să-i redea surâsul starului american. Cel puţin pentru moment Tom Cruise pare să fi uitat afacerile legate de divorţul de Nicole Kidman.

Pentru părinţi

ATENŢIE la astm!

Copiii, trecuţi de vârsta de trei ani, în special băieţii, fac una dintre bolile cele mai chinuitoare, cunoscută sub numele de astm. În plină sănătate „aparentă", se instalează o stare de dispnee, respiraţie grea, chinuitoare, cu gemete, în special noaptea. Părinţii tineri se alarmează, aleargă după medic, nu ştiu cum să procedeze. Astmul copilului este o formă de alergie, o hiperreacţie a bronhiilor. În crizele acute de astm, musculatura din ramificaţiile fine ale traheei, din bronhii şi bronhiole se contractă spasmic. Respiraţia, dar mai ales expiraţia sunt îngreunate. Mucoasa de la nivelul bronhiilor se inflamează, formează o masă vâscoasă, care blochează traiectul respirator.

Cauza astmului este hipersensibilitatea la unele substanţe din mediu care pătrund o dată cu aerul în bronhii. Astmul se declanşează mai rar prin alimente, medicamente, înţepături de insecte dar apare frecvent în caz de praf, polen şi spori de mucegai. Şi totuşi, o criză astmatică se produce şi pe fondul unor conflicte sufleteşti, prin infecţia căilor respiratorii, la fum etc. La cei mai mulţi copii care suferă de astm, predilecţia este transmisă ereditar, din părinţi alergici.

În timpul crizei de astm caracteristice sunt starea de sufocare, tuse cu zgomote tipice convulsive şi şuierătoare la expiraţie. Este recomandabil, pentru copilul care suferă de astm, să doarmă suficient, să fie supravegheat îndeaproape de mama sa, să fie ferit de tulburări psihice şi situaţii conflictuale. Cu mare grijă se va preveni infecţia căilor respiratorii, prin îmbrăcăminte răcoroasă, uşoară, iar temperatura camerei copilului nu trebuie să fie prea ridicată şi umiditatea asigurată la cel puţin 60%. Tratamentul astmului este de durată dar cu succes pentru copii. În criză, acestora li se administrează preparate care scad spasmul musculaturii bronhice. În general, sub supraveghere medicală se recomandă zilnic, sedative spasmolitice şi antiinflamatoare. Administrate cu ajutorul unui inhalator special, acestea pot pătrunde adânc în plămân şi alungă spasmul caracteristic. Dacă boala este cauzată de alergie, se va proceda la îndepărtarea factorilor respectivi din mediul de viaţă al bolnavului. Mai mult, se poate face o hiposensibilizare prin tratament, când, pe cale injectabilă dar în concentraţie crescândă, organismul se obişnuieşte cu alergenul şi nu mai reacţionează astmatic la prezenţa acestuia. Schimbarea localităţii, a climei prin cure la mare şi la munte este benefică. *(V.M.)*

Gastronomice

În această săptămână, prin unele dintre reţetele sugerate, doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus, ne aminteşte că se apropie toamna...

ZACUSCĂ CU MĂSLINE

Se iau 3 kg ardei graşi verzi, 2 1/2 kg roşii, 1/2 kg morcovi, 1 kg ceapă, 300 g măsline, 350 ml ulei.

Se curăţă ceapa şi morcovii şi se rad pe partea mare a răzătoarei. Se pune un vas cu ulei pe foc şi se călesc ceapa şi morcovii, amestecând bine cu o lingură de lemn până ce se înmoaie. Ardeii se spală, se curăţă de cotoare şi de seminţe şi se taie în şuviţe. Roşiile spălate se taie felii, la fel şi măslinele. Se aşază apoi legumele în borcane potrivit de mari, începând cu ardeii, apoi ceapa şi morcovii, urmează roşiile şi măslinele, după care se termină tot cu ardei. La fiecare rând se presară puţină sare. Din restul de ulei se toarnă în fiecare borcan câte 1-2 linguriţe. După ce borcanele s-au umplut, se închid şi se sterilizează în prima zi 35-40 minute, iar a doua zi 15-20 minute.

GĂLUŞTE POLONEZE

900 g cartofi, 500 ml lapte, 2 ouă, 60 g griş, crutoane, sare.

Cartofii se curăţă, se spală şi se rad cruzi pe răzătoarea cu ochiuri mici; se storc de zeamă. Se opăresc cu un pahar şi jumătate de lapte fierbinte, se adaugă ouăle bătute, sarea şi grişul, fiert în lapte, se amestecă bine. Se prăjesc cuburi de franzele în unt. Se împarte coca în bucăţele. Cu mâna udă se formează găluşte. Se face o adâncitură în fiecare găluşcă, unde se pune câte un cub de pâine prăjită şi se închide. Apoi se pun într-un vas mare cu apă puţin sărată şi se lasă să fiarbă 10-15 minute. Se servesc cu garnitură.

PIZZA DIN CARTOFI

1 kg de cartofi, 250 g slănină afumată sau costiţă afumată, 450 g caşcaval, 600 g tomate, 1/2 linguriţă cimbru, 4-5 căţei de usturoi, sare, piper după gust.

Cartofii se curăţă, se spală, se taie în felii subţiri şi se usucă cu un şervet. Slănina se taie în cuburi şi se prăjeşte. Se adaugă cartofii şi se prăjesc 5 minute pe o parte, apoi încă 5 minute, întorcându-i mereu. Între timp, se taie feliile de tomate şi caşcavalul. Se adaugă la cartofi, apoi se pun cimbrul, pătrunjelul, usturoiul, sarea şi piperul. Se dă, pentru 15-20 minute, la cuptorul încălzit, la 200ºC. Pizza se taie în bucăţi şi se serveşte caldă, cu salată verde sau cu murături asortate.

RULOURI DE CARTOFI

800 g cartofi, 3-4 ouă, 75 g făină, 65 g pesmet, 50 g caşcaval ras, sare şi piper după gust, ulei.

Cartofii se fierb în coajă cu o zi înainte şi se curăţă. Se freacă untul spumă, se adaugă 3 ouă, cartofii raşi, făină, sare şi piper. Se amestecă bine, se scot bucăţele şi se formează cu mâna rulouri mici, care se fac pane: se dau mai întâi prin făină, apoi în ou bătut, iar la urmă în pesmet şi se prăjesc pe toate părţile în ulei bine încins. Se servesc calde, cu caşcaval ras – ca aperitiv sau ca garnitură la preparate de carne.

ANGHEMAHT DE CARTOFI

1 kg de cartofi, 200 g ceapă, 60 ml ulei, 350 g costiţă sau slănină împănată, sare şi piper după gust.

Cartofii se curăţă şi se taie în cuburi mici, după care se pun la fiert în puţină apă fierbinte cu sare. Când au fiert, se adaugă ceapa călită, împreună cu costiţa tăiată în cuburi mici. Se amestecă totul uşor fără a sfărâma cartofii. Se mai poate adăuga şi costiţa rumenită. Se servesc cu castraveţi muraţi sau miez de varză murată, cu ulei.

Dosarele frumuseţii

MICI TRUCURI

Orice femeie ştie că atunci când doreşte o schimbare în aspectul său, cel mai simplu „artificiu" îl reprezintă coafura. O nouă coafură, o altă culoare a părului, o tunsoare modernă pot oferi un aer de prospeţime. Cu o condiţie: să ştim exact ce ne avantajează. Să ştim cum să punem în valoare frumuseţea figurii, dar şi cum să ascundem micile imperfecţiuni. Şi încă un lucru: dacă la 20 de ani orice fantezie este permisă, după 40, femeile îşi pot face din coafură aliat sau duşman. Iată câteva trucuri ce nu trebuie ignorate:

- Părul strâns în coc scoate în evidenţă lipsa de tonicitate a muşchilor feţei şi gâtului.
- Pletele lungi, pe spate sau împletite în codiţe, se armonizează perfect cu vârstele sub 30 de ani.
- Tunsoarea modernă, cu perciuni gen gheară, cu şuviţe pe obraz, ascunde ridurile de lângă ureche, dar evidenţiază, dacă este cazul, rotunjimea obrajilor, îngroşarea bărbiei şi ridurile de la colţurile buzelor. Este bine de văzut dacă avantajează forma feţei.
- Bretonul are avantajul de a acoperi ridurile de pe frunte, dar evidenţiază cearcănele şi ridurile din jurul ochilor. În plus, accentuează lipsa de feminitate a obrajilor.
- În privinţa culorii, blondul cenuşiu este „en vogue". Nuanţa este potrivită oricărui tip de ten şi conferă o distincţie aparte.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 31
Valabil până pe data de: 23 AUGUST 2001

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Reflecţii psihologice

FIICA oglindă fidelă a mamei?

De ce comunicarea mamă-fiică este imperfectă? Sunt de vină mamele, sunt de vină fiicele? Şi cum să procedăm pentru a menţine această legătură sacră?

Fără ezitare, psihologii spun că o distanţare se produce, de cele mai multe ori la adolescenţă. Până atunci mama este fiinţa cea mai iubită. Este o iubire necondiţionată faţă de fiinţa care, de multe ori, prin sacrificii şi frustrări tăinuite, asigură protecţia celor mici. Cu trecerea anilor, secrete mărunte sau majore perturbă comunicarea dintre mamă şi fiică. Fiecare dintre ele îşi vede reflectată propria imagine în cealaltă. O imagine acceptată sau nu. Cea care are un cuvânt decisiv în acest moment este fiica. Ea trebuie să decidă dacă îşi va trăi viaţa aşa cum i-o prefigurează mama, care, retrăindu-şi trecutul vede în fiică şansa realizării visurilor neîmplinite sau a corectării greşelilor trăite. Fiica, însă, poate hotărî să fie ea însăşi, sau o copie fidelă a mamei. Această variantă, aleasă de cele mai multe ori, presupune tot felul de tertipuri care să ascundă mamei necazurile, greutăţile şi eşecurile inerente trăite.

Psihologii consideră aceasta o etapă normală, firească, în procesul de maturizare. La rândul lor şi mamele au secretele lor sacre: o iubire ce le-ar fi trasat altfel viaţa, o carieră ratată şi din cauza copiilor, o căsnicie cu momente de cumpănă neştiute de fiică. O dată cu trecerea anilor, aceste secrete grave, complexe pot fi dezvăluite cu dificultate. Şi atunci, dacă mama are astfel de taine, sinceritatea fiicei trebuie să fie deplină? Dialogul sincer, pe teme esenţiale ale vieţii, este posibil în jurul vârstei de 35 de ani. Atunci şi mama, şi fiica sunt persoane adulte, cu o suficientă experienţă de viaţă ce pot comunica sincer, deschis, ca nişte prietene ce se respectă şi se apreciază reciproc. A-ţi dezvălui secretele înseamnă să te accepţi, să te împaci cu tine însăţi, să te respecţi mai mult.

Psihologii susţin că relaţia cu mama stabileşte tiparul pentru toate relaţiile pe care le ai cu persoanele adulte. În consecinţă, închistarea şi neîncrederea îşi pot pune amprenta şi în relaţiile intime. Oricum, sinceritatea totală, a mamei sau a fiicei, poate fi riscantă. Din acest motiv, graba nu este recomandată. Dar, când comunicarea redevine firească, veţi constata că între voi există mai multă încredere, afecţiune, respect.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Remedii naturale

Câteva din plantele medicinale ale lunii august

CICOAREA. Cu tulpina înaltă şi frunze aşezate într-o rozetă bazală, se întâlneşte pe câmpii, fâneţe sau locuri virane. Se foloseşte în suferinţe hepatice (infuzie dintr-o linguriţă de plantă la o cană de apă fierbinte; se pot bea 2-3 căni de ceai pe zi).

COADA CALULUI (coada iepii, barba sasului). Creşte în locurile umede, nisipoase, de obicei pe marginea râurilor. Se foloseşte sub formă de decoct dintr-o linguriţă de plantă la o cană cu apă. Se beau 2-3 căni pe zi, pentru a neutraliza aciditatea crescută a stomacului, dar este bun şi ca diuretic.

COADA ŞORICELULUI (sorocină). Are frunze în formă de lance şi flori mici, albe, ca nişte umbreluţe. Creşte în livezi, la margini de pădure sau pe ogoare. Intră în compoziţia ceaiurilor antiastmatice, antihemoroidale, de calmare a colicilor intestinale şi de eliminare a gazelor.

MUŞEŢELUL (romaniţa). Prezent aproape în orice loc însorit (pajişti, marginea drumului etc.). Sub formă de infuzie din 1-2 linguriţe de flori la o ceaşcă cu apă, are un rol antibacterian deosebit de eficient. Calmează, de asemenea, durerile de stomac.

ROINIŢA. Cu tulpina înaltă şi frunze păroase mai ales pe nervuri, se foloseşte sub formă de infuzie (o linguriţă de plantă la o cană cu apă) în combaterea ameţelilor şi a balonărilor.

FASOLEA. Binecunoscuta leguminoasă folosită ca aliment are şi calităţi terapeutice. Se folosesc păstăile fără boabe, datorită conţinutului lor bogat în vitamina C, săruri minerale şi aminoacizi. Ceaiul se face din 20-30 de păstăi la 250 ml apă (fierte 15 minute). Are capacitatea de a înlătura excesul de apă din organism şi de a scădea zahărul din sânge.

VACANŢA

prilej de călire a organismului

Perioada concediilor e încă în toi, ceea ce presupune că... natura e luată cu asalt. De la simplele plimbări în zonele mai puţin poluate sau în parcurile oraşelor, până la sejururile petrecute pe litoral, în staţiunile montane sau, de ce nu?, la ţară, la bunici, orice variantă de timp liber petrecut în aer liber este un cadou minunat pentru refacerea organismului şi consolidarea sănătăţii. Este, totodată, un prilej de călire a organismului, de „încărcare a bateriilor" pentru perioada următoare de muncă şi pentru anotimpurile mai puţin prietenoase care se succed verii. Fie el cât de scurt, în concediu putem beneficia la maximum de aer, soare şi apă, cei trei factori principali de mediu, care contribuie la călirea organismului.

Aerul – respirat în tihnă

Deşi poate părea ciudat, călirea organismului cu ajutorul aerului a constituit şi constituie un subiect de studiu pentru unii specialişti în materie. Aşa se face că aceştia au definit trei variante de creştere a rezistenţei organismului cu ajutorul aerului*: cura de repaus, cura de aer şi baia de aer.* Care este diferenţa dintre ele?

Cura de repaus se face stând cât mai confortabil pe un şezlong sau pe un pat pliant, în semiumbra copacilor din grădina casei sau în staţiunile de deal şi munte – pe terasă ori în poieniţe apropiate locului de cazare –, ba chiar şi la mare, dar nu în toiul căldurii, ci doar dimineaţa devreme şi seara. Se practică în zilele frumoase de vară, fără vânt, furtună sau umiditate crescută. Este binevenită atât persoanelor sănătoase, dar surmenate fizic şi psihic după un an de activitate neîntreruptă, cât mai ales convalescenţilor, celor ce suferă de insomnie, de suprasolicitare nervoasă sau de lipsa poftei de mâncare. În funcţie de fiecare caz în parte, o „şedinţă de repaus" în aer curat poate să dureze între jumătate de oră şi trei ore. După fiecare şedinţă de relaxare şi de primenire a aerului din organism, este bine să se facă mişcări de gimnastică, plimbări, alergări uşoare, pentru a se alterna şi completa odihna pasivă, reconfortantă, cu cea activă, de dinamizare a funcţiilor organismului.

Cura de aer este mai puţin blândă decât cura de repaus, deoarece se recomandă şi în zilele cu evenimente meteorologice specifice verii – ploi sau vânt, singura măsură de precauţie fiind îmbrăcămintea corespunzătoare. Se practică fie în condiţii de repaus, fie prin plimbări mai lungi, alergări ne-epuizante sau practicarea de sporturi uşoare. Este recomandată, evident, persoanelor mai rezistente la factorii de mediu, dar care nu suportă totuşi excesele, cum ar fi excursii pe trasee mai dificile de munte sau expunerea îndelungată la soarele de pe malul mării.

Baia de aer se face prin expunerea corpului dezbrăcat la aer, la umbră sau la soare, în care acţiunea de masaj a curenţilor de aer, a temperaturii şi umidităţii stimulează organismul. Baia de aer se poate face la ştrand, pe litoral, în poieniţele din zonele de deal şi munte, în grădină... Este un mijloc de călire a organismului potrivit nu numai persoanelor sănătoase, ci şi celor care suferă de anemie, tulburări digestive, afecţiuni respiratorii, convalescenţilor.

Soarele – doar atât cât ne trebuie

Călirea organismului cu ajutorul soarelui se face, evident, în aer liber, razele astrului zilei proiectându-se direct pe piele. Problema este că, deşi soarele este un factor important de călire, pentru a profita doar de binefacerile lui, nu şi de efectele nocive, deci periculoase, trebuie să ştim şi să admitem că cea mai potrivită expunere la soare este atunci când temperatura nu depăşeşte 24-25 de grade Celsius, aerul e pur, iar zona neaglomerată. Excesele pot avea consecinţe nefaste: de la „banala" insolaţie şi „uşoara" arsură a pielii, până la declanşarea unor tulburări grave de ritm cardiac, deshidratare severă (în cazul copiilor mici), favorizarea cancerelor de piele...

Orele cele mai potrivite pentru helioterapie sunt dimineaţa, între 6 şi 9 – la mare – şi 9-13, la munte. La şes (ştranduri, malurile lacurilor şi râurilor), unde nu există briza mării înşelătoare în privinţa puterii razelor solare, expunerea fără riscuri este între 9-11 şi 15- 18. Pentru a evita efectele neplăcute sau riscante, expunerea se face progresiv: în prima zi – 3 expuneri de câte 3-5 minute pe faţă şi pe spate, a doua zi – 3 expuneri de câte 6-7 minute pe faţă şi pe spate, a treia zi – tot câte 3 expuneri de câte maximum 10 minute fiecare, ajungându-se ca, în ziua a 10-a, organismul să suporte fără probleme 3 expuneri de câte 30 de minute. Indiferent de zi, pauzele între expuneri sunt de 15 minute. Acest „program" al şedinţelor de helioterapie trebuie evident adaptat (în sensul ajustării şi nu neapărat al suplimentării) în funcţie de pigmentul pielii fiecărui individ în parte, al sensibilităţii organismului faţă de influenţa razelor solare, vârstă, preexistenţa unor boli cronice etc.

Apa – sursă inepuizabilă de energie

Călirea organismului cu ajutorul apei se face atât în aer liber – când se asociază cu baia de aer şi de soare –, cât şi în încăperi special amenajate. În aer liber, se practică sub formă de scăldat, înot sau duşuri. În secţiile speciale se fac o serie de proceduri cum ar fi: afuziunile (stropiri cu apă rece a întregii suprafeţe a corpului sau doar a unor zone, în scopul activării circulaţiei sângelui şi stimulării sistemului nervos); fricţiile (frecarea pielii cu un prosop mai aspru, îmbibat în apă rece); băile (introducerea corpului în baie, în apă caldă sau aproape rece, cu sau fără plante medicinale); duşurile (jeturi de apă în general alternate cald-rece-cald, şi cu variaţii de presiune) etc. Băile şi înotul în apa mării, precum şi talasoterapia (acţiunea exercitată asupra corpului prin loviturile valurilor) pot fi considerate „vedete" în topul preferinţelor şi al efectelor asupra sănătăţii şi călirii organismului. Apa mării acţionează asupra corpului şi prin sărurile pe care le conţine (iod, fosfor, sulf), care, în timpul simplului scăldat sau al mişcărilor de înot, pătrund în organism prin piele. Când intră în contact cu apa mării, organismul (care are o temeperatură mai mare decât apa) pierde o parte din căldură; pentru a recupera această pierdere, metabolismul declanşează arderi mai puternice, producătoare de căldură, fapt care ajută la îndepărtarea surplusului de grăsime. Nu întâmplător băile în mare sunt recunoscute ca un mijloc ideal de combatere a obezităţii. De asemenea, vasele de sânge se îngustează la intrarea în apă şi se dilată la ieşire, acesta constituind tratamentul cel mai eficace în prevenirea şi combaterea varicelor şi artritelor. Prin înot, funcţiile respiratorii sunt corectate, în timp ce musculatura intră într-o activitate deosebit de relaxantă. Efectele pozitive ale băilor în mare, dublate sau nu de înot, sunt dovedite când e vorba de reumatism, presiune arterială scăzută, diferite boli de piele sau endocrine, tuberculoză osteoarticulară etc.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

CURELE DE SLĂBIRE afectează sănătatea viitorului copil

Un grup de cercetători britanici a ajuns la concluzia că femeile care se supun unor cure repetate de slăbire înainte de a rămâne însărcinate riscă să aducă pe lume copii care se vor confrunta, pe parcursul vieţii, cu diferite probleme de sănătate: insuficienţă cardiacă, hipertensiune, diabet, atac de cord. Şi asta chiar dacă regimul de alimentaţie al mamei se redresează în timpul sarcinii; fragilitatea organismului femeii din momentul conceperii copilului nu poate fi compensată ulterior. Cercetătorii precizează că perioada în care embrionul se afla încă în uterul mamei este mai importantă pentru sănătatea viitorului copil decât datele genetice şi viaţa de după naştere.

Coşuri şi tulburări de erecţie

Sexualitatea

Dr. CONSTANTIN-LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

– Prima solicitare de răspuns ne soseşte astăzi de la Florin, din Tecuci, în vârstă de 29 de ani. Iată-l ce ne spune: „Sunt necăjit. Posed un penis de 18-19 cm cu o erecţie foarte puternică dar cu o potenţă, zic eu, nu prea mare. Indiferent dacă fac sex cu soţia sau cu altă persoană... ejaculez cam repede, 1-2 minute. Am observat că dacă sunt puţin băut, durata este mai lungă dar penisul puţin moale. În schimb nu am nici un fel de dureri înainte sau după. Aş dori din suflet să am un penis mai mare sau mai gros şi o potenţă mai lungă..."

– Din scrisoarea dumneavoastră reiese că aveţi ceea ce în mod generic se numeşte „ejaculare precoce". Cauzele acestei afecţiuni sunt multiple. Consultul unui medic specialist este absolut necesar pentru stabilirea cauzei şi deci a tratamentului indicat.

– La o vârstă mai fragedă, 16 ani, Robert din Simeria, are un complex datorat unui lucru prin care... a trecut mai toată lumea, sau aproape: „Am şi eu ca toată lumea la această vârstă, coşuri. Mie îmi apar însă pe frunte şi aceasta mă complexează foarte tare. Ce aş vrea să vă întreb este dacă totul are o cauză hormonală şi dacă faptul că nu mi-am început încă viaţa sexuală are vreo influenţă."

– La vârsta dvs, datorită modificărilor hormonale prin care treceţi este firească apariţia acneei. Consultul medicului dermatolog va stabili dacă este nevoie şi ce tratament este indicat.

Rubrică realizată de **MIHAELA DOROBANŢU**

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

VOICU N. din Bucureşti – *Chiar dacă dv. consideraţi că datele pe care ni le-aţi furnizat în scrisoare sunt suficiente, nici un specialist nu se hazardează să precizeze un diagnostic pe baza informaţiilor prin corespondenţă. În mare, se poate presupune că este vorba cel puţin de o infecţie a căilor urinare. În acest caz, printre alte simptome, în urină (sau o dată cu sperma) apar urme de sânge (colorate de la roşu deschis până la brun). La analiza de laborator se poate întâmpla să apară reacţie pozitivă pentru albumină, iar în sediment se pot detecta globule roşii şi albe, precum şi bacterii. Dacă presupunem că este vorba de o infecţie a vezicii urinare, neglijată, aceasta poate urca până în uretere şi chiar în bazinul renal. Dacă este afectat şi acesta din urmă, atunci, în majoritatea cazurilor apar frisoane, febră şi o stare generală proastă. Indiferent despre ce formă de boală e vorba, trebuie consultat medicul. Trebuie să ştiţi totuşi că vindecarea unei infecţii a căilor urinare (dacă, să presupunem, acesta este diagnosticul) tratamentul este de lungă durată şi solicită multă răbdare din partea pacientului. Datorită mijloacelor moderne de tratament, aspectele evidente pot dispărea foarte repede, dar dacă bacteriile responsabile nu sunt distruse complet pot apărea recidive. În astfel de situaţii – neglijate, temporizate – vindecarea se produce mai greu decât în cazul în care bolnavul se supune de la primele semne unui tratament corect, conform indicaţiilor medicului.*

INFECŢIE A CĂILOR URINARE

Adormirea Maicii Domnului

O mare sărbătoare a creştinătăţii

Toate bisericile creştine sărbătoresc la 15 august Adormirea Maicii Domnului, principala celebrare a celei care este Prea Curata Născătoare a lui Iisus Christos. Cultul Fecioarei Maria este unul extrem de îndrăgit, întrucât, pe lângă portretul strict doctrinar-religios (aşa cum reiese el din Evanghelii şi din Faptele Apostolilor), scrierile necanonizate din perioada primelor secole ale erei creştine au amplificat şi glorificat existenţa Ei neprihănită. Imaginea Mamei Preacurate a generat de-a lungul veacurilor o înduioşătoare apropiere sufletească a credincioşilor faţă de toleranţa şi puterea Fecioarei de a vindeca şi de a îndrepta paşii celor ce greşesc, de a reda speranţa deznădăjduiţilor. În încercarea noastră de a O portretiza, vom surprinde acele aspecte ale existenţei Ei pământeşti – aşa cum reies ele din Noul Testament, dar şi din mesajele artistice ale unor capodopere ce I-au fost dedicate.

Repere biografice

În onomastica biblică, numele greco-latin Maria derivă din ebraicul Miriam, ale cărui înţelesuri sunt *doamnă, stăpână, vizionară.* Foarte interesantă este şi menţionarea Ei în „Coran" sub numele de *Mariam,* care pentru islamici înseamnă *Cea temătoare de Dumnezeu* – şi nu este deloc întâmplătoare prezenţa ei în tradiţia mahomedană, căci Maria este considerată *prima femeie acceptată în Paradis,* însă fără a I se acorda o natură divină.

CINE AU FOST PĂRINŢII EI? Un apocrif (lucrare cu autor incert) din secolul II d.Ch. şi intitulat „Protoevanghelia după Iacob" spune că a fost fiica Anei şi a lui Ioachim. Venirea pe lume a Mariei – la Nazaret, în Iudeea – s-a produs la o vârstă târzie a mamei, respectând o tradiţie a Vechiului Testament conform căreia femeia poate naşte fii şi la bătrâneţe, din voinţă divină (cum s-a întâmplat cu Sarah, nevasta lui Avraam). Aceeaşi scriere necanonizată afirmă că Maria a fost încredinţată rabinilor pentru a sluji la Templu, de la o vârstă foarte timpurie.

În ultimii ani ai adolescenţei – probabil pe când avea între 15 şi 17 ani –, Fecioara Maria îşi vizitează o rudă apropiată, pe Elisabeta, soţia lui Zaharia, care urma să-l nască (la bătrâneţe, când nu mai avea nici o speranţă în acest sens) pe Ioan Botezătorul. Bibliştii spun că ele erau verişoare şi că în acea perioadă viitoarea Maică Preacurată primeşte Buna Vestire de la îngerul Gavriil – Gabriel (Anunţ Sacru sărbătorit la 25 martie). Aici surprindem, conform Evangheliei după Luca, nedumerirea Mariei. Ea „n-a cunoscut bărbat", şi totuşi Îl va aduce pe lume pe „Fiul Celui Prea Înalt", prin intermediul Duhului Sfânt, şi al cărui nume va fi Iisus. La vremea aceea, Fecioara era logodită cu teslarul Iosif.

SOSIREA LA BETLEEM. Următoarea etapă biografică este legată – conform Evangheliilor - de plecarea din Nazaret a celor doi şi prezentarea lor la Betleem, la un recensământ comandat de autoritatea romană stăpânitoare în Galilea. Acest reper istoric produce o confuzie cronologică, motivată astfel: perioada în care a fost născut Iisus aparţine ultimilor ani de domnie a lui Irod cel Mare, regele iudeu care a ordonat ca toţi pruncii de parte bărbătească să fie ucişi (el nereuşind să afle de la cei trei Magi locul unde se află Maria şi Iosif); această perioadă se referă la anul 4 î.Ch. Dar dacă se ia în consideraţie recensământul condus de guvernatorul roman Quirinius (amintit de Evanghelia după Luca, 2/2), atunci sosirea la Betleem s-a produs în anul 6-7 d.Ch.

NAŞTEREA ŞI REFUGIEREA ÎN EGIPT. În condiţii extrem de modeste, Fecioara Îl aduce pe lume pe Iisus (aici trebuie menţionat faptul că, într-un vis premonitoriu al lui Iosif, a existat şi varianta de nume Emanuel – conform cu Matei, 1/23). Vârsta Mamei Preacurate era încă una adolescentină, probabil sub 18 ani. Urmând tradiţia evreiască, părinţii Mântuitorului Îl prezintă pe acesta la Templu (Ierusalim). Refugierea ulterioară în Egipt s-a datorat evitării persecuţiilor; apoi, după moartea lui Irod cel Mare, Sfânta Familie se reîntoarce la Nazaret. Din acest moment şi până când Iisus împlineşte 12 ani, Evangheliile nu mai oferă nici o informaţie biografică.

Fresca „Adormirea Maicii Domnului", de la Mănăstirea Govora, singura în iconografia românească în care Fecioara este reprezentată cu aripi.

Mama şi Fiul

Relaţiile afective dintre Fecioara Maria şi Iisus sunt numeric foarte puţin prezente în Noul Testament (în Evanghelia după Marcu – prima din cele patru, în ordinea cronologică a redactării – numele Mariei nici nu apare, această Carte începând direct cu întâlnirea dintre Mântuitor şi Ioan Botezătorul). Astfel, pe când Fiul avea 12 ani şi obişnuia să stea de vorbă cu învăţătorii (rabinii) la Templul din Ierusalim, se produce acea rătăcire de trei zile, iar când Mama Îl regăseşte, exclamă îngrijorată: „ Fiule, de ce ne-ai făcut nouă aşa? Te căutam îngrijoraţi" (Luca, 2/48).

La nunta din Cana Galileii, Fecioara Îi atrage atenţia Fiului că vinul s-a terminat, iar Acesta o mustră spunându-I : „ Ce este Mie şi ţie, femeie? Încă n-a venit ceasul Meu" (Ioan, 2/4). Momentul cel mai înduioşător din punct de vedere al relaţiilor mamă-fiu este acela dinaintea morţii efemere a Mântuitorului. Iisus răstignit are la picioarele Lui pe Fecioară (printre alte femei şi apropiaţi) şi atunci O încredinţează spre ocrotire Apostolului Ioan: „Apoi a zis ucenicului: Iată mama ta! Şi din ceasul acela ucenicul a luat-O la sine" (Ioan, 19/27).

*

Ce s-a întâmplat cu Fecioara Maria după Înviere şi Înălţare? O regăsim în „Faptele Apostolilor" (Carte redactată de Luca) şi aflăm că s-a alăturat fraţilor întru noua credinţă. De asemenea, din surse necanonizate aflăm că ultimii ani pământeşti I-a trăit la Efes, probabil între anii 37 şi 48. În legătură cu acest aspect, foarte interesant este şi următorul fapt: în prima jumătate a secolului XIX, vizionara Catherine Emmerich a indicat locul exact unde s-ar putea găsi ruinele casei în care a locuit Fecioara; cercetările arheologice au confirmat acest lucru, descoperindu-se toate indiciile precizate în viziunea respectivă!

„Fuga în Egipt", pânză a pictorului spaniol Bartolomé Esteban Murillo (1618-1682)

Un fericit prilej de evlavie

Uriaşul ataşament şi evlavia populară faţă de Fecioara Maria caracterizează întreaga creştinătate. Încă din secolul II, Părinţii Bisericii au conturat ceea ce mai târziu avea să se numească mariologia, adică acea concepţie religioasă prin care Iisus a fost născut de Maria, aleasă pentru curăţenia ei, fără a cunoaşte bărbatul. În acest sens, Fecioara este văzută biblic în antiteză cu portretul Evei şi al păcatului său, puritatea Mariei fiind aducătoare de mântuire. Conciliul din Efes (431) stabileşte primul dogma „Maică a lui Dumnezeu", iar conciliul din Calcedonia (451) reconfirmă acest lucru.

Preţuirea nemărginită acordată Fecioarei Maria este demonstrată de timpuriu şi de imaginile chipului ei realizate de artişti anonimi. Scene biblice în care Ea este prezentă au fost descoperite în catacombele Romei unde se refugiau creştinii persecutaţi, până la Edictul de toleranţă din anul 313, dat de Constantin cel Mare. De exemplu, astfel de reprezentări există în catacombele Priscillei şi Domitillei (Naşterea lui Iisus şi respectiv adoraţia Magilor), datând din secolele III-IV. Nu putem omite, în foarte succintul nostru articol, şi faptul că între anii 730 şi 843 au existat dure conflicte ideologice între iconoclaşti (adversari ai reprezentării artistice a personajelor biblice sacre) şi iconoduli (susţinători ai icoanelor sfinte). Au triumfat iconodulii şi astăzi credincioşii creştini se bucură de o mare diversitate de redări ale chipului Fecioarei.

În anul 1854 a fost statuată dogma Concepţiei Imaculate a lui Iisus, iar în anul 1950 a fost precizată ideea Adormirii Maicii Domnului. Sensul acestei mari sărbători este acela al ridicării la Cer a Fecioarei, cu trup şi suflet, spre gloria divină veşnică – de aici şi denumirea romano-catolică de Assomption (de la verbul latin adsumere = a lua cu sine), adică Dumnezeu „a strâns-O la El pe Preacurata Născătoare a lui Iisus.

„Încoronarea Fecioarei", opera pictorului spaniol Diego Velásquez (1599-1660)

Imaculata Concepţie

Devoţiunea faţă de cultul atât de popular al Fecioarei Maria a căpătat o intensitate crescândă o dată cu intensificarea ritmului apariţiilor Ei în diverse zone ale creştinătăţii. Poate că una din cele mai spectaculoase astfel de înfăţişări a fost aceea de la mijlocul veacului XIX, când o fată de paisprezece ani din localitatea Lourdes (Franţa) „a văzut-O şi a ascultat-O" de cel puţin opt ori singură, apoi de mai multe ori împreună cu numeroşi săteni din împrejurimi, caz unic în istoria acestui gen de apariţii.

Adolescenta Bernadette Soubirous, o ţărăncuţă credincioasă şi cu foarte sumare cunoştinţe religioase, s-a „întâlnit" prima oară cu Fecioara la 11 februarie 1858. Suferea de astm şi tuberculoză, însă muncea pentru părinţii săi adunând lemne pentru foc. În timp ce se odihnea epuizată într-un adăpost, „frumoasa Doamnă în alb" – cum a povestit ea – i-a apărut pe fundalul unui perete, spunându-i că prin credinţa în Dumnezeu nu va mai suferi din cauza bolilor ce-o măcinau... Pentru a se convinge că nu a visat, Bernadette a revenit zilnic în acea mică grotă şi de fiecare dată s-a întâmplat acelaşi lucru. A aflat toată suflarea satelor dimprejur şi între 18 februarie şi 25 martie s-au produs foarte multe înfăţişări ale Fecioarei, uneori de mai multe ori într-o singură zi.

Singularitatea acestui caz excepţional este dată şi de expresia „Iisus a fost conceput fără pată" (*Immaculada Conception*) auzită de toţi acei martori de la Fecioară. Or această sintagmă nu era cunoscută la vremea respectivă decât de înalţii prelaţi, fiind promulgată oficial doar cu patru ani înainte. Nici măcar preoţii parohiei respective nu ştiuseră nimic despre *Immaculada Conception*! De altfel, aceştia au şi baricadat grota din Lourdes, care a fost ulterior redeschisă la ordinul expres al lui Napoleon al III-lea, în1862, devenind unul din cele mai frecventate locuri de pelerinaj.

Bernadette Soubirous a supravieţuit încă 21 de ani, într-o mănăstire. A murit într-un total anonimat, la 35 de ani (în 1879), refuzând ca în jurul numelui său să se facă vâlvă. Dar consecinţele fenomenalei ei întâmplări sunt de-a dreptul extraordinare: cei ce se declară vindecaţi prin spălarea sau consumarea apei din grota Lourdes sunt verificaţi de mai multe „filtre medicale", inclusiv de un Comitet medical internaţional de la Paris, pentru stabilirea autenticităţii miracolului. Din miile de cazuri de tămăduri neoficiale, Biserica şi medicii au recunoscut oficial doar aproximativ şaptezeci, până-n prezent.

Prilej fericit de evlavie şi recunoştinţă pentru Cea hărăzită să-L aducă pe lume pe Mesia, Adormirea Maicii Domnului este una din cele mai mari sărbători creştineşti ale anului, şi nu puţini sunt aceia care şi-au găsit alinarea suferinţelor trupeşti şi sufleteşti în faţa numeroaselor Ei icoane făcătoare de minuni.

Pagină realizată de PAUL IOAN

Știați că...

◆ *...„arnăuțeasca" este un dans jucat în trecut de arnăuții din garda domnească? Este o horă de mână în două părți care a pătruns în popor și se joacă și astăzi în satele din jurul Bucureștilor.*

◆ *...originară din Japonia, camelia este o plantă ornamentală de circa 60 cm înălți-*

me? Florile ei albe sau roșii sunt asemănătoare trandafirului.

◆ *...marele umanist olandez Erasmus din Rotterdam (1466-1536) se numea în realitate Gerhard Gerhards? Preot catolic, profesor la Cambridge, a susținut Reforma dar s-a opus concepției lui Luther despre predestinare, apărând toleranța și liberul arbitru. Cea mai cunoscută scriere a sa este „Elogiul nebuniei".*

◆ *...primele batiste de hârtie, cu unică întrebuințare, au fost fabricate în 1924 la Wisconsin (SUA)? Ele au fost comercializate sub numele de Kleenex.*

◆ *...espadrilele sunt originare din Catalonia? Ele au început să fie „industrializate" la începutul secolului XX.*

◆ *...primul robot industrial a apărut în 1962? El a fost creat în Connecticut (S.U.A.)*

◆ *...clădirea CEC-ului din București a fost construită între 1896-1900 după planurile arhitectului francez P.Gotterreau? Ea ilustrează eclectismul școlii academice franceze de la sfârșitul secolului al XIX-lea.*

◆ *...cea mai strălucitoare stea din constelația Scorpius este*

Antares? Ea se află la o distanță de circa 160 a.l. de Soare.

◆ *...cel mai mare rozător de pe glob este capybara care trăiește în Selva – cea mai compactă zonă forestieră de pe glob? El atinge peste un metru lungime și 50 de kilograme greutate.*

◆ *...evangheliarul este o carte bisericească creștină care cuprinde cele patru evanghelii? Primul evangheliar în limba română a fost „Tetraevanghelul" lui Coresi, apărut la Brașov în 1561.* (I.S.)

Știați că...

Splendorile naturii

PEȘTERA TOPOLNIȚA

o lume a misterelor

IOANA PROCA-FLORIA

După ce treci pădurile „negre" ale Tismanei și ale Motrului, ajungi să te întrebi unde ai lăsat frumusețile de nebănuit ale adâncurilor despre care ai auzit că există pe aceste meleaguri. Și drumul nu te lasă mult pe gânduri. În satul Marga șoseaua se desface în două. Cel ce duce la Cireșu ne scoate la *Peștera Topolnița*. Valea Topolniței, prin pereții ei înalți și abrupți, dă parcă un semnal asupra a ceea ce vom întâlni. Privind în jur ai impresia că pereții se apropie între ei, ridicându-se vertical la peste 100 de metri, încercând o zăvorâre a apelor. Cerul parcă se împuținează. Brusc în față se deschide ușa fantastică a peșterii. Înălțimea intrării depășește pe aceea a unui bloc turn cu douăzeci de etaje. Poarta aceasta stranie pare o „gură de iad". O negură totală care te uimește. Aproape necunoscută, peștera rămâne un mister al adâncurilor cu tainele ei neștiute și nevăzute. Prea puțin cercetată, *Peștera Topolnița* nu poate fi vizitată decât de oameni care știu să „primească" cu sfială ce li se oferă. Peștera prezintă multe deschideri labirintice și, bineînțeles, multe pericole. Sculpturi și dantelării de-o frumusețe inimaginabilă fac din acest loc o minune a naturii. Aici lumina nu a pătruns niciodată. După cum o descrie N.D. Carpen în cartea sa „Urme și poteci", „fantezia umană e copleșită de jocul subtil al apei și al firului de calcar... Ai vrea să măsori timpul în care s-au săvârșit toate aceste fascinante frumuseți, dar timpul a rămas afară, iar filmul geologiei se derulează mereu: galeria „surprizelor" a „speranței", a „victoriei", expoziții de sculptură din toate epocile, de toate dimensiunile, de la gigantele coloane de zeci de metri la migăloasele filigrane. Basoreliefuri negre ce sugerează temple indiene și pagode buddhiste, desfășurări de stiluri și întrecere de măiestrie, dans halucinant de o stranie frumusețe tocmai prin jocul său tradițional".

Poate că pe aici n-a călcat picior de om decât târziu, mai aproape de zilele noastre. Realitatea vrea însă să contrazică. Ici-colo se văd câteva vetre de foc și smocuri de lână putrezită ce-au aparținut altor timpuri.

Muzeul Matisse

IRINA STOICA

Coasta de Azur este vestită nu doar prin frumusețea locurilor ci și prin salba de muzee care dă un și mai mare farmec acestor adevărate minuni ale naturii. Printre cele mai interesante muzee de aici trebuie amintit fără îndoială Muzeul Matisse aflat în spectaculoasa „Villa de Arenes" din Nisa, construită în 1670 pe colina Cimiez. Clădirea din secolul al XVII-lea, inspirată după vilele genoveze, a fost modificată în secolul al XIX-lea și din nou la începutul anilor '90 ai secolului trecut. Fațada decorată cu ferestre impunătoare, umbrită de vegetația luxuriantă din jur nu este decât o invitație pentru a pătrunde în sufletul și lumea marelui artist. Realizat prin donațiile familiei, muzeul s-a dezvoltat neîncetat fiind mereu renovat.

Henri Matisse s-a stabilit aici încă din 1917. Suferind de o bronșită rebelă, marele pictor a considerat că nu-și va găsi liniștea și sănătatea decât aici la Nisa, localitate vestită atât prin climatul său blând cât și prin hotelurile elegante. Aici a și murit în 1954 și a fost înmormântat la câțiva pași de locuința sa, în cimitirul de pe colină. În timpul petrecut pe Coasta de Azur a frecventat multe dintre personalitățile aflate în jur fiind legat mai ales de Picasso printr-o strânsă prietenie. Muzeul etalează opere din toate registrele carierei pictorului, de la primele sale tablouri, din 1890, și până la guașele de la sfârșitul vieții printre care „Valul", „Flori și fructe" și celebrele sale nuduri.

Sălile sunt organizate în manieră tematică. În imensitatea colecției două săli sunt consacrate decorațiilor Capelei din Vence, numărând 60 de studii realizate între 1948-1950. Sunt expuse în muzeu numeroase portrete ale prietenilor artistului printre care cel al lui Louis Aragon. Există de asemenea o serie de fotografii ale lui Matisse la Nisa ori în numeroasele sale călătorii, toate realizate de fotografi iluștri ca Man Ray sau Pierre Boucher. Printre cele mai prețioase piese ale muzeului trebuie amintite „Portretul doamnei Matisse" (1915), peisaje reprezentând Coasta de Azur sau faimoasa „Natură moartă cu rodii" (1947), o capodoperă din ultima perioadă de creație a artistului. Obiectele care au aparținut lui Matisse și care se numără acum printre exponate dovedesc modul în care pictorul a fost influențat în creația sa de tot ceea ce îl înconjura, majoritatea apărând și în operele sale. Trebuie amintite în acest sens un bătrân fotoliu, câteva gheridoane, piese de ceramică chinezească, stofe marocane, toate mobilând sălile. O bogată colecție de desene și gravuri, tapiseria „Polynesia" și cincizeci de sculpturi în bronz completează în mod fericit bogăția acestui muzeu care degajă o atmosferă intimă fiind lipsit de „paznicii" cu care suntem obișnuiți. De asemenea lipsesc cordoanele de protecție a operelor respective, vizitatorul putând să se apropie cât vrea de aceste comori.

Lumini și umbre în Bucureștii de odinioară

Grădina Cișmigiu

MIHAELA DOROBANȚU

Pată de culoare în inima Bucureștiului. Aer ceva mai curat decât pe bulevardele vecine, verdeață din belșug, un lac traversat de podețe de basm, alei pline de amintiri...

– Domnule muzeograf ADRIAN MAJURU, când și-a început de fapt istoria cel mai popular parc al Bucureștilor?

– La începutul veacului XIX, spațiul Grădinii Cișmigiu, aflat și atunci tot în mijlocul Bucureștiului, era mlăștinos și împădurit. Era locul unde boierii valahi vânau rațe sălbatice în serile de vară.

Apoi, către 1830, când edilii Bucureștiului au început să-și pună o mulțime de probleme, una din ele a fost amenajarea unei grădini publice. Deși au existat încercări de asanare încă din sec. XVIII, lucrările au continuat începând cu anul 1837. Domnitorul Alexandru Dimitrie Ghica a fost cel care a avut de gând să amenajeze o grădină modernă, după frumoasele modele din Germania și Austria. Lucrările încep sub noua domnie a lui Gheorghe Bibescu, în 1844, care va solicita un horticultor austriac, nimeni altul decât directorul Grădinii Imperiale din Viena. Astfel, Friederich Meyer a fost cel care a realizat un nou plan, ajutat de grădinarul Franz Harer, lucrând la amenajarea Grădinii Cișmigiu până în anul 1852, cu o întrerupere în perioada tulbure dintre anii 1848-1850.

– Când se deschide, de fapt, Cișmigiul?

Insula Monte-Carlo din Cismigiu (perioada interbelică)

– Grădina se deschide în vara anului 1852, pentru protipendada Bucureștiului. De atunci au început să se contureze diferite mode și gusturi. Frumoasele orașului veneau aici în trăsuri și apoi se plimbau pe alei, etalându-și rochiile moderne și elegantele toalete de seară. Promenadele se prelungeau adesea până seara târziu, sfârșindu-se în variate distracții pe insula Monte Carlo. Acolo nu era doar un restaurant, ci și un mic cazinou. Grădina era împodobită cu arbori decorativi, aduși din marile grădini central-europene; aleile erau pietruite și fântânile arteziene se întâlneau la tot pasul.

Lacul a fost și el amenajat și luminat noaptea de felinarele amplasate pe marginea lui. Podurile cochete întregeau atmosfera. Au apărut totodată și primii fotografi ai Bucureștiului...

Atmosfera se schimbă după anii războiului, o dată cu oamenii. Epoca tihnită din primii ani se sfârșise. Se naște un nou obicei – oamenii așezați nu mai vin în parc sâmbăta, duminca și de sărbători, când aici se revarsă locuitorii mahalalelor și slujbașii cu simbrie. Care lăsau în urma lor parcul într-o stare jalnică, așa cum ne povestesc printre alții Henri Stahl și George Potra. Astăzi, în linii mari, parcul păstrează atmosfera timpurilor trecute, întrucât, în ansamblu, nu a suferit modificări. El oferă și acum, în fiecare anotimp, o clipă de răgaz bucureșteanului grăbit care se întâmplă să se abată pe acolo...

PUBLICITATE ● PUBLICITATE ● PUBLICITATE

Fundația NICULINA inițiază prelegeri și cursuri practice cu următoarele discipline de studiu:

- Curs de terapii neconvenționale
- Curs de principiile reîncarnarii
- Curs de educație sexuala pentru tineri
- Curs de protecție energetică

Durata cursurilor este de 2 luni (respectiv în fiecare sâmbătă și duminică din lună). Cei ce doresc să se înscrie la acest program susținut de specialiști în domeniile enunțate sunt rugați să apeleze telefoanele 220.09.17 și 092.77.27.27. Numărul de locuri fiind limitat, vă rugăm să ne comunicați opțiunea Dv. până pe data de 25 august 2001.

PUBLICITATE ● PUBLICITATE ● PUBLICITATE

Viitorul aparține spațiului

Stația spațială ALPHA

la... răscruce!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

La începutul acestui an, astronauții navetei spațiale ATLANTIS au adus pe orbită și au cuplat la Stația Spațială Internațională ALPHA modulul-laborator DESTINY, cu care ocazie au făcut operațional un nou punct de cuplare și au adus rezerve la bordul stației. În acest scop, echipajul format din comandantul Ken Cockrell, pilotul Mark Polanski și specialiștii de misiune Tom Jones, Marsha Ivins și Bob Curbeam au folosit telemanevratorul navetei. Componentă centrală a stației, DESTINY este lung de 8,5 m și are diametrul de 4,3 m; el este protejat la impactul cu deșeuri orbitale sau micrometeoriți de un fel de anvelopă confecționată din materiale similare vestelor anti-glonț! În cadrul dotării excepționale a acestui modul trebuie menționată instalația pentru fluide și combustie (FCF), confecționata și dotată de Glenn Research Center pentru suma de 75 milioane dolari (!) și care posedă capacități să asigure derularea anuală a aproape 30 de experimente complexe în microgravitație!

Pe 12 martie a.c. echipajul navetei DISCOVERY a adus la ALPHA cel de-al 2-lea echipaj precum și modulul de aprovizionare LEONARDO, recuperabil după fiecare folosire. În aprilie a.c. o altă navetă ENDEAVOUR a atașat la stația ALPHA un telemanevartor lung de 17 m, destinat cuplajelor și operațiilor de reparații, la stație fiind totodată atașat modulul RAFFAELLO, destinat rezervelor echipajului. Lansările din iunie a.c. a navetei ATLANTIS programată să aducă la ALPHA modulul logistic DONATELLO precum și o antenă pentru emisii de ultraînaltă frecvență și a navetei Discovery, propusă să aducă noul echipaj, au fost amânate datorită problemelor apărute la „brațul robotizat" al Stației.

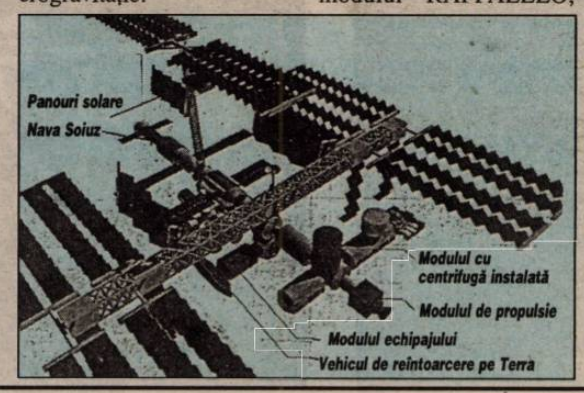

Recenta lipsă de fonduri a condus NASA la punerea sub semnul întrebării a finalizării și aducerii pe orbită a mai multor module și componente (vezi și schema alăturată): modulul echipajului, vehiculul de revenire pe Terra, modulul cu centrifugă comandat în Japonia și chiar... modulul de propulsie! Astfel, NASA nu va depăși 5 miliarde dolari, va mai primi doar trei module (Columbus, JEM și unul rusesc), dar echipajul se va limita la 3 astronauți!

Dispăruți în Triunghiul Morții

DAN APOSTOL

Lumini fugare, un colac de salvare și... atât

Autoritățile maritime americane afirmă că: „Dispariţiile fără urmă din «Triunghiul Bermudelor» se datorează unor curenţi puternici (în primul rând Golfstream-ul), care antrenează rapid epavele şi supravieţuitorii la mari distanţe de locul naufragiului (...)". explicaţie greu de acceptat: aceste catastrofe nu au prea avut supravieţuitori, iar fragmentele de epavă au fost găsite doar în 8% din cazuri! Desigur, Golfstream-ul transportă obiectele plutitoare, dar cu viteză de maximum 5 km/oră, după cum au demonstrat reputaţi cercetători ca Piccard sau Coucteau. Or, având în vedere că în majoritatea cazurilor navele de salvare începeau căutările în zonă la câteva ore de la incident, ar fi fost practic imposibil ca ele să nu găsească măcar o pată de ulei sau de petrol plutind pe suprafaţa apei. Pentru ca epavele să fie dispersate în afara „Triunghiului", la mari distanţe şi într-un timp atât de scurt, curenţii maritimi trebuiau să le poarte cu peste 500 km/oră!

*

În noaptea de 3 spre 4 octombrie 1951, cuirasatul brazilian *São Paulo* (având la bord un echipaj format din 8 oameni) era condus de două remorchere în vederea dezafectării şi casării. Pe când cele 3 vase navigau la sud-vest de Insulele Azore, unul din remorchere a desprins cablul de tracţiune, din cauza vânturilor puternice şi a valurilor mari. În dimineaţa zilei următoare, oceanul s-a liniştit dar, spre neplăcuta surpriză a tuturor, cablul celui de-al doilea remorcher era rupt, iar cuirasatul dispăruse. Navele şi avioanele de cercetare sosite în regiune nu au reuşit să descopere nici cel mai mic fragment care să fi aparţinut vasului brazilian pierdut într-un mod atât de neaşteptat. Căci, chiar admiţând că nava (în imposibilitate de guvernare) s-ar fi răsturnat, putea pluti măcar 12 ore... Printre rapoartele piloţilor care au participat la operaţiunile de căutare se găsesc însă câteva observaţii interesante. Astfel, în cursul nopţii de 4 spre 5, au fost zărite lumini fugare „a căror proveniență nu a putut fi stabilită". În dimineaţa de 5 octombrie cercetările au continuat dar, în afara unor ciudate forme şi mase întunecate deplasându-se la suprafaţa mării şi disipându-se apoi rapid, nu a apărut nici un indiciu în legătură cu pieirea cuirasatului *São Paulo*.

*

În decembrie 1954, nava *Southern Districts*, fostă LST (Landing Ship Tank – Navă de debarcare pentru tancuri) a US Navy, transformată în transportor de sulf, a fost pierdută în Atlantic, cu un echipaj de 24 de marinari, fără a lansa nici un S.O.S. şi fără o urmă, cu excepţia unui colac de salvare găsit în largul coastelor Floridei.

„New York Times" consemna la 14 decembrie 1954: „Portland, Mc. decembrie 13 (AP). Cercetarea aeriană a apelor de coastă nu a reuşit să descopere cargoul care trebuia să ajungă aici acum 3 zile, cu un echipaj de 24 de oameni şi o încărcătură de sulf. Nava este *Southern Districts*, de 3337 tdw, plecată din Port Sulphur (Statul Louisiana – S.U.A.) pentru Bucksport (Statul Maine) şi apoi Portland (Maine). Ultimul mesaj de la ea a venit din Golful Mexicului, pe 3 decembrie. Cargoul se afla probabil în dreptul coastelor Carolinei de Sud pe 7 decembrie, o zi după ce furtuna a lovit zona".

Tot *„New York Ttimes"*, la 15 decembrie 1954, relua cazul: „US Coast Guart a continuat ieri, fără succes, cercetările pentru a găsi nava *Southern Districts* care a trimis ultimul mesaj proprietarilor, Southern Steamships Company, pe 4 decembrie, din dreptul portului Charleston (Statul Carolina de Sud). Nimeni nu a mai auzit despre acest cargou de atunci".

Amprente ale spiritualităţii noastre

Aflată cândva în afara târgului Craiovei, numit pe atunci „Nedeia cea Mare", biserica Sfinţii Apostoli a fost înconjurată de ziduri groase ale căror urme mai pot fi văzute şi în zilele noastre.

Locaşul s-a mai numit „Biserica Popii Hristea", după numele preotului care a zidit-o din cărămidă. Începuturile aşezământului au fost însă mult mai vechi, probabil înainte de secolul al XVIII-lea, când reprezentanţii boierimii şi burgheziei alergau după calitatea de ctitori care le oferea un anume rang în societate.

Pisania ctitorilor iniţiali s-a pierdut dar planul arhitectural, decoraţia exterioară şi mărimea ne ajută s-o plasăm în secolele XV-XVI. Biserica este menţionată de altfel, într-un document de danie al lui Matei Basarab de la 1635, pomenindu-se suma de 80 de galbeni necesară pentru reparaţii, ceea ce înseamnă că biserica avea o anumită vechime. După aceste restaurări ea suferă din nou de-a lungul anilor o serie de stricăciuni, ajungând aproape în ruină la 1781 când este refăcută din temelie de ctitorii Matei Brânzan şi „Popa Hristea". Ea se înalţă acum din cărămidă, cu două turle pe acoperiş şi un pridvor cu coloane de piatră, ctitorii amintiţi fiind ajutaţi de boierii şi negustorii din zonă. Biserica este închinată Episcopiei Râmnicului în 1784, iar preotul Hristea se călugăreşte luând numele de Hariton şi lăsând toată averea lui Sfântului locaş.

Pisania actuală este scrisă cu vopsea şi indică 1784 drept an de fundaţie dar textul respectiv este scris peste un altul cu alfabet mixt – chirilic-latin – ceea ce dovedeşte o vechime mai mare a bisericii.

Aceasta a avut din nou de suferit în urma cutremurelor din 1802 şi 1838 când i-au căzut cele două turle, a crăpat bolta altarului şi s-a surpat în întregime pridvorul. În 1850 este o adevărată ruină şi este nevoie de patru intervenţii energice ale iznafului cavafilor pentru ca Episcopia Râmnicului să cedeze bisericii venitul moşiei Mischii – cea închinată de Popa Hristea.

Breasla cizmarilor repară radical biserica între 1853-1855.

După înălţarea clopotniţei din zid, încă de la 1850, este închis pridvorul iar biserica este reparată fără turle şi fără boltirile interioare. Peste pronaos se ridica o turlă din scândură învelită cu tablă.

În chiliile ei a funcţionat o şcoală primară sub tutela negustorului craiovean Crăciun Ioanovici, iar în 1869 starostele de cizmari Anghel Badea construieşte în curtea bisericii „chilia cea mare" în care funcţiona o şcoală devenită foarte cunoscută.

Biserica a suferit importante reparaţii în 1869, 1883 şi 1904. Restaurarea din 1956-1960 i-a redat forma iniţială cu decoraţii de cărămidă aparentă, făcând din acest aşezământ unul din locurile de pioasă amintire ale Craiovei.

IRINA STOICA

Lumile de dincolo de lume

LUMINA SOARELUI interior?

Înmormântarea lui Cyrus Teed a fost una pe măsura cultului pe care îl generase: el a fost depus într-un imens mausoleu, vegheat timp de 24 de ore de o gardă de onoare. În 1921 însă, mormântul său a fost măturat de pe faţa pământului de un uragan. 40 de ani mai târziu, pe acele locuri s-a înfiinţat „Site-ul istoric al statului Koreshan". Discipolii lui Cyrus-Koresh Teed, fondatori ai unei noi religii, au condus pe vizitatorii veniţi din toată lumea până când ultimul urmaş al lui Koresh a murit, în 1982. Se încheia un secol care, departe de a infirmat teoria lui Teed după care noi, omenirea, trăim înăuntrul Pământului, luminaţi şi încălziţi de Soarele interior, a adus noi informaţii care, cel puţin, au ridicat noi întrebări şi nedumeriri.

Într-adevăr, în această epocă ar fi fost de aşteptat ca ideea pământului gol să fie (din ce în ce mai) dificil de susţinut. Mai ales în măsura în care întreaga Terra este explorată cu o viteză şi o eficienţă fără precedent! Dar iată că speculaţiile au căpătat o nouă substanţă, în particular datorită lui William Reed şi lui Marshall B. Gardner. Ce au făcut ei în primul rând a fost să... pună cap la cap o serie de anomalii scoase în evidenţă de exploratorii polari. Astfel, conform multor informaţii, temperatura apei şi aerului creştea pe măsura apropierii de Polul Nord. Fridtjof Nansen, celebrul explorator şi om de stat norvegian, declară că mult dincolo de Cercul Polar, în unele nopţi era prea cald pentru a putea dormi! Mai mult, el observa că vântul de nord era cel care părea să ridice temperatura, timp în care cel bătând dinspre sud o scădea! Tendinţele de încălzire dincolo de Cercul Polar erau semnalate şi de alţi exploratori care vorbeau de o faună abundentă, inclusiv mamifere, de... răni produse de tânţari la latitudini foarte înalte şi, în general, de un vizibil proces de migrare spre nord, nu spre sud. Toate aceste creaturi, când se întorceau, manifestau o vizibilă... bunăstare, deşi acolo unde se presupunea că îşi petrecuseră sejurul ne-am fi aşteptat la ţinuturi reci, sterpe şi ostile.

În plus, un mister cu totul special, datând din 1846, tulbura foarte multă lume: este vorba de corpul unui mamut cu blană, specie dispărută de foarte multă vreme, descoperit practic intact în gheţurile Siberiei. Atât de desăvârşită fusese conservarea, încât în stomacul său au fost găsite conuri de pin şi crengi de copac – ultima sa masă.

Cum să îngheţe însă un animal uriaş atât de repede pentru ca procesul de digestie, care continuă şi după moarte, să fie el însuşi oprit? Unii cercetători au emis ipoteza că mamutul trăise tocmai în zona din jurul Polului Nord unde clima era mult mai caldă decât în zonele vecine şi că ar fi sucombat din cauza unui îngheţ subit.

Pentru alţii însă, printre care şi Marshall Gardner, o schimbare atât de bruscă de climă nu era de conceput. Explicaţia trebuia căutată în altă parte. În particular, Gardner şi-a pus chiar întrebarea dacă ceea ce „acolo" se numea Polul Nord – sau, de ce nu, şi Polul Sud în partea cealaltă a Pământului – erau cu adevărat Polii. Cine putea cu adevărat să pretindă că îi descoperise şi pe ce argumente îşi baza afirmaţia?

MIHAELA DOROBANŢU

MUMIILE TATUATE DIN KABAYAN

Una dintre cele mai mari insule din cele aproximativ 7000 din arhipelagul filipinez, este Luzon, insulă acoperită în partea de nord de un lanţ muntos care depăşeşte 2000 metri altitudine. Aici se află provincia Benguet, la 200 km de capitala Manila, o zonă locuită de diverse grupuri etnice printre care şi tribul ibaloi. Un trib care consideră moartea un fenomen simplu, natural, lipsit de dramatism. La moartea unui membru al comunităţii din Kabayan bărbaţii nu varsă nici o lacrimă, doar femeile, atunci când este vorba de o rudă de gradul întâi, plâng preţ de o zi.

Mumii „vorbitoare"

De curând, mumiile vechi de 1200-1500 de ani ale tribului ibaloi au fost expuse. Aceşti strămoşi mumificaţi, aflaţi într-o excelentă stare de conservare continuă să trăiască, în concepţia tribului, care vorbeşte cu ei, le cere sfatul în probleme de agricultură, naşteri, boli etc. Când moare un individ, spiritul său se personifică într-un *anito*, un idol sculptat în lemn, asezonat cu scoici sau fragmente de oase care sunt introduse în sicrie ovale sau paralelipipedice. Pielea mumiilor poartă semnele tatuajelor realizate de populaţia ibaloi în urmă chiar cu câteva secole. Se folosea în acest scop un amestec de funingine, suc de roşii şi apă, amestec introdus în piele cu ajutorul unor ace. Cei bogaţi îşi pictau tot corpul în semn de prestigiu şi putere. Femeile îşi tatuau doar braţele şi în unele triburi, cum ar fi de pildă kalinga, acestea puteau beneficia de un tatuaj pe spate atunci când li se năştea primul copil. Bărbaţii se tatuau în general pe braţe şi pe piept. Populaţia ibaloi nu obişnuia să-şi expună mumiile, temându-se că acest lucru le-ar putea aduce nenorociri. În ultima vreme s-a produs însă o schimbare de mentalitate şi mumiile sunt expuse în magazine sau pe porţile caselor. Acestora li se dedică ceremonii, ofrande şi sacrificii pentru a beneficia de „sfaturile" lor care sunt percepute prin intermediul mediumurilor, în general femei, bântuite de spiritele morţilor.

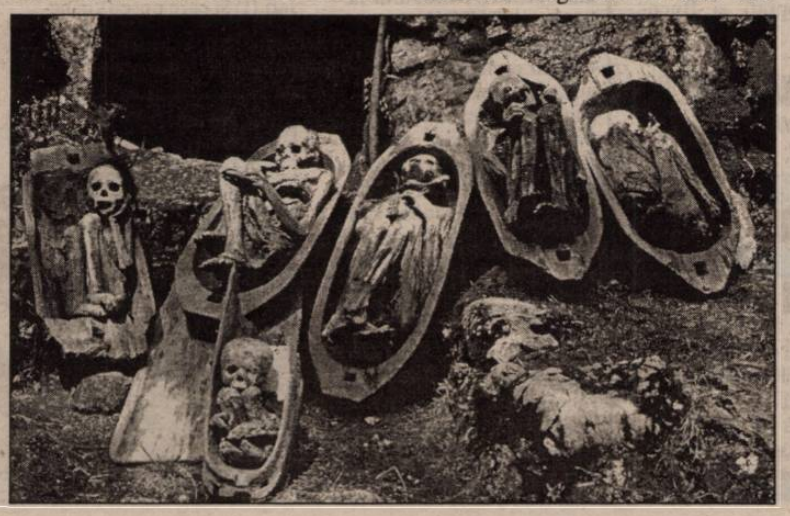

Funingine, suc de roşii şi apă

Triburile din Cordillera conservă cadavrele într-un mod cu totul diferit de cel al egiptenilor. Ei nu extrag viscerele şi nu supun cadavrele unui proces chimic, deoarece corpul decedatului este considerat un sanctuar al sufletului. Corpul este pur şi simplu uscat sau afumat. Acest proces este pregătit înainte ca individul să moară. Muribundului i se servesc băuturi foarte sărate iar după deces e lăsat în aer liber. În gură i se suflă fum de tutun şi i se introduc frunze. Apoi i se frecţionează corpul cu ierburi după care este legat de un scaun funerar. Uneori cadavrul este afumat timp de câteva săptămâni sau chiar luni. După ce sunt complet uscate, trupurile

au început să fie prezentate străinilor. Nu înainte însă de a se proceda la un ritual de penitenţă, însoţit de sacrificii animale.

DORIN MĂRAN

Un triunghi al dragostei, în comă!

Grija părinților pentru copii este, spun unii, o trăsătură înscrisă în patrimoniul genetic al ființelor vii. Uneori însă fie părinții, fie copiii apar în situații de-a dreptul aberante, că să nu spunem... patologice.

Așa s-a întâmplat cu tânărul Scott Wilkie care, la vârsta de 27 de ani, după ce a fost în comă timp de șase zile, drept consecință a unei masive hemoragii cerebrale, a reușit în fine să fie operat de o tumoră cerebrală de dimensiunea unei mingi de tenis. În tot timpul cumplitei sale suferințe el a fost vegheat pe rând sau împreună de cele două ființe pe care le iubea cel mai mult în viață: tatăl său, Jimmy, cântăreț de muzică rock, în vârstă de 51 de ani, și logodnica sa, Wendy Fergus, de 31 de ani, cu care urma să se căsătorească în curând.

Ca să nu mai lungim lucrurile, totul... s-a aflat când, trezindu-se din anestezie și putând în sfârșit să vorbească, Scott a început cu o glumă, spunându-le celor doi că spera că au fost cuminți cât el a fost bolnav! Și Wendy și Jimmy au rămas atât de uluiți auzind aceasta, încât nu s-au mai putut ascunde. Scott a crezut totuși că a fost o reacție oarecum normală la o glumă mai puțin reușită. Au urmat șase săptămâni de recuperare, timp în care Scott a fost dependent de tot felul de instalații spitalicești și Wendy a fost lângă el zi și noapte. Când s-a întors însă acasă, i-a spus că își ia o scurtă vacanță pentru a se odihni după zilele petrecute în spital. Dar... s-a dus să stea cu tatăl lui Scott! După care, i-a dat un telefon băiatului care nu-și făcea totuși nici o problemă și i-a spus „simplu" că nu se mai întoarce pentru că urmează să se căsătorească cu tatăl lui! „Știam că îi plac femeile mai tinere, dar nu-mi puteam închipui că o să-mi facă una ca asta tocmai mie, propriului său copil", avea să comenteze Scott, căruia nu-i vine nici acum să creadă ce i s-a întâmplat. Nu i-a mai rămas decât să distrugă toate fotografiile tatălui său și să-și amintească încă o dată cât a suferit când a divorțat de mama sa atunci când micul Scott avea doar 11 ani... *(M.D.)*

VICTIMĂ și ASASIN

Orașul italian Vibo Valentia a fost zguduit de un eveniment tragic, petrecut în Spitalul Jazzolino, când medicul în vârstă de 50 de ani, Constanzo Catuogno, a fost împușcat mortal de Saverio Mesiano (27 ani). Foarte operativi, carabinierii l-au arestat imediat pe autorul faptei, numai că ancheta ulterioară a dezvăluit, pe lângă o dramă familială tulburătoare, și alte detalii șocante, care au produs puternice dispute în rândul celor chemați să răspundă cine purta vina cea mai mare în toată această cumplită poveste: tânărul Saverio Mesiano sau... victima lui.

La originea tragediei a stat, de fapt, o gravă eroare medicală a lui Catuogno, care o operase pe soția celui ce avea să-l asasineze. Cei doi tineri erau căsătoriți de numai șapte luni, iar Donatella, soția lui Saverio, era însărcinată. Fericirea cuplului a fost însă curmată de neatenția chirurgului, care i-a produs tinerei o perforare de vezică urmată de o infecție fatală. Pierderea soției și a copilului încă nenăscut l-au făcut pe Saverio de nerecunoscut. Doborât din punct de vedere psihic, el ajunsese să-și petreacă aproape tot timpul la cimitir, în preajma mormântului Donatellei. Cu foarte mare greutate, cumnatul său l-a convins să renunțe la această existență stranie, urmarea fiind însă autoizolarea tânărului în casă. Aceasta, până în ziua când a pus în practică hotărârea de a se răzbuna pe cel ce-i distrusese viața. Consecința firească a faptei sale o va suporta, conform legilor omenești. Rămân însă un mare semn de întrebare și un grav subiect de dezbatere, privitoare la responsabilitatea unor oameni ca medicul Catuogno, care, într-o clipă de neatenție, dau naștere unor drame cu urmări ireparabile. *(Gh.R.)*

■ *Ce se mai vinde pe piețele lumii?*

Aer proaspăt îmbuteliat

Câteva guri de aer proaspăt costă la Paris între 12 și 22 de dolari. Acesta e îmbuteliat în Munții Elveției și importat de patronul unui restaurant din Paris, botezat No Stress Cafe. În acest „Eden" parizian clienții intră ca să bea o bere, o cafea, dar mai ales pentru a-și curăța plămânii de noxele atmosferei pariziene, savurând aerul proaspăt din butelii pe care le pot achiziționa pentru a-și continua cura la domiciliu. O altă plăcere pe care patronul restaurantului o oferă clienților constă în ședințe de masaj de 10 minute efectuate de tinere atrăgătoare. Și asta pentru doar 7 dolari... (D.M.)

RECORD de întârziere

Faptul că poșta întârzie de multe ori să ne aducă mesajele nu ne mai uimește dar există totuși limite care pot fi acceptate. Uneori însă acestea depășesc chiar timpul necesar călătoriei unor mesaje din sticlele aruncate de naufragiați în valurile mării. Acesta este și cazul unei scrisori găsită de funcționarii Serviciului Poștal Cincinnati, Kentucky, Statele Unite. În timp ce muncitorii mutau mașinăriile au dat peste o carte poștală adresată tinerei Posey Cullen de la Colegiul Hopkinsville și datată 23 februarie 1909. Pe spatele ei erau câteva rânduri din care nu lipea întrebarea: „Cum o duci cu școala?" Prezența acestei cărți poștale este o adevărată enigmă, deoarece oficiul respectiv a fost construit cu 27 de ani după expedierea mesajului. Istoricii colegiului au descoperit că fata căreia îi era adresată scrisoarea a terminat școala în 1910. Funcționarii Oficiului Poștal îi caută pe descendenții fostei domnișoare Posey Cullen pentru ca, după 92 de ani, să le poată înmâna scrisoarea cu scuzele de rigoare. *(I.S.)*

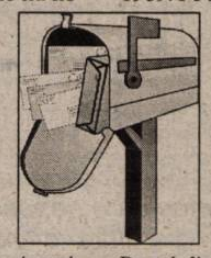

◆ În istoria teribilei probe numită *maraton de dans*, recordul încă neegalat rămâne cel stabilit de Mike Ritof și prietena lui Edith Boudreau. Această fenomenală pereche a dansat – pentru 20 de mii de dolari – nu mai puțin de 5.148 de ore, între 29.08.1930 și 1.04.1931! Au beneficiat de câte un repaos de 20 minute pe oră și de... apă minerală. Performanța s-a desfășurat la Chicago și ea a reprezentat tema filmului „Și caii se împușcă, nu-i așa?", realizat în 1969 de Sydney Pollack.

◆ Patru americani care nu s-au declarat yoghini, dar au vrut să câștige un pot de 25 de mii de dolari, au dansat desculți pe un ring prevăzut cu duioase cuie de 3 centimetri înălțime. Fără prea multă grație, cei patru au rezistat zece minute în ritm de blues. Datorită unui antrenament asiduu, nici un protagonist n-a suferit răni importante. Aceiași temerari au mers alene și fără încălțări pe un covor de... asfalt proaspăt turnat, cu lungimea de 20 de metri.

◆ Considerând că totul pe lumea asta e făcut pe dos, Lucy și David Sample au dansat în mâini timp de două ore, în cadrul unui concurs dedicat nonconformiștilor. Juriul le-a permis să-și înlănțuiască tandri picioarele, atât pentru echilibru, cât și pentru eleganța mișcărilor. Pe podea erau pahare cu băuturi răcoritoare, din care Lucy și David sorbeau cu nădejde, punând gravitația la zid. *(P.I.)*

■ *Revanșă cu zâmbetul pe față*

ȘI POLIȚIA mai primește lecții

Lesley Donovan a împlinit anul acesta 64 de ani. După cum se observă în ilustrație, zâmbetul șăgalnic de odinioară n-a părăsit-o, iar cu trecerea anilor a căpătat și o nuanță de maliție. Și are motive întemeiate să privească, din când în când, urzicător.

Simpatica bătrânică a lucrat în cadrul poliției din Pasadena (SUA) timp de aproape cincisprezece ani, la servicul documentare. A fost concediată din cauze obscure, reprimită și pensionată înainte de soroc. Dar atât de mult îi plăcuse să studieze dosarele doldora de cazuri nerezolvate și clasate, încât și-a dedicat viața de pensionară tentativelor de elucidare a unor situații în care poliția se dovedea neputincioasă. Citind doar detaliile crimelor sau furturilor prezentate în ziare, această Agatha Christie de ocazie își crea propriile scenarii și soluții. Apoi, parcă răzbunându-se pe cei care n-au luat-o niciodată în serios, aștepta să vadă ce întreprinde poliția și trimitea scrisori anonime cu ironice, felicitări, de genul: „Bravo, nici acum n-ați nimerit-o!"

Și totuși, acest detectiv tomnatic cu fustă s-a făcut remarcată anul trecut, după ce se dăduse o spargere la un magazin de bijuterii. Poliția nu avea nici o urmă, iar săptămânile treceau fără să apară vreun indiciu. Lesley întorcea și ea zadarnic lucrurile pe toate fețele și se credea învinsă de abilitatea hoților... Dar la un moment dat, și-a adus aminte că, în tinerețe, fostul ei soț îi cumpărase tocmai din Karlstone, statul Idaho, o brățară de aur. Ulterior, fusese nevoită s-o înapoieze, căci bijuteria era de furat.

Fără să mai ezite, Lesley s-a urcat în avion, a ajuns la Karlstone. A tras la un hotel de mâna a doua, apoi l-a urmărit câteva zile pe patronul aceluiași magazin de bijuterii. Trecuseră patru ani de la pățania ei. Observând că unii clienți sunt serviți discret, cu produse care nu erau la vedere, bătrânica a intrat și ea în vorbă cu un vânzător, cerând chiar una din bijuteriile despre care știa că fusese furată. A fost servită la un preț mai mult decât acceptabil, a semnat cecul și apoi, cu zâmbetul învingătorului pe față și cu podoaba incriminatorie în poșetă, s-a dus direct la poliție.

Isprava i-a adus o celebritate târzie. Dar Lesley a refuzat să dea mâna cu șeful poliției din Pasadena, când acesta i-a oferit o diplomă onorifică de „agent sub acoperire". *(P.I.)*

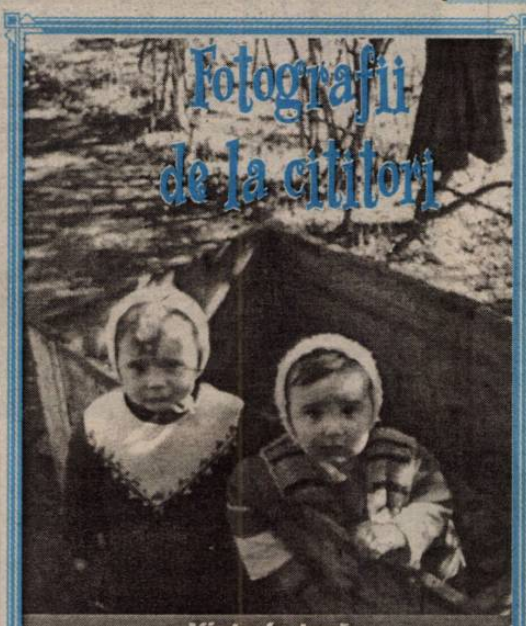

«Viața la țară»

ANA-MARIA și MIHAIL VASILE – Comuna Vlad Țepeș, jud. Călărași

Săptămâna 17 - 23 AUGUST

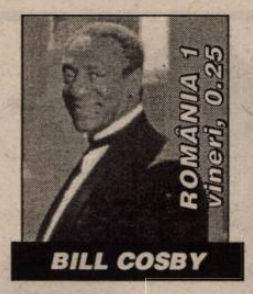

BILL COSBY

KATHERINE HEPBURN

JACK LEMMON

1

VINERI 7.15 Practic matinal 9.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.15 TVR Craiova 10.55 TVR Cluj 11.45 TVR Iaşi 12.30 TVR Timişoara 16.30 Drepturile omului 17.40 Personalul de Costineşti 19.25 Serial: „Între noi, fraţii" 20.00 Jurnal 20.45 Film: „Aleargă, Lola, aleargă" (Germania, 1998) 22.10 Serial: „Îngerul întunecat" 0.25 Film: „Diavolul şi Max Devlin" (SUA, 1981). Cu: Bill Cosby.

SÂMBĂTĂ 7.50 Serial: „Zorro" 8.45 Desene animate 9.30 Film: „Copii ca oricare" (SUA, 1996) 11.00 La telefon, muzica populară 13.00 Serial: „Frumoasele şcolii" 14.00 Golful temerarilor 16.05 Debut 50 plus 17.25 Film: „Robison Crusoe" (SUA, 1996). Cu: Pierce Brosnan 19.00 Ora G 20.00 Jurnal 20.40 Fotbal: Farul Constanţa – Rapid Bucureşti 22.55 Film: „Xiu-Xiu" (SUA, 1998).

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 9.30 Laboratorul fantastic 10.30 Viaţa satului 12.15 Tezaur folcloric 14.00 Golful temerarilor 15.30 Bravo, bravissimo! 17.00 Fobal: Universitate Craiova – F.C. Argeş 19.00 Serial: „Atenţie, motor!" 20.00 Jurnal 20.30 Film: „Flubber" (SUA, 1997). Cu: Robin Williams 22.05 O vară... cu cântec.

LUNI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.15 Desene animate 14.30 Pro patria 15.30 Serial: „Orice e posibil!" 16.00 Kronika 17.40 Serial: „Pasiuni" 19.25 Serial: „Între noi, fraţii" 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Niciodată nu e prea târziu!" 21.45 Ce-i de făcut? 23.15 Sighet – memoria ca o formă de justiţie.

ROBIN WILLIAMS
ROMÂNIA 1, duminică, 20.30

MARŢI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.15 TVR Craiova 10.55 TVR Cluj 11.45 TVR Iaşi 12.30 TVR Timişoara 15.35 Serial: „Orice e posibil!" 16.30 Kronika 17.40 Serial: „Pasiuni" 19.25 Serial: „Între noi, fraţii" 20.00 Jurnal 20.45 Fotbal: Dinamo Kiev – Steaua 0.15 Teatrul Naţional TV prezintă: „Avarul" de Moliere 3.05 Serial: „Martorul tăcut".

MIERCURI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.15 TVR Craiova 10.55 TVR Cluj 11.45 TVR Iaşi 12.30 TVR Timişoara 15.30 Serial: „Orice e posibil!" 16.00 Panorama 17.40 Serial: „Pasiuni" 19.25 Serial: „Între noi, fraţii" 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Baywatch Hawaii" 23.15 Film: „Rol principal" (SUA, 1996). Cu: Jon Bon Jovi 2.45 Serial: „Martorul tăcut".

JOI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.15 TVR Craiova 10.55 TVR Cluj 11.45 TVR Iaşi 12.30 TVR Timişoara 16.00 Convieţuiri 17.25 Fotbal: Dinamo Tirana – Dinamo Bucureşti 19.25 Serial: „Între noi, fraţii" 20.00 Jurnal 20.40 Fotbal: Rapid – Atlantas 23.20 Film: „Din viaţă scapă cine poate" (Anglia, 1995) 2.40 Serial: „Martorul tăcut".

acasă

VINERI 5.15 – 12.30 Reluări 13.30 Serial: „Miracolul iubirii" 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.45 Desene animate 17.00 Fotbal: Dinamo – U.M.T. 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 Serial: „Seducţie" 22.30 Serial: „Terra nostra" 23.30 Fotbal: Steaua – Craiova (r.).

SÂMBĂTĂ 5.15 – 13.15 Reluări 14.45 Serial: „Şoimii călători" 15.15 Serial: „Regăsirea" (ultimul ep.) 16.00 Serial: „Primii paşi" 16.30 Serial: „Gaşca din Malibu" 17.00 Doctorul casei 18.30 Serial: „Dragoste şi putere" 19.00 Serial: „Reţeaua" 20.40 Serial: „Seducţie" 22.15 Chef de chef 23.15 Latino party.

DUMINICĂ 7.30 – 13.15 Reluări 14.45 Serial: „Şoimii călători" 15.10 Serial: „Vechiul magazin de curiozităţi" (ep.1) 16.00 Serial: „Primii paşi" 16.30 Serial: „Gaşca din Malibu" 17.00 Acasă la români 18.30 Serial: „Dragoste şi putere" 19.00 Serial: „Femei înşelate" 20.00 Serial: „Şoimii călători" 20.30 Film: „Prizonierul din Manhattan" (SUA, 1975). Cu: Jack Lemmon.

LUNI 7.30 – 15.30 Reluări 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.45 Desene animate 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Serial: „Betty cea urâtă" 22.30 Serial: „Terra nostra".

MARŢI 7.15 – 12.30 Reluări 13.30 Serial: „Miracolul iubirii" 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.45 Desene animate 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Serial: „Betty cea urâtă" 22.30 Serial: „Terra nostra".

MIERCURI 5.15 – 12.30 Reluări 13.30 Serial: „Miracolul iubirii" 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.45 Desene animate 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Serial: „Betty cea urâtă" 22.30 Serial: „Terra nostra".

JOI 5.15 – 12.30 Reluări 13.30 Serial: „Miracolul iubirii" 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.45 Desene animate 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 De 3 x femeie 21.30 Serial: „Betty cea urâtă" 22.30 Serial: „Terra nostra".

prima

VINERI 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Sortit morţii" (SUA, 1990). Cu: Steven Seagal 0.30 Film: „Scara lui Jacob" (SUA, 1990). Cu: Tim Robbins.

SÂMBĂTĂ 7.00 Program pentru copii 11.00 Sport Magazin 15.30 Bum Bum 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Martor contra mafiei" (ultima parte) 21.30 Music Star 0.00 Film: „Confesiuni erotice".

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii 11.00 Tradiţii 12.00 Obiectiv 13.00 Viva Duminica 17.00 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Impact 20.00 Film: „Clanul sicilienilor" (SUA, 1969). Cu: Jean Gabin, Alain Delon, Lino Ventura 22.00 Cârcotaşii în Europa 23.00 Aici e de noi!

LUNI 7.00 Desene animate 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 20.00 Film: „Visele devin realitate" (SUA, 1989) 22.00 Vară fără limite.

MARŢI 7.00 Desene animate 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 14.30 Serial: „Eddie McDowd" 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Adio regelui" (SUA, 1989). Cu: Nick Nolte 22.00 Vară fără limite.

MIERCURI 7.00 Desene animate 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Adio, dar rămân cu tine" (SUA, 1982). Cu: Sally Field, James Caan, Jeff Bridges 22.00 Vară fără limite.

JOI 7.00 Desene animate 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 14.30 Serial: „Eddie McDowd" 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Real TV 21.00 Obiectiv 22.00 Vară fără limite.

2 TVR

VINERI 8.05 Desene animate 9.50 Serial: „Fete vesele" 12.45 Serial: „Femeia misterioasă" 14.15 Desene animate 15.35 Serial: „Samuraiul" 16.20 Serial: „Poliţia judiciară" 17.15 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.40 Vară pentru 2 18.30 Telejurnal TVR2 19.30 Desene animate 21.00 D'ale lu'Mitică 22.00 Serial: „Familia Porter" 22.35 Film: „Necunoscuţii" (SUA, 1996). Cu: Jack Scalia.

SÂMBĂTĂ 8.05 Răscruci 9.35 Universul cunoaşterii 11.05 Serial: „Din lumea lui Dany" 11.35 Serial: „Wishbone" 12.00 Desene animate 13.05 Serial: „Cum am devenit african" 14.40 Călătorind prin ţară 15.10 Bărbaţi, la cratiţă! 17.00 Vacanţă cu Trupa DP2 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Film: „Sfârşit de secol" (partea a II-a) 21.10 Serial: „Scurte povestiri cinematografice" 21.40 Serial: „Misiune pe cheiu" 23.45 Despre viaţă şi sex.

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii 9.30 Ferma 10.30 Cronici votive 11.00 Serial: „Din lumea lui Dany" 11.30 Desene animate 12.00 Prietenii lui Piticot 13.15 Serial: „Atenţie la neatenţie!" 14.35 Documentar 15.20 Pop Club 16.20 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Serial: „Pâine şi trandafiri" 19.30 Film: „Vreau totul" (Franţa, 1999) 21.00 Film: „Puterea voinţei" (SUA, 1988) 22.50 Film: „Aproape însărcinată" (SUA, 1991).

LUNI 8.05 Desene animate 9.50 Serial: „Fete vesele" 12.50 Serial: „Femeia misterioasă" 13.40 Răscruci 14.15 Desene animate 15.40 Toţi, împreună 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Camera de gardă 19.55 Serial: „Filmele Lumière" 20.05 Serial: „În mijlocul furtunii" 22.40 Teatrul Naţional TV prezintă: „Lewis şi Alice" de Michael Suffran de Bratawil.

MARŢI 8.05 Desene animate 9.50 Serial: „Fete vesele" 12.50 Serial: „Femeia misterioasă" 14.15 Desene animate 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.30 Vară pentru 2 18.30 Telejurnal TVR2 19.55 Serial: „Filmele Lumière" 20.05 Serial: „În mijlocul furtunii" 21.00 Film: „Noi cei din linia întâi" (România, 1986) 22.35 Serial: „Stăpânul animalelor".

MIERCURI 8.35 Toţi, împreună 9.50 Serial: „Fete vesele" 12.50 Serial: „Femeia misterioasă" 14.15 Desene animate 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.30 Vară pentru 2 18.30 Telejurnal TVR2 19.55 Serial: „Filmele Lumière" 20.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.50 Film: „Vremea datoriilor" (Cehia, 1998) 22.50 Serial: „Stăpânul animalelor" 23.35 Mit şi istorie.

JOI 8.05 Desene animate 9.50 Serial: „Fete vesele" 12.50 Serial: „Femeia misterioasă" 13.40 Orizont spiritual 14.15 Desene animate 15.35 Toţi, împreună 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.30 Vară pentru 2 18.30 Telejurnal TVR2 19.55 Serial: „Filmele Lumière" 22.00 Serial: „Familia Porter" 22.35 Serial: „Captiv în viitor" 23.25 Teatrul Naţional TV prezintă: „Măştile lumii".

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Hercule" 11.00 Serial: „Ani de liceu" 15.30 Serial: „Colombo" 17.20 Serial: „Beverly Hills" 18.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Cinci săptămâni în balon 21.00 Fotbal: Naţional – Steaua 23.25 Film: „Cântecul virtual" (SUA, 1999) 1.15 Serial: „Familia Hughley" 1.45 Film: „Cântecul virtual" (SUA, 1999) 3.45 Film: „Femeia zilei" (SUA, 1942). Cu: Spencer Tracy, Katherine Hepburn.

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 9.45 Serial: „Apărătorii planetei" 10.45 Serial: „Tânărul Hercule" 11.15 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 13.00 Serial: „Nebun după tine" 13.30 Serial: „O mamă şi jumătate" 14.00 Film: „Crimă cu ecou" (M. Britanie, 1998, partea I) 15.45 Serial: „Războiul din Golf" 17.00 Fotbal: Sportul – Ceahlăul 19.00 Ştirile PRO TV 19.35 Film: „Ororile războiului" (SUA, 1998). Cu: Michael Fox, Sean Penn 21.30 Vara ispitelor 23.00 Serial: „Războinare fără limite" 0.00 Serial: „Clanul Soprano" 1.00 Film: „Căderea zeilor" (coprod., 1969).

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 9.40 Serial: „Apărătorii planetei" 10.30 Serial: „Tânărul Hercule" 11.00 Documentar 13.00 Serial: „Nebun după tine" 13.30 Serial: „O mamă şi jumătate" 14.00 Serial: „Războiul din Golf" (ultimul ep.) 15.00 Formula 1 18.00 Serial: „Detectiv în Oraşul Îngerilor" 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Fotbal: Naţional – Steaua 21.40 Vara ispitelor 23.10 Procesul etapei 2.15 Serial: „Poltergeist: moştenirea".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Hercule" 11.00 Serial: „Ani de liceu" 11.30 Film: „Somnul de veci" (M. Britanie, 1978). Cu: Robert Mitchum 13.20 Film: „Adevăruri tulburătoare" (Norvegia, 1998) 15.15 Serial: „Colombo" 17.15 Serial: „Beverly Hills" 18.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Lupta pentru bani" (SUA, 1996) 22.50 Film: „Parteneri de încurcături" (SUA, 1992). Cu: Patricia Arquette 1.00 Serial: „Prietenii tăi" 2.15 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 4.00 Film: „Exploararea sălbăticiei" (coprod., 1983). Cu: Peter Fonda.

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Hercule" 11.00 Serial: „Ani de liceu" 15.15 Serial: „Colombo" 17.15 Serial: „Beverly Hills" 18.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Total Recall" 20.50 Serial: „Spitalul de urgenţă" 22.40 Film: „Cetăţeanul Cohn" (SUA, 1992). Cu: James Woods 1.15 Serial: „Prietenii tăi" 1.45 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 3.30 Film: „Dreptul la fericire" (SUA, 1999).

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Hercule" 12.00 Serial: „Ani de liceu" 15.15 Serial: „Colombo" 17.15 Serial: „Beverly Hills" 18.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Insecte ucigaşe" (SUA, 1998) 22.50 Film: „Capriciile destinului" (SUA, 1995) 1.00 Serial: „Prietenii tăi" 1.30 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 3.30 Film: „Taxiul vieţii" (SUA, 1998). Cu: Gillian Anderson.

JOI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Hercule" 11.00 Serial: „Ani de liceu" 15.15 Serial: „Colombo" 17.15 Serial: „Beverly Hills" 18.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Noaptea judecăţii" (SUA, 1993) 22.50 Film: „Ultima frontieră" (SUA, 1987). Cu: Charlie Sheen 1.00 Serial: „Prietenii tăi" 1.30 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 3.30 Film: „Evadare în Eden" (SUA, 1994).

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Fii Fresh 'Neaţa! 12.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „Mascarada" (SUA, 1988). Cu: Rob Lowe 22.30 Party Time 0.30 Film: „Trecătoarea morţii" (SUA, 1975). Cu: Charles Bronson.

MICHELLE PFEIFFER
ANTENA 1, sâmbătă, 20.00

SÂMBĂTĂ 8.00 Fii Fresh 'Neaţa! 10.00 Casa de piatră 11.00 Film: „Întâlnire în St. Louis" (SUA, 1945) 13.00 Serial: „Detectivii Hart" 14.00 Film: „Lumea lui Henry Orient" (SUA, 1964) 16.00 Totul va fi bine 18.00 Serial: „Sheena" 19.00 Observator 20.00 Film: „Aniversarea" (SUA, 1996). Cu: Michelle Pfeiffer 22.00 Party Time 0.00 Film: „Puterea seducţiei" (SUA, 1988).

DUMINICĂ 7.00 Cavalerii 8.00 Fii Fresh 'Neaţa! 10.00 Desene animate 11.10 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 12.00 Film: „Elefantul alb" (coprod., 1998, partea I) 13.30 Serial: „Detectivii Hart" 14.30 Film: „Poliţist la 14 ani" (SUA, 1996) 16.00 Totul va fi bine 18.00 Serial: „V.I.P.". 19.00 Observator 20.00 Film: „Jerry Maguire" (SUA, 1996). Cu: Tom Cruise 22.30 Film: „Confruntarea" (SUA, 1994) 0.30 Film: „Războinice pe role" (SUA, 1988).

LUNI 7.00 Observator 8.50 Desene animate 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 11.45 Serial: „Labirintul pasiunii" 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „Cursă sub soare" (SUA, 1996) 22.30 Film: „Nemesis 4: Îngerul morţii" (SUA, 1995) 0.00 Film: „Hiena neînfricată I" (Hong Kong, 1979) 1.30 Film: „Nunţile roşii" (Franţa, 1973).

MARŢI 7.00 Observator 8.50 Desene animate 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 12.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „Alesa sultunului" (SUA, 1989) 22.30 Film: „Pumnul de oţel" (SUA, 1995) 0.00 Film: „Hiena neînfricată II" (Hong Kong, 1980) 1.30 Film: „Novicele" (Franţa, 1970). Cu: Brigitte Bardot.

MIERCURI 7.00 Observator 8.50 Desene animate 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 12.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „Fantome la castel" (SUA, 1988). Cu: Peter O'Toole 22.30 Film: „Un mod de viaţă" (SUA, 1997) 0.00 Film: „Gardă de corp" (Hong Kong, 1978) 1.30 Film: „Victimele" (Franţa, 1996).

JOI 7.00 Observator 8.50 Desene animate 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 12.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „Cinci detectivi la cină" (SUA, 1976) 22.30 Film: „Explozia" (SUA, 1981). Cu: John Travolta 0.00 Film: „Tigrul cel tânăr" (Hong Kong, 1980) 1.30 Film: „Doi fraţi la Rio" (Franţa, 1987).

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

tele 7 abc

VINERI 7.00 Muzica 12.00 Telemedicina (r) 16.00 Domino 18.00 Documentar 18.30 As show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar 22.30 În justiţie 23.30 Tentaţii.

SÂMBĂTĂ 8.00 Muzica 10.00-15.00 Reluări 16.00 Lumea misterelor 18.00 Documentar 20.00 As Show 21.00 Telejurnal 22.00 Îţi mai aduci aminte, doamnă! 22.45 Telesport.

DUMINICĂ 8.00 Muzica 10.30 La ordinea zilei (r) 13.30 Cătălin duminical 15.45 Cinetour 17.00 Forţa destinului 18.00 Cutia muzicală 20.00 As Show 21.00 Telejurnal.

LUNI 7.00 Muzica 10.00 Forţa destinului (r) 15.20 Muzica 18.00 Documentar 18.30 La puterea a doua 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar 22.30 Ofsaid.

MARŢI 7.00 Muzica 10.00-15.00 Reluări 18.00 24 de ore din 24 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Manager XXI.

MIERCURI 7.00 Muzica 10.00-14.30 Reluări 18.00 Documentar 18.30 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar 22.30 Reporter Tele 7.

JOI 7.00 Muzica 10.00 La ordinea zilei (r) 15.30 Documentar 18.00 Documentar 18.30 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.50 Documentar 22.30 Telemedicina.

JACK SCALIA

SALLY FIELD

JAMES WOODS

GILLIAN ANDERSON

STARURILE

sub soarele fierbinte... de la Hollywood

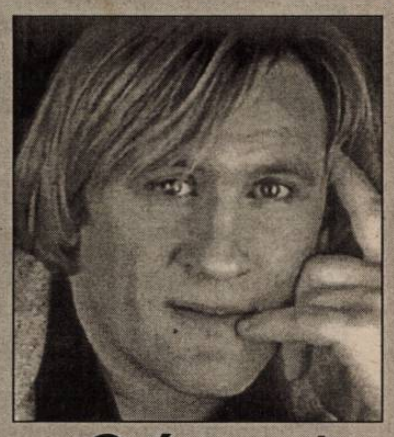

Gérard Depardieu

se confruntă cu fiul

Hotărât lucru, lui Gerard Depardieu îi place să joace în filme alături de persoanele cele mai dragi sufletului lui, fie că e vorba de fiica sau fiul său, fie de actuala parteneră de viaţă, Carole Bouquet. Cel mai nou proiect al său îl are în vedere pe fiul lui, Guillaume. Filmul „Honor Thy Father" le dă prilejul să construiască o relaţie complexă tată-fiu, aşa cum de altfel există şi în realitate între cei doi. Avându-se în vedere că filmul se va realiza în Franţa, producător fiind Jean Pierre Guerin, suma de 4,8 milioane de dolari alocată acestui proiect este destul de importantă. Regia îi va aparţine lui Jacob Berger.

Numele lui Jean Pierre Guerin se leagă până în prezent de filme de televiziune („Contele de Monte Cristo" şi „Mizerabilii"), dar producătorul şi-a dorit de data aceasta o producţie pentru marele ecran „pentru că oferă posibilităţi diferite. Am considerat că un film de televiziune nu ar putea ilustra emoţiile intense şi complexitatea unei relaţii tată-fiu", a precizat producătorul.

Sigourney Weaver

nu se teme de vârstă

Deşi visul său de a i se oferi măcar o singură dată în cariera sa un rol de femeie fatală (ceva în genul lui Sharon Stone) încă nu s-a împlinit, iar actriţa a ajuns la frumoasa vârstă de 50 de ani, Sigourney Weaver spune că nu îşi face probleme din pricina acestui lucru. Şi asta spre deosebire de majoritatea actriţelor de la Hollywood care fac o adevărată obsesie legată de trecerea timpului care „adaugă ani la vârstă şi riduri pe faţă". Secretul acestei detaşări? Părinţii ei sunt încă în viaţă, tatăl său are 92 de ani, iar mama sa are 90, sunt în formă, călătoresc şi joacă golf. „Tata, povesteşte actriţa, a schiat până la 80 de ani. Sigur, la 92 de ani e ceva mai fragil, ca şi mama de altfel, dar ei nu vor să recunoască acest lucru. La un moment dat, eu şi cu soţul meu le-am propus să ne mutăm mai aproape unii de alţii, dar ideea aceasta i-a oripilat. Au avut impresia că noi considerăm că nu-şi mai pot purta singuri de grijă şi, mai grav, că vrem să le răpim independenţa. Am renunţat, bineînţeles." Având asemenea modele, Sigourney Weaver e convinsă că fiecare vârstă are farmecul ei şi nu numărul anilor te împiedică să faci ceea ce-ţi doreşti.

Diane Keaton

dezamăgită de bărbaţi

La 55 de ani cât are în prezent, actriţa Diane Keaton a realizat că bărbaţii nu reprezintă lucrul cel mai important din viaţa ei. Altfel vedea lucrurile când era tânără, declară ea: „Îmi amintesc că în tinereţe, credeam sincer, din tot sufletul, aproape ridicol, că am găsit acea persoană alături de care merită să-mi petrec tot restul vieţii. Acum, încă nemăritată, consider că acel mit de fată tânără este o tâmpenie. Am înţeles în sfârşit că timpul petrecut cu un bărbat nu durează, sunt doar nişte momente." În ciuda faptului că nu a întâlnit bărbatul vieţii sale, actriţa a avut mai multe legături sentimentale de durată, de exemplu cu Woody Allen, Warren Beatty sau Al Pacino. În plus, şi-a construit o familie, adoptând doi copii, pe Dexter (5 ani) şi Duke (7 luni).

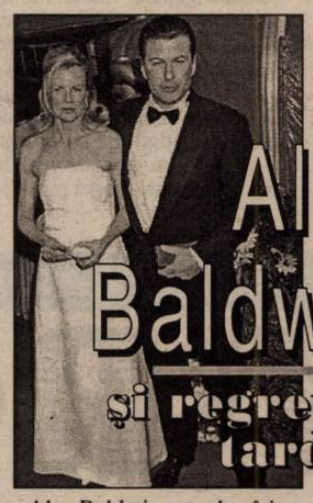

Alec Baldwin

şi regretele tardive

Alec Baldwin este de câţiva ani victima propriilor crize de agresivitate, favorizate de temperamentul său coleric şi de obiceiul de a bea peste măsură. Se pare că acestea au fost şi motivele pentru care frumoasa lui soţie, Kim Basinger, a preferat să spună adio unei căsnicii care nu mai avea de mult nici un sens. Deşi rănit în orgoliul propriu, Baldwin a încercat un timp să mimeze nepăsarea faţă de eşecul din viaţa personală. Dar, până la urmă, a explodat şi şi-a spus oful: „Despărţirea de Kim este cel mai rău lucru care mi s-a întâmplat în viaţa mea. A fost ca şi cum cineva mi-ar fi dat o lovitură extrem de puternică în stomac, şi asta înainte de a porni într-o cursă de maraton. Îmi iubesc în continuare soţia mai mult decât orice pe lume. Vin tot felul de oameni la mine şi îmi spun: Linişteşte-te, eşti încă tânăr, poate vei întâlni pe altcineva „şi mai şi", dar eu ştiu că aşa ceva nu e cu putinţă".

Rocky

boxerul care cântă

Deşi a declarat în repetate rânduri că-şi ia adio de la „Rocky", Sylvester Stallone nu are inima să asiste cum acest personaj care i-a adus glorie şi bani se scufundă treptat în uitare. L-ar vrea din nou cap de afiş, dar nu într-o continuare, probabil sortită eşecului, ci într-o variantă... nouă, întinerită. Aşa i-a venit ideea de a adapta filmul „Rocky" într-o... comedie muzicală destinată să fie jucată pe Broadway. Chiar dacă pare un proiect bizar, Stallone consideră că are mari şanse ca demersul său să fie un succes, având în vedere moda de la Hollywood de a adapta filme celebre în comedii muzicale. Exemplul cel mai incredibil este creaţia „The Producers" – „Producătorii", un film din 1968 al regizorului Mel Brooks (premiat cu Oscar pentru scenariu), care, adaptat în comedie muzicală, se joacă pe Broadway cu toate casele închise.

Dacă proiectul se va concretiza, nu înseamnă că Sylvester Stallone va reintra în pielea personajului care l-a făcut celebru. Sly nu se va transforma brusc într-un actor de teatru, cu atât mai mult cu cât el susţine că numeroasele contracte pentru marele ecran, la care lucrează, oricum nu i-ar permite să presteze şi un alt gen de activitate. Unele voci spun însă că actorul s-ar afla la apusul carierei sale cinematografice. Dar, rămâne de văzut. Actorul care ar putea să-l întruchipeze pe Rocky de pe Broadway se pare că este Luke Perry (Dylan din „Beverly Hills"). Se spune că acesta este foarte motivat să apară pe scenă cel puţin pentru a demonstra publicului new-york-ez că timbrul vocii sale are ceva aparte, în sensul bun al cuvântului.

Beatrice Dalle şi Vincent Gallo

mai răi decât până acum

Doi actori non-conformişti şi, evident, controversaţi, şi-au dat mâna pentru a forma pe ecran un cuplu exploziv. Actriţa de origine franceză Beatrice Dalle (protagonista incendiarului film „37,2 grade, dimineaţa") şi Vincent Gallo (actor şi regizor al celebrului „Buffalo '66"), sunt cele două personaje monstruoase, însetate de sânge proaspăt, din „Trouble Every Day", în regia lui Claire Denis. Filmul, construit cu tot dichisul genului horror, a declanşat un adevărat război al criticii: de-o parte sunt cei care îl ridică în al nouălea cer, de alta sunt cei care îl condamnă... la moarte. La festivalul de la Cannes de anul acesta, a fost prezentat într-o şedinţă specială, la miezul nopţii, adică la „ora preferată a criminalilor şi a vampirilor". Cert este că a semănat teroare în rândul spectatorilor.

Pretextul narativ pentru realizarea scenelor de groază care unora le poate întoarce stomacul pe dos e simplu: într-un pavilion al unei mori de piatră dintr-o regiune pariziană, Leo (Alex Descas) îşi ţine sechestrată soţia, pe Core (Beatrice Dalle), care însă, reuşeşte să evadeze din când în când împinsă de pasiunea de a devora carne proaspătă, în timpul unor orgii de sex şi valuri de sânge. Pe de altă parte, la Paris, vine tocmai din America Shane (Vincent Gallo), un cercetător bântuit de coşmare înfricoşătoare, însoţit de tânăra lui soţie, June. Scopul călătoriei sale este acela de a-l găsi pe Leo, evadat la rândul lui dintr-un laborator unde se făceau cercetări asupra creierului uman şi a efectului unor medicamente pe bază de plante... Problema e că Shane este victima aceloraşi pulsiuni canibale ca şi Core, aşa că nu-i de mirare că amândoi bântuie noaptea cu privirile rătăcite, îşi caută prada, o sfâşie şi îi sug sângele, cu sentimentul că numai aşa pot atinge extazul sexual. Regizoarea Claire Denis atacă astfel în mod explicit, exagerat chiar, problema tabu a antropofagiei, fantasmelor şi tentaţiilor de care fiinţa umană, în general, are oroare.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

Angelina Jolie

aşteptată de fostul ei soţ

În timp ce Angelina Jolie îşi „cântă" neîncetat iubirea pentru actualul ei soţ – actorul, scenaristul şi regizorul Billy Bob Thorton, fostul soţ – actorul Johnny Lee Miller plânge şi suspină. Mai mult, îşi descrie în interviuri fosta nevastă aşa cum „o ştie doar el", o femeie care nu are nimic în comun cu starul de pe ecrane, din reviste sau de la cine ştie ce serată. Şi are despre ea numai cuvinte de laudă: „indiferent de ceea ce spun gurile rele, Angelina nu a ajuns în patul nimănui pentru a reuşi în carieră şi nici n-a profitat de celebritatea tatălui său (John Voight). În plus, pentru ca toate lucrurile să fie la locul lor, ea nu a apelat niciodată la chirurgia estetică, nu şi-a remodelat corpul..."

Angelina Jolie şi Johnny Lee Miller s-au întâlnit în 1995, pe platourile de filmare pentru „Hackers". Au pornit în viaţă împreună, dar cuplul lor nu a rezistat decât patru ani. Angelina era mult prea preocupată de construirea unei cariere, nu-i mai rămânea timp şi pentru viaţa de familie. Deşi au trecut câţiva ani de la despărţirea lor, Johnny mărturiseşte că încă îi lipseşte „femeia lui" şi că, în ciuda faptului că au rămas prieteni, şi că ea s-a recăsătorit, el nu a încetat nici o clipă să se roage cerului ca Angelina să se întoarcă la el, să formeze un cuplu... de data asta fericit.

„APA VIE” secretul longevităţii

Se spune că Adam a trăit 930 de ani, deschizând seria celor nouă matusalemici, terminată cu Noe, ajuns şi el la 950 de ani. De altfel, Biblia consemnează, pentru acea perioadă, durata medie de viaţă a oamenilor la circa 400 de ani! Asemenea informaţii aproape că ne fac să zâmbim amar astăzi, când a trăi un veac reprezintă deja o „performanţă” extraordinară. Trecem peste faptul că există încă pe Pământ locuri unde anumiţi iniţiaţi stăpânesc ştiinţa unei vieţi echilibrate, comparabilă ca durată cu cele amintite mai sus, pentru a spune că un român, contemporan al nostru, a luat foarte în serios revelaţiile biblice, ajungând la concluzia că elementul de bază în asigurarea unei asemenea longevităţi era apa; o apă pură, aşa cum 99,99... la sută din omenire nu a mai gustat, de veacuri bune.

Apa conţine viaţă şi moarte

Silviu Dragomirescu are 62 de ani şi este specializat în fizica nucleară, domeniul său de cercetare. În această calitate, a fost preocupat de identificarea celor „două feluri de apă”, despre care vorbeşte textul biblic. Concluzia ştiinţifică a stat ulterior la baza unei descoperiri ce ar putea reprezenta o sursă de sănătate şi financiară extraordinar de mare: una este „apa grea”, iar cealaltă, – „apa uşoară” (în stare naturală, roua), căreia îi lipseşte izotopul deuteriu, al hidrogenului. În medie, apa potabilă conţine 142 mg de apă grea la litru, faţă de apa ploii (cel mult 120 mg/l) şi... urina umană (111 mg/l). Diferenţa, în mod logic, nu poate fi decât asimilată de organism, ceea ce duce la îmbătrânirea prematură şi în final la moartea fizică. La polul opus, apa uşoară, introdusă în corp în cantitate mare, ar asigura o stare de sănătate superioară şi longevitate mult sporită. Sub acest ultim aspect, specialiştii afirmă că omul este programat genetic să trăiască, în medie, 150 de ani. Silviu Dragomirescu vine însă cu o ipoteză senzaţională, argumentată cu o serie de experienţe concrete. Astfel, a constatat că Aspergylus („ciuperca bulionului”) se dezvoltă, în apa potabilă obişnuită, după 4 zile. În schimb, folosind apă uşoară de la Uzina Halânga, durata se reduce la numai 9 ore; raportul este de 10,6. Aplicând raţionamentul la om, un calcul simplu indică o durată medie de viaţă între 700 şi 800 de ani! Să fie oare posibilă întoarcerea la vârstele matusalemice?

Tinereţe fără bătrâneţe

Apa vie, cum a numit Silviu Dragomirescu acest elixir al tinereţii aflat la îndemâna noastră, este net superioară apei grele, în ce priveşte proprietăţile fizice. Fizicianul a brevetat încă din 1998 o instalaţie care elimină sulfurile din apa uşoară de Halânga, obţinând un produs miraculos (îi putem spune, deopotrivă, medicament şi aliment). Cu ajutorul său se pot trata cancerele, afecţiuni oculare, litiaze renale şi biliare, fenomenul de îmbătrânire, SIDA etc. Două cazuri spectaculoase, de vindecări, se referă la un cancer testicular (pacient de 35 de ani din Piteşti) remediat în două săptămâni şi la o obezitate – pacient din Craiova (44 ani), care a slăbit 10 kg, tot în două săptămâni. Tratamentul general înseamnă, de fapt, dezintoxicarea organismului şi, nu întâmplător, Silviu Dragomirescu arată că, mâncând carne (care stochează apa grea, nocivă), introducem în corp germenii morţii. De aceea, lacto-vegetarienii trăiesc de obicei mai mult. Cura sa durează o lună, este indicată oricui, condiţia fiind eliminarea alcoolului şi a ţigărilor şi alimentarea – pe lângă cocteilul său – cel mult cu grâu încolţit. După numai o lună, întinerirea biologică este de cel puţin 3,5 ani.

Cocteil „Matusalem forte”

Invenţia fizicianului Silviu Dragomirescu se bucură de aprecieri în lumea ştiinţifică, având „o bază teoretică şi mai ales logică suficient de întemeiată, pentru ca prin noutatea şi ingeniozitatea ei să deschidă în perspectivă noi căi de cercetare în biologie, biochimie şi farmacologie, cu implicaţii foarte promiţătoare în foarte multe ramuri medicale” – cum afirmă reputatul academician prof. Constantin Bălăceanu-Stolnici. Din păcate, intervine şi aici un aparent paradox. Apa uşoară, baza obţinerii „apei vii”, este produsă la ROMAG Halânga (Uzina de apă grea) într-o cantitate uriaşă – 500-600 tone pe oră. Considerată un reziduu (!), ea se aruncă, pur şi simplu, toate demersurile făcute până acum, în vederea folosirii ei, izbindu-se de opoziţia înverşunată a reprezentanţilor statului român, în special de la Ministerul Sănătăţii. În schimb, ungurii cumpără de la Râmnicu Vâlcea apă uşoară, pentru scopuri similare. Concluzia vă lăsăm pe dumneavoastră să o trageţi, stimaţi cititori...

Pentru întinerire biologică, cocteilul ecologic prezentat de Silviu Dragomirescu are şi efect anticanceros şi hipoponderal, cum arătam mai sus. O porţie zilnică se prepară din 2 litri lapte, 5/6 părţi dintr-un pachet de drojdie de bere, o pastilă Eurovita – toate amestecate bine, păstrate la 5-8º C şi consumate la 5-15º C, în loc de hrană obişnuită şi apă de la robinet (se poate completa „meniul” cu până la 250 g germeni de grâu).

*

Nu putem încheia articolul de faţă, fără o revenire la aspectul economic al efectelor invenţiei amintite. Un calcul elementar arată că folosirea apei „reziduale” de la Halânga ar aduce statului un profit anual de circa 1 miliard de dolari! Un alt domeniu sensibil care ar putea utiliza apa uşoară este agricultura, prin irigaţii ce ar mări producţia de peste trei ori, după aprecierile lui Silviu Dragomirescu. De ce ministeriabilii şi guvernanţii noştri nu găsesc interesantă o asemenea idee nu e deloc greu de presupus. Pentru că – afirma fizicianul inventator – „cei care fac ceva au întotdeauna împotriva lor pe toată lumea: pe cei care încearcă să facă acelaşi lucru, pe cei care vor să demonstreze opusul teoriei lor şi pe cei care nu fac nimic”.

În exclusivitate în revista Magazin

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

Leacuri din vechime

OALA DE LEAC constituia un fel de agent tămăduitor personalizat, semnalată în Muntenia. Unii olari plămădeau vasul respectiv, „înscriind” prin apăsare pe lutul încă moale mâna bolnavului, după care oala se cocea. Exista o zi anume destinată vindecării, când vraciul şi suferindul mergeau împreună la o fântână de leac, aflată într-o pădure. Acolo, bolnavul se dezbrăca în pielea goală, în vreme ce vindecătorul lua apă din fântână cu oala de leac a acestuia, o descânta şi i-o arunca pe spate, cu putere. Vasul era apoi spart în mormanul de cioburi adunat în apropiere, cu alte ocazii similare. Destul de asemănător se proceda cu cei atinşi de iele, cazuri patologice identificate cu reumatismul poliarticular. Pentru ei, se scria un text magic încifrat, pe nouă blide – câte trei, în trei seri succesive. Bolnavul spăla scrisul în aceeaşi ordine, după care se dezbrăca în pielea goală şi apa i se turna pe corp, spălându-se bine încheieturile. Această apă se aduna în vasul în care stătea bolnavul, apoi se arunca numai la rădăcina unui pom, „unde nu calcă nimeni”.

TĂIEREA SUB LIMBĂ se mai practică încă de către persoane vârstnice, în cazurile de gălbinare (hepatită). Ca moment al tratamentului se preferă luna mai, datorită faptului că în popor, organul afectat (ficatul) se numeşte şi el tot mai. Aşadar, cu un bănuţ de argint sau cu un cuţitaş, se taie o anumită venă de sub limbă, sângele în care s-a vărsat fierea – cauza bolii – eliminându-se şi astfel producându-se vindecarea rapidă.

În mod similar, se mai făceau crestături şi între sprâncene, trei zile la rând, de câte trei ori, „când Luna se întoarce (adică e în scădere), Soarele stă să apună şi cântă cocoşul de seară”.

Pagină realizată de **ADRIAN-NICOLAE POPESCU**

„Inteligenţa naturii” ne aduce sănătatea!

ARGILA în viziunea lui Stelian Fulga

Am scris într-un articol publicat anterior despre rezultatele de excepţie ale terapeutului STELIAN FULGA, *iniţiat timp de 4 ani în Tibet, de către călugării shaolini. Un tratament deosebit de eficace, pe care-l utilizează în cele mai diverse cazuri, este cel cu argilă (în special de Şuncuiuş). Sub acest aspect, autorul tratamentului va oferi mai jos o serie de informaţii şi sfaturi practice, bazate pe bogata sa experienţă în domeniul terapiilor complementare.*

*

În experienţa personală de 15 ani, am asistat la vindecări miraculoase, în multe afecţiuni pentru care medicina practicată la cel mai înalt nivel nu mai avea soluţii. Argila este dotată cu „inteligenţa naturii” şi de aceea ajută mult, în tratarea bolilor. Ea are un bogat conţinut de calciu, magneziu, fier şi purifică apele de izvor sau de fântână. Tratamentul cu argilă echilibrează întregul organism, linişteşte nervii, redă bucuria de a trăi. Este extrem de eficientă în tratarea ulcerului, gastritelor, infecţiilor urinare. Nu am întâlnit nici o persoană care să nu îşi vindece una din aceste boli, dacă a urmat tratamentul. Cu cât afecţiunile sunt mai grave, cu atât vindecarea este mai spectaculoasă, dar trebuie acţionat conform principiului care cere să se trateze cauza, şi nu efectele bolii.

Hipertensiunea arterială este provocată, în cele mai multe cazuri, de o suferinţă a rinichilor, nefrite etc. Medicina bazată pe medicamente obţinute prin sinteza chimică prescrie bolnavilor tratamente cu efect hipotensiv, fără a rezolva cauza bolii. În acest caz, argila dă rezultate extraordinare: vindecă rinichii (dacă aceştia mai au funcţie) şi tensiunea scade, nemaifiind necesare medicamente.

Am fost vizitat de o persoană care avea retenţie de apă şi tensiunea 24/13, sub tratament medicamentos. După trei săptămâni de cură cu argilă, tensiunea s-a stabilit la 13/8 şi pacientul a renunţat la medicamente. În cazurile când acestea produc dependenţă, este necesar că, la începutul tratamentului cu argilă, bolnavul să nu le elimine. Se va măsura atent tensiunea arterială şi, abia când începe să scadă, se micşorează treptat doza de medicamente, până la scoaterea lor totală din tratament. În acelaşi timp, argila ajută şi la ameliorarea hipotensiunii.

Diareea şi dizenteria se vindecă rapid şi fără efecte secundare. În cazul hemoroizilor se pot folosi (pe cură internă) şi bucăţi mici, ca supozitor. Rezultate foarte bune am obţinut şi în echilibrarea funcţiilor glandelor endocrine, vindecări de guşă, scăderea glicemiei şi a colesterolului. Argila este un „detergent” interior, ea curăţând sângele şi rinichii de toxine.

Modul de folosire

Cura de argilă durează trei săptămâni. La o jumătate de oră înaintea meselor principale, de 2-3 ori pe zi (în funcţie de gravitatea bolii), se bea un pahar de apă argiloasă foarte tulbure. Pregătirea se face din ajun: în 1/4 pahar cu apă (se foloseşte numai sticlă sau porţelan) se pune o linguriţă plină de argilă. Se lasă până dimineaţa, când se amestecă bine şi se bea apa tulbure pe stomacul gol. Sedimentul se aruncă (este ca un zaţ de cafea) şi se pregăteşte imediat apa cu argilă pentru masa următoare. Dacă în primele zile de tratament urina şi scaunul au un miros puternic neplăcut, nu vă impacientaţi: se elimină toxinele din organism. De asemenea, dacă vă constipaţi în primele zile, nu întrerupeţi tratamentul, căci totul se va regla de la sine. Pe durata tratamentului, nu se consumă grăsimi şi alcool.

De remarcat că stările de stres favorizează eliminarea mineralelor atât de necesare organismului. În acest caz, după terminarea tratamentului, pentru întreţinere, se recomandă folosirea apei argiloase numai dimineaţa, timp de zece zile în fiecare lună. Este indicată apa de izvor sau de fântână.

Mai precizez că efectele benefice ale argilei pot fi văzute imediat, făcând o „mască de frumuseţe”. Dintr-un castravete mic se stoarce sucul, în care se dizolvă o linguriţă de argilă şi se lasă 15 minute. Pasta astfel formată se întinde pe toată faţa şi se lasă 15 minute, până se usucă; se spală cu apă caldă şi tenul devine asemănător porţelanului. Aceeaşi mască se recomandă în cazul acneei (pe lângă cura internă), cu aplicare zilnică, până la rezolvarea problemei. Succes!

STELIAN FULGA, bărbatul căruia medicii i-au „dat”, în urmă cu 18 ani, doar încă o lună de viaţă, din cauza unei ciroze, nu numai că şi-a refăcut complet sănătatea, ci a devenit el însuşi terapeut, în urma apropierii de regretatul Valeriu Popa şi a patru ani de iniţiere petrecuţi între călugării shaolini din Tibet. Cei peste 15 ani de practică în domeniul tratamentelor naturale au confirmat valoarea deosebită a acestora, nu de puţine ori realizând vindecări pe care înşişi pacienţii le consideră miraculoase.

Tratamentele lui Stelian Fulga debutează cu o cură de dezintoxicare de numai o zi, foarte eficace, şi continuă cu preparate pe bază de plante, argilă, apă distilată, în contextul unei alimentaţii naturale. Precizăm că aceste preparate au avizul Ministerului Sănătăţii şi că terapeutul nu face nici un fel de referire la eventualul tratament medical primit de pacienţi. Costul curei de dezintoxicare este de 200.000 lei, iar cel al tratamentului ulterior – 400.000 lei (pentru 4 luni).

TELEFOANELE la care poate fi contactat Stelian Fulga sunt 01-255.02.91, 091-443089 şi 092-141612. Fiind foarte solicitat, le sugerează însă pacienţilor să-i expedieze prin poştă o scrisoare cu menţionarea diagnosticului bolii de care suferă, urmând ca în 7-10 zile aceştia să primească preparatele adecvate, cu plata ramburs.

ADRESA este: Şoseaua Mihai Bravu nr. 227, corp 1B, apartamentul 2, sector 3, Bucureşti.

De vorbă cu avocatul casei

Doamnei VIORICA PETRESCU din Bucureşti,

Din scrisoarea adresată redacţiei am reţinut că unchiul dumneavoastră (fratele mamei dv.) intenţionează să vă lase moştenire apartamentul în care locuieşte în prezent şi pe care probabil îl deţine în proprietate.

Am reţinut de asemenea că unchiul dumneavoastră are ca moştenitor legal o nepoată de fiică şi că aceasta a fost adoptată. Faptul că unchiul dv. mai are o soră nu are nici o relevanţă cu privire la această problemă.

Moştenire şi moştenitori

Potrivit legii, orice persoană fizică poate dispune liber de bunurile care alcătuiesc patrimoniul său, dar dreptul de dispoziţie poate fi exercitat numai în limitele şi cu modificările determinate de lege.

Astfel de limitări sunt prevăzute de lege în favoarea unor rude apropiate ale defunctului (descendenţii şi părinţii) şi în favoarea soţului supravieţuitor.

Patrimoniul celui care lasă moştenirea este compus din două părţi şi anume, rezerva succesorală şi cotitatea disponibilă. Rezerva succesorală este acea parte la care moştenitorii legali (nepoata de fiică – în cazul dv.) au dreptul în virtutea legii, împotriva voinţei defunctului iar cotitatea disponibilă este acea parte de care defunctul poate dispune liber, neîngrădit, inclusiv prin donaţii sau dispoziţii testamentare.

În concret, în cazul dumneavoastră, nepoata de fiică a unchiului dv. este moştenitoarea legală rezervatară a acestuia şi legea îi garantează dreptul la o parte din moştenire. Astfel, chiar împotriva voinţei unchiului dv. ea va avea dreptul la o cotă determinată prin lege.

Legea îi permite unchiului dv. să dispună de patrimoniul său prin liberalităţii (donaţii sau testamente) dar numai într-o anumită cotă. El va putea să vă doneze, datorită faptului că există o singură descendentă (nepoata de fiică), doar 1/2 din întregul său patrimoniu existent la data deschiderii succesiunii.

Astfel, dacă la data deschiderii succesiunii în patrimoniu mai există şi alte bunuri, astfel încât valoarea apartamentului ce vi-l donează să nu depăşească 1/2 din valoarea totală a patrimoniului, apartamentul vă va reveni dv., iar în caz contrar donaţia va fi redusă în limita cotei disponibile.

De asemenea prezintă importanţă modul în care a fost adoptată nepoata unchiului dv. putând fi vorba de o adopţie cu efecte depline sau de o adopţie cu efecte restrânse.

În cazul în care nepoata unchiului dv. a fost adoptată cu efecte depline ea va avea vocaţie succesorală, iar cele expuse anterior sunt aplicabile, iar dacă adopţia a fost cu efecte restrânse nepoata de fiică nu are vocaţie succesorală şi nu va veni la moştenirea unchiului dv.

Av. BIANCA ALECU
Cabinete asociate de avocaţi
MIHĂILĂ & OANCEA

PERSPICACITATE

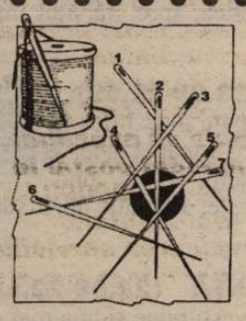

Şocul acelor

În ce ordine trebuie să fie culese şapte ace în aşa fel încât să nu fie deranjate celelalte? (Gh.R.)

SOLUŢIA: 5, 6, 3, 2, 4, 7, 1...

☺ *– Cât ai stat în concediu?*
– Două săptămâni!
– Şi cum a fost?
– Frumos, dar din păcate a plouat de două ori! O dată şapte zile şi o dată cinci!

☺ *La o discotecă, o tânără îşi întreabă politicoasă partenerul:*
– Eu dansez rock! Dumneavoastră?

☺ *Doamna îşi întreabă camerista:*
– Cine era bărbatul cu care te sărutai în parc?
– Nu ştiu!
– Cum nu ştii?
– Nu ştiu când m-aţi văzut: ieri seară, astăzi dimineaţă sau după prânz?

☺ *– De ce se numeşte regimul alimentar prescris de doctor „regim de trei zile"?*
– Simplu, pentru că nimeni nu l-a putut ţine mai mult de trei zile.

ŞAH

PROBLEMA DE AZI: ALBUL MUTĂ ŞI FACE REMIZĂ

LIBURKIN - 1939

DEZLEGARE: 1. d3 + Ra3 2. Nb4! Rb4 (2... a: b4 3. Rb1 b2 pat) 3. Rb2 pat!

© GHEORGHE POPESCU

PAR(anormale) de ToPAN

Verificaţi-vă cunoştinţele

AUR

1. Din ce se extrage, de obicei, aurul?
2. Ce amestec este cunoscut drept singurul care atacă aurul în afara cianurilor alcaline?
3. Cine a scris romanul „Aurul negru"?
4. Cine a compus valsul „Aur şi argint"?
5. Cui aparţin scenariul şi regia filmului „Goana după aur" realizat în 1925?
6. Care este numele real al Sfântului Ioan Gură de Aur (c.344 –c.407), teolog şi predicator, episcop de Constantinopol, autor a numeroase scrieri religioase?
7. Când se sărbătoreşte „nunta de aur"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Prima locomotivă cu abur a fost construită, în 1829, în Marea Britanie, de George Stephenson şi folosită pe linia Manchester-Liverpool. 2) În ţara noastră prima locomotivă cu abur s-a construit în 1872 la Reşiţa. 3) Primele vagoane-restaurant ale trenurilor au apărut în 1863, în Statele Unite, pe ruta Philadelphia-Baltimore. 4) Romanul „Crima din Orient Expres" este scris de cunoscuta autoare engleză de romane poliţiste Agatha Christie (1891-1976). 5) Tabloul „Compartimentul de clasa a treia" aparţine pictorului francez Honoré Daumier (1808-1879) 6) Şlagărul „Pleacă-n zori un tren..." a fost compus, în 1952, de Nicolae Kirculescu (1903-1985). 7) Cei doi mari actori de film care s-au înfruntat în pelicula „Ultimul tren din Gun Hill" au fost Kirk Douglas şi Anthony Quinn.

Poşta cititorilor

La întrebările din rubrica din 19 iulie, cu tema „Mirese" am primit de la următorii cititori:

– 7 răspunsuri corecte: Elena Ispas – Piatra Neamţ *şi* Mihai Waspusch – Bucureşti.

– 6 răspunsuri corecte: Florentina Gorea – Topliţa *şi* Marin Ştefan – Şimleu Silvanei *căruia îi mulţumim şi pentru interesul arătat rubricii „Ştiaţi că...".*

– 4 răspunsuri corecte: Dan Victor Munteanu – Galaţi.

Mulţumim tuturor pentru timpul pe care ni-l acordă chiar şi în perioada de vacanţă. (Irina Stoica)

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„GRAVE"

PUSĂ ÎN VALOARE / UN TERMEN		FRIPTĂ / ZĂPADĂ SLABĂ		MIC / DEPUSE LA FINAL	S	A SE ASCUNDE / CONTROVERSE		CAREU / CUŢĂ!		CUIE! / NU FACE PRACTICĂ	
					C						
LUMEA ROMEI / COLEGI DE ZBOR					U						SALIN
					H			TOCIT			S
MEŞTERI CU ROŢI / PAT					A		DIN NOU / SINGUR	TERMO-CEN-TRALĂ	I	A R	A
				REPTILĂ / UN VERB AL EDILILOR							R
A TRĂI / NUME			SECRET / PALID					ALTĂ! / VOCALE		T	A
							AIDOMA / MAMIFERE				T
CAPITALĂ ARABĂ / VERIGĂ						SINGUR / VOCALE					ARE ROSTUL EI
		BĂUTURI / DIN BENĂ!							IBIS! / BIR!		
COPAC / CALDĂ				CU CAPUL ÎN NORI							
						E O RECE					

Dezlegarea integramei ***„VOLTE"***

Orizontal: C - A - E - S - C - R - CONSUMATOARE - NAILON - RIAD - ADUNATURA - CU - IT - NIL - CAIC - OM - RIVANOL - E - EVA - ATELIER - UNITA - IR - NAI - TRACI - VOIT - HAITASI - RA - A - TL - SODA - TOP - GAITANE - CADA.

unu din cinci

Care dintre cele cinci desene (A, B, C, D, E) este identic cu primul desen? (Gh.R.)

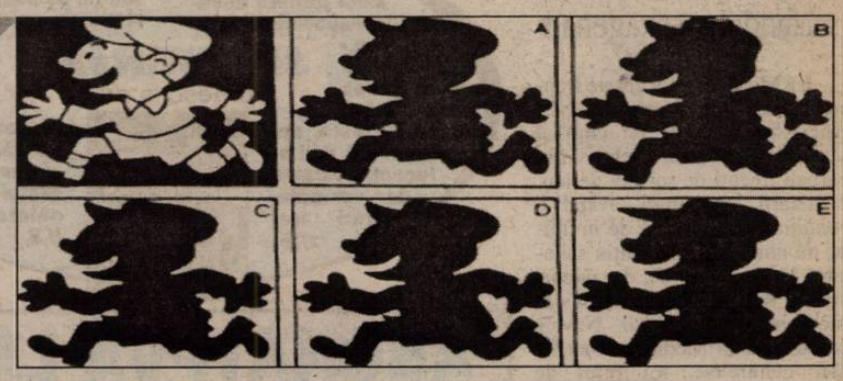

SOLUŢIA Desenul C.

Moda plantelor combinate

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

Deşi pare ciudat să vorbim de „modă" când ne referim la felul cum aranjăm plantele în ghivece şi cum le amplasăm în apartament sau în grădina din jurul casei, ea funcţionează. Problema este una singură: nu orice plantă suportă să convieţuiască strâns cu cine ştie ce „rivală" întru frumuseţe. După cum, combinaţia trebuie bine gândită şi din punct de vedere estetic. Şi nici asta nu e totul. Plantele se asociază şi în funcţie de caracterele lăstarilor, frunzelor (formă, textură, colorit, dimensiune) şi pretenţiile lor faţă de lumină, temperatură, umiditate. De exemplu, nu pot fi plantate la un loc cactuşii şi ferigile sau plantele tropicale cu suculentele. Ce cu ce se potriveşte?

Un aranjament compus numai din plante diverse, decorative doar prin frunze. Se va căuta să se realizeze ansambluri pe bază de nuanţe ale unei culori sau în contraste armonioase de culoare a frunzelor. Forma frunzelor poate fi cât mai diferită.

Un alt gen de compoziţie poate fi formată din plante cu flori viu colorate, cărora li se alătură plante decorative prin frunze (exemplare tinere şi cu talia mai scundă, cum ar fi Dracaena, Ficus, Filodendron, Croton, Aralia, Peperomia etc.)

Cactuşii se înţeleg bine cu plantele suculente.

Compoziţia trebuie să se armonizeze cu forma, mărimea şi culoarea vasului. Cele mai potrivite sunt vasele din ceramică brută, de formă rotundă sau ovală şi de mărime variabilă în funcţie de mărimea plantelor şi a încăperii în care vor fi aşezate.

Cele mai puţin potrivite din punct de vedere al culorii pentru compoziţiile florale sunt ghivecele verzi care, fuzionând cu verdele plantelor, nu mai sporesc efectul dorit.

Compoziţia florală poate fi simetrică sau asimetrică. Cele mai apreciate din punct de vedere estetic sunt compoziţiile asimetrice, care imprimă senzaţia de dinamism, rupând monotonia. Simetria în schimb sporeşte sentimentul de linişte.

Asocierea de plante poate fi mai interesantă dacă plantele din faţă atârnă peste marginea ghiveciului.

Printre plante se pot amplasa pietre de diferite culori şi structuri, care dau expresivitate compoziţiei.

În vasele foarte mari se pot crea ansambluri gândite să arate... „dezordonat" – de înălţimi, forme şi culori diferite – singura grijă fiind să nu se acopere unele pe altele. *(A. Popescu)*

SPORT FLASH

CAPACITATEA EUROPEANĂ. Iată că aşa cum scriam cu câteva săptămâni în urmă, examenul de capacitate al fotbalului românesc ne-a arătat nivelul la care suntem. Dacă în campionatul intern Cooperativa merge înainte (pentru oricine altcineva numai pentru calitatea fotbalului nostru nu) şi nu dă semne că se predă, în confruntarea cu fotbalul european lucrurile stau prost de tot. Dacă acasă echipele care câştigă campionatul sunt un fel de chiori în ţara orbilor, cum ieşim peste hotare sau jucăm cu o echipă de fotbal de pe continent suntem un fel de ciuca bătăilor. Cel mai bun exemplu l-a constituit primul joc al Stelei în compania echipei lui Lobanovski, Dinamo Kiev. Că Piţurcă nu se prea poate apropia de Lobanovski ştiam de la bun început, dar nu ascund faptul că mă aşteptam la un meci de fotbal în care să văd campioana noastră jucând fotbal, nu bambilici. N-a fost aşa. Diferenţa de clasă s-a văzut de la o poştă, Kievul juca fotbal, noi jucam altceva. Dacă nu învăţăm şi noi sportul ăsta cât de rapid, nu o să prea avem ce juca prin Europa. Poate la Bistriţa sau Constanţa. Şi când mă gândesc că dl. Păunescu s-a împrumutat cu vreo 5 milioane de dolari de la bancă, aşa ca să aibă de cheltuială în contul victoriilor pe care Steaua urma să le aibă în Champions League. După meciul din Ghencea cu Dinamo Kiev, visurile astea au căzut. Poate să mişte ceva Steaua în UEFA, dar, sincer să fiu, nu văd cum. Faptul că Rapid a învins în deplasare, că Dinamo a învins acasă mă lasă rece atâta vreme cât despre echipele cu care au jucat n-am auzit în viaţa mea. Poate cea mai frumoasă figură a făcut-o FC Braşov, care a câştigat partida de acasă cu 5-1, dar iarăşi nu pot spune nimic despre partenera ei. Să vedem ce-o ieşi mai departe...

LA REVEDERE, EDMONTON. Prezenţa noastră la Edmonton, nu în lotul care s-a deplasat, ci pe teren şi pistă, a fost simbolică. Câteva atlete şi atât. În vreme ce prin toate întrecerile apăreau sportivi din Benin, ce să mai zic de Bahamas, din insulele Cayman şi aşa mai departe, atleţii noştri nu s-au prea văzut în întreceri. O frumoaşă dublă în proba de 1500 m şi atât. În proba de 5000 m unde toată lumea se aştepta să vadă o medalie la gâtul Gabrielei Szabo, nu s-a văzut decât o excepţională cursă a rusoaicei Iegorova. Cu tot protestul, destul de penibil, al Gabrielei, care a chemat, pe deasupra, şi la un boicot al sportivelor, care a rămas de căruţă, Szabo a noastră n-a reuşit decât un la fel de penibil loc 8. Iegorova a răsuflat 4000 de metri în ceafa Gabrielei şi când a simţit că poate sprinta a făcut-o într-o manieră categorică. Nu înţeleg ce calcule şi-a făcut Gabi Szabo participând la cursa de 5000 m atâta vreme cât nu i-a putut face faţă nici măcar în condiţiile unui ritm incredibil de slab. Mai trebuie amintită şi excepţionala performanţă a Lidiei Şimon care a devenit, la Edmonton, prima campioană mondială a României din istoria probei de maraton. Poate că aici este cea mai importantă reuşită a atleţilor români la recent încheiata ediţie a CM de atletism. Cel puţin, asta e părerea mea. Grasu a mai luat un bronz la aruncarea discului, ducând la 2-1-1 colecţia noastră de medalii. Un loc în top 10 care nu e rău, dar, repet, lumea aştepta mai mult de la mai mulţi atleţi români înscrişi pe lista lotului.

GEORGE CUŞNARENCU

Descendentul lui SANDWICH

John Montagu, descendent al contelui Sandwich, cel care a „inventat" şi a dat numele său binecunoscutului sandvici (salvator ca mod de hrănire pentru oamenii foarte ocupaţi),

a lansat la rândul său aşa-numitul EOS (Earl of Sandwich) destinat oamenilor de afaceri care nu-şi permit să piardă nici o secundă când e vorba de munca lor. Despre ce e vorba de fapt? Despre un serviciu rapid de livrare de sandviciuri la comandă: totul e supervizat, de la furnizorii de materie primă, la personalul care pregăteşte şi livrează „meniul" la diferite locuri de muncă şi până la transport care se face cu o furgonetă special concepută pentru această activitate. (A.P.)

„Nu tot ce zboară se mănâncă!"

În timp ce unele ţări europene domină problema „vacilor nebune", elveţienii nu se simt afectaţi. Dimpotrivă, ei se ocupă de concursul... „Vacilor zburătoare"! Nu de mult, în localitatea Chateau-d'Oex, s-a disputat întrecerea anuală „Săptămâna montgolfieră" ajunsă la cea de-a 23-a ediţie. Dintre cele 80 de baloane aerostatice care au participat, cel mai mare succes l-a obţinut cea din fotografie. *(Gh.R.)*

CLUBUL scafandrilor sexagenari

La Miraille, o localitate franceză aflată pe coasta Mediteranei, funcţionează un club al scafandrilor format exclusiv din bărbaţi trecuţi de şaizeci de ani. Temerarii sexagenari, având o condiţie fizică demnă de invidiat, nu numai că îşi menţin sănătatea la cote juvenile, dar uneori se mai întâmplă să găsească comori pe fundul mării. Navele scufundate în Mediterana au lăsat, generoase, tot felul de

valori, care îşi aşteaptă norocoşii. Una din regulile acestui club este ca antrenor să fie o femeie de maximum treizeci de ani. Parcă se simt mai bine atunci când tinereţea autentică se află în preajma lor. *(P.I.)*

JERBERELE pornesc la drum!

Ambalarea frumoaselor jerbere destinate exportului nu se deosebeşte prea mult de cea a sardelelor. Aspectul este, desigur, mult mai elegant. Aceste flori vor călători trei zile. O clătire într-o soluţie pe bază de cloruri le va ajuta să ajungă cu bine la destinaţie. Florarii olandezi au ajuns adevăraţi maeştri în pregătirea acestui gen de călătorii. *(I.S.)*

Idoli DE LEMN

Noua Caledonie nu este numai un pământ al soarelui şi al exotismului. Este şi un ţinut încărcat de tradiţii. Despre aceste tradiţii şi încă multe altele, vorbesc aceşti idoli de lemn moşteniţi de la vechea civilizaţie tamake. *(I.S.)*

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal (pe adresa: Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 150 DM, un abonament pe un an, 50 $ sau 75 DM, un abonament pe şase luni).
- Abonaţi-vă rapid pentru a avea certitudinea „conectării" la universul enciclopedic oferit de prestigiosul săptămânal cultural-ştiinţific „Magazin".

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	22.000 LEI	❑ 3 LUNI	70.000 LEI	❑ 5 LUNI	114.000 LEI
❑ 2 LUNI	44.000 LEI	❑ 4 LUNI	92.000 LEI	❑ 6 LUNI	140.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ La orizont – calculatoarele cuantice ■ Fotonii – un alt fel de microbi? ■ Clonarea umană sau Jocul de-a Dumnezeu ■ Femina club ■ 5 sfaturi – suficiente pentru insuficienţa cardiacă ■ Tratamente cu venin de albine ■ Extratereştrii preferă staţiile radar!? ■ Ansamblul de la Târgu Jiu – o operă deschisă ■ Întâmplări adevărate ■ Un NU categoric filmelor „deocheate" ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

HOROSCOP

20 – 26 AUGUST

BERBEC (21.03-20.04): Dacă aţi uitat gustul nectarului cu care Afrodita îşi îndrăvenea iubiţii, atunci în această săptămână îi veţi recunoaşte gustul afrodisiac...

TAUR (21.04-21.05): Răspunsul la două întrebări (sau la una singură, mai amplă) va sosi în această perioadă şi el vă va încânta. Luni sau marţi, o clipă de fericire va pătrunde în sufletul dv.

GEMENI (22.05-21.06): Vă faceţi singur probleme, şi poate chiar mai mari decât cele cu care vă asaltează viaţa. Curba astrală răspunzătoare de psihic oscilează destul de periculos.

RAC (22.06-22.07): Din ce în ce mai mult se aşterne peste cugetul dv. siguranţa unei reuşite importante, în domeniul socio-profesional. Vă domină un soi de putere olimpiană.

LEU (23.07-22.08): Câteva probleme financiare, la începutul săptămânii, vă vor da dureri de cap. Însă o veste bună vă va şterge amărăciunea, spre sfârşitul intervalului.

FECIOARA (23.09-21.09): Două zile decupate din „Infernul" lui Dante vă aşteaptă la începutul săptămânii, atunci când sunteţi, din păcate, stăpânit de o supărare mai veche.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Două veşti bune şi una mai puţin bună vor pigmenta această săptămână, în care liniştea dv. va fi tulburată doar din punct de vedere sentimental.

SCORPION (23.10-21.11): Nimic nou pe frontul activităţii dv., cerul astral e complet degajat de umbre şi nici un eveniment remarcabil nu survine pentru a vă înnoura.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Nu numai că nu tot ce zboară se mănâncă, dar poate că nici nu are aripi... Sunteţi prea încrezător, vreau să spun, în bunul mers al afcerilor dv.

CAPRICORN (21.12-19.01): Migala cu care prindeţi în insectarul spiritului un zâmbet furat persoanei iubite, demonstrează că n-aţi pierdut speranţa s-auziţi cum înfloresc cireşii.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Nici n-a intrat bine această săptămână pe uşă, că o veste dulce-amăruie se revarsă peste sensibilitatea dv. atât de încercată luni şi marţi. Joi, satisfacţia unei izbânde.

PEŞTI (19.02-20.03): Parafrazându-l pe Galilei, aş zice că totuşi se poate. Problema dv. este că vă faceţi prea multe idealuri pentru a nu realiza decât cel mult jumătate.

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII: *Panait Cerna, Horia Lovinescu, Zoe Dumitrescu-Buşulenga, Lucia Sturza-Bulandra, Toma Caragiu;* Salvatore Quasimodo (Nobel literatură 1959), Jorge Luis Borges, Claude Debussy, Leonard Bernstein, Antonio Salieri. *(P.I.)*

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TÂRGU-MUREŞ

SERIE NOUĂ - 535 • ANUL XLIV • 23 AUGUST 2001 • 16 PAGINI • 6000 LEI Nr. 34 (2285)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

23 AUGUST

1939 Germania şi Rusia încheie un tratat de neagresiune, fapt care îi permite lui Hitler să atace Polonia.

1944 România întoarce armele împotriva Germaniei.

S-a născut în această zi

1754 Ludovic al XVI-lea, rege al Franţei.

CLONAREA UMANĂ

sau Jocul de-a Dumnezeu!

■ *Este posibil ca până la sfârşitul anului să se realizeze prima clonare umană*

■ *Preşedintele Bush a aprobat finanţarea cercetărilor pentru „celulele originare" (stem cells) – o speranţă pentru vindecări în maladii ca Alzheimer, Parkinson sau secţionări de măduva spinării*

Ce se întâmplă cu **PLANETA NOASTRĂ?**

Tratamente cu **VENIN DE ALBINE**

femina club

Extratereştrii preferă staţiile radar!

METEOROLOGII din pădure

5 SFATURI suficiente pentru **INSUFICIENŢA CARDIACĂ**

◆ Întâmplări adevărate

◆ Avocatul casei

Un X categoric filmelor „deocheate"

În cadrul programului LIFE-Nature 2000-2001, Comisia Europeană a decis finanţarea a 94 de proiecte de conservare a mediului. Printre ţările participante la acest program se numără şi cinci dintre statele candidate la Uniunea Europeană: Letonia, Estonia, Ungaria, Slovenia şi România. În aceste ţări se vor desfăşura 14 proiecte de conservare a unor habitate naturale. României i-au fost destinate patru proiecte, al căror buget a fost deja aprobat de Comisia Europeană (1800000 de euro, din care 1000000 va fi contribuţia LIFE). Unul dintre programe va avea în vedere conservarea habitatelor naturale şi a unor specii care trăiesc în Parcul Naţional Porţile de Fier, situat pe malul stâng al Dunării. Alt program îşi propune conservarea peşterilor din Munţii Carpaţi, care adăpostesc importante colonii de lilieci (în ţara noastră trăiesc 16 specii distincte). Cel de-al treilea proiect vizează zona Mării Negre, unde se urmăreşte conservarea celor trei specii de delfini care populează aceste ape. Al patrulea program se ocupă de recuperarea zonelor mlăştinoase şi riverane din Câmpia Transilvaniei, zonă renumită pentru marea sa diversitate de specii de păsări. *(A.P.)*

PROIECTE de conservare a mediului, pentru România

TV
Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

CENTENAR CONSTANTIN BRÂNCUŞI

Ansamblul de la Târgu Jiu

O operă deschisă

HOROSCOP

Bibliotec. Judeţeană MUREŞ

cartea albă

Două lacăte şi... o cheie
PĂSTRATĂ ÎN INIMĂ

Dacă ar fi să ne luăm după copertă, poveştirile cu care debutează Veronica A. Cara trebuie să fie „de dragoste", lucru, de altminteri, de aşteptat de la o scriitoare aflată la începutul carierei şi de la încheietura fină a mâinii cu care vrea să intre în literatura română cu cartea „Viaţa pe acoperiş". Ce ne spune coperta? Două lacăte ruginite prinse unul de altul şi o siluetă roşie având o cheie albă în piept. Editura *Gramar* ilustrează astfel un titlu de carte cu care nu are nimic în comun. Să vedem ce zice Valeriu Râpeanu despre „Viaţa pe acoperiş". Dacă ar fi să-i dăm crezare, „Veronica A. Cara dovedeşte, în cartea cu care păşeşte în literatura română, înzestrările unei scriitoare adevărate. Debut care echivalează cu o afirmare..." Poate că tânăra debutantă, al cărei talent este invers proporţional cu vârsta, zice Valeriu Râpeanu, este înzestrată pentru literatură, de-altminteri fotografia de pe ultima copertă susţinând această afirmaţie. Dar de aici până la „certitudinea matură a scrisului", „adevărată virtuozitate" a tinerei scriitoare şi alte aprecieri care ne fac să ne gândim că este vorba despre altcineva, despre Celine sau Marin Preda de pildă, e totuşi o cale destul de lungă. Dacă ar fi să ne luăm după dl. Râpeanu definirea prozei domnişoarei Cara „dintr-o singură perspectivă ar fi o greşeală şi ar însemna să-i îngustăm bogăţia de posibilităţi", lucru cu care sunt în principiu de acord, deşi n-o cunosc personal pe autoare. De citit, însă, am citit prozele despre care pot spune doar că îmi transmit un sentiment de „deja vu". O imitare superficială a stilului generaţiei '80, al cărei univers era lumea periferică, a cartierelor, populată cu profesori navetişti şi drame conjugale. Totul avea acolo o profunzime mascată de ironie şi aciditate a observaţiei care mitiza derizoriul. Păcatul domnişoarei Cara este că înregistrează anecdoticul fără să-i citească şi profunzimea. Aşa se întâmplă în povestirea care dă titlul cărţii unde singura reacţie pe care o ai după ce ai terminat de citit este „şi ce (dacă)?". Unul, Mitel, trăieşte pe acoperişul unui bloc. Ca să vezi. În altă povestire, „Omul Pavel", împrumuturile de stil şi subiect ajung undeva la proza rurală a anilor '70. La Cara, vorbărie multă şi prea puţină substanţă. „Ştirul n-avea ţepi, dar ardea tare la mână. Cu pielea pişcată, cu venele umflate, Pavel trăgea în neştire de ştir, dar ştirul parcă crescuse-n stâncă, nu-n pământ şi parcă i se stâncise şi rădăcina" este un exemplu de „acuitate". Până la „structura spirituală dominantă a prozelor sale", autoarea mai are de lucrat la limba română pentru că până la literatură drumul este şi mai lung: „şi Pavel rămase acolo toată noaptea şi le ascultă poveştile la toţi". O frază agramată care îţi poate aduce aminte foarte uşor de versul stupid dintr-o veche melodie „...tu i-ai arătat la toţi". Un titlu imposibil, „Renata în ora posibilului", anunţă o poveste de dragoste după care se pare că tânjeşte autoarea. O povestire fără cap şi coadă, cu stângăcii care anunţă încă mulţi ani de perfecţionare a stilului. Pentru că literatura este stil şi nu anecdotică insignifiantă. „Nu te vreau, ţipă ea, ducându-şi mâinile la ochii" sau „o toamnă frumoasă întrece orice anotimp" (la fugă?), „Renata ţâşni prin uşa metroului". Poveştile de dragoste se termină o dată cu „Omul negru", un alt exemplu de literatură ieftină cu un el şi o ea care se extaziază candid la orice oră din zi şi din noapte. În rest, degeaba am căutat în vreo povestire absurdul sub semnul căruia stă cartea de debut a Veronicăi A. Cara că tot nu l-a găsit. Şi asta în ciuda motto-ului din Camus cu care se deschide pretenţios cartea: „Totul e îngăduit, exclamă Ivan Karamazov. Şi în aceste cuvinte presimţim absurdul". Eu unul nu am decât presimţirea unei scrieri de început care nu impresionează deocamdată decât pe cunoscuţi.

GEORGE CUŞNARENCU

Intenţionăm ca, în viitorul apropiat, această pagină să fie dedicată exclusiv problemelor tinerilor: viaţa sentimentală şi sexuală, erotism, senzualitate, dileme ale cuplului tânăr, maternitate, igienă sexuală, compatibilitate şi incompatibilitate astrologică etc.

AŞTEPTĂM CU INTERES SCRISORILE EXPEDIATE PE ADRESA REDACŢIEI PENTRU A INTRĂ ÎN DIALOG DIRECT CU DUMNEAVOASTRĂ.

ŞTIRI pe bandă rulantă

BIOHAZARD, unul din cele mai bune trupe de hardcore va lansa, tot pe 11 septembrie, al şaselea album de studio, de această dată sub semnul *Sanctuary Records*, cu care tipii din *Brooklyn* au semnat un nou contract. Albumul se numeşte *„Uncivilization"* iar printre invitaţi întâlnim numeroşi membri ai unor trupe mari precum *Pantera*, *Cypress Hill*, *Slipknot*, *Type O Negative*, şi *Sepultura*. Începătorilor le spun că *Biohazard* a apărut în zorii anilor '90 şi a fost printre primele trupe care au combinat elemente de hip-hop şi hard metal/thrash creând un nou stil care avea să fie preluat şi de cei care domină acum registrul sonor repectiv, mă refer în special la *Limp Bizkit* şi *Deftones*... şi încă ceva: cea mai recentă prezenţă în topuri pentru *Biohazard* datează din 1999, an în care albumul *„New World Disorder"* urca în *Billboard 200* până pe locul 123...

BEE GEES vor începe în primăvara anului viitor cel mai mare turneu mondial din ultimii 20 de ani! Au fost fixate deja aproape 100 de concerte, plecând din Asia de Sud-Est, trecând prin Australia, Europa, SUA şi încheindu-se în America de Sud. În ultimii ani trioul a cântat destul de sporadic, de remarcat fiind doar *„One Night Only"* din 1999, în care *Barry*, *Maurice* şi *Robin Gibb* au cântat pe şase stadioane de pe şase continente, dar ceea ce urmează este de anvergura celui de la finele anilor 70, când trupa făcea furori! *Bee Gees* vor cânta atât hituri din întreaga lor carieră, cât şi melodii de pe recent apărutul lor album – *„This Is Where I Came In"* care a marcat împlinirea a 35 de ani de viaţă muzicală pentru *Bee Gees*...

Pe 11 septembrie va apărea albumul de debut al chitaristului de la **PEARL JAM** – *Stone Gossard*. Intitulat *„Bayleaf"*, CD-ul conţine zece melodii, şapte dintre acestea aparţinând lui *Gossard*, restul de trei fiind cântate cu fostul lider al grupului *Green Apple Quick Step* – *Ty Willman*. Printre cei care au contribuit la apariţia albumului s-au numărat *Pete Droge* (solist şi compozitor; el este şi producătorul albumului), *Matt Chamberlain* (fost baterist la *Pearl Jam*), pianistul *Ron Weinstein* şi basistul *Guy Davis*. În linii mari, *„Bayleaf"* a continuat soundul *Pearl Jam* alegând un ritm mai lent şi cântece mai puţin agresive. Am remarcat melodia care a dat titlul albumului, *„Pigeon"*, *„Unhand Me"* şi *„Fend It Off"*.

MACY GRAY lucrează cu producătorul, clasic în viaţă, ***Rick Rubin*** la ***„The Id"***, continuare a multi-platinatului album de debut, câştigător de ***Grammy***, din 1999 – ***„On How Life Is"***. ***Gray*** a înregistrat un cover după ***Slick Rick*** (***"Hey Young World"***), pe noul său album apărând şi ***Erykah Badu***, ***Roots***. Lansarea oficială va fi pe 18 septembrie, până atunci ***Gray*** făcându-şi încălzirea cu trupa sa de 11 persoane cântând în deschiderea concertelor lui ***Dave Matthews Band***... şi încă ceva: primul extras pe single este ***„Sweet Baby"***!

WARNER BROS a lansat pe 14 august primul album live al lui **K.D.LANG,** intitulat *„Live By Request"*. Materialul sonor include 14 dintre cele mai cunoscute cântece ale canadiencei, printre acestea şi *„Constant Craving"*, *„Miss Chatelaine"*, *„Summerfling"* precum şi reuşitul cover după *Roy Orbison* – *„Crying"*. Albumul este însoţit de o casetă video şi de un DVD...

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**
E-Mail: shl@totalnet.ro

ÎN ATENŢIA CITITORILOR

În urma mai multor scrisori sosite la redacţie prin care cititorii noştri solicitau o rubrică de anunţuri matrimoniale răspundem favorabil publicând anunţuri de acest tip. Preţul unui anunţ de maximum 20 de cuvinte este de 100.000 lei. Plata se face fie la sediul redacţiei revistei „Magazin" din Casa Presei Libere, et. 4, corp C, serviciul contabilitate-casierie, fie prin mandat poştal trimis pe numele Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1 - Bucureşti. Anunţurile trebuie să aibă o formulare decentă.

cronica săptămânii

Muzicienii aflaţi pe sacul cu bani au două opţiuni: prima, să se asigure că dolarii continuă să vină, indiferent de ceea ce fac, iar a doua, mai grea, este să ofere publicului materiale originale... Pentru mine există o uşoară bănuială că *'Nsync* s-au adunat laolaltă doar pentru profit iar acest fapt începe să se vadă în ceea ce fac împreună şi separat membrii grupului! Precedentul album, millionseller, – *„No Strings Attached"* – a încercat să mulţumească pe toată lumea iar acum *„Celebrity"* (scos tot la *Jive*) duce la paroxism intenţia tipilor de a se face plăcuţi tuturor! *Money talks*, nu-i aşa? Trupa are acum o nouă tentativă de a introduce techno în pop-ul său (*„The Game Is Over"*), baladele părând a fi luate direct de la *Richard Marx* (ascultaţi *„Selfish"* şi vă veţi convinge!) iar alte câteva melodii de dance sunt tributare pop-ului scandinav (în special *„Tell Me, Tell Me... Baby"* şi *„Just Don't Tell Me That"*), răspunzător pentru asta fiind suedezul *Max Martin* care lucrează cu ei de o bună bucată de timp... Ce a ieşit la final? Un amestec pe care l-aş numi *Britney-Backstreet-'Nsync*, în care toată lumea regăseşte/recunoaşte pe toată lumea! E bine? Voi decideţi, după ce veţi asculta cele ce urmează: *Pop*, *Celebrity*, *The Game Is Over*, *Girlfriend*, *The Two Of Us*, *Gone*, *Tell Me*, *Tell Me...Baby*, *Up Against The Wall*, *See Right Through You*, *Selfish*, *Just Don't Tell Me That*, *Something Like You*, *Do Your Thing*!

'Nsync – Celebrity

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu (şef secţie), Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96

DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
•402001085030 ($) •402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
ION ŢUGUI
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUŞNARENCU,
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L.
Fax: 224.39.96
sau RODIPET S.A. -
P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07
Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Tehnologia Terrei de mâine

CALCULATOARELE CUANTICE

MIHAELA DOROBANȚU

Poate că așa este înscris în profunzimile structurii ființei omenești, să nu fie niciodată mulțumită cu ceea ce a realizat. Poate că Natura însăși ne-o cere și noi, chiar fără să ne dăm seama, executăm planurile sale. Poate că, mult mai simplu, este vorba de necesitățile din ce în ce mai ambițioase ale tehnologiei moderne. Indiferent cum abordăm lucrurile, super-calculatoarele care până de curând erau privite cu un fel de reverență mistică, sunt nevoite să lase locul, cel puțin în planurile și proiectele ambițioase ale cercetătorilor, unei noi generații, aproape total diferite: calculatoarele cuantice. Acestea, în doar câteva secunde, vor reuși să rezolve probleme pentru care „super"-predecesorii lor de astăzi ar trebui să funcționeze fără întrerupere câteva milioane de ani...

POARTA CUANTICĂ.

Multă lume a vorbit despre un asemenea calculator ca despre... „Sfântul Graal" al științei și tehnologiei moderne. Și cum o asemenea „căutare" trebuie finanțată, nimeni nu s-a mirat când cercetători de la Universitățile Wisconsin-Madison și Arkansas au câștigat, în competiție cu peste alte 30 de proiecte, o finanțare de 1,2 milioane de dolari pentru a realiza qubit-ul, sau „poarta cuantică". Deschizând astfel drumul spre realizarea unui vis ceva mai vechi (și, de altfel, schimbarea de concepție care să permită cu adevărat revoluția următoare în domeniul calculatoarelor): posibilitatea de a efectua calcule în paralel. Acest lucru va înlesni ca probleme care astăzi, cu tehnicile care ne stau la dispoziție, să necesite un timp imposibil pentru rezolvare, să-și găsească soluția în doar câteva secunde. Să mai spunem că în timp ce echipa de la Universitatea Madison își concentrează cercetările pe tehnologii utilizând așa-numiții semiconductori metal-oxid complementari (CMOS), William G. Harter de la Unviersitatea Arkansas li se adaugă cu o descoperire de senzație: un fractal cuantic care oferă posibilități matematice neașteptate. Încercând să rezumăm în doar câteva rânduri esența proiectului, trebuie în primul rând amintit că „lumea cuantică" este una cu totul specială, caracterizată de faptul că orice „obiect" care „trăiește" aici este în același timp și particulă, și undă și, mai mult, este supus unei incertitudini de localizare. Pe de altă parte, fractalii sunt obiecte caracterizate de așa numita proprietate de „autosimilaritate", ceea ce înseamnă că

Reprezentare în celule a puterii cuantice

„mărind", cum facem când vrem să avem detalii ale unei fotografii, orice parte a respectivului obiect, regăsim obiectul însuși! Ceea ce se încearcă deci de către cercetători este, în primul rând, un fel de „stoarcere", de reducere a volumului spațial pe care se manifestă această incertitudine. Repetatele sisteme de interferență ale undelor permit astfel realizarea unui fel de „contor cuantic" care, folosindu-se și de proprietatea menționată a fractalilor, a permis până acum, de pildă, calcularea într-un timp record, a tuturor factorilor primi în care poate fi descompus un număr oarecare.

PARTICULE ȘI UNDE.

Cheia realizării „contorului cuantic" al Prof. Harter este oferită tocmai de această dualitate particulă-undă specifică lumii cuantice. Ideea este de a... „forța" un sistem cuantic (lumina, de exemplu) să „aleagă". Obligând, cu alte cuvinte, o undă să se comporte când mai mult ca o particulă. Rezultatul – din cauza relației de incertitudine a lui Heisenberg, care leagă de pildă între ele energia unei particule și momentul de timp pe care aceasta îl trăiește, care nu pot fi determinate amândouă simultan cu precizie perfectă, face să se obțină în interiorul computerului un fel de... „nano-Big Bang". De fapt un șir de asemenea Big Bang-uri „nanoscopice", numite uneori și „învieri cuantice". Fiecare din acestea fiind un eveniment unic, inconfundabil și care poate fi astfel „citit" ca timpul indicat de un mecanism digital. Și fiecare poate fi folosit pentru calcule paralele. Ceea ce ar permite ca prime aplicații o serie de supercomplicate și sofisticate calcule matematice, cum ar fi de exemplu conversii rapide din baze de calcul binare în baze decimale.

BIȚII CUANTICI. CÂND?

Între 10 și 30 de ani, conform estimării cercetătorilor. Importantă, după cum susțin ei, este punerea perfectă la punct a aparatului conceptual – toată tehnologia de care este nevoie există deja! O echipă care îmbină într-un mod extraordinar talentul inginerilor cu inventivitatea fizicienilor și matematicienilor este gata să ofere omenirii șansa saltului într-un extrem de apropiat viitor al calculatoarelor.

GREFĂ DE CELULE MUSCULARE

Infarctul se manifestă printr-o fibroză parțială a mușchiului cardiac care își pierde capacitățile contractile în zona lezată. O echipă de cercetători francezi a implantat în această parte a inimii celule musculare

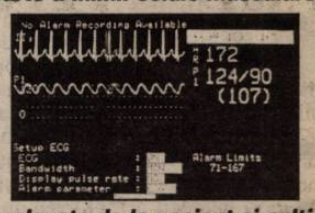

prelevate de la pacient și cultivate în eprubetă. Este vorba de celule „sateliți" ale mușchilor scheletici numite mioblaste. Prelevarea s-a făcut, în cazul a doi pacienți, din mușchii coapselor, celulele grefate fiind perfect compatibile cu cele ale mușchiului cardiac. Singura problemă cu care s-au confruntat medicii a constat în prelevarea unei cantități de celule care să acopere necesarul implantului. În cazul experimentelor făcute pe cobai, necesarul acestora era de 3 milioane. În cazul celor doi pacienți a fost nevoie de 800-900 milioane de celule. Până acum celulele grefate au fost bine tolerate. Rămâne însă de văzut dacă contractarea lor o dată cu inima asigură în mod real o anumită suplețe în zona fibroasă a inimii bolnave. Dacă toleranța grefei va fi confirmată și mai departe, faza de evaluare a eficacității acestui tip de intervenție chirurgicală va debuta la sfârșitul acestui an. În cazul unui succes, zeci de mii de pacienți vor putea beneficia de o astfel de intervenție. Evident, se impune crearea de noi laboratoare de cultură celulară care să satisfacă cererea. **(D.M.)**

CANCERUL POATE FI ÎNVINS

Boala canceroasă stă de multă vreme în atenția oamenilor de știință emițându-se noi și noi teorii privitoare la originea și evoluția ei. O ipoteză îndrăzneață întâlnim în volumul „Boala canceroasă de origine alimentară" apărut de curând în editura „Ceres". Autorii dr. Viorel T. Mogoș de la Institutul de Nutriție și Boli Metabolice „N. Paulescu" și dr. Gabriela Roman de la Centrul de Diabet, Nutriție și Boli Metabolice Cluj-Napoca analizează atent cauzele temutei boli. După părerea lor boala este strâns legată de factorii de mediu, alimentația având un rol hotărâtor din acest punct de vedere. Lucrarea, bogat documentată, insistă și asupra metodelor de prevenire a bolii printr-o alimentație rațională, adecvată. **(I.S.)**

O IMAGINE DE ULTIMĂ ORĂ A PLANETEI VENUS

Să obții imaginea planetei Venus lipsită de norii denși care o înconjoară permanent constituie o provocare de anvergură pentru astronomii radiotelescopului Arecibo instalat în Porto Rico. Aceștia au

emis pulsații radio cu ajutorul radiotelescopului spre planeta Venus, semnale care au fost înregistrate la întoarcere obținându-se o imagine detaliată a Planetei Venus, prima de acest fel de la vizita sondei spațiale Magellan de acum zece ani. Această nouă imagine va permite identificarea schimbărilor majore survenite în peisajul planetar, cum ar fi, de pildă, alunecările de teren sau activitatea vulcanică. **(D.M.)**

Dacă „ei sunt aici",

DE CE TAC?

Dacă recenta știre, referitoare la o inițiativă de senzație a organizației americane „The Disclosure Project", se confirmă și nu face parte din „tradiționala" campanie de dezinformare, putem considera că ne aflăm în fața unor dezvăluiri epocale. Este vorba despre dovezi incontestabile ale existenței OZN-urilor și a unor

forme de viață extraterestră, chiar la noi, pe Pământ. Cu o săptămână în urmă, dr. Steven M. Greer, conducătorul organizației, a cerut public Congresului american să ridice vălul secretomaniei ce acoperă, de decenii, fenomenul OZN, precizând că mulți foști angajați CIA, NASA și ai altor instituții guvernamentale au înregistrat deja importante mărturii legate de contacte cu ființe extraterestre sau de incidente în urma cărora aparate de zbor tip OZN și ocupanți ai lor au fost capturate ori distruse. Însuși George Bush, fost director CIA, ulterior președintele SUA, cunoștea foarte bine detaliile afacerii. Între altele, se menționează că americanii au „catalogat" 57 de specii extraterestre diferite (foarte mulți, humanoizi) și că Pentagonul deține aparate de zbor ce se deplasează cu viteză superioară celei a luminii. Așadar, se pare că putem afirma că *„ei sunt aici"*. Oare când vom afla și unde anume? *(A.N.P.)*

Terapie magnetică

DORIN MĂRAN

Stimularea magnetică transcraniană (SMT) se află încă în stadiu de cercetare. Eficacitatea acesteia în tratarea unor tipuri de depresie s-a dovedit însă incontestabilă. Într-un viitor foarte apropiat SMT ar putea constitui o sansă veritabilă pentru bolnavii de schizofrenie.

SMT e folosită de câțiva ani experimental, în tratarea unor depresii nervoase, dovedindu-se eficace în cazul melancolicilor și a depresivilor, insensibili la administrarea medicamentelor. În mod curent acești pacienți erau tratați cu ajutorul electroșocurilor, o tehnică medicală inventată în 1938 de către dr. Cerletti și Bini, prin care se provocau pacienților convulsii violente, pierderi de cunoștință și crize de epilepsie. Eficace până la un anumit punct, terapia cu electroșocuri sau seismoterapia, genera efecte secundare ducând uneori la pierderea memoriei. O echipă de medici israelieni, condusă de prof. Ehud Klein, a aplicat repetitiv, timp de două săptămâni, tehnica de stimulare magnetică transcraniană reușind să amelioreze considerabil starea psihică și psihologică a 40 de pacienți dintr-un lot experimental de 67 voluntari. Față de electroșocuri, SMT nu necesită curarizare (administrarea de curara, o substanță extrasă din plante exotice folosită în cazuri de convulsii) și nici anestezie, fiind practic nedureroase. Doar 14 la sută din voluntari s-au plâns de ticuri faciale și ușoare dureri de cap. Regiunea cerebrală vizată pentru stimularea magnetică se află pe lobul prefrontal stâng, o zonă puțin activată în cazul deprimaților. Acest lucru s-ar putea datora unui deficit al corpului amigdaloid care trimite în această zonă fascicule nervoase. 1 la sută din populația globului suferă de halucinații auditive care provoacă adesea stări de frică, schimbări de comportament și uneori pierderea controlului, stări culminate cu tentative de sinucidere. Așadar, acești pacienți aud voci care în 25 la sută din cazuri persistă în ciuda tratamentului cu medicamente psihotrope. Prin stimularea magnetică a unei regiuni a lobului stâng asociată vorbirii s-a reușit anihilarea vocilor timp de două săptămâni. Durabilitatea tratamentului pare să depindă de intensitatea impulsului magnetic: cu cât aceasta e mai mare cu atât vocile sunt mai „vulnerabile". În unele cazuri anihilarea vocilor a persistat timp de câteva luni. Există cazuri mai complicate în care halucinațiile auditive sunt mult mai severe implicând ambele emisfere cerebrale. În aceste cazuri tratamentul impune mai multe stimulări magnetice simultan cu ajutorul unui ordinator. SMT favorizează și formarea unor noi conexiuni cerebrale, un beneficiu util mai ales pentru orbi. Prin reorganizarea unor țesături cerebrale, adaptabilitatea acestora de a citi cu degetele este mult amplificată.

FRUNZEL

o „invenție modernă"

În timpul primelor patruzeci de milioane de ani ale cuceririi mediului terestru, plantele erau lipsite de frunze. Azi, practic nici o plantă nu se poate dispensa de aceste apendice. Câțiva biologi de la Universitatea din Sheffield, (Anglia) au ajuns la concluzia că acest paradox biologic s-ar fi datorat scăderii procentului de bioxid de carbon atmosferic cu 90 la sută în urmă cu 370 de milioane de ani când plantele au fost nevoite să „inventeze" frunzele. Numărul porilor care reglează schimburile gazoase a crescut enorm permițând plantelor să-și ia mai ușor carburantul necesar supraviețuirii. *(D.M.)*

Inexplicabilul de lângă noi

CE SE ÎNTÂMPLĂ
cu planeta noastră?

ION ŢUGUI

Zilnic apar în presă informaţii din surse ştiinţifice autorizate din care aflăm că actuala civilizaţie tehnologică a mai pus o piatră la ansamblul funerar al vieţii terestre. După ce au fost inventariate, cu ani în urmă, speciile de vieţuitoare dispărute, după ce am ascultat adevărate balade triste pe tema despăduririlor şi fenomenului de deşertizare a unor mari întinderi de sol fertil, în fine, după ce am aflat că omenirea se confruntă cu o drastică slăbire a fibrei psihice la nivel planetar, iată că am asistat la un eveniment unic în evoluţia istorică a societăţii umane – întâlnirea şefilor de stat având ca obiect de dezbateri, printre altele, şi *încălzirea climei!*

Evenimentul a fost trecut repede la ştiri oarecare, când el ar fi trebuit să spargă pagina întâi a publicaţiilor din lume. Catastrofe au fost mereu şi vor mai fi. Dar în faţa lor sau, altfel spus, după trecerea lor soluţiile de catalizare s-au exprimat în dolari şi în capacitatea oamenilor de a repara, de a tămădui rănile conjuncturale. Ştim însă că există evenimente terestre de o maximă gravitate pe care nu le putem înlătura cu dolari, şi nici cu vreo idee ştiinţifică, cu nimic. Un astfel de eveniment este încălzirea alarmantă a climei pe Terra... Cu trei-patru ani în urmă scriam într-o carte că România începe să cunoască doar două anotimpuri. Zilele trecute meteorologii confirmau predicţia. Oamenii interesaţi de evenimente climatice dezastruoase se întreabă ce se întâmplă, care sunt sau vor fi efectele modificărilor climatice defavorabile vieţii terestre? Răspunsul imediat este aproape categoric: nu se poate interveni cu nimic în dezastrul climatic care operează cu lentoare, sigur şi ireversibil. Militantismul ecologiştilor pare o idee genială care nu foloseşte la nimic; trezirea la raţiune are drept obstacol însăşi civilizaţia noastră tehnologică. S-au acumulat atâtea surse de nenorociri în numele binelui general încât nu ne rămâne decât să privim întinderile de ozon distruse şi să ne imaginăm o minune cerească reparatorie. Pentru refacerea stratului de ozon este nevoie de un timp care implică sute de generaţii, dar nu ştim dacă aceste generaţii au şi şansa supravieţuirii.

Sporirea temperaturii planetare cu 4 grade pare la prima citire ceva ce nu trezeşte nici un frison. Dar ne imaginăm ce se întâmplă cu calotele glaciare, cu vegetaţia planetei, cu sistemele naturii atât de sensibile şi de tradiţionale şi care vor fi clătinate din rosturile lor pentru totdeauna. Pământuri fertile se vor defertiliza, marile metropole situate în zone litorale pot fi inundate, maladii necunoscute în trecut pot face ravagii în câmpul demografic al planetei...

Toate acestea sunt pe pământul nostru şi se cumulează cu acelea ce sunt în cer. Nici cerul nu-şi vesteşte binefacerile. Evenimentele solare îngrijorează în plus. Informaţiile curente se referă la furturile magnetice foarte violente, la activitatea paroxistică a plasmei solare, la multe alte manifestări care nu sunt agreate de viaţă, iar Pământul se află „aproape" de ele fiind a treia planetă apropiată de soare. Mitologiile şi istoria ne-au adus la cunoştinţă astfel de evenimente, există şi un ritm al lor, din 11 în 11 mii de ani. Intrăm oare într-un ciclu nou, exprimat prin dezastre, modificări, răsturnări de situaţii care pot deturna spectaculos evoluţia vieţii?

O populaţie planetară care urcă rapid spre 7 miliarde de locuitori devine ea însăşi „o problemă" pentru viaţa planetei; o problemă care exprimă starea psihică, în primul rând, şi efectele acestei slăbiri asupra demografiei generale. Te întrebi, la urma urmelor, ce a vrut să spună evanghelistul Ioan în Apocalipsă când menţiona că oamenii se vor ruga să moară şi nu vor putea muri? Dar ar însemna să ducem efectele într-un orizont catastrofist insuportabil. Tragem doar concluzia că încălzirea planetei, evidentă azi şi concretă, este cea mai tristă informaţie primită de oameni în ultimii două mii de ani!

DAN D. FARCAŞ

Budd Hopkins şi
„LACUNA DE TIMP"

Între personalităţile care au făurit în mintea marelui public imaginea răpirilor OZN, un loc central îl ocupă **Budd Hopkins**, un cunoscut artist din New-York, ale cărui sculpturi abstracte pot fi admirate la Muzeul Whitney şi la faimoasele Galerii Guggenheim. Prin anii şaptezeci, pe când OZN-urile nu-l preocupau căutaşi de puţin, Hopkins s-a adresat unei psihoterapeute newyorkeze, specializată în tratamente prin hipnoză, Dr. Aphrodite Clamar. Sub hipnoză, tânărul s-a văzut victima unei răpiri OZN. Au urmat circa o duzină de alte persoane, fiecare debitând sub hipnoză istorii cu răpiri care păreau construite pe un acelaşi calapod. Pentru psihoterapeută toate cele dezgropate astfel formau un fenomen psihic straniu, inedit şi deocamdată inexplicabil, în timp ce pentru Budd Hopkins era clar că foarte multe cazuri în care cineva vedea în fugă o lumină sau un obiect zburător misterios, iar apoi „pierdea" pur şi simplu o oră sau două în care nu-şi dădea seama ce s-a întâmplat, reprezentau de fapt răpiri OZN şterse cu grijă, chiar de răpitori, din memoria victimei. Hopkins a devenit treptat tot mai convins că îndărătul tuturor acestor răpiri se afla un imens experiment, practicat asupra omenirii, de multe milenii încoace, de entităţi venite de pe un alt tărâm. El şi-a publicat aceste idei în cartea *Missing Time* (1981). Reacţia publicului a fost promptă şi concretizată în scrisori de la 400 de persoane care aveau impresia că au trăit un incident asemănător. Spre deosebire de fiinţele binevoitoare ale profesorului Leo Sprinkle, vizitatorii cenuşii descrişi de Budd Hopkins, cu ochi imenşi şi înfăţişare de insectă, taie cu sânge rece în carnea victimelor umane paralizate, le montează implanturi şi nu le înţeleg angajarea afectivă când e vorba, de pildă, de pierderea unui copil.

Cartea lui Hopkins a adus şi alte revelaţii faţă de ceea ce se cunoştea până atunci – faptul că majoritatea răpirilor încep în jurul vârstei de 5-6 ani, şi că prima răpire este urmată în cursul vieţii de numeroase altele, faptul că familii întregi au fost şi continuă să fie urmărite astfel generaţie după generaţie. În *Intruders* (1987), cea de a doua carte a sa, Hopkins va detalia, pe alte cazuri, componenta de experiment genetic a acestor răpiri, afirmând că vizitatorii ar fi interesaţi în crearea unor linii genetice hibride aici, pe Pământ, în anumite familii selectate după criterii care ne scapă, dar şi în crearea unor hibrizi mai puţin asemănători pământenilor, care vor creşte pe staţii spaţiale sau planete îndepărtate. După părerea sa, experienţele de inginerie genetică, hibridând oameni cu fiinţe din alte colţuri ale Universului, urmăresc scopurile veneticilor, nicidecum binele nostru. În acest scop, ei recoltează ovule de la femei, spermă de la bărbaţi, realizează fecundarea artificială, introducând şi gene extraterestre, iar ovulul fecundat este implantat unei „mame purtătoare" pământene. După circa trei luni embrionul hibrid este extras şi crescut mai departe într-un soi de uter artificial, un vas transparent, umplut cu un lichid în care pluteşte fătul, legat, prin tubuleţe flexibile, de diverse aparate. În felul acesta se creează indivizi hibrizi, pregătiţi pentru a lua, treptat, în viitor, Pământul în stăpânire. La această părere s-a raliat şi *Prof. David M. Jacobs*, de la Universitatea Temple, în cărţile sale *Secret Life* (1993) şi *The Threat* (1998).

În 1992 Budd Hopkins examinase deja peste 1500 de cazuri de răpiri, păstrate cu grijă în dosarele sale. Pe baza unor sondaje, comandate unor instituţii specializate, el ajunsese la convingerea că fenomenul este mult mai răspândit decât se crede şi probabil un american din 25 a suferit o răpire. Budd Hopkins a avut şi ideea organizării unor „grupuri de susţinere", formate din persoane care susţineau că au fost răpite, ca şi a unor întâlniri în care membrii grupului îşi împărtăşeau reciproc experienţele avute, încercând să le înţeleagă şi să le accepte. Mai multe personalităţi, între care scriitorul Whitley Strieber, i s-au adresat lui Budd cu probleme legate de propriile lor incidente de acest tip.

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ____, ZIUA NAŞTERII ____ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/34

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Dosarul gândurilor comunicante

FOTONII
un alt fel de microbi?

MIHAELA DOROBANŢU

◆ *Subiecţii umani supuşi hipnozei pot avea o influenţă directă asupra plantelor ◆ Fotonii ar putea fi responsabili pentru transmiterea bolilor în mediul celulelor vii.*

Într-un articol publicat în 1972, la Moscova (volumul intitulat „Cunoaşterea ca instrument de putere"), Prof. V.M Puşkin afirma că se poate vorbi despre existenţa unui psihic al celulelor vii, lipsite de sistem nervos. Investigarea sa experimentală a pornit de la o constatare normală: o plantă reacţionează în general la diferitele stări psihice ale omului de lângă ea. De ce nu ar reacţiona atunci într-un mod, mai pronunţat chiar, şi la stări extreme de bucurie, frică, tristeţe? Şi pentru a accentua şi mai mult lucrurile, s-a recurs la o pereche formată dintr-un subiect cu o afectivitate foarte pronunţată, Tania, şi un foarte bun hipnotizator, G. Arkucev – ştiut fiind că un hipnotizator se poate „conecta" foarte bine la sfera emoţională a subiectului. Planta-test a fost o muşcată, plasată la 80 cm de Tania.

Taniei i s-a sugerat pe rând, prin hipnoză, că: era foarte frumoasă, că era expusă unui vânt rece şi puternic, că trebuia să rămână calmă indiferent ce urma să i se întâmple, că din nou se pornea vântul şi, în fine, că un copil se apropia de ea într-o zi cu soare. Răspunsurile ei, aşa cum au fost „citite" şi pe electroencefalograma trasată, erau... „dublate" perfect de răspunsurile muşcatei!

Şi lucrurile nu au rămas aici. Cum este transmisă informaţia la nivel celular? Aceasta a fost o următoare întrebare care a fost studiată tot în fosta Uniune Sovietică. Răspunsul a fost aflat recurgându-se la două culturi celulare, pusă fiecare în câte un vas Petri – bine cunoscut tuturor celor care se ocupă cu experienţele de chimie. Cele două vase erau aşezate la o anumită distanţă şi separate între ele de un perete de sticlă. Apoi, una dintre culturi a fost infectată cu o bacterie. Când între cele două vase s-a aflat un perete din sticlă obşinuită, nu s-a întâmplat nimic. Când peretele era din sticlă de siliciu, cultura „sănătoasă" a fost aproape imediat infectată şi ea. Cum „transmisia" prin intermediul unui agent chimic sau biologic era strict imposibilă, a rămas de luat în consideraţie diferenţa dintre cei doi pereţi. Care era simplă: cel din sticlă de siliciu lăsa să treacă tot spectrul luminos, cel din sticlă obişnuită NU lăsa să treacă radiaţiile ultraviolete. Concluzia: „vinovaţii" erau fotonii ultravioleţi (fotonii fiind minusculii corpusculi care sunt particulele din care se compune radiaţia luminoasă). Deci: celulele nu doar că emit fotoni, ele îi şi „observă" şi pot fi influenţate de unii dintre ei. Şi întrebarea firească: nu cumva bolile, în general, se transmit şi ele pe aceeaşi cale?

Scepticism şi credulitate

Un taumaturg
MAI PRESUS DE ORICE DUBII

PAUL IOAN

Vindecarea prin puterea minţii (*mind-cure*) a debutat în secolul XIX – spun istoricii filosofiei oculte – prin puterile extrasenzoriale ale americancei Mary Baker Eddy. Principiul esenţial al acestei vindecătoare era anihilarea fricii faţă de boală, coroborat cu o puternică atitudine evlavioasă. Începând cu anul 1866, Mary Baker Eddy a reuşit să tămăduiască şi de la distanţă, înlocuind parţial şedinţele în care-şi privea fix pacientul, timp de douăzeci de minute.

Însă taumaturgul care a făcut cea mai mare vâlvă în ceea ce priveşte *mind-cure* a fost francezul Philippe Vachot din Lyon (1849-1905). Întrucât încă din copilărie a dovedit că posedă calităţi uluitoare – „prin punerea pe picioare a unor colegi de clasă suferinzi, unii chiar aflaţi în pragul morţii" (Joanny Bricaud, „Le Maître Philippe", Paris, 1996) – autenticitatea vindecărilor acestui maestru a putut fi cu greu pusă la îndoială. Reputaţia formidabilă dobândită pe parcursul studenţiei la Facultatea de medicină a determinat autorităţile să-l exmatriculeze. Dar, căsătorindu-se cu o femeie extrem de bogată, Philippe Vachot a putut să se izoleze de lume şi să-şi croiască o carieră uluitoare de vindecător prin puterea minţii, fără a percepe niciodată onorarii.

Concentrarea şi pioşenia au fost coordonatele de bază ale tratamentelor sale. Primul lucru pe care-l cerea pacienţilor săi era să facă distincţia dintre „rugăciunea atentă şi cea neatentă". El însuşi se ruga într-o cameră vecină cu cea în care se aflau cei în tratament, sau împreună cu ei, după caz. Literatura de specialitate arată că succesele cele mai frecvente veneau din domeniul bolilor neuro-psihice şi endocrine. Atunci când rezultatele se lăsau prea mult aşteptate, maestrul făcea şi aşa-numitele pase magnetice; scopul declarat al acestora era „forţarea spiritului pacientului să coopereze la vindecare", condiţie majoră pentru reuşita intervenţiilor.

Despre faima şi credibilitatea lui Vachot vorbeşte de la sine şi cooptarea lui de către ţarul Nicolae al II-lea (în 1901); însă anumite cercuri ruse l-au înlăturat şi l-au înlocuit cu... Rasputin. Supranumit „tatăl săracilor din Lyon", acest maestru taumaturg francez este unul dintre puţinii vindecători pe care istoria ocultismului nu-i priveşte cu scepticism.

CLONAREA UMANĂ

sau Jocul de-a Dumnezeu

Două ştiri au venit să tulbure (din nou!), la începutul lunii august, comunitatea ştiinţifică internaţională, şi nu numai: pe de o parte, că înainte de sfârşitul anului va începe clonarea umană; pe de altă parte, Preşedintele Bush a aprobat finanţarea cercetărilor privind aşa numitele stem cells, sau „celule originare". Impactul lor este deosebit. În secolul şi mileniul pe care de-abia le-am început, cu siguranţă că şi calitatea vieţii, şi naşterea copiilor, şi sexul în general nu vor mai fi aceleaşi cu cele cu care ne obişnuisem, mai mult sau mai puţin, până acum.

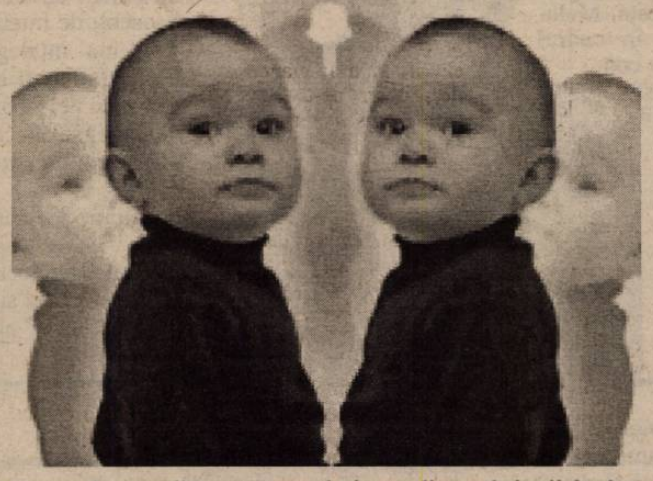

Pretextul: vindecarea bolilor

„Nancy Reagan mi-a scris despre lupta preşedintelui Reagan cu boala Alzheimer. Propria mea familie s-a confruntat cu tragedia leucemiei la copii" (Sora sa, Robin, a murit de leucemie la vârsta de 3 ani, când viitorul preşedinte avea 7 ani). Sigur, se va spune, acestea sunt explicaţii emoţionale ale unei decizii. Sigur, a fost creat un Consiliu prezidenţial care să supervizeze cercetările şi să recomande regulamente şi măsuri. Sigur, în fruntea sa a fost pus un conservator, specialistul în bioetică Leon Kass (Universitatea Chicago) şi printre membri se vor`afla oameni de ştiinţă, medici, avocaţi, teologi. Problema este într-adevăr reală: *stem cells*, celulele originare, care sunt de fapt elementele constitutive fundamentale ale TUTUROR celulelor (care se dezvoltă din ele prin specializare!) ar putea fi folosite drept celule înlocuitoare în maladii astăzi practic fără soluţie, cum ar fi Alzheimer, Parkinson sau secţionările de măduva spinării. Dar problemele de bioetică sunt extrem de complicate. Şi nu cumva geneticienii de data aceasta se amestecă în încercarea de...

Sfidare a Creaţiei?

Poate. Şi nici nu ar fi nici primii care practică acest „joc" şi nici pentru prima oară. Aşa s-a scris istoria,

şi bună, şi rea, a omenirii. Ceea ce face atât de încărcat de semnificţie tot ce se întâmplă în lunile acestea este faptul că de data aceasta „subiectul" este chiar originea vieţii.

Liniile de celule originare embrionare sunt culturi de astfel de celule crescute în laborator dintr-o singură celulă originară extrasă dintr-un embrion; liniile celulare utilizate sunt derivate din embrionii înghetaţi „disponibili" care nu au fost utilizaţi atunci când un cuplu infertil a recurs la fertilizarea in vitro.

Pentru a obţine o celulă originară, cercetătorul trebuie să distrugă embrionul – ceea ce pentru mulţi înseamnă a distruge o viaţă umană. Recenta aprobare a Preşedintelui Bush acceptă finanţarea doar pentru celule prelevate din embrioni care fuseseră deja distruşi, şi nu din embrioni intacţi. Cel puţin pentru început. Şi nimeni nu este mulţumit: unii, pentru abaterea de la normele etice; alţii pentru că... li se limitează numărul celulelor cu care să poată experimenta şi lucra. Oricum, numărul de linii celulare de calitate superioară este limitat şi cele mai multe sunt proprietatea unor companii private care nu au nevoie de finanţări federale...

Jocul de-a Dumnezeu este nu doar plin de pericole – cel puţin potenţiale – pentru ceilalţi şi pentru sine, dar este şi unul foarte greu! Iar omenirea rămâne parcă şi mai mult ca altădată o problemă de alegere:

Dragoste vs. Sex

Cel puţin pentru Robin Baker, zoolog, care de câtăva vreme s-a dedicat studiilor de sexologie umană, aceasta nu va mai fi o problemă de alegere pentru secolul XXI. În cartea sa „Sexul în viitor. Nevoi vechi se întâlnesc cu tehnolgia modernă", el vehiculează ideea că foarte curând copiii se vor naşte exclusiv (sau aproape) „in vitro", că sterilizarea va fi quasi-generală şi că, în consecinţă, actul sexual va fi practicat exclusiv pentru plăcerea în sine. Şi toate tabuurile actuale vor deveni irelevante. Un secol care se va desfăşura între... clone şi uter artificial. Premise pentru... divertismentul total. Va dori cineva, o pereche sau un individ, homo sau heterosexual, potent sau impotent, să aibă un copil – se va duce la banca sa de unde va retrage ovulele sau spermatozoizii necesari şi... copilul va fi produs. Fenomenul nu va fi universal, acceptă Baker, pentru că vor rămâne mici comunităţi izolate care vor refuza noile tehnologii. Va mai fi şi... gelozia săracilor, care nu-şi vor putea permite nici sterilizările, nici reproducerea asistată şi deci vor fi posibile mişcări sociale. Conştient că ideile lui vor scandaliza şi vor fi acuzate ca „o ameninţare la adresa demnităţii umane" şi „contrare voinţei lui Dumnezeu", Baker afirmă că orice concepte etice, filozofice şi religioase trebuie înlăturate atunci când sunt în joc nevoi reale. Şi într-adevăr,

unii l-au acceptat, alţii l-au respins. Pentru că orice idee nouă generează atitudini...

Politică şi ştiinţă

Care dintre cele două predomină în discuţie şi mai ales în decizie? Va avea omenirea mai mult de câştigat decât de pierdut? La ce preţ? Cât sunt de puternice interesele comerciale puse în joc? Un suporter al finanţării federale, Jim Ramstad, se îndoieşte că decizia va fi acceptată de comunitatea ştiinţifică, în timp ce Dr. Michael Soules, Preşedintele Societăţii Americane de Medicină Reproductivă este îngrijorat că „Bush s-ar putea să fi compromis ştiinţa aplecându-se sub presiunea politică". Iar Preşedintele însuşi declara: „am luat această decizie cu multă grijă şi mă rog să fie cea corectă."

Deciziile politice ale acestui prim an de secol sunt printre cele mai pline de încărcătură etică din întreaga istorie a omenirii. Dar, ca şi în alte atâtea cazuri, sentinţa ştiinţei vine destul de târziu. Pentru unii chiar prea târziu.

MIHAELA DOROBANŢU

Iată, fără o ordine prestabilită, câteva argumente şi în cazul recentelor discuţii legate de clonarea umană.

PRO Clonarea umană poate deveni un... „tratament al infertilităţii" (Controversatul Dr. Severino Antinori a şi anunţat tratarea a 200 de asemenea cupluri după 1 noiembrie a.c.). Pentru el, teama de clonare este „ilogică" şi o explicaţie serioasă şi civilizată va face publicul larg să-şi schimbe opinia! Dar,

CONTRA Vaticanul califică ideile lui Antinori drept „groteşti", iar Cardinalul Ratzinger vorbeşte de „nebunia nazistă" de a copia copii...

PRO Carl Feldbaum, reprezentant a o mie de companii de biotehnologie, este sigur că refuzarea finanţării federale nu ar fi avut vreun impact asupra cercetărilor şi oricum nu le-ar fi oprit. Acceptând-o, se pot impune reguli şi restricţii

PRO Brigitte Boisselier, crede că „viaţa noastră veşnică" este cea care va fi ajutată de clonare şi invocă punctul de vedere al sectei raeliene, în timp ce

CONTRA Consiliul Medical Naţional al Italiei, aflând de intenţia raelienilor de a continua clonările în locuri unde legea nu o interzice, îi condamnă şi anunţă intenţia de a ridica licenţele medicale celor care persistă

PRO Academia Naţională de Ştiinţe a SUA va analiza rapoartele cercetătorilor privind clonarea terapeutică drept posibilă sursă de tratare a bolilor şi accidentelor. Va publica primul raport încă în 2001.

CONTRA Consiliul Europei a convenit în martie 2001 să interzică clonarea reproductivă iar Camera Reprezentanţilor a SUA a votat la 1 august interzicerea oricărei forme de clonare. Ca să fie vorba de o lege, trebuie însă să voteze şi Senatul.

PRO şi CONTRA

PRO Deşi una din companiile americane care efectuează clonări de animale susţin că 77% din clonele de oi, porci şi vaci sunt sănătoase, viabile şi productive.

CONTRA Experţii în fertilitate condamnă clonarea reproductivă ca putând conduce la indivizi handicapaţi (părere exprimată de celebra Royal Society) şi, prin Harry Griffin de la Institutul Roslin din Scoţia, acolo unde a fost creată Dolly, afirmă că este nevoie de mult mai multe dovezi de normalitate la diverse specii până să putem afirma că tehnica poate fi utilizată în siguranţă la femei.

Anatomia secundei

Proiectul „Millenium"

CHIAR VOM TRĂI ACOLO?

ALEXANDRU MIRONOV

...Da, căci adaptarea la viaţa celestă permanentă pare să fie posibilă, cu foarte mici probleme: în 1987, cu cele 326 de zile petrecute în spaţiul cosmic, Iuri Romanenko a demonstrat capacitatea extraordinară de adaptare a omului. Exerciţiul fizic va menţine în bună formă locuitorii oraşelor celeste – fie ele de tip *Asgard* (M.T.Savage), fie de tip *„Lagrange"* (G.K.O'Neill) – va evita decalcifierea (de care au suferit cosmonauţii până acum) iar lipsa gravitaţiei va permite, probabil, dezvoltarea copiilor şi tinerilor născuţi pe orbite înalte cu mult peste gabaritul pământenilor.

I 2-urile se vor înmulţi relativ repede în zonele *L4* şi *L5* şi principala lor sarcină va fi încă – pentru o vreme – aceea de a fabrica sateliţi energetici (conform calculelor, primul *satelit energetic Gläser* poate fi instalat la numai 13 ani de la darea în folosinţă a primului *I 1!)* pentru nevoile Terrei (care în a doua jumătate a secolului al XXI-lea va avea astfel asigurată toată energia de care economia planetei are nevoie) dar şi pentru „docurile" şantierelor astrale unde se fabrică remorchere cosmice, nave de cercetare (pentru echipaje umane), sonde şi spaţii robotizate, ce vor fi instalate pe comete sau în afara orbitei lui Uranus, pentru studiul Galaxiei.

Către sfârşitul veacului viitor va începe construirea megalopolisurilor celeste. Pe un *I 3*, aşa cum este conceput, ar putea să locuiască 10 milioane de oameni! Nu vor locui însă decât câteva sute de mii, într-o „insulă", în formă de roată de bicicletă, cu 6 spiţe, răsucindu-se în jurul unui ax. Dimensiunile: diametru de 6 km, „înălţime" de 32 km şi o suprafaţă totală de 1280 km pătraţi. Un adevărat gigant.

Evoluţia ultrarapidă a tehnologiilor de vârf va permite folosirea unor materiale compozite ieftine, rezistente şi – poate – impenetrabile radiaţiilor dăunătoare vieţii. „Satele" vor fi tot modulare, pentru a se evita eventualele dezastre provocate de ciocnirile cu meteoriţii (probabilitatea ca un bolovan cosmic de 1 tonă să ciocnească staţia este de o ocazie la 1 milion de ani; în schimb, câte un meteorit de circa 1 gram va lovi „oraşul cosmic" la fiecare 3 ani) prin izolarea automată a compartimentelor avariate.

Desigur „ogoare" şi „livezi" hidroponice vor funcţiona, producând recolte de neimaginat pe Pământ: cu lumină controlată, atmosferă de oxigen puţin densă, ape reciclate, fără boli, cu îngrăşăminte speciale, în culturi folosind plantarea dublă, integral automatizate, ele vor face ca produsele agricole cosmice să dea *I 3*-urilor cosmice autonomie completă din punct de vedere alimentar.

Sisteme de trafic rutier vor asigura transportul ieftin şi sigur de materiale, aparatură şi oameni pe traseele: scoarţa terestră – orbită joasă (probabil cu ajutorul *Hotol*-urilor, avioane cosmice în funcţiune, speram noi, prin 1999-2000 dar amânate pentru 2008-2010); orbită joasă – *L2;* orbită joasă – Lună; direct orbită joasă – *L5;* Lună – *L5.* Cam prin jurul anului 2100 – când, spuneau O'Neill şi specialiştii lui, nu este imposibil ca în *Lagrangia* să locuiască chiar 1 miliard de locuitori (!) – preţul unui bilet Terra – *L5* va ajunge la doar câteva mii de dolari.

Energia ieftină şi abundentă obţinută din uriaşe panouri cu celule fotovoltaice (din ce în ce mai ieftine, pe măsură ce ghirlande de *sateliţi Gläser* vor împânzi sistemul uman Terra – Luna – Lagrangia) va face ca Homo sapiens să fie atras către viaţa în ceruri.

...Aşa îşi spunea minunata poveste fizicianul Gerald K.O'Neill, înainte de a trece, la sfârşitul Mileniului II, într-un univers paralel, unde, cine ştie, tot oraşe cosmice imaginează...

INDISCREȚII

O SCENĂ EMOȚIONANTĂ, zguduitoare prin tragicul ei: actorul Ryan O'Neil o ține pe genunchi pe logodnica sa, Leslie Stefansson, care plânge disperată după ce amândoi au revenit de la laboratorul spitalului „Cedars Sinai" din Los Angeles. O'Neal fusese examinat și supus unor controale, în urma cărora au aflat că actorul este bolnav de leucemie! Culmea destinului

pentru Ryan O'Neal, cel care în celebrul film „Love Story", interpreta rolul unui tânăr bogat ce se îndrăgostește de o tânără săracă. După căsătorie află că soția sa este bolnavă de leucemie și, la scurt timp, o pierde. Revenind la realitate, actorul a promis logodnicei disperate că se va trata și speră în vindecare. *(Gh.R.)*

LIZA MINNELLI, (55 ani), marea actriță și cântăreață americană, a apărut recent în public după o îndelungată absență cauzată de probleme serioase de sănătate. Acum, ea este obligată să se folosească de un baston ortopedic. Prietenii au apreciat curajul Lizei Minnelli care a suferit la 15 martie un accident cerebral. În lunile ce au urmat s-a luptat pentru a reveni la o viață normală. Mai mult decât atât, Liza Minnelli a promis să revină cât mai curând pe scenă. Amintim că Liza a câștigat un premiu „Oscar" în 1973 pentru filmul „Cabaret". *(Gh.R.)*

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

În așteptarea celui de-al patrulea copil...

După închiderea Festivalului de la Cannes, unde a primit un premiu pentru întreaga sa carieră, Melanie Griffith (43 ani) a petrecut mai mult timp în compania soțului său, Antonio Banderas, ocupat cu turnarea unui film în Franța. Actrița a profitat de această ocazie pendru a cutreiera și marile magazine și a acorda interviuri. Mare iubitoare de... bijuterii a profitat de ocazie să viziteze și arhicunoscutul magazin „Chopard", unde s-a lăsat fotografiată cu un colier și o brățară de excepție, cu rubine și diamante valorând, circa 9 miliarde de lire italiene.

Tot în Franța, Melanie Griffith, în cadrul unui interviu a confirmat că este gravidă, fiind în așteptarea celui de-al patrulea copil. Mai are o fiică, Stella del Carmen (4 ani) al cărui tată este Banderas și alți doi copii din primele două căsătorii: Alexander (16 ani) cu primul soț, Stefan Bauer, și Dakota (11 ani) cu cel de-al doilea soț, Don Johnson. Referindu-se la căsătoria cu Banderas, ea a mărturisit: „Sunt fericită, am un soț minunat, adorabil, un amant de excepție și deosebit de inteligent cu care mă înțeleg foarte bine". Întrebată de ce pe site-ul ei personal (www.melaniegriffith.com.) se poate citi anunțul: „Încercați să nu-i judecați pe alții pe baza unor aparențe" ea a răspuns că „Majoritatea celor care accesează situl au înțeles foarte bine apelul"... *(Gh.R.)*

Pentru părinți

MARILE PROBLEME ale celor mici

De cum învață să rostească primele cuvinte copiii își „expun" micile sau marile probleme. Cei mici au adesea incidente cu prietenii de joacă. Școlarii, de multe ori malițioși, pot declanșa lungi șiroaie de lacrimi. Ce este de făcut? Cum vă puteți ajuta copilul? Psihologii vă spun că primul lucru, obligatoriu, pe care îl aveți de făcut este să ascultați cu atenție copilul. Trebuie să faceți efortul să uitați de oboseala și problemele majore proprii și să-i acordați atenție. Nu încercați să trișați. Urmăriți-l cu atenție, iar dacă este cu adevărat supărat, arătați-i că participați la suferința sa. Faceți în așa fel încât copilul să vadă că nu v-a scăpat nici unul din cuvintele rostite de el. De la cele mai mici vârste copilul trebuie să descopere în părinții săi aliați și sfătuitori de necontestat. A ironiza un copil necăjit este o greșeală ce poate avea urmări negative în educarea copilului. Pe moment copilul se va simți ignorat de părinți, iar în mintea lui poate încolți ideea că a plânge sau a te destăinui sunt atitudini inutile, greșite. Sentimentului de frustrare i se vor adăuga frica și vinovăția. În concluzie, când copilul are o problemă acodați-i, cu sinceritate, toată atenția și căutați soluția ideală pentru a-l scăpa de suferință pe de-o parte și, pe de altă parte pentru a-l ajuta să evalueze singur soluțiile cele mai potrivite.

Dosarele frumuseții

Este un lucru știut, alimentația își pune amprenta asupra aspectului pielii. Din acest motiv vara reprezintă un moment excelent când puteți înfrumuseța aspectul dv. cu ajutorul vitaminelor naturale și al mineralelor din legume și fructe.

VITAMINELE și pielea

◆Consumând cât mai des kiwi, fructele cu cel mai ridicat conținut de vitamină C, veți avea un ten mai frumos. Și aceasta pentru că vitamina C ajută la formarea colagenului, capabil să netezească ridurile și să catifeleze pielea.

◆Potasiul conținut în caise este benefic pentru piele, dar și pentru păr și unghii. Potasiul întărește țesuturile, iar betacarotenul protejează pielea împotriva ridării.

◆La fel, betacarotenul din morcovi protejează pielea de efectele nocive ale soarelui și contribuie la regenerarea celulară.

◆Conținutul în vitamina C și Zinc din ardei este capabil să diminueze ridurile și să împiedice apariția celulitei. Provitamina A ne protejează împotriva agresivității razelor de soare. E bine de știut că ardeii roșii și galbeni sunt mai bogați în vitamine și minerale decât cei verzi.

◆Și pepenii galbeni au un conținut bogat în carotinoide, elemente ce împiedică deshidratarea și ridarea pielii. Pepenii cu miezul portocaliu conțin mai multe carotinoide.

◆Nu putem încheia aceste rânduri fără a vă sugera o mască ce poate să vă destindă și să învioreze rapid tenul. O mască cu iaurt poate stimula circulația. Întindeți pe față iaurtul apoi așezați câteva felii de pepene galben. După 20 de minute spălați obrazul cu multă apă călduță.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic și de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 32
Valabil până pe data de: 30 AUGUST 2001

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
București, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Visele, o altă lume? 9

Cum spuneam într-un articol anterior despre ape, în vis ca și în viață suntem sau nu suntem „în apele noastre". Uneori, când firea ne este tulburată, se și zice că „nu sunt în apele mele". Zicerea exprimă un adevăr existențial. De aceea apele ce ne apar în vis ne dau informații despre noi înșine, despre starea firii noastre în manifestarea ei vie.

Potrivit lui Marie Coupal, autoarea unui „Dicționar de simboluri onirice", când ne apare în vis marea ne putem gândi la „cea mai puternică matrice din lume, inconștientul care va deveni conștient...", adevărat simbol al mamei.

„În mare – scrie Marie Coupal – se hotărăsc nașterile, morțile și învierile. Marea ne ajută să trecem de la îndoială la certitudine, de la ceață la lumină, de la așteptare la afirmare, de la rău la bine. Este cazanul uriaș al Pământului, prin care circulă adevărul gata să-l lumineze pe cel ce caută.

Marea este plină de făpturi primejdioase, cu care trebuie să luptăm. Este inspirație, pentru că reprezintă subconștientul care a fost de față la facerea lumii și la zămislirea noastră, fiind, prin urmare, punctul de referință din enciclopedia dezvoltării noastre. Ne veghează și ne ocrotește când visăm și poate fi amenințătoare atunci când inspirația coboară spre renaștere, pentru că își amintește totul. Este înspăimântătoare, pentru că te poate înghiți în orice clipă. Pe de altă parte, primește mesajul divin. Te uiți cu plăcere la mulțimea de pești, care înseamnă sănătate, echilibru, noroc.

Marea înghite asemenea unui monstru, și, ca să înțelegi bine mesajul, trebuie să te întorci pe pământ, la conștient, după ce ți-ai măsurat puterile cu ea și i-ai înțeles sfaturile și învățăturile.

Îți poate dezvălui comori, castele și cetăți tainice.

Te inițiază în viața lăuntrică, pentru că acele comori înseamnă sufletul curat care se adapă la izvorul vieții noastre.

Comoara și tinerețea sunt aceleași vibrații, în vis, care ne îmbie la o viață mai conștientă și mai rațională. Puterile și capacitățile noastre sunt ascunse în fundul mării (inconștientul). Trebuie să devenim conștienți de bogățiile noastre inconștiente și să le aducem în viață, în ceea ce trăim zi de zi.

Viața de pe pământ este traversarea mării și a oceanului; în acest sens este legată de timp, de ceea ce este mai important în existență.

Dacă ajungem pe malul celălalt: sfârșitul unei perioade de stabilitate (rezultatul) sau moartea..."

Despre alte vise în legătură cu apele, vom continua să comentăm în numerele următoare: fluvii, râuri, corăbii, vapoare, bărci, plute, pești, pescari, rechini – temele sunt nenumărate...

CONSTANTINA CARANFIL

MAREA simbol al mamei

Gastronomice

Vă oferim alte rețete din inepuizabila „carte de bucate" a doamnei Chereji Clara, din Vișeul de Sus.

BORȘ DE GĂINĂ

1 găină mare sau 1/2 găină mai mare, 2 l apă, 2 l borș, ceapă, pătrunjel, mărar, leuștean, 1 legătură lobodă, sare.

Pentru tăiței: *1 ou, făină, puțin lapte, sare.*

Se curăță găina, se spală bine, apoi se așază la foc într-o oală cu apă rece fără nici un fel de zarzavat, numai cu ceapa. Dintr-un ou și făina cât cuprinde se face o cocă de tăiței. Se întinde o foaie și se taie tăițeii foarte subțiri. Când găina este fiartă, se scoate pe o farfurie și se introduc tăițeii în supa strecurată și se lasă să fiarbă. Când sunt fierți, se adaugă borșul fiert separat și strecurat, apoi găina tăiată în bucăți. Se spală și se toacă mărunt leușteanul, pătrunjelul și mărarul, iar loboda se taie în șuvițe subțiri, apoi se adaugă în oală. Se lasă să mai dea un clocot, după care borșul este gata.

PIZZA SICILIANĂ

Pentru aluat: *400 g făină, 150 g margarină, 1 ou, 2-3 linguri apă, 1/2 linguriță sare, puțin zahăr.*

Pentru umplutură: *500 g roșii, 100 g margarină, 200 g telemea rasă, 300 g scrumbii sau heringi afumați, 100 ml vin, 3 linguri ulei, nucșoara rasă, sare, piper.*

Se pregătește în prealabil aluatul fraged și se lasă la rece. Se curăță apoi roșiile de pieliță, se taie mărunt și se pun la fiert cu margarina și vinul până se obține un sos bine scăzut care se asezonează adăugând zahărul, sarea și nucșoara, după preferință. Se pregătește forma de coacere care se unge bine cu ulei. Din aluat se întinde o foaie cu care se capitonează fundul și marginile formei înțepând în câteva locuri cu furculița. Se toarnă sosul de roșii și vinul, se așază apoi feliile de scrumbii sau heringi (care în prealabil au fost desărate și li s-au scos oasele), se stropește cu puțin ulei întreaga compoziție și se presară telemea rasă. Se pune forma la cuptorul cald, la foc potrivit, 25-30 minute. Se servește imediat.

UMPLUTURĂ DE LEGUME PENTRU TARTE

300 g cartofi, 100 g morcovi, 100 g mazăre, 100 g fasole verde, 80 g unt, 50 g făină, 1 pahar de lapte, 50 g caşcaval, sare, piper după gust.

Legumele se curăță, se spală, cartofii și morcovii se taie în cuburi mici, iar fasolea verde în bucățele mărunte. Fiecare legumă se fierbe separat, se strecoară, se amestecă toate și peste ele se toarnă un sos alb preparat din unt, făină și lapte. Se adaugă caşcaval ras, sare și piper. Compoziția trebuie să fie scăzută bine. Se va folosi pentru umplerea tartelor.

MERENG DIN FRUCTE

2-3 albușuri, 200 g caise (zmeură), 50 g zahăr, 90 ml apă.

Se fierb caisele în apă și zahăr, se pasează și se țin în continuare la foc mic până se obține un pireu relativ consistent. Se lasă să se răcească, după care se amestecă cu albușurile bătute spumă. Se pune la cuptor într-un vas uns cu margarină și tapetat cu făină. Se ține 10-15 minute la foc iute.

SALATĂ DE DOVLECEI CU SMÂNTÂNĂ

5 bucăți de dovlecei, 1/2 pahar smântână, 2 roșii, mărar, sare, piper.

Se curăță dovleceii se spală, se fierb în apă sărată. După fiert, se pun la scurs. După răcire se taie în felii după dorință, se așază în salatieră. Deasupra se toarnă smântâna sărată și piperată. Deasupra se ornează cu felii de roșii și mărar tocat.

Remedii naturale

BĂI CU PLANTE MEDICINALE

Dacă în cursul anului, lipsa de timp poate să împiedice ruperea din programul cotidian a unei ore pe care să o dedicăm pregătirii şi efectuării unei băi cu plante, în concediu acest lucru devine posibil. Băile cu plante sunt în mod sigur o modalitate de relaxare a organismului şi, totodată, o formă de tratament deloc stresant ori cu efecte adverse în cazul multor boli sau suferinţe.

Baie cu obligeană. Planta poate fi cumpărată din farmacii. Baia se recomandă în hipotensiune arterială şi tulburări circulatorii, dar are acţiune favorabilă şi în stările de epuizare, anemii, boli de metabolism, distonie vegetativă, oboseală generală. Baia cu obligeană nu se face seara, ci dimineaţa sau până la ora prânzului. După baie, se recomandă un repaus de cel puţin o oră.

Baie cu roiniţă. La Plafar sau în farmacii se găsesc gata preparate extracte de roiniţă care se pot folosi la baie. Uleiul de roiniţă este însă „miraculos", după cum îl consideră adepţii acestui remediu pentru neliniştе generală, insomnii, stres accentuat; ca preţ, este ceva mai scump decât planta în sine. Una-două linguri la o baie caldă totală sunt suficiente pentru a exercita un efect calmant şi relaxant deosebit.

Baie cu valeriană. Având un efect calmant, baia cu valeriană stimulează somnul. Este aşadar demnă de încercat mai ales de către persoanele care suferă de insomnie. La o baie totală caldă se adaugă 250 g tinctură de valeriană sau o infuzie pregătită din 100 g rădăcină de plantă. Baia se face numai seara. Deoarece asupra unor persoane are efect liniştitor rapid, putând să ducă până la adormire în cada de baie, e bine ca un membru al familiei să supravegheze acest lucru.

Baie cu rozmarin. Se prepară o infuzie din 50 g frunze de rozmarin şi 0,5 l de apă clocotită care se adaugă în apa de baie caldă. O altă variantă este procurarea de extracte de rozmarin, gata preparate, de la farmacii. Băile sunt eficiente în hipotensiune arterială, tulburări ale irigării sangvine, varice, afecţiuni reumatice, luxaţii, contuzii. E de preferat să fie făcute înainte de masă, efectul lor fiind astfel mult mai puternic.

5 SFATURI

suficiente pentru

insuficienţa cardiacă

Insuficienţa cardiacă apare atunci când inima nu mai este capabilă să pompeze suficient sânge în camerele sale pentru a asigura nevoile organismului. Este, de fapt, consecinţa unei inimi care şi-a pierdut deplina stare de sănătate, cauzele putând fi multiple. Capacitatea funcţională a muşchiului cardiac se diminuează, în ciuda faptului că acesta este cel mai puternic muşchi din organism. În sprijinul acestei afirmaţii stă faptul că, de-a lungul unei vieţi, inima bate de pesde 2,5 miliarde de ori, pompând mai mult de 227 milioane de litri de sânge. Dacă această muncă ar putea fi efectuată dintr-o dată, ar fi suficientă pentru a ridica de la nivelul solului o greutate de peste 200 de milioane de kilograme... Când însă miocardul este slăbit, nu mai reuşeşte să pompeze adecvat sângele în ventriculi şi, deci, întregul organism are de suferit. Medicina actuală are la îndemână o mulţime de produse farmaceutice care să ajute inima să-şi îndeplinească funcţiile chiar şi în această situaţie, dar, pe lângă tratamentul medicamentos, persoanelor care suferă de insuficienţă cardiacă li se recomandă şi un stil de viaţă adecvat. Vă reamintim 5 dintre regulile de bază pe care, uneori, poate că sunteţi tentaţi să le mai... uitaţi sau să le neglijaţi:

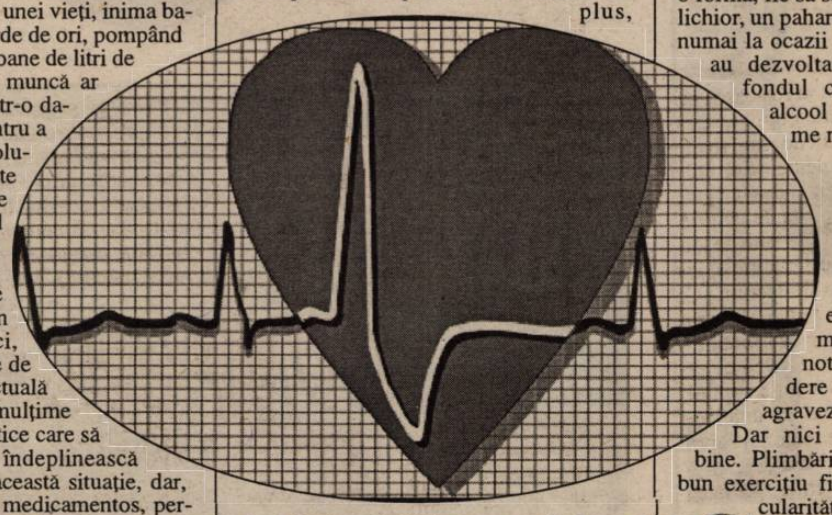

1 *TRATAMENTUL MEDICAMENTOS* trebuie urmat continuu, potrivit indicaţiilor medicului care vă supraveghează evoluţia bolii. Nu întrerupeţi medicaţia şi nici nu faceţi din proprie iniţiativă modificări, înlocuind unele produse farmaceutice cu altele, deoarece riscaţi să declanşaţi tot felul de complicaţii. Acceptaţi ideea că Digoxina (sau similarele acesteia) este de obicei necesară pe toată durata vieţii, iar diureticele sunt recomandate pentru luni sau ani şi, în unele cazuri, în doze reduse, de asemenea pentru toată viaţa.

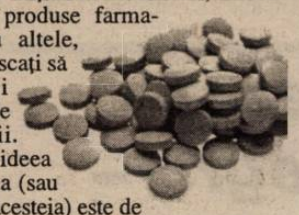

2 *ESTE ESENŢIAL SĂ ÎNVĂŢAŢI SĂ TRĂIŢI* cu un regim alimentar sărac în sodiu (sare de bucătărie). Cum se poate realiza acest lucru? Nu adăugaţi sare la gătit sau, mai rău, şi în timpul mesei. Dacă totuşi gustul este o problemă, folosiţi un înlocuitor de sare, procurat de la farmacie. Înlocuitorii de sare conţin potasiu în loc de sodiu, dar şi în acest caz este obligatoriu să consultaţi medicul care poate decide dacă este oportună această alegere şi dacă nu intră în contradicţie cu medicamentele pe care vi le-a prescris. Aveţi în vedere că, dacă aveţi tulburări renale, sunteţi oricum predispus să reţineţi mai mult potasiu în organism, deci un supliment de potasiu nu e necesar. În plus, dacă luaţi un inhibitor cum ar fi Captopril, Enap etc., nu e recomandat să folosiţi în exces substituenţii de sare şi nici să consumaţi prea multe alimente bogate în potasiu (suc de portocale, lapte smântânit sau nesmântânit, pepene galben, banane, tomate, ţelină, spanac, cartofi copţi, fasole, căpşuni).

3 *REGIM REDUS DE SODIU* şi a unuia crescut de potasiu (numai atunci când este indicat), regimul alimentar poate fi normal. Restricţionarea mergând până la anulare a grăsimilor şi glucidelor poate creşte sentimentul de frustrare, de neputinţă şi deprimare, fără ca rezultatul să justifice efortul făcut. Diabeticii în schimb trebuie să urmeze regimul alimentar specific bolii. Aspectul cel mai important este legat de menţinerea (sau revenirea, în cazul supraponderalilor) la o greutate corporală normală, pentru a diminua efortul pe care inima slăbită trebuie să-l depună. O greutate mai mică a corpului determină întotdeauna şi o diminuare a dificultăţilor de respiraţie (care apar o dată cu insuficienţa cardiacă). Pierderea în greutate a 5 până 12 kg conduce la o îmbunătăţire a stării de sănătate a pacientului cu insuficienţă cardiorespiratorie.

4 *NU UITAŢI CĂ ALCOOLUL* face ca inima să nu mai pompeze sângele cu suficientă forţă. Un experiment pe un lot de studenţi sănătoşi, fără probleme cardiace, cărora li s-au dat să bea câte 250 g de whisky, a demonstrat că alcoolul a diminuat cu 33 de procente cantitatea de sânge propulsată de inimă. Vă puteţi imagina ce se poate întâmpla cu o inimă bolnavă? O persoană cu insuficienţă cardiacă fie nu trebuie să consume alcool sub nici o formă, fie să se rezume la cel mult 50 g lichior, un pahar cu bere sau cu vin şi asta numai la ocazii deosebite. Pacienţii care au dezvoltat o boală cardiacă pe fondul consumului excesiv de alcool nu trebuie să mai consume nici o picătură de alcool.

5 *ACTIVITATEA FIZICĂ SUPRASOLICITANTĂ* (muncă grea, sporturi de efort etc.) nu este potrivită unui miocard slăbit. Forţarea notei din acest punct de vedere poate să precipite, să agraveze insuficienţa cardiacă. Dar nici sedentarismul nu face bine. Plimbările sunt cel mai sigur şi bun exerciţiu fizic. În funcţie de particularităţile fiecărei persoane (şi de gradul insuficienţei cardiace) medicii recomandă plimbări zilnice uşoare, de până la 1km, (cu opriri pentru odihnă dacă e nevoie), în nici un caz mai lungi de 5 km chiar şi pentru cei care apreciază că sunt în stare de cine ştie ce performanţe. Şi exclud joggingul, ca şi exerciţiile fizice în care corpul trebuie aplecat în faţă sau lateral. Există riscul de a ameţi, mai ales dacă persoana urmează tratament cu vasodilatatoare şi diuretice. În cazul insuficienţei cardiace, un exces de activitate fizică nu face decât să suprasolicite miocardul, fără să-i îmbunătăţească funcţia. Nu trebuie făcută confuzia cu tratamentul complex aplicat bolnavului care, după un infarct, se confruntă cu insuficienţă cardiacă, pentru că, în cazul acestuia simptomul dispare în una-două săptămâni, capacitatea funcţională a inimii se restabileşte iar pacientul poate să desfăşoare programe de exerciţii fizice variate. Bolnavul cu insuficienţă cardiacă, datorată slăbirii muşchiului inimii, trebuie să fie însă mai reţinut în privinţa efortului fizic.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

MIHAI G. din Slobozia. *Despre prostată şi problemele de sănătate asociate acestei glande s-a mai scris în revista noastră. Dar, pentru că acum,*

BOLI ALE PROSTATEI

mai mult ca altădată, vă preocupă acest aspect, vom relua câteva date generale: aşadar, prostata se află sub vezica urinară, la nivelul de unde pleacă uretra (prin care se elimină urina). În mod normal nu este mai mare ca o castană. La bărbatul vârstnic însă se poate produce o creştere în volum a prostatei din cauza apariţiei unei formaţiuni benigne sau maligne în interiorul glandei. În acest caz, indiferent că formaţiunea nou apărută este benignă sau malignă, uretra este presată. În consecinţă, bărbatul va constata în primul rând dificultăţi în urinare: va trebui să aştepte mai mult timp până la apariţia primelor picături de urină, uneori aspectul acesteia este modificat (tulbure), iar urinarea este dureroasă, din cauza faptului că în interiorul vezicii apare o retenţie de urină care nu poate fi eliminată. În plus, bărbaţii care suferă de afecţiuni ale prostatei constată că urinează mai des noaptea decât de obicei. Afecţiunea se agravează cu rapiditate în cazul unui mare consumator de alcool (atenţie deci!). La început, persoana pare că se poate obişnui cu toate aceste inconveniente şi e tentată să creadă că poate „păcăli" boala la nesfârşit. Dar, statistic demonstrat, este faptul că vine momentul când încercările chinuitoare de a elimina câteva picături de urină nu mai au nici o şansă, durerile devin insuportabile şi e nevoie de medic. În acest caz de forţă majoră, medicul are, ca măsură de prim ajutor, o singură soluţie: să introducă o sondă permanentă cu pungă, care să extragă şi să colecteze urina de retenţie, suprasaturată de toxinele din organism. În astfel de situaţii se poate ajunge la evacuarea a până la 2 litri de urină. Apoi, în funcţie de natura malformaţiei (benignă sau malignă), medicul stabileşte strategia terapeutică (medicamentoasă ori chirurgicală). Cert este că inflamaţia prostatei, care poartă numele de prostatită, mai ales dacă este neglijată şi tratată târziu şi incorect, poate avea repercusiuni grave, care pot duce chiar la pierderea vieţii.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Pune ordine în sentimentele tale!

Cititoarea noastră Ana G. din jud. Bacău se află într-o situaţie ceva mai complicată: ea a dat speranţe unui băiat, pe care de fapt nu-l iubeşte, în timp ce se simte atrasă de un altul şi nu ştie cum să iasă din această situaţie.

–Dragă Ana, avem o vară frumoasă, iar pe timpul vacanţei te poţi gândi mai bine la problemele tale pentru a găsi răspunsul potrivit.

În primul rând, cred că te-a sfătuit bine prietenul care ţi-a spus să nu-i dai speranţe deşarte unui băiat, dacă nu-l iubeşti cu adevărat. Nu poţi fi iubita cuiva doar din milă, aşa cum zici că e cazul cu D. Dacă ţii la el, va trebui să-ţi iei inima în dinţi şi să-i spui adevărul, pentru că nu va fi niciodată fericit cu tine în condiţiile astea. Sinceritatea, chiar dacă pe moment doare, e mai bună decât minciuna. Cât crezi că te vei mai putea preface? În timpul ăsta, pierdeţi ocazii bune şi tu, şi el de a vă găsi adevărata iubire. Pe moment, s-ar putea ca D. să fie supărat pe tine, dar cu timpul va aprecia faptul că i-ai spus că nu-l iubeşti. Va înţelege şi poate că veţi rămâne prieteni, aşa cum îţi doreşti tu.

În ceea ce îl priveşte pe M., nu cred că ai avut suficiente ocazii să-ţi dai seama ce simţi pentru el. Doar dacă visezi cu ochii deschişi, asta nu înseamnă că îl şi cunoşti mai bine, sau că te apropii de el. Tu te îndrăgosteşti pe zi ce trece de imaginea ta despre M. Dacă nu veţi ieşi împreună, dacă nu veţi petrece mai mult timp unul cu celălalt, nu vei şti niciodată dacă îl iubeşti cu adevărat.

Crezi că M. este gelos pe D.? De ce nu încerci să vorbeşti cu el, să-i explici care este adevărul? El a văzut nişte scene şi şi-a format o părere din ce a înţeles, dar nu înseamnă că nu te-ar crede dacă ai sta de vorbă cu el.

Ştii ce cred eu? Că acum sunteţi trei tineri nefericiţi. Pentru că tu suferi în tăcere după M.; M. crede că l-ai trădat, că de fapt nu ai ţinut la el; iar D. simte că nu e totul în regulă şi doar speră că lucrurile se vor îndrepta. Dacă vorbeşti cu cei doi băieţi şi lămureşti lucrurile, le spui ce simţi tu cu adevărat, va fi pe moment numai unul dintre voi nefericit, D., şi poate că ceilalţi, tu şi M. vă veţi regăsi unul pe celălalt, iar peste un timp lucrurile se vor aranja şi pentru D., pentru că la 18 ani poate apărea oricând o altă iubire, care să transforme în amintire o experienţă nefericită. Chiar dacă tu nu vei rămâne cu M., te vei simţi mai liberă, pentru că nu mai trebuie să te prefaci în fiecare moment că îl iubeşti pe D.

Acum ţi se pare că eşti prinsă într-un joc pe care nu l-ai făcut tu, dar, de fapt, depinde doar de tine să ieşi din el sau să-i rescrii regulile.

Poate vei reuşi să pleci din oraş şi să stai un timp departe de cei doi, dar eu zic că e mai bine să lămureşti întâi lucrurile. Pe urmă, vei putea să-ţi aduni gândurile şi să vezi încotro vei merge mai departe. Şi poate şi cei doi băieţi vor face acelaşi lucru. Când va începe iar şcoala, veţi fi cu mintea mai limpede şi cred că totul va părea mult mai simplu decât este acum. Până atunci, vacanţă plăcută!

Rubrică realizată de **MIHAELA DOROBANŢU**

UN VACCIN

contra astmului

O speranţă incredibilă pentru suferinzii de astm e pe cale să se nască la Singapore, unde un grup de cercetători de la Universitatea Naţională se ocupă de realizarea unui vaccin destinat acestei boli. Vaccinul foloseşte o genă prelevată de la căpuşele de praf, insectele responsabile de cele mai multe cazuri de astm înregistrate în rândul copiilor. Potrivit creatorilor lui, vaccinul ar avea posibilitatea să înlăture definitiv reacţia alergică a organismului predispus să facă această boală. Conform estimărilor Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii, aproximativ 150 de milioane de oameni din întreaga lume suferă de astm. Atacurile severe pot provoca sufocarea pacienţilor şi chiar moartea, deoarece căile respiratorii ale acestora se astupă. În prezent medicii pot să trateze temporar boala, folosind medicamente care, în general, slăbesc sistemul imunitar şi afectează creşterea copiilor.

PALEOANTROPOLOGIE

Lucy nu mai este „EVA NOASTRĂ”!

Chiar şi după aproape patru decenii de la descoperirea scheletului aşa-zisei mame a lui homo sapiens – femeia-hominid botezată Lucy şi aparţinând ramurii *Australopithecus afarensis* – controversele între diverse grupuri de paleoantropologi nu încetează. Dimpotrivă. Cea mai nouă ipoteză, susţinută cu probe privind morfologia celor 52 de oase ale lui Lucy, atestă că nu din acel grup de hominizi descoperiţi în Etiopia provine homo sapiens.

Sunt mai multe motive pentru care „Eva noastră” şi-a pierdut acest statut glorios. În primul rând, o altă femeie-hominid găsită în Kenia şi numită pro-Lucy a trăit cu aproape 750 de mii de ani înainte de Lucy. Dacă aceasta a trăit acum 3,25 milioane de ani, bunica lui Lucy a vieţuit acum 4 milioane de ani! Grupul de specialişti condus de englezul Meave Leakey susţine că pro-Lucy aparţine ramurii *Australopithecus anamensis* şi nu afarensis. Lucrurile s-au complicat atunci când o altă femeie-hominid a fost identificată (în aceeaşi zonă etiopiană considerată de unii leagănul omenirii), fiind şi ea mai în vârstă decât Lucy cu aproximativ 350 de mii de ani şi aparţinând ramurii *Australopithecus africanus*... Din care aceste trei ramuri au evoluat „strămoşii” spre homo sapiens?

Nici un grup de specialişti nu se pronunţă cu certitudine. În schimb, a apărut şi o problemă „estetică”. Faptul că Lucy avea mâinile lungi şi picioarele scurte demonstrează că această Evă detronată obişnuia să ducă o viaţă arboricolă foarte intensă. Dimensiunile craniului sunt similare cimpanzeului, însă organizarea cortexului o apropie de viitorii oameni. A doua întrebare fără răspuns, lansată de curând, se referă la fizionomia ei. Se apropia aceasta de cea a lui homo habilis şi apoi a lui homo sapiens, sau era comparabilă cu cea a cimpanzeului? Pare o problemă minoră, însă dacă reconstituirea umanizată este corectă, atunci ea ne este strămoş direct. Dacă nu, atunci ne este strămoş indirect sau poate total detaşat de ramura hominizilor din care provenim. Pasionata dezbatere din jurul unei femei-hominid de numai 1,05-1,10 metri înălţime nu va înceta prea curând. Programele-expert de reconstituire a corpului după rămăşiţele scheletului nu se pun încă de acord. Puteţi compara în ilustraţia noastră două Lucy întregite cu ajutorul calculatorului, alături de un cimpanzeu: cea de sus este umanizată, cea de jos (mai musculoasă) pare rudă directă cu zglobia maimuţă primată.

IN CULISELE CAPODOPERELOR

„Triumful Galateii” de Rafael Sanzio

Asemenea multor alţi maeştri ai genului, Rafael (Raffaello în italiană) Sanzio comite o deliberată confuzie de scenariu mitologic, dintr-un motiv pe care doar intuitiv îl putem contura. Fresca „Triumful Galateii” (din Villa della Farnesina, Roma) o prezintă de fapt pe Afrodita în tentativa ei reuşită de a scăpa de furia monstrului Tiphon (care avea o sută de capete şi şerpi pe trup). Toate elementele compoziţionale cofirmă scenariul mitologic clasic: zeiţa frumuseţii se foloseşte de doi delfini care trag uriaşa scoică în care se a flă protejata lor. De asemenea, prezenţa lui Eros (zeul dragostei carnale) completează spusele lui Hesiod despre acest episod dramatic din existenţa Afroditei. Şi atunci, de ce Rafael se referă la Galatea (una din cele 50 de fiice ale zeului marin Nereus, toate adăpostite de apele oceanului)?

În culisele acestei schimbări de nume s-ar putea ascunde însăşi inspiratoarea acestei fresce, şi anume Margherita Liuti, femeia pe care maestrul a iubit-o până la prematura sa moarte (în 1520, pe când avea doar 37 de ani). Dacă şi-ar fi comparat iubita cu Afrodita, atunci ar fi aruncat o umbră asupra relaţiei dintre ei, fiind de notorietate faptul că splendida zeiţă greacă, deşi măritată cu Hefaistos, a avut numeroase alte legături amoroase, caracteristica existenţei ei numindu-se nestatornicie. Or legătura dintre Rafael şi Margherita a fost una deosebit de trainică... Aceasta ar putea fi o explicaţie, în opinia noastră, maestrul ferind-o pe Margherita-Galatea de renumele de aventurieră al Afroditei.

CONIACUL cucereşte stelele

Pentru prima oară în istoria astronauticii, o firmă franţuzească propune cosmonauţilor şi viitorilor turişti spaţiali o variantă specială de coniac. Prezentat la Salonul Bourget de la finele lui iunie a.c., fina licoare spaţială este menită să „umanizeze” viaţa celor ce zăbovesc mai mult timp în misiuni extraterestre. Evident, producătorii nu doresc să-şi îmbete clienţii, însă vor să le acorde clipe de destindere cât mai agreabile în pauzele activităţilor ştiinţifice.

„Coniacul stelelor” trebuie să îndeplinească severe condiţii pentru a putea fi savurat în imponderabilitate. El se va prezenta sub forma unui fluid care poate fi consumat cu ajutorul paiului, ca orice alt aliment al cosmonauţilor. Principalele lui calităţi sunt aroma şi gustul, mai puţin tăria (nedivulgată). Depozitarea se va face în recipiente speciale, care trebuie să asigure atât o temperatură scăzută, cât şi împiedicarea acţiunii radiaţiilor cosmice asupra compoziţiei (secrete, evident). Mai trebuie menţionat faptul că NASA interzice orice băutură alcoolică la bordul navelor spaţiale. Pe de altă parte, gurile rele spun că votca nu lipseşte cosmonauţilor ruşi. Aşa o fi?

Producătorii acestei premiere bachice spun că peste cincizeci de ani, turismul spaţial va aduce mulţi clienţi produsului lor de excepţie. Iar managerii firmei respective susţin că îşi vor găsi foarte repede amatori şi printre terrieni. Coniacul glasat – cum i se mai spune – va fi introdus pe piaţă anul viitor.

TRADIŢII

FETELE-CIUPERCĂ din Kolowain

Una din marile atracţii ale verii australiene (adică atunci când pe la noi şuieră crivăţul) este Sărbătoarea fetelor de măritat. Specifică localităţii sud-estice Kolowain, această manifestare tradiţională a tinerilor are – printre multe alte momente atractive, inclusiv o „feroce” bătaie cu pepeni – un fel de probă a virtuţilor fetelor care au împlinit 25 de ani. Folclorul regional spune că o codană care nu şi-a găsit pereche până la acea vârstă, trebuie să demonstreze că este încă... tânără. Practic, concurentele (care declară că nu au încă un iubit) sunt fixate în vârful unor prăjini, unde există o mică platformă pentru sprijinul picioarelor. Mijlocul le este bine prins cu ajutorul unor puternice curele din piele, iar întreg dispozitivul de susţinere este mascat de o uriaşă rochie viu colorată, poreclită „ciuperca suspendată”.

Prăjinile au o înălţime de 6-7 metri şi sunt temeinic înfipte în pământ, astfel încât să nu existe pericolul accidentelor, chiar dacă vântul adie primejdios. Este, evident, un calvar pentru protagoniste. Dar ele îşi ispăşesc astfel – spune tradiţia – păcatul de a fi fost prea exigente cu peţitorii lor. Fetele-ciupercă trebuie să reziste astfel până când un holtei se îndură de suferinţa lor... sau de frumuseţea lor.

INSTANTANEU

Indianul şi FLUVIUL GÂNGE

Yoghinul din imagine, Marithanusy Ramarthana, are 102 ani şi toată viaţa sa ascetică şi-a petrecut-o în preajma fluviului mitic indian, Gange. Este unul din milioanele de hinduşi care respectă „la literă” sacralitatea apei care purifică şi naşte speranţa reabilitării celor care n-au respectat legile impuse de zeiţa Gange, fiica zeului Himavan – patronul munţilor Himalaya. Atingerea acelei ape sfinte face o legătură miraculoasă între cele trei tărâmuri: celeste, terestre şi subterane. Rugăciunile yoghinului se adresează înţeleptului primordial Jahnu, care poate oricând sorbi fluviul, dacă este deranjat din ritualul meditaţiei sale. Locul unde a fost surprins acest instantaneu se află la gurile de vărsare ale Gangelui în ocean, acolo unde există un vast loc de pelerinaj pentru indienii hinduşi.

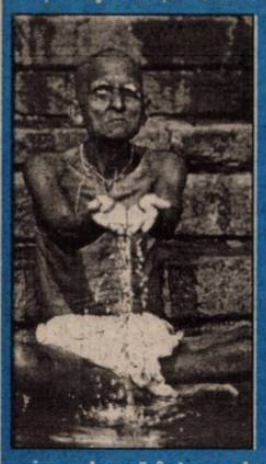

ETOLOGIE

Viaţa boemă a ursului negru – BARIBALUL

Trăitor în mai toată America de Nord, însă preferând ţinuturile reci de la graniţa SUA-Canada, baribalul este o varietate de urs mai puţin cunoscută. Complet negru, cu o talie şi o greutate inferioare ursului brun, el mai este poreclit „timidul”. Nu atacă niciodată oamenii, doar le mai şterpeleşte din merinde când are prilejul.

Cu toată discreţia existenţei sale, etologii au reuşit să afle câteva lucruri deosebit de interesante despre baribal. Astfel, viaţa masculului are numai două anotimpuri, ambele dedicate plăcerilor. Cel mai lung este cel al dormitului. Ursul negru hibernează nu mai puţin de şapte luni pe an, un record al speciei sale! De prin septembrie-octombrie şi până-n aprilie-mai, masculul se refugiază în lumea viselor (se ştie că toate animalele cu sânge cald pot avea scenarii onirice), în timp ce temperatura corpului scade cu zece grade, iar ritmul inimii ajunge la opt bătăi pe minut! Greutatea poate scădea cu până la 40 la sută din cea iniţială. Cu toate acestea, la trezire musculatura lui este vivace. Şi asta pentru că se produce un fenomen extraordinar: nu are loc nici urinarea, nici defecaţia, iar anumite proteine din urină sunt metabolizate pentru menţinerea supleţii muşchilor!

Al doilea anotimp, cel al iubirii. Baribalul caută să-şi apropie femelele în toată perioada de veghe, din mai până-n octombrie. Multe dintre preferate sunt foarte capricioase şi, practic, masculul este nevoit să facă o curte continuă, străbătând zeci şi sute de kilometri pe jos, sau înotând (se poate deplasa prin apă şi trei kilometri, un alt record al baribalului).

Viaţa femelei are aceleaşi două anotimpuri. Ea naşte întotdeauna la mijlocul lui ianuarie, dar apoi îşi continuă hibernarea, căci alăptează în somn. Aici se iveşte un alt mister: nici ursoaica nu are nici un fel de excreţie în acea perioadă, şi atunci cum se explică faptul că laptele ei nu intoxică puii?... Cine n-ar vrea să ducă viaţa boemă a baribalului, căruia nu-i mai lipseşte decât să scrijelească versuri pe coaja copacilor! Însă cu ghearele-i puternice preferă să prindă peşti, singura lui formă de agresivitate.

Pagină realizată de PAUL IOAN

Știați că...

◆ ...matematicianul german Carl Friedrich Gauss (1777-1855) a fost în același timp fizician, geodezician și astronom? Director al Observatorului astronomic din Göttingen, el a publicat numeroase lucrări de matematică, astronomie teoretică, fizică și magnetism terestru.

◆ ...„forfecuța" este o pasăre din familia fringilidelor, ceva mai mare decât o vrabie? Numele i se trage de la faptul că cele două jumătăți ale ciocului se încrucișează ca niște foarfece.

◆ ...în mitologia egipteană exista o divinitate numită Hapy? Aceasta personifica Nilul.

◆ ...centrul administrativ al Groenlandei este orașul Nunk (Godthaab)? Întemeiat în 1721, a fost prima așezare a danezilor pe insulă. (I.S.)

Splendorile naturii

CEI 12 APOSTOLI

IOANA PROCA FLORIA

Cei 12 Apostoli sunt de fapt tot atâtea stânci înalte de 8-12 m, asemănătoare unor obeliscuri sau turnuri chiar pe culminația crestei din partea de nord-vest a Munților Căliman. La aceste formațiuni se poate ajunge din Valea Neagră pe o potecă bine conturată ce urcă direct din Gura Haitii pe Piciorul Hârlei la Vf. Munceilor. Crestele sunt vizibile de la mare depărtare.

Constituite din aglomerate, adică din material vulcanic rulat și cimentat cu cenușă sau ciment chimic sedimentar, stâncile au luat forme diferite din cele mai ciudate datorită eroziunii ce a lucrat intens, îndepărtând părțile mai puțin cimentate, lăsând în loc numai pe cele dure. Au apărut așadar, și au dăinuit peste timp, acești martori cu cele mai fantastice forme.

Stâncile par niște moșnegi gârboviți de vreme, preoți cu potcap, monștri fantastici, figuri caricaturale, iar imaginația poate lua orice formă. O adevărată galerie suprarealistă de statui ce te duc cu gândul spre Insula Paștelui.

O corectură în istorie

Cerbii lui Mavrogheni

În „Istoria românilor" vol. III, partea I, 1944 de Constantin C. Giurescu se redau câteva din comportările ciudate ale domnitorului Nicolae Mavrogheni (Mavroyeni) care a ocupat tronul Munteniei între anii 1786-1790. Între acestea se enumeră și plimbările domnitorului pe ulițele Bucureștiului într-o trăsură la care erau înhămați doi cerbi.

Magazinul istoric Nr.11/ 2000 reactualizează acest aspect prin articolul domnului Anton Garagea intitulat „Grozăviile nebunului de Mavrogheni". Scena plimbării domnitorului N. Mavrogheni cu trăsura trasă însă de doi cerbi este imortalizată și într-o gravură de aramă colorată după desenul realizat de Paulus Petristsch. Datorită acestui desen și gravurii se poate face astăzi o corectură la cele consemnate de istorici. Nu se contestă plimbarea domnitorului pe ulițele Bucureștiului cu o trăsură trasă însă de alte vietăți – cai, boi, bivoli, asini, dar se exclude specia menționată – cerbi – din următoarele considerente:

▲ Cerbul este o specie ce nu a depășit stadiul de captivitate cu atât mai mult de includerea la tracțiunea unui vehicul;

▲ Scurta perioadă de domnie nu ar fi permis să domesticească cerbii luați de mici și obișnuiți la tracțiune astfel ca în al patrulea an să aibă mărimea trofeelor (coarnelor) redate în desen, mărime ce se obține după vârstele mai mari de patru ani.

▲ Confuzia este făcută cu renul, specie cu „coarne" aproape asemănătoare cu ale cerbului, confuzie posibilă prin stadiul de cunoștințe ale populației din acea perioadă, inclusiv al autorului picturii.

Este posibil ca autorul desenului să fi fost numai informat de acest atelaj fără a-l vedea. Situație justificată prin redarea domnitorului cu o „căciulă" asemănătoare cu a domnitorilor ce îl însoțeau și pe care pictorul îi întâlnea mai frecvent pe ulițele Bucureștiului. Într-o frescă din biserica Almaj – Dolj domnitorul este redat cu o „căciulă" de alt format. Autorul a avut ca model cerbii existenți în spațiul liber, în număr mare, din pădurile învecinate Bucureștiului.

În concluzie, cerbii lui Mavrogheni erau reni, o corectură tardivă la o titulatură greșită dată unei gravuri de epocă și menținută de istorici necunoscători ai vietăților din natură. *(Dr. V.N.)*

METEOROLOGII din pădure

DR. VADIM NESTEROV

În lunile calde, unele vietăți care trăiesc în păduri ne pot informa, prin comportamentul lor, modificările climatice din următoarele ore sau zile.

Un „meteorolog" din natură, răspândit în păduri este *păianjenul* cu cruce ce își formează, pentru prinderea insectelor, o plasă întinsă între ramuri. Staționarea păianjenului pe plasă în timpul zilei indică o zi caldă, temperatură ce se va menține fără precipitații și în următoarele zile. Întărirea și extinderea plasei, prin fire lungi, constituie un argument în plus al menținerii îndelungate a timpului frumos. Limitarea activității cu întărirea plasei în jurul locului de adăpostire e un indiciu al înrăutățirii timpului în următoarele zile, temperaturi scăzute și precipitații. Retragerea în plină zi de pe plasă în adăpost este o avertizare sigură a ploii în următoarele ore. O poziționare excentrică a păianjenului este reducerea prin distrugere a suprafeței plasei și întărirea acesteia în jurul adăpostului, activitate desfășurată cu câteva ore înainte de instalarea unei furtuni însoțite de precipitații.

Un alt „meteorolog" al pădurii este reprezentat prin *brotăcel*, o broască în miniatură, cu activitate terestră. „Cântecul" insistent al acestuia în plină zi constituie o avertizare asupra precipitațiilor din următoarele ore. Exteriorizarea „cântecului" după-amiaza și seara presupune precipitații în cursul nopții sau a doua zi.

Furnicile mari, roșii sau negre a căror prezență e ușor de remarcat prin mușuroaiele ce le construiesc, furnizează importante date privind starea timpului. Staționarea și activitatea mai mult în jurul mușuroiului, cu insistențe de reparare și amenajare a acestuia, este o avertizare sigură a înrăutățirii vremii, cu precipitații în următoarele ore. Retragerea și reducerea activității mai devreme, seara, este un indiciu al precipitațiilor ce vor cădea în timpul nopții. O activitate intensă și îndepărtată de mușuroi în timpul zilei, menținută până după apusul soarelui, constituie un semn al timpului frumos din următoarele zile.

Țânțarii, muștele, tăunii, existenți din abundență în păduri, se includ în indicatorii barometrici din natură. Înțepăturile dureroase și insistente, tendința de atacare a corpului uman sunt semne ale înrăutățirii timpului și ale căderii precipitațiilor în următoarele ore.

Scăldatul insistent al păsărilor – *vrăbii, pițigoi, cinteze* etc. – în praful de pe drum este o avertizare privind iminenta venire a ploii.

Un „meteorolog" tot mai rar întâlnit în păduri, prin limitarea condițiilor de cuibărit, a îndepărtării arborilor cu scorbură, este *ghionoaia sau ciocănitoarea verde*. Când aceasta bate „darabana", acele sunete emise prin lovirea ramurilor uscate în zilele noroase, cu precipitații, sunt o dovadă certă a instalării timpului frumos în următoarea zi. Emiterea unor sunete, un fel de țipăt armonios ca și baterea „darabanei" în zilele cu soare, constituie o avertizare legată de menținerea timpului frumos și în următoarele zile.

Melcul (diverse specii), cu formatul mare sau mic al cochiliei, completează lista „meteorologilor" din natură. Prezența acestora dimineața pe iarbă și pe trunchiurile de arbori ca și în cursul zilei sunt dovezi ale menținerii unor temperaturi moderate, fără excese, soare și nori, averse scurte de ploaie. Retragerea și staționarea în cochilie cu astuparea „intrării" cu mucus, constituie o dovadă a temperaturilor ridicate și a menținerii îndelungate a acestora, cu tendință la secetă. Această stare se va menține până la căderea precipitațiilor și la scăderea temperaturilor excesive.

Observațiile atente, „compute-rizarea" comportărilor „meteorologilor" din pădure ne furnizează date de avertizare asupra condițiilor climatice din timpul zilei ca și a celor din următoarele zile, permițându-ne să luăm măsuri corespunzătoare de protecție și de desfășurare a activității în perioada șederii în natură.

Catedrala «Înțelepciunii»

IRINA STOICA

Adevărat simbol al Istanbulului, Sfânta Sofia este în același timp simbolul Imperiului Bizantin. De-a lungul secolelor ea a triumfat drept cel mai mare monument religios creștin – construcția catedralei Sfântul Petru din Roma neîncepând decât în secolul al XV-lea. Edificiul actual a fost inaugurat în anul 537, înălțat fiind pe locul unui sanctuar mai vechi. A fost nevoie de 10000 de muncitori, lucrând sub conducerea a 100 de șefi de șantier pentru ca în cinci ani, zece luni și zece zile să se înalțe spre soare îndrăzneața cupolă, la 55 metri deasupra solului, rezemată pe câțiva pilaștri. Costul construcției a pus chiar în pericol economia Imperiului, îndeajuns de prosperă dar pentru a o feri de orice surpriză s-a mers chiar până la suprimarea salariilor unor funcționari. Prețul plătit era uriaș dar nimic nu era prea scump pentru „Sfânta Înțelepciune".

În zilele noastre numele a fost deformat numindu-se Sfânta Sofia ca și cum Sfânta respectivă ar fi patroana așezământului. În realitate numele ei vine de la grecescul Sophya = înțelepciune. Ea n-a fost niciodată închinată unui sfânt anume. Este chiar ciudat faptul că această imensă catedrală, a fost ridicată din ordinul lui Justinian pe locul vechii Sfânta Sophia, datând din anul 325, dar distrusă de mai multe ori în urma incendiilor. Este amuzant faptul că împăratul a înălțat „Catedrala Înțelepciunii", pentru a satisface capriciul soției sale, împărăteasa Teodora, o veche dansatoare de moravuri mai mult decât îndoielnice.

Doi arhitecți greci au fost însărcinați cu realizarea uriașei construcții dar Justinian pretindea că nimeni altcineva decât un înger i-a oferit planurile și banii necesari. Cele mai prețioase materiale au fost aduse din Asia Mică și din alte locuri mai îndepărtate: porfir roșu din Egipt, plăci de argint și de aur din Efes, Baalbek și Delphi, marmură verde din Eubeea, marmură roșie din Synada. Se spune că la inaugurarea splendidului sanctuar, Justinian ar fi exclamat: „O, Solomon, eu te-am întrecut!"

Exteriorul impresionează prim masivitatea domului cu pereții săi roz, în contrast cu eleganța sveltă a celor patru minarete din jur, construite ulterior. Interiorul etalează opere de o valoare excepțională, realizate de cei doi arhitecți greci Anthemios din Trailes și Isidor din Milet, ajutați de înger, după cum spune legenda. Ceea ce vedem noi astăzi este însă o palidă imagine a splendorii de odinioară. De-a lungul timpului au dispărut multe din încrustațiile de aur, o parte din mozaicuri și fresce.

La 29 mai 1453, la câteva ore după căderea Constantinopolului, sultanul Mahomed al II-lea a decis transformarea basilicii în moschee. Mulți sultani, succesori ai acestuia, au făcut numeroase donații pentru a o îmbogăți. Un lampadar bogat a fost atârnat în cupolă, dar mozaicul bizantin a fost acoperit, medalioanele reprezentând sfinți au fost și ele acoperite cu versete din Coran.

În 1935 însă, Kemal Atatürk a transformat moscheea în muzeu, dezvăluind în acest fel adevărate comori de artă. Galeriile, altarele, heruvinii de marmură, mozaicurile, curtea interioară își dezvăluie frumusețea alături de simbolurile religiei mahomedane și de mormintele sultanilor.

Sfânta Sofia a devenit astfel o punte între două lumi, un adevărat templu al înțelepciunii și împăcării.

Viitorul aparține spațiului

EXTRATERESTRII preferă stațiile radar!

Prof. dr. FLORN ZĂGĂNESCU

La 9 mai a.c. la stația rusească de control și radiocomunicații cu sateliții militari de la Kurilovo s-a declanșat, fără o motivație evidentă, un incendiu puternic; acesta a provocat întreruperea comunicațiilor cu patru sateliți având destinații militare. Cauzele incendiului, care nu a putut fi stins decât foarte greu, nu au fost precizate.

Există specialiști care au făcut analogia cu un alt incendiu, petrecut tot cu o stație de radiolocație, tot în Rusia, dar la data de 13 septembrie 1990; atunci, lângă Stația radar de la Kuibicev (Samara), în apropierea provinciei Tarta, a aterizat pe verticală un OZN de formă triunghiulară având latura de circa 15 metri. Coborârea OZN-ului pe sol a fost lentă și însoțită de „un zgomot ciudat", așa cum a descris ulterior personalul stației care a asistat la sosirea OZN-ului. După aterizare, intempestiv, o rază cu o lumină foarte „densă" a țâșnit dintr-una din laturile OZN-ului vizând antena Stației radar, care, aproape instantaneu, s-a prăbușit în flăcări! Membrii comisiei care au examinat resturile stației după ce aceasta a ars, nu și-au putut explica cum o rază energetică, chiar foarte intensă dar pornită de la aproximativ 150 metri, a putut topi elementele metalice din structura armată a stației!

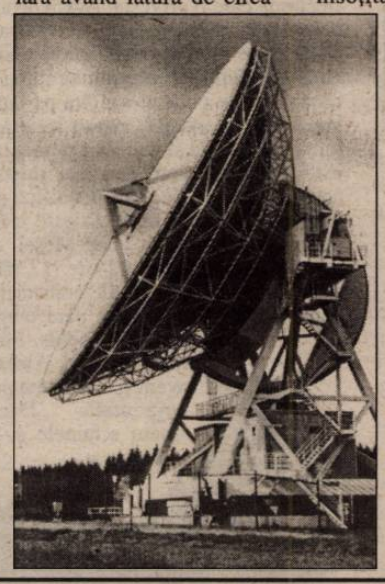

Există informații conform cărora, după fiecare survolare de către unul sau mai multe OZN-uri a bazelor militare având în înzestrare rachete balistice intercontinentale dotate cu focoase nucleare, personalul de servire procedează la modificarea codurilor de lansare a vectorilor nucleari!...

Opinia unui general rus, exprimată cu ocazia unei întâlniri cu un ozenolog italian, dl. Giorgio Bongiovanni, ar fi că extratereștrii par a fi interesați de „...cei care posedă cele mai mari rezerve de rachete nucleare!..."

CENTENAR CONSTANTIN BRÂNCUŞI

Ansamblul de la Târgu Jiu
O operă deschisă

Târgu Jiu – aşezare datând din anul 1406, cum este menţionat în primul act în care se vorbeşte despre el; Capitală a Judeţului Gorj (însemnând „teritoriu de munte", după cum Dolj desemnează un teritoriu de câmpie – denumiri făcute în cancelariile domneşti de la 1384). Nu departe a fost descoperit „omul de la Bugiuleşti" dar şi cel mai vechi obiect de artă din România, chiar în comuna lui Brâncuşi – un colier cu forme romboidale precum cele ale coloanei infinite, datând de peste 50000 de ani. Cum atestă şi descoperirile din Peştera Muierilor din Baia de Fier, continuitatea omului în această zonă şi mai ales integrarea artelor, urcă până în epoca eneolitică. Dar primul loc pe care l-am căutat la Târgu Jiu, aidoma orcui vine aici pentru prima oară, a fost parcul cu celebrul ansamblu al lui Brâncuşi: Masa Tăcerii, Aleea Scaunelor, Poarta Sărutului, apoi Biserica şi, în fine, mai departe, Coloana Fără Sfârşit. Cinci minuni în aer liber, încărcate de simboluri şi semnificaţii care încă aşteaptă să fie înţelese pe deplin.

– Stimate Domnule Profesor ION MOCIOI, predaţi filosofia la Universitatea din Târgu Jiu care îi poartă numele şi sunteţi, ca estetician şi istoric de artă şi un pasionat cercetător al vieţii şi operei lui Constantin Brâncuşi. Intrând în acest parc – unul din cele mai celebre din lume – spuneaţi că ni-l veţi trece pe Brâncuşi din sufletul dumneavoastră în ale noastre...

– La începutul secolului, grădina aceasta nu avea un ecou deosebit. Aici unde este acum strada care poartă numele lui Brâncuşi era... un al doilea Jiu. Primarul de atunci, după Generalul Magheru, care trebuia să ducă mai departe ideea de a reconstrui întreaga reţea de străzi din Târgu Jiu, a pus localnicii să înfunde unul din Jiuri şi să rămână aici o adevărată grădină pentru cei care vizitează oraşul. S-au făcut atunci şi primele vederi, ceea ce a făcut ca el să devină un oraş turistic. Cam tot pe atunci Brâncuşi terminase studiile superioare de artă la Bucureşti şi a fost încântat venind şi văzându-l. Şi avea să-l ţină minte şi după câteva zeci de ani să revină şi, în acest parc creat de două ori de la începutul secolului

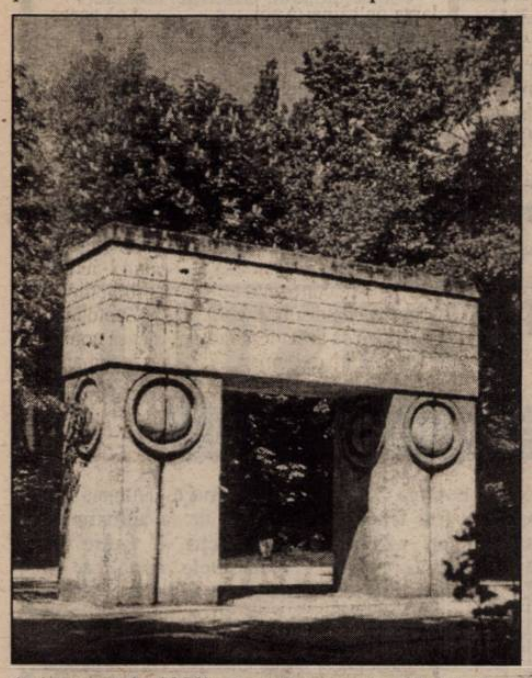

(prima oară în 1853), să realizeze ansamblul dedicat eroilor. Mai ales când a aflat că la puţin timp după renovarea acestei grădini, pe malul primului Jiu, unde se află acum Masa Tăcerii, oamenii acestui orăşel s-au opus celei mai puternice divizii bavareze, la 14 octombrie 1916. Un fapt cu totul deosebit, care a determinat edilii oraşului să-i ceară încă din 1935 să realizeze aici un monument dedicat eroilor de atunci şi în general eroilor români şi celor care au căzut în Primul Război Mondial. Aceasta este tema de bază a acestui ansamblu.

– Când vine el prima oară aici pentru a începe lucrul?

– La vârsta de 61 de ani avea să se întoarcă de la Paris, adus de Tătărăscu, să proiecteze şi să gândească pe loc, în raport cu banii care i-au fost daţi pentru construcţie, acest ansamblu. Venise cu ideea să facă doar o coloană fără sfârşit. Adusese un desen, în care aceasta era prevăzută cu 30 de module. Acum are pe jumătate. Văzând că Primarul şi Gheorghe Tătărăscu pot să-i ofere mijloace băneşti pentru a realiza cu adevărat un ansamblu – primul din lume în aer liber – el şi-a extins proiectul pentru a include idei preamărind în general omul şi nu numai eroii din război şi oferind o interpretare filozofică a rolului acestuia în viaţă şi a obligaţiei lui de a participa în libertate la evoluţia societăţii. Nu sunt vorbe mari acestea – doar o completare a tematicii date atunci de Tătărăscu pentru acest ansmablu. A început să lucreze în 1936, undeva, mai jos de Târgu Jiu, la Rovinari, la vila lui Tătărăscu. Ideea era să unească Jiul cu primul deal din apropiere, prima ridicătură, unde era un târg aşa-zis al fânului. A făcut un desen şi acolo a scris prima lui gândire, care se păstrează: o coloană cu 30 de module. În '37 s-a dus în valea Jiului şi acolo, împreună cu inginerul Ştefan Georgescu, fiul prietenului său din tinereţe, Ion Georgescu-Gorjan, a reuşit să facă planul de rezistenţă al operelor. Pe Calea Eroilor a pus în partea de vest o masă şi atât. Iar aici, de o parte şi de alta, a pus câte cinci nişe cu câte o bancă „cu picioare de lemn" şi a turnat fundaţia unei porţi la intrare. Pe care a abandonat-o, refăcând-o aici, unde se află astăzi. El a făcut deci proiectul pentru Coloana Infinită, Tătărăscu a adus miezul coloanei de la Reşiţa, din oţelul cel mai bun care se făcea atunci (Reşiţa avusese onoarea de a participa, la începutul secolului, la ridicarea Turnului Eiffel). La Petroşani, a dat să se facă romboidele, care sunt doar elemente constructive, ele provenind din elementele unui scaun-clepsidră, care, prin îmbinare, dau forma actuală cu 16 elemente. Toamna, Coloana era montată. El pleacă apoi la Paris, subliniind, inclusiv într-o scrisoare către Ştefan Georgescu, că vrea coloana de culoare galbenă. În '38, ea va fi metalizată în galben. La întoarcere, îi cere Primarului să facă o comandă la atelierele Pietroasa din Deva, care aparţineau unei firme din Bucureşti, pentru 30 de scaune patrate şi 12 rotunde, „după desenul dat". Primarul, cu banii primiţi de la guvern, direct sau cu sprijinul lui Tătărăscu, a putut să facă aceste lucrări. Au fost aduse în luna august, cu nişte căruţe, pe Valea Jiului – nu era cale ferată. Au intrat aici şi de atunci sunt cum le vedeţi şi acum.

– Cum a ajuns Masa în forma sa de astăzi şi cine i-a dat numele?

– El a combinat masa pe care o terminase în '37, din piatră de Albeşti, cu masa adusă de la Deva, din piatră din Ardeal, şi a reţinut pentru masa pe care o avem acum doar tăbliile. A abandonat picioarele meselor din '37 şi '38, aruncându-le printre copaci. În timpul războiului, un grădinar a dat peste cele două „rebuturi" ale mesei şi le-a dus dincolo de Coloană, într-un rondou pe care l-au numit „masa festivă". Brâncuşi n-a vrut-o. Mai avem deci un monument, nedorit de Brâncuşi.

La început el i-a spus „Masa rotundă". A venit pe urmă V. G. Paleolog care a susţinut în prima sa monografie că Brâncuşi i-ar fi spus lui că aceea este „Masa Tăcerii", şi aşa i-a rămas denumirea. Dar denumiri are mai multe: unii i-au zis „Masa Dacică", alţii „Masa Templierilor"... Fiecare i-a dat o denumire după simbolurile pe care le-a putut identifica, după o hermeneutică personală. De altfel, întregul ansamblu Brâncuşi este până la urmă înţeles după puterea de înţelegere a fiecăruia care îl priveşte. Avem de a face cu un complex de opere care se explică una pe cealaltă. Legate prin teme de bază. Una este tema eroilor, Coloana fiind asemănătoare unui stâlp de casă, cum se puneau cândva pe mormintele voievozilor. Portalul Păcii este legat de aceeaşi temă. Masa este şi o masă a pomenirii. Apoi este tema timpului, cea mai importantă în acest ansamblu pe care îl unifică şi mai puternic. Elementul de bază este clepsidra, ceasul. 12 scaune în jurul Mesei, care amintesc de 12 luni, 12 ore, 12 sfinţi cu Hristos la masă, 12 constelaţii. Anul, în ultimă instanţă, care curge mereu şi în cerc închis. Mai mult, privind Aleea, avem o... coloană pe orizontală. Dacă luăm scaunele şi le punem unele peste altele ajungem tot la o coloană a timpului, cu 30 de scaune. Coloana adevărată va păstra însă doar 16 scaune – 4 la pătrat, simbol al înţelepciunii în numerologia antică. Brâncuşi are o artă comunicativă. Trebuie să vorbească. Să spună ceva. Să vorbească despre om. Timpul, cum vedeţi, curge dinspre Vest spre Est. Dinspre viitor spre trecut. Sensul curgerii timpului văzut filosofic. Iar ducerea aceasta a timpului în coloană, şi scurgerea lui spre noi, spre om, înseamnă încrederea că omul are un viitor, că nu are moarte. Şi, până la urmă, această poartă, dincolo de faptul că este un portal, o poartă de triumf, care aminteşte de prima temă, eroică, este şi o poartă a timpului, a omului înfrăţit, oriunde s-ar afla el, cu ceilalţi oameni. Ceea ce arată încrederea în oameni pe drumul lor de a clădi o viaţă mai bună, sugerată prin Coloana care pare depărtată, dar nu este chiar atât de departe. Şi care merge spre Soare cu încredere puternică în viitor. Şi dacă ne uităm spre ea de aici, de la masă, vedem două lucruri: dragostea, simbolizată prin Poartă, şi apoi, fiindcă a păstrat biserica – credinţa.

– Dar Poarta, care se află de fapt chiar „la mijlocul" complexului?

– Ea este a şaptea variantă a Sărutului, cu care a început de fapt arta modernă şi contemporană sub numele părintelui nou al ei care a fost Brâncuşi. Partea de deasupra este o arhitravă, luând motivul lăzii de zestre. Şi are acolo nişte incizii care reprezintă simbolic tot omul, cu partea sa din dragoste, cu femeia, dar şi împreună cu alte cupluri care se unesc într-un dans. Poate şi dansul victoriei în război, dar şi o horă a muncii care se face cu prilejul sărbătorii recoltei, al oricărei izbutiri a omului pentru sine. Şi iată deci că şi această Poartă a Sărutului devine o operă complexă, cu o încărcătură maximă de simboluri care nu exprimă altceva decât optimismul şi încrederea omului în viaţă.

În ceea ce priveşte ansamblul în întregul său, până acum i s-au dat peste 120 de intepretări. El rămâne un complex deschis în continuare. Numai Coloana, dacă stăm lângă ea şi o privim din mai multe unghiuri şi de la mai multe distanţe, sugerează întotdeauna cu totul altceva. O dată o contopire cu cerul, o dată cu Soarele. O dată un crez, când Soarele este doar un punct deasupra ei. O credinţă ca altădată în puterea Soarelui. Romboidele se pot asocia cu crestele munţilor din apropiere – Parângul, spre care Coloana are o aplecare naturală, de atracţie din partea muntelui, de 21 de grade în timpul furtunilor puternice, dar ea nu cade. Şi în tot timpul vibrează. Cine pune urechea pe Coloană şi stă mai mult timp simte o revigorare.

– Nu este prima oară când Coloana este restaurată. Deşi, prin anii '50, s-a încercat doborârea ei, ca fiind o ruşine pentru oraşul Târgu Jiu...

– În 1953, când s-a organizat la Bucureşti Festivalul Mondial al Tineretului, tinerii, utemiştii de atunci, vrând să facă rost de fonduri, au considerat că s-ar putea servi de monumentul acesta, erodat de vreme şi cu o culoare întunecată. Şi au încercat, fără aprobarea primăriei, să-l dea jos, trăgând de un odgon scurt, fixat de primele două romboide din partea de jos. Bineînţeles că şenila tractorului s-a învârtit în loc şi a trebuit să renunţe. Au plecat dezamăgiţi că nu putau învinge Coloana.

În momentul de faţă, Coloana este remetalizată pentru a patra oară. Culoarea ei galbenă nu rezistă în timp pentru că metalul se oxidează din cauza zonei cu o atmosferă acidă. Ea trebuie remetalizată cel puţin din zece în zece ani. Carola Göbel Welker, autoarea primei lucrări monografice despre opera lui Brâncuşi, a spus că această Coloană ar fi trebuit făcută din aur, cum primise Brâncuşi din partea lui Tătărăscu asigurarea. De ce a fost dorinţa lui Brâncuşi ca ea să fie galbenă? În primul rând pentru că unghiul dintre romboide îşi înlătură umbrele când culoarea este galbenă. Apoi, prin culoarea galbenă, ea capătă o simbolistică optimistă: bogăţie, încredere, puterea de a se depăşi.

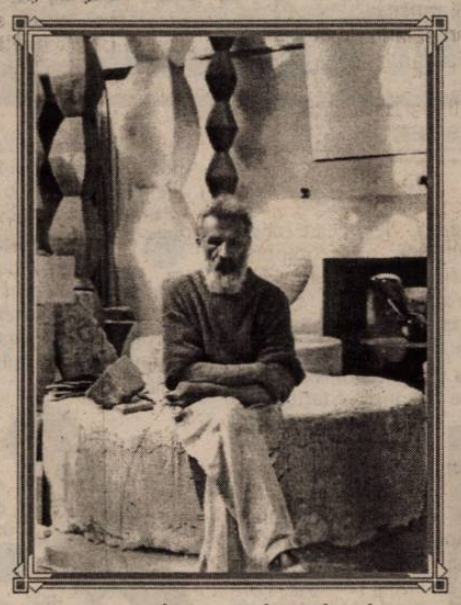

– Dar acele „presupuse" sculpturi ale lui Brâncuşi asupra cărora specialiştii încă nu şi-au spus cuvântul?

– Brâncuşi, cât a lucrat ansamblul, a avut un atelier în casa Primarului Bălănescu, unde de fapt a gândit aceste opere, a făcut desenele şi a şi dormit aici, după modelul vieţii sale de la Paris. În călătoriile lui pe valea Blahniţei, unde este şi staţiunea balneară Săcelu, recunoscută încă de pe vremea dacoromană, el a recoltat mai multe pietre cu forme aparent bizare. Unele i-au convenit şi le-a amenajat în grădina acestei case-atelier. Aceste opere de tip „objéts trouvés" sunt importante şi fac parte din creaţia sa. S-a spus că nu ar fi originale. Atâta timp însă cât şi le-a însuşit şi le-a adus în mediul lui de viaţă, ele îi aparţin. Eu am scris primul articol de semnalare a acestora într-un număr din „Cronica", de la Iaşi, acum mai bine de 20 de ani şi ele au intrat de atunci în patrimoniul cunoscut al lui Brâncuşi. Catalogul operelor sale nu este deci complet pentru că nu cuprinde şi operele de tinereţe realizate în ţară. El nu a plecat la Paris să se formeze într-un singur an. A lăsat în ţară o sumedenie de opere de tinereţe realizate din diverse materiale. Eu cunosc cel puţin şase opere numite „Sărutul", care o preced pe cea cunoscută de la Paris.

– Contestate?

– Ele au fost contestate de cei care nu vor să mai schimbe catalogul şi conţinutul operei lor. Dar Brâncuşi trebuie să primească ceea ce este al său. Şi trebuie să-i recunoaştem opera o dată cu descoperirile în timp. Şi lui Eminescu i s-au descoperit poezii. Să nu le integrăm între capodoperele sale pentru că nu s-au aflat de la început în primele culegeri? Continuu putem învăţa din opera necunoscută şi să o integrăm şi pe aceasta în cataloagele necesare. Eu am fost cel care am lansat această idee la o întrunire la Muzeul Literaturii, cu câţiva ani în urmă, când a fost lansată o carte despre Eminescu pe coperta căreia s-a pus una din aceste opere, capul lui Eminescu, decoperit de un cercetător mai tânăr şi care nu a fost credibil. Dar opera îi aparţine lui Brâncuşi. Datează din 1899, când se sărbătoreau 10 ani de la plecarea dintre fiinţe chiar a lui Eminescu. Omagiul lui Brâncuşi către un alt mare artist român era legat deci de numele lui Eminescu. El avea simţul realităţii şi al valorilor şi nu s-a înşelat niciodată. Tot atunci am exprimat ideea că există cel puţin încă 40 de astfel de opere, pe care eu le-am văzut. De pildă, curând se va vorbi în Europa despre o lucrare din tinereţe, necunoscută până acum, care este de fapt o variantă la „Cuminţenia Pământului", despre care s-a zis că nu există decât într-un singur exemplar. O operă în marmură, foarte importantă, care dovedeşte evoluţia lui Brâncuşi în creaţia ideatică. Pentru că el face o sculptură intelectualizată, care are nevoie de iniţiere, de cunoaştere, pentru a-i înţelege toate sensurile şi puterea de comunicare. Am verificat aceste opere şi am vorbit despre ele în cartea mea, „Estetica operei lui Brâncuşi", considerând că trebuie să fie integrate în cataloage.

– Vă mulţumesc foarte mult şi nu cred că putea să fie o încheiere mai potrivită a discuţiei noastre decât punerea la o aceeaşi masă a două genii ale poporului român – Eminescu şi Brâncuşi.

Pagină realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

◆ Mulţi colecţionari excentrici organizează muzee personale în modalităţi din cele mai originale. Stomatologul englez Thomas Deer, după ce a ajuns la suma de 3.500 de dinţi şi măsele extrase în 20 de ani de carieră, a lipit pe panouri de carton „trofeele" şi le-a plimbat prin mai multe oraşe şi comune. La fiecare oprire, explica mulţimii de gură-cască faptul că trebuie să facă în aşa fel încât să nu-i ofere prilejul să-şi mărească dinţoasa colecţie.

◆ Considerându-se un globe-trotter de mare calibru, australianul Max Wilford a deschis (în mai multe rulote) un muzeu al... clanţelor şterpelite de la hotelurile, motelurile etc. pe unde l-au dus neobosiţii săi paşi. Dar Max recunoaşte că pe cele cinci continente unde şi-a tocit pantofii există o destul de mare monotonie a formelor de realizare a respectivelor dispozitive de deschis uşa.

◆ O mare tristeţe l-a cuprins pe italianul Ruggero Conti atunci când şi-a evaluat colecţia de bilete de autobuz, tramvai, troleibuz şi metrou, adunată în peste 30 de ani. Cele aproape 30 de mii de bilete valorau aproximativ 3 mii de dolari, sumă pe care n-ar fi reuşit s-o strângă niciodată din salariu. Însă consolarea a venit la gândul că dacă n-ar fi fost atât de corect, suma amenzilor ar fi fost, poate, şi mai mare. (P.I.)

FEŢELE UNEORI NEÎNŢELESE ALE JUSTIŢIEI...

Nu se ştie ce a putut fi în mintea lui Kevin King care la vârsta de doar 25 de ani a intrat prin efracţie într-o casă din oraşul său, New Britain, Connecticut, unde a violat-o şi apoi a omorât-o cu o incredibilă cruzime (a înjunghiat-o cu un cuţit, apoi cu o şurubelniţă şi în fine cu două pile de unghii) pe o fată de 15 ani, Patricia Urbanski, care în seara aceea avea grijă de surioara ei.

El a fost condamnat la închisoare pe viaţă, sub interdicţie formală de a beneficia vreodată de eliberare condiţionată. S-a spus că se făcuse dreptate, chiar dacă aceasta nu mai aducea înapoi pe nefericita Patricia. Iată însă că în 1996 deţinutul King îşi procură o armă artizanală cu care din nou înjunghie, de data aceasta o gardiană, căreia îi ia hainele, se îmbracă cu ele şi încearcă să evadeze. Este prins şi imobilizat de doi paznici care îl blochează aruncându-se peste el. În cădere se alege cu câteva zgârieturi şi o tăietură superficială sub ochiul stâng – a fost suficient un banal plasture pentru ca rana să se închidă.

Ei bine, ce idee credeţi că-i vine? Dă în judecată statul şi conducerea închisorii pentru... cruzime şi tratament inuman al unui deţinut. Şi anul acesta, când procesul se încheie... câştigă! Două milioane şi 750 de mii de dolari! Acordaţi de un juriu format din patru femei şi patru bărbaţi! Părinţii Patriciei – doi imigranţi polonezi – au fost nu doar stupefiaţi şi revoltaţi, ci de-a dreptul îngroziţi. Nu se puteau gândi decât la frumuseţea fiicei lor dispărute şi la chinul prin care a trecut sora ei de numai 2 ani, Justyna, care a fost nevoită să asculte strigătele neomeneşti ale Patriciei în timp ce era ucisă în camera cealaltă.

Este adevărat că Procurorul General al Statului Connecticut a făcut recurs şi Tribunalul a decis în final că deţinutul-reclamant nu va primi nici un ban, dar a rămas sentimentul de frustrare al oamenilor şi chiar şi al magistraţilor la gândul că un juriu poate ajunge, totuşi, la o asemenea decizie. Cel care a spus primul că justiţia este oarbă probabil că nu la acest fel de orbire s-a gândit... *(M.D.)*

AMERICANUL JERRY FRANK TOWNSEND, în vârstă de 49 de ani, a făcut 22 de ani de închisoare, deşi vinovăţia pentru care a fost condamnat nu a fost dovedită. În prezent, a fost eliberat. Bărbatul este retardat mental, capacitatea sa intelectuală fiind la nivelul unui copil de 8 ani. În închisoare a ajuns după ce a fost acuzat de şase crime şi un viol. Deşi cazul său prea să nu mai intereseze pe nimeni, de curând s-au efectuat noi teste ADN asupra probelor incriminatorii şi, spre surpriza tuturor, s-a dovedit că bărbatul era nevinovat. În plus, s-a descoperit că mărturisirile filmate în care Townsend îşi recunoştea la vremea respectivă vinovăţia fuseseră „regizate" de ofiţerii de poliţie. Bruce Little, avocatul care l-a apărat pe Townsend, a declarat la rândul lui că acele „confesiuni" ale presupusului asasin şi violator au fost opera ofiţerilor de poliţie dornici să găsească cât mai repede un vinovat în cazurile extrem de mediatizate. „Townsend se comporta ca un copil, ca şi în prezent, de altfel. El ar face orice pentru a câştiga prietenia cuiva, chiar dacă asta ar presupune recunoaşterea unor fapte abominabile pe care nu le-a comis", a mai declarat avocatul Little. Nevinovăţia lui Townsend a putut să iasă la iveală abia acum, după 22 de ani de detenţie, datorită faptului că în luna mai a acestui an, guvernatorul statului Florida a aprobat o lege care permite criminalilor condamnaţi să ceară efectuarea de teste ADN pentru confirmarea sentinţei. *(A.P.)*

ATACUL CĂPUŞELOR

Micuţa Frieda trăieşte împreună cu familia sa în nordul Austriei şi părea să fie lipsită de orice grijă sau suferinţă. Asta până cu puţin timp în urmă... Fetiţa tocmai împlinise zece ani şi primise cadou o bicicletă nouă ca să nu se mai certe cu sora ei pe bicicleta acesteia. Fericită, Frieda a încălecat şi a început să dea o raită casei, hotărându-se apoi să se plimbe pe o pajişte din apropiere. Părinţii erau în curte şi îi admirau evoluţia, când au văzând-o căzând. Bineînţeles că la început nu s-au speriat. Erau călîţi! Aveau trei copii! Au văzut însă că Frieda nu se mai ridică şi atunci mama, temându-se de vreo fractură, a alergat la fiica ei. Aici însă a fost îngrozită de-a dreptul văzând-o acoperită de căpuşe care pur şi simplu îi sugeau sângele. A strigat la tatăl fetiţei şi amândoi au alergat cu ea în braţe la spitalul care, din fericire, se afla în apropiere. Aici micuţa a fost curăţată de scârboasele vietăţi şi supusă unei terapii speciale. Doctorul Klaus Schmidt, care a îngrijit-o tot timpul, a declarat că nu şi-a imaginat niciodată un asemenea atac. Pacienta sa a suferit 150 de muşcături care, desigur, i-ar fi fost fatale, dacă mama sa n-ar fi vaccinat-o cu puţin timp înainte. *(I.S.)*

O lume NEBUNĂ

M. V. din Dallas este acuzată că şi-a ucis propriul copil. Femeia nu era căsătorită, nu avea locuinţă şi nici un loc de muncă stabil. Lucra totuşi ocazional prin restaurante, ca debarasoare, în schimbul câtorva dolari care abia dacă-i asigurau supravieţuirea ei şi a fiului ei. Când un patron i-a spus că, dacă va da dovadă de punctualitate şi hărnicie, nu va renunţa prea uşor la serviciile ei şi o va menţine pe termen nelimitat ca angajată, femeia a făcut tot posibilul să nu-l dezamăgească. Numai că într-o zi, grăbită să ajungă la program, şi-a uitat băieţelul de numai cinci luni pe bancheta din spate a maşinii. Convinsă că în drum spre restaurant a trecut pe la cămin şi şi-a lăsat copilul în grijă, a stat mai mult de 12 ore la muncă, timp în care bebeluşul s-a asfixiat. Tribunalul o acuză de crimă cu premeditare, în timp ce femeia încearcă din răsputeri să convingă acuzarea că a fost vorba doar de un accident, survenit pe fondul unei neglijenţe...

Ca un magnet, starul rap Eminem atrage în jurul numelui său scandalul. În mod direct sau indirect. De curând, imaginea sa a zguduit sediul poliţiei din Sheffield (Anglia). Ce s-a întâmplat? Un ofiţer de poliţie, fan al controversatului cântăreţ, şi-a făcut apariţia la serviciu cu o tunsoare asemănătoare celei a idolului său. Şeful departamentului de poliţie s-a văzut nevoit să-şi trimită subalternul acasă şi să-i pună în vedere că, dacă până a doua zi nu revine la... „imaginea" regulamentară, i se va desface contractul de muncă. Poliţistul a încercat să se scuze spunând că a fost la o petrecere a burlacilor unde fiecare invitat a intrat în pielea unui star... El a ales să fie Eminem, să-şi oxigeneze părul şi să îl tundă, lăsând o creastă rebelă. De fapt, problema cea mai gravă pentru şeful departamentului de poliţie nu a fost atât tunsoarea subalternului său, cât ideea că acesta îl are drept idol pe starul cunoscut pentru versurile sale agresive, xenofobe şi rasiste.

Alex este un băiat de 11 ani, din Chile, poreclit, după ce oamenii au aflat de povestea sa, „copilul-câine". De când se ştie, a crescut pe stradă. Deşi avea doar câţiva anişori, când a simţit că va muri de foame, s-a alăturat unei haite de câini în care se afla o femelă care îşi alăpta puii. Câţeaua l-a adoptat şi Alex s-a hrănit o vreme cu lapte de câine. Apoi, a considerat că aceasta este singura modalitate de a se hrăni „bine" – cu excepţia resturilor de alimente găsite prin gunoaie – şi, cum făcea deja parte din haita de maidanezi, fiecare câţea l-a primit... la sânul ei. Viaţa lui Alex a continuat aşa, în mahalalele unui port obscur din sudul ţării până când oamenii au sesizat acest fapt neobişnuit autorităţilor locale. Prin urmare, copilul a fost cules de pe străzi şi dus, pentru început, la spital. Medicii au constatat că Alex (cum l-au botezat ei) se confruntă cu grave probleme de sănătate, fiind subdezvoltat fizic şi, totodată, incapabil să articuleze cuvinte sau să comunice în limbajul uman. Au făcut recomandarea de a fi internat într-un spital de psihiatrie din Santiago, pentru a fi îngrijit. Presa l-a numit „copilul-câine". *(A.P)*

■ Ghinion pe toată linia

„Vulcanism" în

CIMITIRUL DE MAŞINI

O femeie furioasă poate stârni zâmbete, panică sau compasiune. Depinde de tipul de legătură sufletească dintre ea şi martorii dezlănţuirii ei emoţionale. Suzy Tomplin (în imagine) a trebuit să parcurgă o experienţă incredibilă până să-şi iasă din fire şi să se manifeste cu o violenţă tipic masculină.

Habar n-având că prietenul ei, Samuel Flynn, face parte dintr-un grup de spărgători de magazine cu profil electronic din Dalespring, Ohio (SUA), Suzy s-a măritat cu el în speranţa că, în sfârşit, îşi va putea întemeia un cămin. Avea 28 de ani pe atunci (1998) şi credea că destinul îi suflă în pânze spre direcţia cea bună. Dar desele dispariţii de acasă ale lui Sam începuseră să-i dea serios de gândit. Sărmanei optimiste nici nu-i trecea prin minte faptul că tot ce agoniseşte proaspătul ei soţ – din activităţi umbroase – este depozitat într-un cimitir de maşini. Şi, într-o aşa-zisă bună zi, femeia a fost lovită în plin de realitate.

După o spargere cu ghinion executată în Gonwill, Colorado, banda lui Sam a fost depistată. Poliţia i-a pescuit pe rând pe toţi făptaşii. Existau dovezi incontestabile împotriva tuturor şi instanţei i-a fost foarte simplu să-i condamne la închisoare. Atunci a intervenit momentul adevărului pentru Suzy. Rămasă fără o leţcaie şi gravidă în luna a treia, femeia îl caută la vorbitor pe bucluca şul ei bărbat, încercând să obţină de la el niscaiva informaţii financiare despre cum s-ar putea descurca în situaţia imposibilă în care

a fost momentul declanşării furiei unei femei aflate într-o profundă criză materială. Ilustraţia noastră o surprinde izbind cu o furie legitimă tot ce-i iese în cale în acel blestemat cimitir de maşini. A putut fi temperată cu greu şi, în cele din urmă, a mărturisit poliţiei secretul accesului său de mânie. Acum, lui Suzy nu-i rămâne decât să se resemneze cu ajutoare sociale. Pentru ea, Samuel este doar istorie, una de care vrea să uite cât mai repede. (P.I.)

CIOBANUL cu blană

Nimeni nu ştia de unde a venit. Doar atât se ştia, că într-o zi, lucrătorii unui post de poliţie din oraşul sud-african Durban s-au trezit cu el la uşă, ca şi cum ar fi fost un copil abandonat. Fiindcă trebuia să poarte un nume, i-au spus Charlie şi sarcina de a se ocupa de el şi-a asumat-o tânărul poliţist Watson, căruia i-a venit şi ideea de a-l duce la ferma tatălui său de la ţară, nu departe de Durban. Acolo s-a produs uluitoarea transformare!

Lui Charlie, aerul curat nu numai că i-a priit, dar l-a şi îndemnat să arate ce poate. La început, cei din familia Watson au fost circumspecţi, când au constatat că neobişnuitul lor musafir era din cale-afară de curios: deschidea uşi şi sertare, cotrobăia prin toate colţişoarele, „aranjând" casa într-un stil mai mult decât original. L-au scos apoi afară, dar bietul maimuţoi – căci Charlie era un maimuţoi! – s-a aflat la un pas de a se strangula cu lesa care nu-i era deloc pe plac. Cu inima strânsă, l-au eliberat, gândindu-se că-şi va pierde urmele în desişul vreunei păduri. Spre stupefacţia oamenilor, el... a sărit în spatele unui berbecuţ din ferma lui Watson şi de-atunci a rămas nedespărţit de turmă. Dar partea de senzaţional abia acum vine: Charlie a devenit cel mai de încredere cioban al patronului său.

Le orele 17 fix, el aduce oile în adăpostul lor, după ce le-a dus la râu, să se adape. Cel mai ataşat este de miei, pe care îi ocroteşte şi îi apără, la nevoie, cu colţii. Când vine vremea odihnei, credinciosul lucrător îşi ia în primire locul său călduţ, lipit de lâna unei oi. Desigur, Watson nu l-a putut angaja pe Charlie cu salariu în bani, dar îl recompensează cu câte un ou la micul dejun şi un bol cu cereale, după-amiaza. Iar în cei câţiva ani de „colaborare", angajatul cu blană nu a lipsit nici măcar o oră de la datorie. De luat aminte, nu-i aşa? *(A.N.P.)*

«– Uitaţi-vă bine. În casă eu sunt şeful!»

IUSTINIAN-GABRIEL IVAN – Bucureşti

Săptămâna 24 – 30 AUGUST

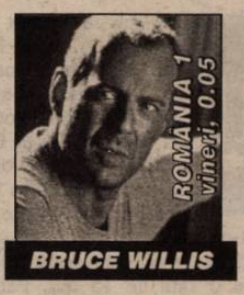

BRUCE WILLIS

IRÈNE JACOB

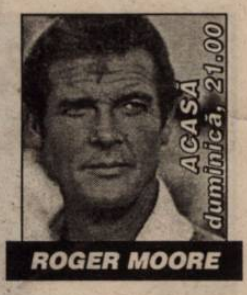

ROGER MOORE

1

VINERI 7.15 Practic matinal 9.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.15 TVR Craiova 10.55 TVR Cluj 11.45 TVR Iaşi 12.30 TVR Timişoara 16.30 Drepturile omului 17.40 Personalul de Costineşti 19.25 Serial: „Între noi, fraţii" 20.00 Jurnal 20.40 Serial: „Îngerul întunecat" 21.30 Fotbal: Bayern München – F.C. Liverpool 0.05 Film: „Culoarea nopţii" (SUA, 1994). Cu: Bruce Willis, Jane March.

SÂMBĂTĂ 7.50 Serial: „Zorro" 8.45 Desene animate 9.35 Film: „Oraşul Halloween" (SUA, 1998) 11.00 La telefon, muzica populară 13.00 Serial: „Frumoasele şcolii" 14.00 Golful temerarilor 15.45 Debut 50 plus 17.00 Film: „Square dance" (SUA, 1987) 19.00 Ora G 20.00 Jurnal 20.45 Fotbal: Steaua – Gloria Bîrstriţa 23.35 Film: „Agnes Browne" (SUA, 1999). Cu: Anjelica Huston.

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 9.30 Laboratorul fantastic 10.30 Viaţa satului 12.15 Tezaur folcloric 14.00 Golful temerarilor 15.30 Bravo, bravissimo! 17.00 Fotbal: Oţelul Galaţi – Dinamo 19.00 Serial: „Atenţie, motor!" 20.00 Jurnal 20.30 Film: „Steaua Nordului" (SUA, 1996). Cu: Christopher Lambert, Catherine McCormick 22.05 O vară... cu cântec.

LUNI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.15 Desene animate 14.30 Pro patria 15.30 Serial: „Orice e posibil!" 16.00 Kronika 17.40 Serial: „Pasiuni" 19.25 Serial: „Între noi, fraţii" 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Niciodată nu e prea târziu!" 21.45 Ce-i de făcut? 23.15 Memorialul durerii.

MARŢI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.15 TVR Craiova 10.55 TVR Cluj 11.45 TVR Iaşi 12.30 TVR Timişoara 15.35 Serial: „Orice e posibil!" 16.30 Kronika 17.40 Serial: „Pasiuni" 19.25 Serial: „Între noi, fraţii" 20.00 Jurnal 20.45 Film: „Întâlnirea de 10 ani" (SUA, 1999) 22.25 Serial: „Geena Davis" 0.10 Teatrul Naţional TV prezintă: „Menajera de sticlă" de Tennessee Williams 3.05 Serial: „Martorul tăcut".

MIERCURI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.15 TVR Craiova 10.55 TVR Cluj 11.45 TVR Iaşi 12.30 TVR Timişoara 15.30 Serial: „Orice e posibil!" 16.00 Panorama 17.40 Serial: „Pasiuni" 19.25 Serial: „Între noi, fraţii" 20.00 Jurnal 20.30 Festivalul Internaţional „Cerbul de Aur" 2.50 Serial: „Martorul tăcut".

JANE MARCH
ROMÂNIA 1, vineri, 0.05

JOI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Dragă, am micşorat copiii!" 10.15 TVR Craiova 10.55 TVR Cluj 11.45 TVR Iaşi 12.30 TVR Timişoara 16.00 Convieţuiri 17.40 Serial: „Pasiuni" 19.25 Serial: „Între noi, fraţii" 20.00 Jurnal 20.30 Festivalul Internaţional „Cerbul de Aur" 2.45 Serial: „Martorul tăcut".

acasă

VINERI 5.15 – 12.30 Reluări 13.30 Serial: „Miracolul iubirii" 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.45 Desene animate 17.00 Fotbal: Petrolul – Craiova 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 Serial: „Seducţie" 22.30 Serial: „Terra nostra".

SÂMBĂTĂ 5.15 – 13.15 Reluări 14.45 Serial: „Şoimii călători" 15.10 Serial: „Vechiul magazin de curiozităţi" 16.00 Serial: „Primii paşi" 16.30 Serial: „Gâsca din Malibu" 17.00 Doctorul casei 18.30 Serial: „Dragoste şi putere" 19.00 Serial: „Arca lui Noe" (ep.1) 20.35 Serial: „Seducţie" 22.15 Chef de chef 23.15 Latino party.

DUMINICĂ 7.30 – 13.15 Reluări 14.45 Serial: „Şoimii călători" 15.10 Serial: „Vechiul magazin de curiozităţi" 16.00 Serial: „Primii paşi" 16.30 Serial: „Gâsca din Malibu" 17.00 Acasă la români 18.30 Serial: „Dragoste şi putere" 19.00 Serial: „Femei înşelate" 19.45 Serial: „Primii paşi" (ultimul ep.) 20.10 Serial: „Cupidon" (ep.1) 21.00 Film: „Comoara din Atena" (Anglia, 1979). Cu: Roger Moore.

LUNI 7.30 – 15.30 Reluări 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.45 Desene animate 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.30 De 3 x femeiei 21.30 Serial: „Betty cea urâtă" 22.30 Serial: „Terra nostra".

MARŢI 7.15 – 12.30 Reluări 13.30 Serial: „Miracolul iubirii" 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.45 Desene animate 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 Serial: „Cupidon" 21.30 Serial: „Betty cea urâtă" 22.30 Serial: „Terra nostra".

MIERCURI 5.15 – 12.30 Reluări 13.30 Serial: „Miracolul iubirii" 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.45 Desene animate 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 Serial: „Cupidon" 21.30 Serial: „Betty cea urâtă" 22.30 Serial: „Terra nostra".

JOI 5.15 – 12.30 Reluări 13.30 Serial: „Miracolul iubirii" 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.45 Desene animate 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 Serial: „Cupidon" 21.30 Serial: „Betty cea urâtă" 22.30 Serial: „Terra nostra".

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Hercule" 11.00 Serial: „Ani de liceu" 11.30 Film: „Geronimo" (SUA, 1993) 15.15 Serial: „Colombo" 17.15 Serial: „Beverly Hills" 18.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Candyman" (SUA, 1972) 22.10 Film: „Shining" (partea a II-a) 0.30 Film: „Înţelegere mortală" (SUA, 1998) 0.00 Serial: „Familia Hughley" 0.30 Film: „Înţelegere mortală" 2.30 Film: „ Vremea speranţei" (SUA, 1994).

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 9.45 Serial: „Apărătorii planetei" 10.45 Serial: „Tânărul Hercule" 11.15 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 13.00 Serial: „Nebun după tine" 13.30 Film: „Crimă cu ecou" (partea a II-a) 15.15 Film: „Blestemul dragonului" (SUA, 1993). Cu: Brandon Lee, Chuck Norris 17.00 Fotbal: Argeş – Naţional 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Film: „Incognito" (SUA, 1997). Cu: Jason Patric, Irène Jacob 21.30 Serial: „Răzbunare fără limite" 22.30 Film: „Totul de vânzare" (SUA, 1992). Cu: Al Pacino, Jack Lemmon 0.30 Serial: „Clanul Soprano" 1.00 Film: „Tot ce veţi să ştiţi despre sex" (SUA, 1972). Cu: Woody Allen.

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 9.40 Serial: „Apărătorii planetei" 10.30 Serial: „Tânărul Hercule" 11.00 Documentar 13.00 Serial: „Nebun după tine" 13.30 Serial: „O mamă şi jumătate" 14.00 Film: „Garbo vorbeşte" (SUA, 1984) 15.45 Film: „Micul mare antrenor" (SUA, 1994) 18.10 Serial: „Detectiv în Oraşul Îngerilor" 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Fotbal: Rapid – Sportul Studenţesc 21.40 Vara ispitelor 23.15 Procesul etapei 0.15 Serial: „Poltergeist: moştenirea".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Hercule" (ultimul ep.) 11.00 Serial: „Ani de liceu" 13.20 Film: „Îngerul păzitor" (SUA, 1995). Cu: Tom Berenger, James Coburn 15.15 Serial: „Colombo" 17.15 Serial: „Beverly Hills" 18.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Spion fără voie" (SUA, 1991) 22.50 Film: „Lupta pentru bani" (SUA, 1996) 1.00 Serial: „Prietenii tăi" (ultimul ep.) 2.15 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 4.00 Film: „Rose Hotel" (SUA, 1999). Cu: Christopher Walken.

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Monştrii" (ep.1, 2) 11.00 Serial: „Ani de liceu" 15.15 Serial: „Colombo" 17.15 Serial: „Beverly Hills" 18.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Total Recall" 21.00 Serial: „Spitalul de urgenţă" 22.40 Film: „Mai puternic decât moartea" (SUA, 1995). Cu: Eric Roberts 1.00 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 3.30 Film: „De-ale lui Cupidon" (coprod., 1998).

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Monştrii" 11.00 Serial: „Ani de liceu" 15.15 Serial: „Colombo" 17.15 Serial: „Beverly Hills" 18.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Ultima dragoste" (SUA, 1999) 22.50 Film: „Conspiraţia" (SUA, 1992) 1.00 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 3.30 Film: „Ultimul înger" (SUA, 1997).

JOI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Monştrii" 11.00 Serial: „Ani de liceu" 15.15 Serial: „Melrose Place" (ep.1, 2) 17.15 Serial: „Beverly Hills" 18.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Bufniţa" (SUA, 1991). Cu: Adrian Paul 22.50 Film: „Rugăciune pentru un muribund" (UK, 1987). Cu: Mickey Rourke 1.00 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 3.00 Film: „O vară fierbinte" (SUA, 1985).

prima

VINERI 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Ultima bătălie" (SUA, 1994). Cu: Jean-Claude Van Damme 0.30 Film: „Războiul telecomenzii" (SUA, 1987).

SÂMBĂTĂ 7.00 Program pentru copii 11.00 Sport Magazin 15.30 Bum Bum 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Septembrie" (SUA, 1987, partea I). Cu: Jacqueline Bisset 21.30 Music Star 0.00 Film: „Confesiuni erotice".

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii 11.00 Tradiţii 12.00 Obiectiv 13.00 Viva Duminica 17.00 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Impact 20.00 Film: „Conspiraţia iubirii" (SUA, 1987). Cu: Drew Barrymore 22.00 Cârcotaşii în Europa.

LUNI 7.00 Desene animate 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 20.00 Film: „După gratii" (SUA, 1989). Cu: Sylvester Stallone 22.00 Exotic.

MARŢI 7.00 Desene animate 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 14.30 Serial: „Eddie McDowd" 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Prinţul mareelor" (SUA, 1991). Cu: Barbra Streisand, Nick Nolte 22.00 Exotic.

MIERCURI 7.00 Desene animate 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Nebunia zeilor II" (SUA, 1989) 22.00 Exotic.

JOI 7.00 Desene animate 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 14.30 Serial: „Eddie McDowd" 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Impact 21.00 Obiectiv 22.00 Exotic.

2 TVR

VINERI 8.10 Desene animate 9.55 Serial: „Fete vesele" 12.45 Serial: „Femeia misterioasă" 14.15 Desene animate 15.35 Serial: „Samuraiul" 16.20 Serial: „Poliţia judiciară" 17.15 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.40 Vară pentru 2 18.30 Telejurnal TVR2 19.30 Desene animate 21.00 D'ale lu'Mitică 22.00 Serial: „Familia Porter" 22.35 Film: „Viper" (SUA, 1993). Cu: Lorenzo Lamas.

SÂMBĂTĂ 8.00 Răscruci 9.30 Universul cunoaşterii 11.05 Serial: „Din lumea lui Dany" 11.35 Serial: „Wishbone" 12.00 Desene animate 13.05 Serial: „Cum am devenit african" 14.40 Călătorind prin ţară 15.10 Bărbaţi, la cratiţă! 17.05 Vacanţă cu Trupa DP2 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Film: „Sfârşit de secol" (partea a IV-a) 21.10 Serial: „Scurte povestiri cinematografice" 21.40 Serial: „Misiune pe chei" 23.50 Despre viaţă şi sex.

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii 9.30 Ferma 10.30 Cronici votive 11.30 Desene animate 12.00 Prietenii lui Pitiţoc 13.15 Serial: „Atenţie la neatenţie!" 14.35 Documentar 15.20 Pop Club 16.20 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Serial: „Pâine şi trandafiri" (ultimul ep.) 19.30 Film: „Inimă de tigru" (SUA, 1996) 21.05 Film: „Dovezi periculoase" (1999) 22.45 Film: „Păcătoşii" (SUA, 1990).

LUNI 8.05 Desene animate 9.50 Serial: „Fete vesele" 12.50 Serial: „Femeia misterioasă" 14.15 Desene animate 15.40 Toţi, împreună 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Camera de gardă 19.55 Serial: „Cinci minute cu fraţii Lumière" 20.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 22.40 Teatrul Naţional TV prezintă: „Bătrâna şi hoţul" de Viorel Savin.

MARŢI 8.05 Desene animate 9.50 Serial: „Fete vesele" 12.50 Serial: „Femeia misterioasă" 14.15 Desene animate 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.30 Vară pentru 2 18.30 Telejurnal TVR2 19.55 Serial: „Cinci minute cu fraţii Lumière" 20.05 Serial: „În mijlocul furtunii" 21.00 Film: „Noi cei din linia întâi" (partea a II-a) 22.40 Serial: „Stăpânul animalelor".

MIERCURI 8.35 Toţi, împreună 9.50 Serial: „Fete vesele" 12.50 Serial: „Femeia misterioasă" 14.15 Desene animate 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.30 Vară pentru 2 18.30 Telejurnal TVR2 19.55 Serial: „Cinci minute cu fraţii Lumière" 20.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.50 Film: „Tu râzi" (Italia, 1998) 22.40 Serial: „Stăpânul animalelor" 23.25 Mit şi istorie.

JOI 8.05 Desene animate 9.50 Serial: „Fete vesele" 12.50 Serial: „Femeia misterioasă" 14.15 Desene animate 15.35 Toţi, împreună 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.30 Vară pentru 2 18.30 Telejurnal TVR2 19.55 Serial: „Cinci minute cu fraţii Lumière" 22.00 Serial: „Familia Porter" 22.35 Serial: „Captiv în viitor" 23.25 Teatrul Naţional TV prezintă: „Memoria trecutului".

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Fii Fresh 'Neaţa! 12.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „Mesaj disperat" (SUA, 1993) 22.30 Party Time 0.30 Film: „În spatele măştii" (SUA, 1992) 4.00 Film: „Marionetele shaolinilor" (Hong Kong, 1976).

SÂMBĂTĂ 8.00 Fii Fresh 'Neaţa! 10.00 Casa de piatră 11.00 Film: „Talismanul magic" (SUA, 1994) 13.00 Serial: „Detectivii Hart" 14.00 Film: „Max" (Canada, 1994) 16.00 Totul va fi bine 18.00 Serial: „Nash Bridges". Cu: Don Johnson 19.00 Observator 20.00 Film: „Fiica preşedintelui" (1999) 22.00 Party Time 0.00 Film: „Fantezii virtuale" 2.15 Film: „Vulturul shaolin" (Hong, Kong, 1973).

KRISTIN SCOTT THOMAS
ANTENA 1, joi, 1.30

DUMINICĂ 7.00 Cavalerii 8.00 Fii Fresh 'Neaţa! 10.00 Desene animate 11.10 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 12.00 Film: „Elefantul alb" (ultima parte) 14.00 Serial: „Detectivii Hart" 15.00 Motociclism 16.00 Totul va fi bine 18.00 Serial: „V.I.P.". 19.00 Observator 20.00 Film: „Magnolii de oţel" (SUA, 1989). Cu: Sally Field 22.15 Film: „Scorpio" (SUA, 1973). Cu: Burt Lancaster, Alain Delon 0.00 Film: „Misterele gheţii" (Canada, 1994) 2.15 Film: „Răzbunarea dragonului" (Hong Kong).

LUNI 7.00 Observator 8.50 Desene animate 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 11.45 Serial: „Labirintul pasiunii" 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „Identitate pierdută" (SUA, 1992) 22.30 Film: „Luptătorul de oţel" (SUA, 1992) 0.00 Film: „Lecţii de Kung Fu" (Hong Kong, 1978) 1.30 Film: „Surorile Soleil" (Franţa, 1997).

MARŢI 7.00 Observator 8.50 Desene animate 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 12.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „Iubire trădată" (1996) 22.30 Film: „Trecut periculos" (SUA, 1998) 0.00 Film: „Spiritele templului" (Hong Kong, 1978) 1.30 Film: „Palma" (Franţa, 1974). Cu: Lino Ventura, Isabelle Adjani.

MIERCURI 7.00 Observator 8.50 Desene animate 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 12.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „Raliul" (1984). Cu: Burt Reynolds 22.30 Film: „Nevgasta şefului" (SUA, 1988) 0.00 Film: „Femeia cu două feţe" (Hong Kong, 1976) 1.30 Film: „XXL" (Franţa, 1997). Cu: Gérard Depardieu.

JOI 7.00 Observator 8.50 Desene animate 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 12.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „O crimă neobişnuită" (SUA, 1997) 22.30 Film: „Goana după fete" (SUA, 1984) 0.00 Film: „Misiune fantastică" (Hong Kong, 1981) 1.30 Film: „Dragoste şi confuzie" (Franţa, 1997). Cu: Kristin Scott Thomas.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

tele 7 abc

VINERI 7.00 Muzica 12.00 Telemedicina (r) 16.00 Domino 18.00 Documentar 18.30 As show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar 22.30 În justiţie 23.30 Tentaţii.

SÂMBĂTĂ 8.00 Muzica 10.00-15.00 Reluări 16.00 Lumea misterelor 18.00 Documentar 20.00 As Show 21.00 Telejurnal 22.00 Cântecul şi casa lui 22.45 Telesport.

DUMINICĂ 8.00 Muzica 10.30 La ordinea zilei (r) 13.30 Cătălin duminical 15.45 Cinetour 17.00 Forţa destinului 18.00 Cutia muzicală 20.00 As Show 21.00 Telejurnal.

LUNI 7.00 Muzica 10.00 Forţa destinului (r) 15.20 Muzica 18.00 Documentar 18.30 La puterea a doua 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar 22.30 Ofsaid.

MARŢI 7.00 Muzica 10.00-15.00 Reluări 18.00 24 de ore din 24 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Manager XXI.

MIERCURI 7.00 Muzica 10.00-14.30 Reluări 18.00 Documentar 18.30 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar 22.30 Reporter Tele 7.

JOI 7.00 Muzica 10.00 La ordinea zilei (r) 15.30 Documentar 18.00 Documentar 18.30 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.50 Documentar 22.30 Telemedicina.

JACQUELINE BISSET

GÉRARD DEPARDIEU

PETER FALK

NICK NOLTE

UN NU CATEGORIC filmelor „deocheate”

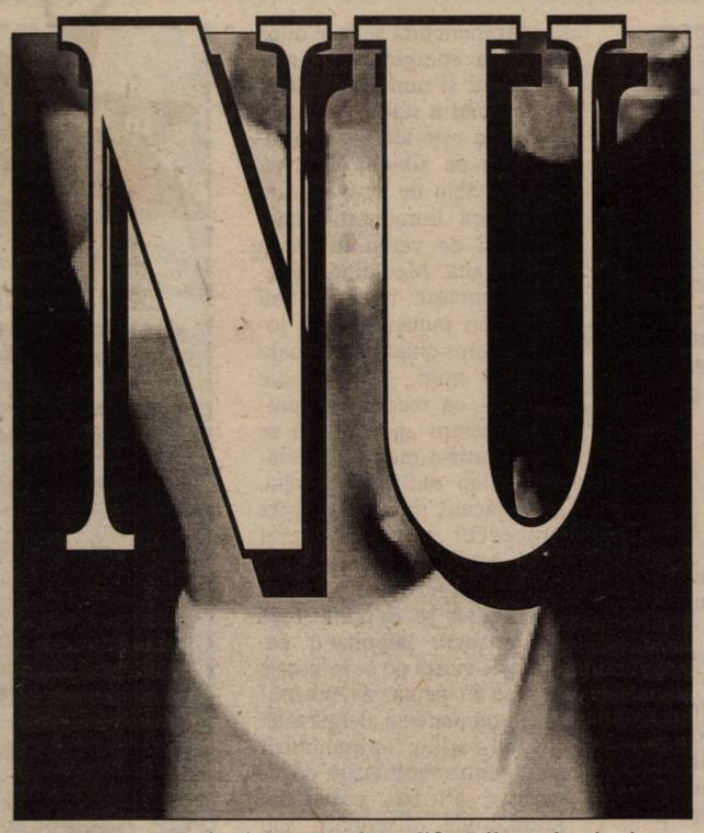

În ciuda multiplelor comentarii, trebuie să recunoaştem că în România legea audio-vizualului ori e prea blândă, ori e defectuos concepută, ori încălcată fără procese de conştiinţă. Bulinele, triunghiurile şi pătrăţelele divers colorate sunt un fel de jucării de grădiniţă care mai mult stârnesc curiozitatea copiilor decât să-i facă pe adulţi să ascundă telecomanda când se difuzează producţii „interzise minorilor”. De fapt, părinţii preferă să se recunoască înfrânţi în această bătălie cu un „inamic” ce apare pe fereastra televizorului la orice oră din zi sau din noapte. Şi dacă, prin absurd, acasă, vreun adult genial ar reuşi să inventeze un „filtru” perfect al programelor... permise minorilor, mai există şi sălile de cinema unde se difuzează filme cel puţin la fel de... periculoase pentru mintea şi sufletul unui copil sau adolescent. Până la urmă, s-ar putea găsi o consolare: asta nu se întâmplă doar la noi, mai mult sau mai puţin fenomenul bântuie prin toată Europa. Ba, chiar mai mult decât în America supranumită totuşi „ţara tuturor posibilităţilor”.

Europa, deşi nu se poate lăuda cu eticheta de „continent al tuturor posibilităţilor”, a avut, spre deosebire de americanii care la vremea respectivă au murit de invidie, „şansa” de a vedea versiuni necenzurate ale unor producţii cinematografice îndelung controversate, cum ar fi bătrâna... „Portocală mecanică”, „Emanuelle”, 9 săptămâni şi jumătate”, „Orhideea sălbatică”, „Instinct primar” etc. Bunăoară, europenii s-au lămurit mult mai repede decât new-york-ezii dacă Sharon Stone purta sau nu „desuuri” în secvenţa anchetei de la poliţie („Instinct primar”). Dar, iată că francezii au luat de curând taurul de coarne, riscând să înfrunte oprobriul public. Ministerul Culturii a adoptat o lege nouă care nuanţează formularea „interzis minorilor sub 18 ani” şi, totodată, merge până la interzicerea totală a difuzării producţiilor cinematografice excesiv de „pigmentate” cu scene de sex şi violenţă. Evident, unii o consideră o formă de cenzură incompatibilă cu democraţia, alţii o lăudabilă măsură de apărare a adevăratelor valori spirituale şi morale ce pot ţine în picioare societatea umană.

Adio, seria X

Legea face o clasificare care nu lasă loc nici unui echivoc: creaţii artistice pentru orice fel de public (indiferent de vârstă), filme interzise minorilor sub 18 ani, filme interzise minorilor sub 16 ani, filme interzise minorilor sub 12 ani, filme de serie X şi filme cu interdicţie totală. Cum ajunge un film să primească un „calificativ” sau altul? Trece prin filtrul unei comisii de clasificare; pentru producţiile considerate ca făcând parte din cele interzise minorilor, din seria X sau... numai bune de interzis total, e nevoie de votul a două treimi din membrii comisiei.

Adevărul e că această decizie a Ministerului Culturii a avut drept pretext chiar o creaţie a cinematografiei franceze care, anul trecut, a lansat vii polemici pe seama scenelor de sex desfăşurat „cu o cruzime inimaginabilă”, precum şi a secvenţelor de violenţă extremă. E vorba de filmul „Baise-moi”, regizat de Virginie Despentes şi Coralie Trin Thi, difuzat şi la noi, la Festivalul DaKino, unde a provocat, deopotrivă, dispute aprinse. La vremea respectivă, cu majoritate de voturi, comisia franceză (care funcţiona în baza unei legi mai puţin aspre) a interzis filmul minorilor sub 16 ani. Dar, acest act de „clemenţă” avea să stârnească imediat riposta plină de indignare a asociaţiei „Promouvoir” (asociaţie de apărare a valorilor creştine şi ale familiei), precum şi a părinţilor minorilor.

Scandalul a fost atât de peternic încât, în iunie 2000, Consiliul de Stat a decis să reclaseze acest film în „serie X”. Şi, cum, în virtutea unei legi franceze din 1975, această catalogare este egală cu retragerea totală a filmului de pe ecrane (în Franţa neexistând săli de cinematografe destinate acestui gen), „Baise-moi” a fost stigmatizat şi exclus de pe... piaţă. Însă, tot cu acel prilej, Consiliul de Stat francez a precizat că un film nu poate fi interzis minorilor sub 18 ani decât dacă „figurează pe lista filmelor pornografice sau de incitare la violenţă”. În faţa unui asemenea reproş întrucâtva voalat, reprezentanţii Ministerului Culturii au decis să reformeze sistemul de clasament al producţiilor cinematografice. Şi astfel s-a ajuns la noua lege.

Cum a primit producătorul filmului „Baise-moi” această lovitură? Cu o declaraţie destul de alunecoasă: „dacă numai pentru faptul că a fost interzis minorilor sub 18 ani a trecut automat în seria X, deci total interzis, asta e, nu ne vom opune deciziei...”

Ce înseamnă sărutul franţuzesc?

„Baise-moi” („Sărută-mă”) este ecranizarea romanului cu acelaşi titlu, scris de Virginie Despentes, totodată una din regizoarele filmului. Povestea se dezvoltă în jurul a două tinere, Manu şi Nadine, victime în plan psihologic ale societăţii dominate de bărbaţi. Destinul fiecăreia dintre ele cuprinde un episod încărcat de traume: Manu (sau „micuţa” cum i se mai spune), e violată, iar Nadine („cea mare”), într-un acces de furie, îşi ucide colega de cameră. Se cunosc în drum spre Paris şi, împreună, pornesc o viaţă pe muchie de cuţit în care sexul şi crima sunt la ordinea zilei. Din acest punct de vedere, după unele păreri, autoarea filmului şi-a propus să realizeze o adevărată odisee pornografică. O secvenţă deosebit de şocantă şi care vine în sprijinul acestei afirmaţii este cea în care fetele intră într-un bar – în care toată lumea face sex cu toată lumea – şi îi împuşcă pe toţi. Secvenţele de sex sunt şi ele prezentate cu tehnica folosită în filmele pornografice: camera de filmat se apropie la 2-3 centimetri de organele sexuale pentru a fi aduse în prim plan cele mai mici detalii anatomice şi funcţionale. Regizoarele şi alţi adepţi ai filmului susţin însă că „intenţia este de efect artistic, nici vorbă de pornografie, e doar o poveste despre trăiri puternice şi autentice, îmbibate de adrenalină”.

Ce se mai poate spune despre film şi autoarele lui?

- Filmul a schimbat o lege în Franţa.
- A fost la un pas de a provoca lupte de stradă între cei ce l-au aplaudat şi cei ce l-au hulit.
- A fost realizat cu un buget de 6 milioane de franci.
- Regizoarele (Virginie şi Coralie) şi actriţele (Raffaela şi Karen) au jucat în numeroase filme porno; pretind că s-au retras din această meserie; până la apariţia controversatului film erau nişte ilustre necunoscute; au participat la ediţia de anul trecut a Festivalului DaKino.
- Coralie are 24 de ani şi declară că este o fire romantică, mare iubitoare de poezie, poetul ei favorit fiind Baudelaire.
- Filmul a fost nominalizat la Festivalul de la Locarno pentru regie, precum şi la Festivalul de la Berlin, la aceeaşi categorie.

GROS-PLAN

◆ În timp ce publicul a dat năvală în sălile de cinematograf să vadă „Întoarcerea mumiei”, cu Brendan Fraser şi Rachel Weisz, criticii au strâmbat din nas. Aşteptau ceva mai mult de la regizorul Stephen Sommers (foto). Dar, amatorii de „senzaţii tari”, adică de scene care să le facă pielea de găină, văd altfel lucrurile. Aşa că unii s-au dus chiar de două-trei ori la film şi astfel încasările, după cum susţin studiourile „Universal”, s-au ridicat, din luna mai încoace, la peste 400 de milioane de dolari.

◆ Colin Hanks (foto), fiul în vârstă de 23 de ani al multi-oscarizatului Tom Hanks, vrea să doveadească lumii că a moştenit talentul tatălui său şi, implicit, pasiunea pentru cinematografie. Pentru început, va apărea într-un serial pentru televiziune („Band of Brothers”, care va fi lansat în Statele Unite în luna septembrie), a cărui poveste se învârte în jurul vieţii unui regiment american, din timpul celui de-al doilea război mondial. Marcat de... soldatul Ryan, celebrul Tom Hanks, a susţinut, în calitate de producător, ideea realizării acestui serial. Asta nu înseamnă totodată, după cum susţine el, că a făcut rabat de la pretenţiile faţă de prestaţia actoricească a fiului său.

◆ Renee Zellweger, vedeta din filmul „Jurnalul lui Bridget Jones”, a fost cooptată pentru o nouă producţie care se anunţă a fi un succes. E vorba de filmul „13 Going on 30”, care aduce pe ecran experienţa unei fete de 13 ani care vrea să ştie care va fi destinul ei când va avea... 30 de ani.

◆ Catherine Zeta Jones, frumoasa şi mai ales foarte tânăra nevastă a lui Michael Duglas, nu pierde nici un prilej să-şi demonstreze noi şi noi talente. Este actriţă de succes, este soţie de multimilionar, este mama unui băieţel şi, mai nou, este şi... cântăreaţă. Ea a lansat piesa „For All Time”, care, din nefericire pentru ea, a ocupat, în topurile britanice doar locul 36. Obişnuită să obţină tot ceea ce-şi doreşte, nu a rămas însă cu braţele încrucişate: a lansat imediat încă o piesă, care s-a dovedit a fi şi mai lipsită de har decât prima. Totuşi, o casă de discuri galeză consideră că actriţa, profitând mai ales de imaginea ei, are şanse să se afirme serios şi în lumea muzicii, aşa că i-a propus să scoată un album. Pretenţia casei de discuri ar fi ca Zeta Jones să cânte în galeză, ceea ce pentru actriţă nu ar fi un lucru imposibil avându-se în vedere originea ei.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

ŞOCANTA JULIA ROBERTS
a fost la rândul ei şocată

Despre Julia Roberts se spune mereu că este prototipul femeii moderne, fără prejudecăţi, gata să discute liber orice problemă delicată, chiar dacă aceasta se referă la propria ei persoană. Cu toate acestea, o întrebare care i-a fost pusă într-un recent show televizat a lăsat-o fără replică. „Cu cine te mai culci zilele acestea?” a fost, chiar şi pentru „Pretty Woman”, o întrebare mult prea lipsită de delicateţe, cu atât mai mult cu cât era prima apariţie în public a actriţei după despărţirea de logodnicul ei, Benjamin Bratt. Când a acceptat să vină în faimoasa emisiune a lui David Letterman, Julia Roberts a fost convinsă că vor aborda doar aspecte legate de cariera ei, mai precis de cel mai nou film, „American Sweethearts”. Adevărul e că neinspirata întrebare a venit din partea asistentului lui David Letterman, Paul Schaffer. După o oarecare pauză, actriţa şi-a luat inima în dinţi şi, în primul rând a dezminţit zvonurile potrivit cărora ar fi avut o scurtă aventură cu Geroge Clooney, apoi a murmurat câteva cuvinte legate de fostul ei logodnic: „Este un om bun şi spre bucuria femeilor singure nu mai este prietenul meu. Trist, dar adevărat.”

Adevărul e că şi dacă discuţia nu devia spre viaţa personală a actriţei, simpla referire la filmul cel nou tot putea să o pună în încurcătură. Julia Roberts interpretează rolul unei femei obeze, obligată din cauza grăsimii acumulate să poarte un imens costum-combinezon care să-i acopere corpul diform. Din fericire ea reuşeşte să slăbească 30 de kilograme, ajunge la o siluetă de invidiat, motivată de dorinţa de a seduce bărbatul visurilor sale. Pornind de la povestea acestui film, cu diferite prilejuri, când i s-au luat interviuri, Julia a avut la rândul ei neinspirata idee să facă tot felul de comentarii deplasate în legătură cu femeile supraponderale care nu au grijă de silueta lor. Ceea ce a stârnit un val de revoltă. Julia se aştepta ca, în show-ul lui Letterman, să fie nevoită să se explice şi, eventual, să îndrepte gafele făcute. Dar asta a fost floare la ureche în comparaţie cu întrebarea care a năucit-o de-a dreptul.

TRATAMENTE
cu venin de albine

Se ştie că otrăvurile cele mai puternice, dozate şi administrate după reţete speciale, devin leacuri eficiente. În această categorie intră şi veninul de albine, cunoscut şi utilizat ca leac, pe teritoriul ţării noastre, din vremea dacilor. Dar terapia respectivă implică o serie de cunoştinţe despre corpul omenesc şi despre legăturile lui cu lumea înconjurătoare, mult mai vaste decât se dobândesc în şcolile medicale. Şi din această cauză, ca şi din pricina neîncrederii ce încă persistă, cu privire la tratamentele neconvenţionale, *apipunctura* – cum i se spune terapiei cu venin de albine – se foloseşte extrem de rar, în România. La Constanţa, soţii Mirela şi Mihai Stângaciu, de formaţie medici, au abordat în ultimii ani această metodă, obţinând rezultate pozitive în circa 80 la sută din cazuri. De fapt, ei au reluat iniţiativa dr. Alexandru Parteniu, primul medic român care a folosit veninul de albine în tratarea unor boli, începând cu anul 1960. Lucrul cu pacientul presupune mai multe etape. Dacă diagnosticul clasic se referă la un anumit organ afectat, în cazul nostru, după consultaţie, se stabilesc un diagnostic acupunctural (se măsoară nivelul energiei pe meridianele corpului) şi un diagnostic ayurvedic (referitor la profilul psihologic al pacientului). Boala – afirmă dr. Mirela

Stângaciu – apare ca o dereglare la nivelul meridianelor şi abia apoi se localizează pe organ. De aceea, există unii pacienţi cu o simptomalogie care nu se poate include între limitele cunoscute, din punct de vedere clasic, ei având deci dezechilibru pe meridian. După stabilirea diagnosticului, se stabileşte tratamentul adecvat fiecărui caz în parte, începându-se cu fitoterapia (amestec de ceaiuri) şi continuându-se cu apiterapia şi cu alte produse naturale, cum sunt tincturile sau extractele de plante. Ideea este de a se face dezintoxicarea prealabilă a organismului, schimbându-se inclusiv modul de viaţă şi de alimentaţie.

Apipunctura se face după reglarea energetică a organismului şi numai dacă testul special a stabilit că pacientul nu este alergic la înţepăturile de albine. Concret, pe punctele de acupunctură se aplică intradermic mici cantităţi de venin diluat la 0,1 la sută. Medicina populară cunoaşte metoda, unii apicultori punându-şi pe locul dureros chiar albina, care însă va muri. Căci trebuie precizat că recoltarea veninului pentru apipunctură se face printr-o metodă specială, albina nefiind omorâtă. Din păcate, în ţara noastră procedeul este considerat prea costisitor, pentru a fi aplicat, astfel încât preparatul necesar se importă. Încă un amănunt important: veninul de viespi nu se foloseşte în scop terapeutic, având anumite componente alergizante.

Indicaţiile apipuncturii sunt pentru reumatism degenerativ, artroze, poliartrită reumatoidă, discopatii sau neoplazii, dar şi pentru ameliorarea fluidizării sângelui, pentru reducerea colesterolului din sânge şi a riscurilor osteoporozei. Din punct de vedere acupunctural, veninul de albine este folosit ca un gen de moxă, adică duce un plus de energie organismului. Există, prin urmare, suficient de numerose motive pentru a revigora această metodă terapeutică străveche, cu atât mai mult cu cât ţara noastră beneficiază şi de un potenţial considerabil, în domeniu.

În exclusivitate în revista Magazin

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

POŞTA rubricii

ALEXANDRU BARABAS din Cluj-Napoca, pensionar, fost lucrător la „Plafar", de 30 de ani bolnav de psoriazis, ne-a trimis o lungă scrisoare, în care se referă la patru articole apărute în revista noastră (în 1999 şi 2001), legate de ceaiul „Deniplant", invenţie a d-lui Gheorghe Giurgiu. Cititorul nostru fidel face o demonstraţie detaliată – pe alocuri, satirică şi incriminatoare – la adresa eficienţei îndoielnice, cum apreciază domnia sa, remarcată la respectivul preparat. „... nu am observat nici un fel de ameliorare" – vine concluzia sa, după testarea ceaiului „Deniplant", urmată de observaţii, pe acelaşi ton deloc blând, ce ţintesc preţul tratamentului respectiv şi secretizarea brevetului OSIM obţinut de Gh. Giurgiu pentru invenţia sa. Înţelegem

Pro şi contra...
„DENIPLANT"

nemulţumirea d-lui Barabas şi presupunem că ea se bazează, dincolo de o îndelungată şi nefericită experienţă personală legată de psoriazis, pe detalii – aşa-zicând – verificate şi verificabile ştiinţific. Nu reiese din scrisoare că există asemenea cercetări efectuate de cititorul nostru, dar, pe de altă parte, trebuie să precizăm că orice tratament adresat unei boli înregistrează şi eşecuri, la anumiţi bolnavi. În fine, amintim şi că invenţia d-lui Giurgiu a apărut după mulţi ani în care acesta a înregistrat repetate nereuşite, chiar în tratarea psoriazisului de care suferea. Aşa stând lucrurile, fără a încropi discuţii sterile pe marginea unor idei a căror valabilitate o probează realitatea concretă, îi sugerăm cititorului nostru să poarte un dialog (scris, telefonic sau direct) cu dl Gheorghe Giurgiu, practic singurul în măsură să răspundă întregului şir de observaţii conţinute în scrisoarea amintită.

Cartea cărţilor în terapiile naturale

Remediile naturale, în special cele bazate pe preparatele din plante medicinale, au reintrat în atenţia generală după 1990, şi datorită numeroaselor lucrări publicate de autori mai mult sau mai puţin specializaţi în domeniu. Cu atât mai remarcabilă este recenta apariţie a volumului *Fitoterapie tradiţională şi modernă* semnată de dr. farm. *Ovidiu Bojor* şi dr.med. *Octavian Popescu* – nume cu puternică rezonanţă în medicina şi farmacologia noastră contemporană. „Cartea cărţilor în terapiile naturale" o mai numesc autorii, supratitlu cu prisosinţă argumentat de conţinut, care nu se adresează doar cunoscătorilor, ci şi oricărui cititor potenţial interesat de menţinerea sau dobândirea sănătăţii prin metode complementare medicinei alopate. De altfel, în descrierea amănunţită şi foarte pragmatică a diverselor terapii naturale, apare ideea de complementaritate, şi nu de excludere reciprocă între cele două mari domenii. Faptul că plantele medicinale constituie un univers extrem de complex, o resursă practic inepuizabilă de sănătate şi de vindecare, reprezintă premisa unui optimism justificat privitor la regăsirea acelui tonus al organismului uman pe care numai natura îl poate oferi. De aceea, reeditarea cărţii în discuţie reprezintă un eveniment de excepţie pentru oricine se simte atras de fitoterapie, dar şi de alte terapii naturale cu eficacitate deosebită.

Leacuri din vechime

TÂLVUL *(sau TRAGĂ, TIUGĂ, TIGVĂ etc.)* îşi găsea utilizare şi în medicina populară, dar nu în totalitate, ci numai sămânţa, foarte bună în scoaterea limbricilor şi a altor paraziţi intestinali. Pentru aceasta, 100 grame de sămânţă pisată cu coajă cu tot şi amestecată cu miere se dădea copilului câteva dimineţi la rând, după care un ceai purgativ încheia cu multă eficienţă tratamentul.

STEREGHIAŢA nu este altceva decât o denumire regională a laptelui prins. Din folosirea sa externă – ca unsoare în cazul arsurilor pricinuite de expunerea peste măsură la soare, vara – derivă încă folositul leac băbesc, iaurtul. Totuşi, odinioară se atrăgea atenţia că stereghiaţa nu trebuie folosită şi în opărirea cu apă fiartă ori în arsurile cu foc. Primul ajutor în asemenea situaţii consta în ungerea zonei afectate cu un preparat din apă de var şi untdelemn sterilizat (oleo-calcar i se spunea acestei alifii) şi acoperirea cu o cârpă curată, microbii fiind astfel distruşi.

PIATRA IADULUI se găsea odinioară în farmacii, sub denumirea, mai obişnuită astăzi, de nitrat de argint. Este o substanţă chimică foarte periculoasă, motiv pentru care se vindea sub forma unui mic creion pus într-un toc de lemn. Cu vârful udat puţin în apă se atingeau şi se ardeau rănile, bubele, negii de pe piele şi din carne.

Români de vârste matusalemice

Cine îşi mai aminteşte astăzi de Pavel Vasici? Născut în 1806 la Timişoara şi activând ca medic la Braşov, întreaga viaţă (a murit în 1881), el a fost membru al Academiei, ca şi al altor instituţii ştiinţifice de primă mărime, din epocă. Foarte pasionat de tot ce înseamnă studierea naturii, Vasici se declară categoric împotriva abuzului de medicamente şi a vieţii necumpătate. Aceasta, într-o vreme când societatea se (auto) disciplina pornind de la normele morale tradiţionale şi într-un oraş ca Braşovul, care cunoştea bine rigorile civilizaţiei vest-europene.

O remarcabilă scriere, pe alocuri de-a dreptul senzaţională, este volumul intitulat *Macrobiotica*, redactat în chirilică şi chiar abordând un stil cu uşor parfum de cronici. În esenţă, Pavel Vasici se adresează „oricărui român cultivat", cu scopul de a sugera – el nu dă lecţii – cum e bine să trăieşti pentru a fi sănătos şi a avea o viaţă lungă. Viaţa – spune el – înseamnă realizarea unui echilibru social pozitiv, pe trei direcţii: natură, apă şi aer. Omul, ca şi animalele, este coordonat de cele trei elemente, dar el ar trebui să ia bine aminte la puterea de adaptare la natură, a animalului, pentru a-şi corecta singur deficienţele dobândite de-a lungul evoluţiei spre civilizaţia modernă.

Privitor la longevitatea umană, autorul porneşte de la exemple biblice, însă cele mai uluitoare sunt cazurile unor români de vârste matusalemice, din punctul nostru de vedere, al celor intraţi în mileniul al treilea. Recordmenul în domeniu pare a fi un anume Iancu Covin din Sadova, care a trăit 172 de ani! Când a murit, în 1838, la Alamor (lângă Sibiu), consătenii îşi aminteau că avea toţi dinţii sănătoşi, iar numai cu un an înainte muncise la coasă, cot la cot cu ei. Dar se pare că întreaga familie băuse din elixirul tinereţii fără bătrâneţe: Sara, soţia lui, avea în aceeaşi vreme 164

de ani (împreună, numărau nu mai puţin de 147 ani de căsnicie), iar unul dintre feciori, mai... tânăr, împlinise „numai" 145 de ani. În total, 52 de urmaşi se adunaseră să-l conducă pe ultimul drum pe Iancu Covin.

Acestui impresionant caz, Vasici îi alătură şi alte exemple similare. O femeie, Elena, scundă de statură, vorbea la 105 ani despre faptul că „trebuie să trăieşti echilibrat". O alta, din Cincu, murise la vârsta de 140 de ani. Un bărbat de 114 ani, emigrat în Philadelphia, se ştia că mânca şi bea bine şi că „ţinuse trei muieri, ultima numai de 30 de ani". De altfel medicul Pavel Vasici oferă permanent asemenea detalii despre modul de viaţă al celor menţionaţi, lăsându-l pe cititor să tragă concluziile. Astfel – mai spune el – „nici un jugănit nu s-a făcut bătrân şi nu a putut trece peste 70 (de ani), dar nici vietăţile jugănite nu au trăit mult". Să înţelegem, oare, că o viaţă neîngrădită, trăită după pofta inimii, ne-ar putea transforma în nişte „matusalemi" plini de optimism? Totuşi, să nu uităm că toate cele amintite se referă la jumătatea veacului al XIX-lea! Altă lume, alte vremuri, alte obiceiuri; şi, mai ales, o natură incomparabil mai sănătoasă şi viguroasă. Din păcate, *Macrobiotica* lui Pavel Vasici a fost tradusă abia în 1999, de către profesorul Vasile Olteanu, directorul complexului muzeistic din Scheii Braşovului, care ne-a şi furnizat informaţiile de mai sus. Însă – de ce nu? – poate că nu este prea târziu ca explorările ştiinţifice prezentate în carte să fie analizate de pe poziţiile medicinii contemporane, întru folosul generaţiilor viitoare.

Pagină realizată de **ADRIAN-NICOLAE POPESCU**

De vorbă cu avocatul casei

Domnului profesor IOAN MORARU din Constanţa

Prin scrisoarea adresată redacţiei ne întrebaţi ce se poate face în cazul în care noii proprietari ai imobilului vecin (casă şi teren) au construit un gard, fără a ţine seama de întinderea proprietăţii, aşa cum rezultă din actul dv. de proprietate.

Conform Codului Civil, „orice proprietar poate îndatora pe vecinul său la grăniţuirea proprietăţii lipite cu a sa".

Probleme privind stabilirea hotarului dintre proprietăţi învecinate

Prin grăniţuire, în sensul de mai sus, se înţelege operaţia de determinare, prin semne exterioare vizibile, a limitelor dintre două proprietăţi învecinate, în scopul stabilirii cu exactitate a hotarului dintre proprietăţi.

Grăniţuirea se poate realiza pe cale amiabilă prin convenţie, caz în care părţile, de comun acord, îşi delimitează hotarul despărţitor.

În cazul dv., dacă nu reuşiţi să ajungeţi la o astfel de înţelegere cu proprietarul vecin, vă puteţi adresa justiţiei cu o acţiune în grăniţuire, prin care este foarte important să revendicaţi şi fâşia de teren care a fost ocupată abuziv de vecinul dv.

Instanţa competentă să soluţioneze o astfel de cerere de chemare în judecată este judecătoria în circumscripţia căreia se află imobilul.

Dacă acţiunea a fost admisă, instanţa are obligaţia de a stabili linia de hotar despărţitoare a celor două proprietăţi.

Principala probă într-un astfel de caz o constituie cercetarea locală pe care o efectuează instanţa şi în baza căreia se pronunţă hotărârea.

În ceea ce priveşte cheltuielile grăniţuirii, conform Codului Civil acestea vor fi suportate în mod egal de către părţile litigante.

Instanţa are obligaţia să se pronunţe şi asupra cheltuielilor de judecată ocazionate de litigiu şi a părţii care trebuie să le suporte. Astfel, instanţa va avea în vedere culpa proprie a vreuneia dintre părţi, legată de schimbarea liniei de hotar.

În lipsa unei culpe, cheltuielile se suportă de către părţi, în mod egal.

Dacă însă pârâtul schimbă în mod abuziv hotarul, el este vinovat şi va fi obligat la plata integrală a cheltuielilor de judecată.

Av. BIANCA ALECU
Cabinete asociate de avocaţi
MIHĂILĂ & OANCEA

PERSPICACITATE

8 diferenţe

La prima vedere, cele două desene par identice. Examinaţi-le cu multă răbdare şi atenţie şi veţi reuşi să găsiţi nu mai puţin de opt mici diferenţe grafice. Succes! (Gh.R.)

SOLUŢIA: *1) Gamba dreaptă a personajului de pe indicatorul stradal. 2) Profilul dunei din spatele acelaşi indicator. 3-4) Linia neagră de pe vârful umbrelei şi lungimea ei. 5) Piciorul stâng al aceluiaşi bărbat. 6) Floarea de pe mâneca lui. 7-8) Smocul de păr de sub pălăria doamnei, precum şi dispariţia unei în nisip a ultimei sale călcături cu piciorul drept.*

Într-o staţiune balneară violonistul micii orchestre se duce la un client:

– Scuzaţi, aţi comandat un tango?

– Nu, domnule, un ficat în sânge!

– Câinele dumitale mi-a muşcat nevasta!

– Vai, domnule, nici nu pot să spun cât de rău îmi pare!

– N-are rost să fii supărat! Hai mai bine să bem o bere.

– Bulă, a probat bunica ta noul frigider?

– Da!

– Şi ce-a spus?

– Nu ştiu că de ieri dimineaţă n-a ieşit din el.

– Doctore, chiar în partea asta unde ţin portofelul simt o apăsare!

– Nici o grijă! O să vă uşurez cât pot!

– Poţi să-mi împrumuţi 10 milioane de lei?

– Ce garanţii am?

– Cuvântul unui prieten cinstit!

– Fii bun atunci şi trimite-l la mine!

– Îndrăzneşti să-mi săruţi secretara chiar sub nasul meu?

– Nu sub nasul dumneavoastră am sărutat-o, ci sub al ei!

ŞAH

PROBLEMA DE AZI: MAT ÎN 2 MUTĂRI

KUBBEL - 1958

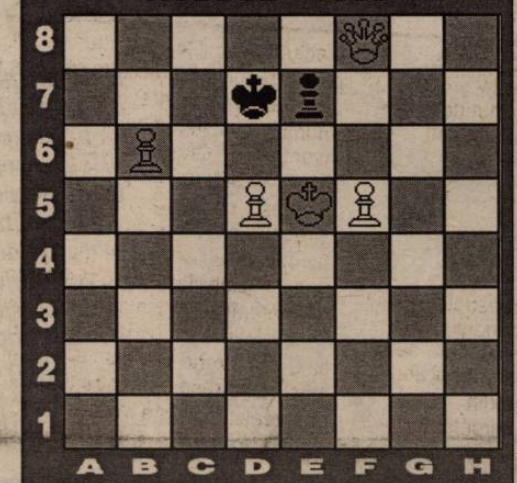

DEZLEGARE: *1. Rd4 (zugzwang) 1... Rd6 [dacă 1...e6 2. fe6X; 1...e5 2. fe6X] 2. Dd8 mat.*

© GHEORGHE POPESCU

PAR(anormale) de ToPAN

Verificaţi-vă cunoştinţele

CEAŢĂ

1. Ce se înţelege prin ceaţă, din punct de vedere meteorologic?

2. Cum se mai numeşte ceaţa foarte deasă?

3. Cine a scris romanul „Suflete în ceaţă"?

4. Cine a pictat în 1904 „Parlamentul din Londra" subintitulat „Soarele apărând printr-o spărtură în ceaţă"?

5. Cine a regizat filmul artistic „Ceaţă în port"?

6. Cine a scris romanul „Negura"?

7. Care a fost cel mai renumit far al antichităţii, construcţie care, aşa cum se ştie, îi ajută pe navigatori să se orienteze noaptea sau pe vreme ceţoasă?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Aurul se extrage din minereuri şi nisipuri aurifere. 2) Singurul amestec despre care se ştie că atacă aurul în afara cianurilor alcaline, este apa regală, alcătuită din trei părţi acid clorhidric şi o parte acid azotic. 3) Romanul „Aurul negru" a fost scris de Cezar Petrescu (1892-1961). 4) Valsul „Aur şi argint" aparţine compozitorului austriac Karl Zeller (1842-1898). 5) Filmul „Goana după aur" a fost realizat de Charles Chaplin (1889-1977) căruia îi aparţin scenariul şi regia. 6) Numele real al Sfântului Ioan Gură de Aur este Ioan Hrisostom. 7) „Nunta de aur" se sărbătoreşte la 50 de ani de la cununia religioasă.

Poşta cititorilor

La întrebările din numărul 29 cu tema „Infernul" am primit numai trei scrisori. Totuşi vacanţa îşi spune cuvântul. Iată numele celor care ne-au scris:

–Prof. Marin Ştefan – Şimleu Silvanei – 7 răspunsuri corecte

– Mihai Waspusch – Bucureşti – 6 răspunsuri corecte

–Dan Victor Munteanu – Galaţi – din păcate doar trei răspunsuri corecte. Pentru Dumnezeu! Aveţi multe cunoştinţe! Nu vă mai grăbiţi aşa de tare!

Dacă la această temă vor veni scrisori întârziate din cine ştie ce motive, data de trimitere fiind însă cea corectă, vom menţiona cititorii respectivi aşa cum am făcut-o şi cu alte ocazii. (Irina Stoica)

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„CĂUTĂRI"

TRECUT ÎN CONT / TIP DE ISTORIE	C	OPREŞTE! / STARE IRITABILĂ	S	AIURITE / SCOŞI ÎN AFARĂ	A	FUNCŢIONAR / 14 PIESE!	N	ÎNCHIZĂTOR / FACE LA LOC	L	PRIMA ECHIPĂ / NUN	H
	C	O	H	E	M	O	R	A	N	A	
PUR / TIP DE ŢESUT	H	E	A	M	E	S	T	E	C	A	T
	A	T	R	A	T	INDIENI / PUSĂ ÎN SOBĂ	A	P	A	S	I
DIN TAVĂ! / ELE AU ZIARUL ACASĂ	A	V	COMPUS CHIMIC / FIICĂ ADOPTIVĂ...	H	I	T	R	A	T	ZEIŢA PĂMÂNTULUI!	O
	A	B	O	N	A	T	E	ANIMAL ŞI VEGETAL / 13 MICI!	R	E	G	H
TIP DE CAMERĂ / UNII DIN ILIRIA	I	Z	O	T	E	R	M	A	VOCALE / PORNIT CU GREU		A
	I	L	I	R		UNUL DE ACUM / ALIFIE	A	C	I	J	A	L
ARE ROSTUL EI / RĂU	I	T	A	AMIC! / BURUIANĂ	I	C	SAU / NOTA 4	O	R	2001-2002	A	
	I	Z	A	A PĂNGĂRI / VOCALE	P	R	O	T	A	N	A	DIN SALĂ!
FUG GE PĂRINŢI / STERILĂ	A	T		I	REGINA SLAVĂ	T	A	R	I	N	A	
	S	T	E	A	R	P	A	RADICAL ORGANIC	E	T	I	L

Dezlegarea integramei ***„GRAVE"***

Orizontal: V - P - M - P - P - I - VALABILITATE - LATINITATE - COPILOTI - ROS - ROTARI - IARA - DIVAN - GUSTER - FI - TAINA - TA - TITLURI - LEIT - CAIRO - UNIC - ZA - VINURI - II - TEI - DISTRAT - TANDRA - IARNA.

De la un loc la altul

SOLUŢIA C-11, E-9, H-7, N-5, P-18, U-1 şi Z-3.

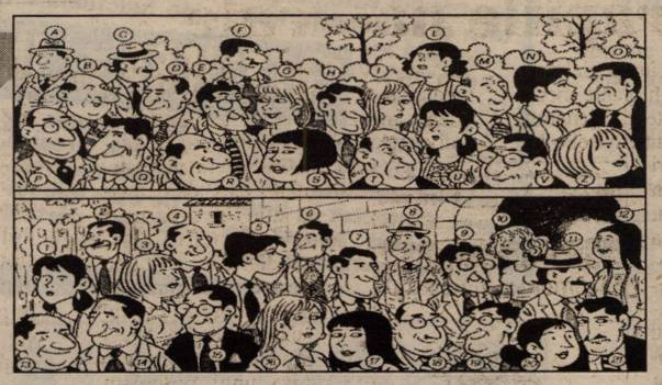

Puteţi să răspundeţi exact care şi câte din persoanele din desenul de sus se află şi în cel de dedesubt? (După modelul C-11) (Gh.R.)

Ierbarul cu scrisori

GRĂDINA
micul nostru Paradis

◆ ***ANGELA IOŞCA*** *din Arad.* Râmele pot dăuna unor plante mai sensibile. Prin deplasarea lor în pământul din ghiveci, acestea pot rupe rădăcinile. Ori se poate întâmpla să se aşeze pe fundul ghiveciului astupând orificiul de scurgere a apei. Evident, rădăcinile plantei se asfixiază. Pentru combaterea râmelor nu trebuie neapărat să transplantaţi floarea, mai ales în această perioadă a anului. E de preferat să stropiţi pământul cu o soluţie roz de permanganat de potasiu sau, mai simplu, cu o soluţie de muştar (o linguriţă de muştar la 1 litru de apă). Rezultate bune se obţin şi prin scufundarea ghiveciului, timp de câteva minute, în apă cu temperatura de aproximativ 50 de grade; râmele ies la suprafaţă.

◆ ***DOINA PESTRIŢU*** *din Alexandria.* Despre îngrăşarea plantelor de apartament am mai scris. Ceea ce trebuie să ştiţi în primul rând este că nu toate plantele decorative pretind în aceeaşi măsură şi în aceeaşi perioadă acelaşi tip de elemente nutritive (azot, fosfor, potasiu etc.). Cerinţele acestora diferă în funcţie de specie, de fazele de dezvoltare etc. Deci nu e bine să exageraţi cu „hrănirea suplimentară" a plantelor doar pentru că, în general, aşa se recomandă în perioada primăvară-toamnă. Vă amintim câteva reguli de care trebuie să se ţină seama la folosirea îngrăşămintelor:

● Se administrează numai plantelor foarte sănătoase. Plantele care dau semne de îmbolnăvire nu se pot salva cu un surplus de îngrăşământ!

● Pământul din ghiveci trebuie să fie umed în momentul aplicării soluţiei de îngrăşare, altfel plantele suferă arsuri la rădăcini din cauza concentraţiilor prea mari de substanţe chimice.

● Concentraţia diferă de la un tip de îngrăşământ la altul. Totuşi, cele mai multe plante suportă o concentraţie de 1-3 g la 1 litru de apă.

● Plantele tinere au nevoie de cantităţi şi concentraţii mai reduse de îngrăşământ.

● Aplicarea de îngrăşământ nu se face, de obicei, mai des decât o dată la două săptămâni.

● Se poate folosi ca sursă de îngrăşământ şi apa rezultată din spălarea cărnii sau a peştelui, dar după ce se filtrează, deoarece bucăţile de carne putrezesc, emană miros neplăcut, împiedică buna aerisire a rădăcinilor şi favorizează dezvoltarea dăunătorilor.

(A. P.)

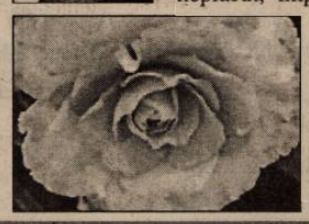

Bodyguarzii atacă fotbalul.

Incredibil, în loc de fotbal de calitate, spectacole penibile. Nu se mai bat jucătorii între ei, am trecut de faza asta, acum se bat bodyguarzii. Cum care bodyguarzi? Cei ai lui Florea şi Neţoiu! Să privim niţel filmul acţiunii. Rocar trebuia să joace cu Rapid Magnetica pe stadionul uzinei Rocar. Partida n-a mai avut loc pentru că vineri dis de dimineaţă, jucătorii şi arbitrii n-au fost lăsaţi să intre pe teren, patronul Florea aflat în conflict cu patronul Neţoiu având treburi personale de rezolvat. Motiv pentru care bodyguarzii celor doi conducători de cluburi (!) s-au luat la bătaie şi nu i-au despărţit decât jandarmii sosiţi urgent la faţa locului. De meci, nimeni n-a mai vrut să audă. Oaspeţii, arbitrii, observatorul federal, toţi au plecat acasă, aruncând pisica în curtea FRF care acum trebuie să descurce lucrurile. Se va desfiinţa Rocar? Vor fi mătrăşiţi patronii? În fotbalul nostru orice este posibil, aşa că s-ar putea lăsa chiar cu premieri...

SPORT FLASH

Steaua, prima înfrângere.

Sâmbătă, echipa lui Piţurcă a plecat învinsă de pe stadionul Naţionalului. Incredibil, după ce la pauză conducea cu 2-1, Steaua s-a văzut egalată şi, spre sfârşitul partidei, condusă cu 3-2, într-o partidă în care jucătorii din Ghencea n-au arătat nimic din faima campionilor naţionali care sunt. Aceasta poate fi numită surpriza etapei a 3-a: întreruperea şirului de 10 victorii consecutive ale Stelei. Victoria Rapidului la Constanţa se înscrie în normalitate. Farul, pe stadionul Hagi, se mulţumea dacă pleca la vestiare şi cu un rezultat de egalitate, dacă în primele două etape nu reuşise decât un punct. N-a fost să fie aşa, deşi o bună parte din partidă a stat sub semnul egalităţii. Numai că după un 1-1 plicticos, Rapidul a reuşit să înscrie chiar de două ori, neconfiscându-i Farului plăcerea de a fi pe penultima poziţie în clasament, cu două înfrângeri şi un egal în primele 3 etape. Cât despre Dinamo, ea n-avea cum să nu facă scor cu ultima venită în Divizia A, dar şi ultima plasată în actualul clasament, UM Timişoara. Elevii lui Cornel Dinu s-au impus cu 5-1, care este chiar scorul etapei. Dinamo e pe primul loc în clasament, urmată de Rapid şi Steaua, dar dacă ne uităm la clasamentul adevărului, Rapidul este în frunte cu +4 puncte, ceea ce ne spune că nimic nu e bătut în cuie.

Mina de aur a lui Beclea.

După ce a fost învinsă la CM de atletism de la Edmonton, în cursa de 1500 m de Gabi Szabo, Violeta Beclea-Szeckely a câştigat cursa de 1500 m la concursul de la Zurich. Este cea de-a 5 victoriei a Violetei în Golden League şi, lucru şi mai important, această victorie i-a asigurat câştigarea unei părţi din premiul de 50 kg aur şi 500000 dolari. După Gabriela Szabo, o a doua atletă din România câştigă Golden League. Ceea ce demonstrează că în atletism, ca şi în viaţă, tot femeile duc greul...

GEORGE CUŞNARENCU

UN VULTUR repopulează Alpii

Există şapte specii de vultur în America şi alte 15 în restul lumii. Fiecare dintre acestea joacă un rol ecologic important în regiunea în care trăieşte. Vulturul cu barbă este cea mai mare specie europeană, anvergura aripilor sale atingând 3 metri. Vânat nemilos de fermierii cărora le ucidea vitele, a fost salvat de la extincţie datorită eforturilor oamenilor de ştiinţă. Din 1986, 88 de vulturi crescuţi în captivitate au fost readuşi în Alpi, avându-se grijă permanent ca exemplarelor tinere să li se lase mâncare, în vreme ce adulţii trebuie să şi-o procure singuri. *(I.S.)*

Vestigii maya

În inima pădurii tropicale de la nord-vest de Belize cercetătorii de la universitatea din Boston au descoperit vestigiile vechii cetăţi Milapa, care trebuie să fi numărat circa 50000 de locuitori. Este cel mai vechi oraş maya descoperit până acum iar obiectele scoase la lumină reprezintă divinităţi şi obiecte casnice. (I.S.)

O puştoaică REINVENTEAZĂ ZOOLOGIA

Mary Finn-Kings are numai cinci ani şi de mai bine de un an şi jumătate este nedezlipită de calculator. După ce a învăţat cu „Jim" (cum îi spune ea PC-ului ei drag) să scrie şi să citească, Mary s-a profilat pe animale. Dar s-a plictisit repede de mamiferele şi reptilele pe care le vedea mereu şi la televizor. Şi atunci i-a venit ideea de a inventa noi animale, cu ajutorul unui program adecvat. Şi astfel, de câteva luni, fetiţa este autoarea (cu „drepturi de autor" intangibile) unor câini cu cinci picioare şi urechi de măgar, a unor elefanţi cu două trompe, a unor şopârle cu coadă de păun etc. Deocamdată, părinţii nu ştiu cum să potolească imaginaţia debordantă a puştoaicei, care probabil doar cu înaintarea în vârstă va accepta actualul manual de zoologie. *(P.I.)*

CAFETIERA şi... INTERNETUL

Ca să nu mai avem nici un dubiu că inventivitatea omului este nelimitată şi de neoprit, iată o dovadă incontestabilă: Internetul a pătruns până şi în... bucătărie. Cum? Foarte simplu: prin intermediul cafetierei. Conectat la Internet, acest aparat de utilizare cotidiană este capabil să trimită un mesaj electronic către fabricant, ori de câte ori întâmpină probleme de funcţionare (exceptând penele de curent, firește). Originala relaţie este mijlocită de o cartelă care face şi „analizele la zi" ale cafetierei, pentru stabilirea eventualului diagnostic. Şi iată cum, după ascensor şi frigider, deja intrate în marea familie interconectată global, încă un aparat domestic îşi capătă o oarecare independenţă. Oare unde ne vom opri? (A.N.P.)

Lăsaţi-vă de pescuit!

Nu că ar fi o prohibiţie ori că am avea noi ceva împotriva peştilor, dar rezultatul unui studiu recent produce rău de mare: cea mai periculoasă meserie din lume este pescuitul maritim. Potrivit raportului FAO, ea face în medie 70 de victime, zilnic! Aşadar, să nu ne lăsăm prinşi în plasă. (A.N.P.)

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal (pe adresa: Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 150 DM, un abonament pe un an, 50 $ sau 75 DM, un abonament pe şase luni).
- Abonaţi-vă rapid pentru a avea certitudinea „conectării" la universul enciclopedic oferit de prestigiosul săptămânal cultural-ştiinţific „Magazin".

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	22.000 LEI	❑ 3 LUNI	70.000 LEI	❑ 5 LUNI	114.000 LEI
❑ 2 LUNI	44.000 LEI	❑ 4 LUNI	92.000 LEI	❑ 6 LUNI	140.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. ___O_, bl. ____

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Cele trei creiere ale omului ■ Coliziunea cu un asteroid este inevitabilă ■ O planetă fără bărbaţi? ■ Osteoporoza, un semn de bătrâneţe? ■ Femina club ■ Tratamente cu insecte ■ Tuatara, şopârla care a văzut dinozaurii dispărând ■ Marele canion Colorado ■ Liniște! Se filmează! ■ Parada sirenelor ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

HOROSCOP

27 AUGUST - 2 SEPTEMBRIE

BERBEC (21.03-20.04): Câteva veşti bune în această perioadă, pe care o putem caracteriza drept fertilă pe plan profesional. O reuşită deosebită se profilează joi sau vineri. Stăpâniţi-vă excesele temperamentale!

TAUR (21.04-21.05): Zile cu profunde frământări interioare. Sunteţi copleşit de mai multe probleme tracasante, pentru care nu găsiţi soluţia optimă de câtva timp. Marţi sau miercuri posibile polemici cu o Balanţă sau un Scorpion.

GEMENI (22.05-21.06): Început de săptămână senin, plin de optimism şi de poftă de viaţă. Curba financiară are o creştere uşoară (miercuri sau joi), dar departe de aşteptări. O veste mai puţin bună (vineri) vă deprimă.

RAC (22.06-22.07): Farmecul şi prezenţa dv. de spirit vă vor fi foarte utile (luni, marţi), în faţa unor situaţii delicate din care veţi ieşi cu fruntea sus. Din nefericire, sensibilitatea dv. va fi discret afectată, ceea ce va duce la apatie.

LEU (23.07-22.08): Se întrevede un „triumf" finanaciar la începutul săptămânii, fapt care vă va permite să faceţi unele investiţii mult dorite. Relaţiile socio-profesionale decurg excelent şi reuşitele nu vor întârzia.

FECIOARA (23.08-21.09): O scădere financiară importantă, dar suportabilă, vă întâmpină luni sau marţi. Atenţie, amânaţi orice iniţiativă de investiţie, astrele nu sunt de partea dv.! Scrisoare de departe sâmbătă.

BALANŢA (22.09-22.10): Totul vă merge din plin. Deşi sunteţi mai temperamental ca de obicei, vă implicaţi cu succes în foarte multe activităţi pe care le duceţi la bun sfârşit. Financiar, se întrevăd şanse de câştig.

SCORPION (23.10-21.11): Nimeni nu vă poate intra în voie, vă domină o nervozitate cronică, pe fondul unui surmenaj destul de accentuat. Abandonaţi orgoliile şi pasiunile. Joi vă regăsiţi prospeţimea sufletească, în faţa unei veşti bune.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Vă urmăreşte o obsesie, poate un vis bizar. Marţi sau miercuri aceasta se va spulbera, când realitatea va clarifica temerea dv. Joi va fi o zi „glorioasă" în plan financiar: finalizaţi o afacere rentabilă.

CAPRICORN (21.12-19.01): Vă preocupă, mai mult decât e necesar, echilibrul căminului sau armonia cuplului. Nu sunt motive de îngrijorare. Pregătiţi-vă pentru o revigorare financiară (vineri) satisfăcătoare.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Influxul astral este favorabil creativităţii. Prospeţimea inspiraţiei dv. se manifestă în tot ceea ce întreprindeţi şi succesele nu vor întârzia să apară. Financiar, se întrevede redresarea bugetului dv.

PEŞTI (19.02- 20.03): Parcurgeţi o perioadă de optimism robust, în care speranţele reprezintă un sprijin real, deşi realizările întârzie. Luni sau marţi primiţi bani, iar vineri o mică decepţie profesională.

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII: *Theodor Constantin, Dan Deşliu, D.I. Suchianu, Nicolae Herlea, Irina Răchiţeanu-Şirianu*; Johann Wolfgang Goethe, Lev Tolstoi, William Saroyan, Théophile Gautier, Maica Tereza (Nobel pace 1979), Ingrid Bergman, Richard Gere. *(P.I.)*

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 536 • ANUL XLIV • 30 AUGUST 2001 • 16 PAGINI • 6000 LEI Nr. 35 (2286)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

30 AUGUST

1941 Germania începe asediul Leningradului.

1960 Este stabilită linia telefonică directă între preşedinţii SUA şi URSS.

S-a născut în această zi

1797 Mary W. Shelly, scriitoare engleză, autoarea romanului „Frankenstein" (1818).

Coliziunea cu un asteroid este inevitabilă

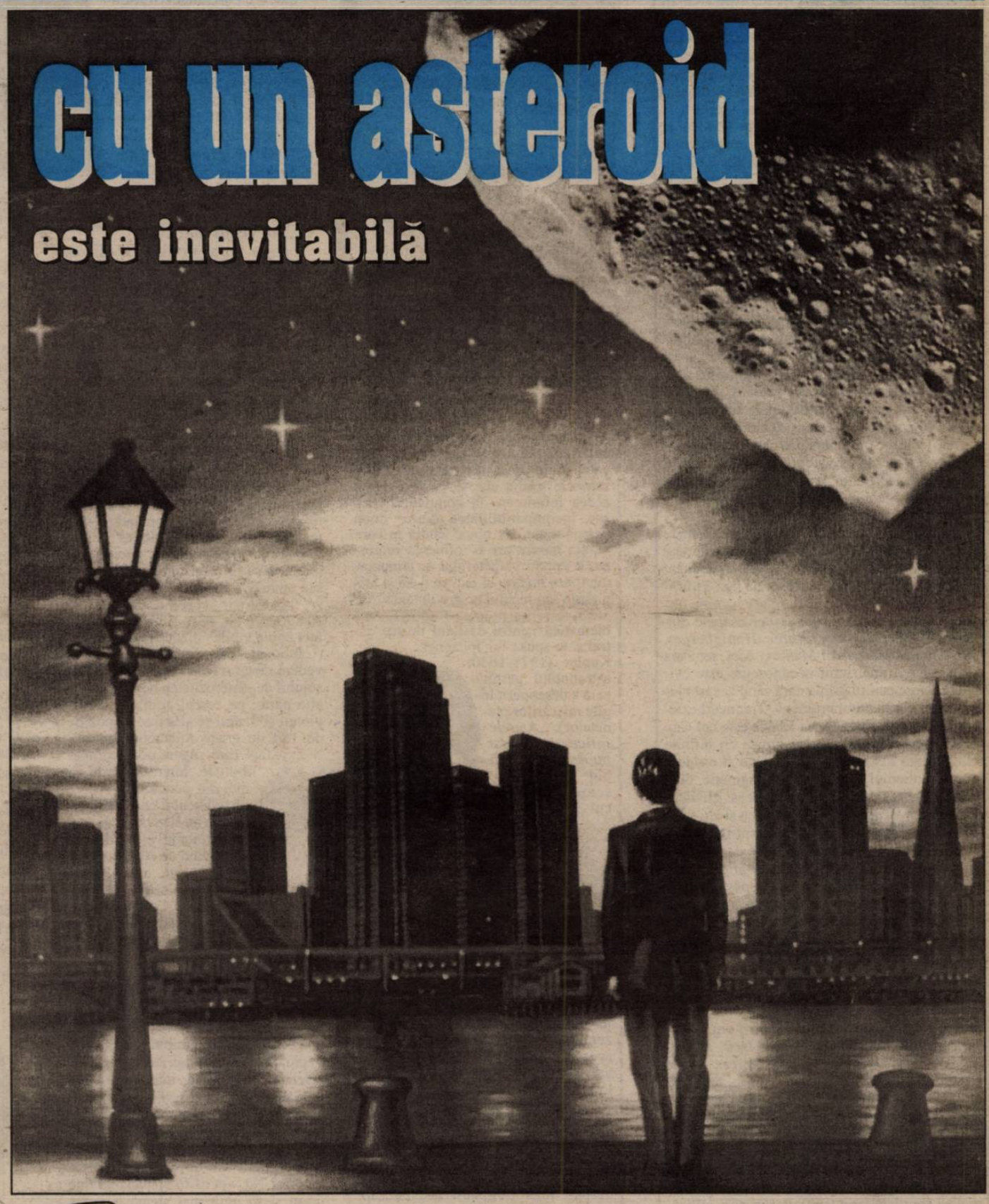

3 CREIERE ale omului

OSTEOPOROZA
un semn de bătrâneţe?

TEHNICI
de vindecare extrasenzoriale

Va ajunge ştiinţa la un verdict privind

SFÂNTUL GIULGIU?

2001 – ANUL BRÂNCUŞI

Din capodoperele geniului de la Hobiţa: „Fiul risipitor" (lemn, 1915 – Muzeul de Artă, Philadelphia)

Molimele vin din Cosmos!

Cel mai iubit
MONSTRU
din lume

TV

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

Din nou
„En vogue"

femina club

MISTERUL din Marea Neagră

Diverse ipoteze ţin să acrediteze ideea că leagănul biblic al civilizaţiei umane îl constituie zona Mării Negre. Teoria este susţinută şi de geologul american Robert Ballard (cel care a descoperit rămăşiţele „Titanicului", în adâncurile Oceanului Atlantic), iniţiatorul unei expediţii de cercetare în colaborare cu specialişti bulgari, tocmai în acest fascinant areal, pe care-l consideră mai puţin cunoscut decât planeta Marte! Sunt vizate în primul rând locurile de vărsare, cu mii de ani în urmă, a râurilor Kamtchia şi Provadiyska, într-un lac cu apă dulce, transformat ulterior în Marea Neagră, sedimentele organice, care ar putea confirma ipoteza potopului biblic aici, existând deja. Mai mult, ele datează de acum 7-8000 de ani, deci coincid cu perioada diluviului amintit în textul biblic.

Oamenii de ştiinţă participanţi la expediţie mizează pe relevarea vestigiilor unei civilizaţii preexistente celor din Mesopotamia şi din vechiul Egipt şi care ar fi dispărut în urma unei inundaţii catastrofale, acum circa 7600 de ani. De asemenea, arheologii bulgari deţin şi argumente materiale în sprijinul acestei ipoteze: o extrem de valoroasă necropolă, de acum peste 6500 de ani, descoperită în zona Varnei. Dacă alăturăm aici şi nenumăratele mărturii (inclusiv de natură folclorică şi de mitologie populară) existente în spaţiul românesc, nu e deloc exclus să asistăm în curând la o reconsiderare a unor evenimente biblice, cu directă raportare la spaţiul pontic.

(A.N.P.)

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

cartea albă

Imaginarul lui Mircea Eliade

Cine este Mircea Eliade ştie toată lumea cu carte. Mai puţini ştiu, însă, cine este Gheorghe Glodeanu. Universitarul de azi s-a născut în 1957 la Carei, în judeţul Satu Mare. A absolvit Filologia din Cluj-Napoca şi a devenit doctor în filologie în anul 1996, pentru ca azi să fie profesor la Facultatea de Litere a Universităţii de Nord din Baia Mare. A debutat în 1981 la revista „Tribuna" condusă de Dumitru Radu Popescu. Prima carte – despre Mircea Eliade – i-a apărut în 1993. În 1997 recidivează cu o altă carte, „Mircea Eliade. Poetica fantasticului şi morfologia romanului existenţial", pentru ca în 2001 să-i apară, lui Gheorghe Glodeanu, cartea intitulată „Coordonate ale imaginarului în opera lui Mircea Eliade". Ediţia din acest an, apărută la Editura *Dacia*, reia coordonatele esenţiale ale lucrării din 1997, făcând însă şi unele reactualizări ale unor capitole, dar şi o aducere la zi a bibliografiei utilizate. Cartea mai demonstrează, dacă era nevoie, şi pasiunea şi reîntoarcerea autorului către creaţia celui care a scris „Noaptea de Sânziene".

„Cartea de faţă, spune editorul, reprezintă o competentă incursiune în fascinantul univers imaginar al literaturii lui Mircea Eliade. Abordarea este monografică, tinde către exhaustivitate, în sensul că exegeza nu se opreşte doar la naraţiunile fantastice, ci vizează, în egală măsură, şi romanele existenţiale ale scriitorului. Gheorghe Glodeanu demonstrează caracterul vădit experimental şi insistă pe numeroasele elemente novatoare pe care autorul „Nopţii de Sânziene" le aduce în proza românească din secolul XX, contribuind şi la sincronizarea ei cu literatura occidentală."

Dacă spiritul novator al lui Mircea Eliade este mai greu de descoperit, spiritul său fantastic este evident pentru orice. Şi el trebuie legat de descoperirea Indiei, o adevărată ţară a miracolelor dar şi a filozofiei. Şi foarte uşor de observat în povestiri precum *Isabel şi apele diavolului*, *Secretul doctorului Honigberger*, *Nopţi la Serampore* sau *Maitrey*. Aici, senzaţia de noutate a unei lumi necunoscute este evidentă şi este pentru prima oară când această lume apărea în literatura română. Traduceri existau la acea oră, dar Mircea Eliade este cel care dezvăluie cititorilor români lumea cu infinite semnificaţii a spiritualităţii indiene şi nu doar prin intermediul lucrărilor de imaginaţie, ci şi prin operele sale filozofice. Mircea Eliade a fost cucerit, acesta este cuvântul, ca şi alţi mari gânditori şi creatori ai lumii, de spiritualitatea Indiei. Iată ce scria Mircea Eliade despre filozofia indiană: *„Numai în măsura în care condiţia umană poate fi anulată sau depăşită – între alte mijloace graţie tehnicilor yoga, experienţei mistice, filozofiei sau ascezei, haşişului sau practicilor orgiace – se poate atinge această stare paradoxală de libertate absolută care este scopul spiritualităţii indiene. Dar depăşirea condiţiei umane implică, de asemenea, realizarea unei modalităţi existenţiale unde binele şi răul – „virtutea şi păcatul" – pierd orice semnificaţie sau dobândesc, în mod tacit, aceeaşi valoare*". Sunt cuvinte pe care Mircea Eliade le-a scris în 1973 în jurnalul care a apărut la Gallimard în 1981, cuvinte care, din păcate, nu au mai apărut şi în versiunea românească a „Jurnalului". Concluzia la care ajunge exegetul Gheorghe Glodeanu este corectă: „Mircea Eliade a avut o contribuţie esenţială la europenizarea romanului românesc, atât prin problematica abordată, prin tehnicile narative utilizate, prin subminarea conştientă a vechilor structuri ale relatării, cât şi prin noua condiţie a personajelor, care devin protagoniştii unor captivante romane de idei".

GEORGE CUŞNARENCU

TOP ALBUME LATINO

1. *Shhh!* – A.B. Quintanilla Y Los Kumbia Kings
2. *Historia Musical Romantica* – Grupo Bryndis
3. *Mas De Mi Alma* – Marco Antonio Solis
4. *Paulina* – Paulina Rubio
5. *Historia De Un Idolo Vol. 1* – Vicente Fernandez
6. *Homenaje A Chalino Sanchez* – El Original De La Sierra
7. *La Historia* – Ricky Martin
8. *Mi Reflejo* – Christina Aguilera
9. *Mi Corazon* – Jaci Velasquez
10. *Proxima Estacion... Esperanza* – Manu Chao

DIALOG astrologic

Una din cele mai atractive particularităţi ale astrologiei clasice (cea care se foloseşte de relaţiile dintre semnele zodiacale şi planete) este aceea referitoare la compatibilitatea sau incompatibilitatea dintre două persoane de sex opus. Zodia în care ne-am născut are o influenţă importantă asupra caracterului şi temperamentului nostru, şi aici se nasc şi afinităţile sau reculul nostru în legăturile afective şi nu numai. Totodată, emblematică pentru destinul nostru astral este spusa lui Johannes Kepler (1571-1630; astronomul german care a descoperit legile mişcărilor planetelor): *„Astrele influenţează, dar nu decid"*. La rândul lui, scepticul Voltaire adăuga: *„Astrologii sugerează, dar nu garantează"*.

Vom porni la drum, răspunzându-vă dumneavoastră, celor interesaţi de un astfel de dialog astrologic, subliniind faptul că principiile esenţiale pe care le vom folosi în analiza situaţiilor prezente în scrisorile primite pentru această rubrică sunt vechi de mii de ani şi trecerea secolelor le-a verificat în bună măsură autenticitatea.

ŞTEFANIA B. DIN BRAŞOV ne scrie că este foarte îngrijorată de indiferenţa cu care o tratează de la un timp prietenul ei, Gelu. Amândoi au 21 de ani şi interesele de serviciu îi despart total trei-patru zile pe săptămână. Cititoarei noastre îi este teamă ca *„...începutul lui de indiferenţă să nu se transforme în răceală şi apoi să urmeze, inevitabil, o despărţire fără cale de întoarcere, pe care nu ştiu dacă aş suporta-o (...) Oare are vreo importanţă faptul că eu sunt născută în Scorpion şi el în zodia Taur?"*

Dragă Ştefania, primul lucru de care aş vrea să ţii seamă este ceea ce simţi şi intuieşti. O discuţie cu el, desfăşurată pe terenul unei sinceităţi totale, v-ar lămuri pe amândoi. Din tonul, privirea şi cuvintele lui ţi-ai da seama (instinctul feminin rareori greşeşte) dacă este un fenomen trecător sau unul ce tinde să se permanentizeze. Astrologic vorbind, zodiile de Apă (Scorpion, Peşti şi Rac) sunt perfect compatibile cu zodiile de Pământ (Capricorn, Taur, Fecioară), având în vedere metafora care leagă fertilitatea solului de generozitatea norilor. Pe de altă parte, pe cercul zodiacal, Scorpionul şi Taurul se află într-o opoziţie de 180 de grade (diametral opuse), fapt care sugerează incompatibilitate. Interesant este că nici din punctul de vedere al zodiacului chinezesc lucrurile nu stau pe roze. Aici Scorpionul este Mistreţ, semn de Apă, iar Taurul este Şarpe, semn de Foc. Conform principiilor vechilor învăţaţi chinezi, cele două semne cosmice se resping cu gradul de adversitate maxim...

Tuturor acestor tipuri de astro-relaţii li se mai poate adăuga încă unul. În sistemul astrologic clasic european, şi Scorpionul, şi Taurul sunt considerate zodii feminine (alături de Fecioară, Peşti, Capricorn şi Rac, celelalte şase fiind masculine)! Pe care dintre aceste criterii ne-am putea baza pentru a trage o concluzie astrologică? După cum vezi, predomină incompatibilitatea, dar poate fi păienjenişul vieţii atât de simplu şi de categoric? Nu, aşa că fii stăpână pe tine însăţi şi fii mult mai atentă la compoziţia actului tău de decizie: cât este gândit cu inima şi cât este raţiune. La cei 21 de ani ai tăi, patima bine temperată te poate scuti de experienţe cu gust amar.

RADU IANIERI

ŞTIRI pe bandă rulantă

„Strange Little Girls" este titlul celui de-al patrulea album din discografia lui ***TORI AMOS,*** solista continuând să facă acelaşi amestec muzical eclectic, cu cântece masculine trecute prin filtrul feminin... Data lansării este 18 septembrie, la casa *Atlantic*, albumul fiind precedat de single-ul care i-a dat şi titlul, un cover după o piesă din 1982 a grupului *The Stranglers*. *„Strange Little Girls"* urmează discului din 1999 – *„To Venus and Back"* care a intrat în Top 10 din *Billboard 200*, de pe el fiind extrase trei singles – *„Bliss"*, *„1000 Oceans"* şi *„Concertina"*. Iată acum lista melodiilor incluse în *„Strange Little Girls"*, în paranteze aflându-se numele interpreţilor originali: *„New Age"* (*Velvet Underground*, din LP-ul *„Loaded"*), *„97 Bonnie & Clyde"* (*Eminem*, din *„The Slim Shady LP"*, 1999), *„Strange Little Girl"* (*The Stranglers*, single, 1982), *„Enjoy the Silence"* (*Depeche Mode*, din *„Violator"*, 1990), *„Rattlesnakes"* (*Lloyd Cole & the Commotions*, din LP-ul *„Rattlesnakes"*, 1984), *„I'm Not in Love"* (*10cc*, din *„The Original Soundtrack"*, 1975), *„Time"* (*Tom Waits*, din LP-ul *„Rain Dogs"*, 1985), *„Heart Of Gold"* (*Neil Young*, din albumul *„Harvest"*, 1972), *„I Don't Like Mondays"* (*Boomtown Rats*, din *„The Fine Art of Surfacing"*, 1979), *„Happiness Is a Warm Gun"* (*Beatles*, din *„White Album"*, 1968), *„Raining Blood"* (*Slayer*, din *„Reign in Blood"*, 1986), *„Real Men"* (*Joe Jackson*, albumul *„Night and Day"*, 1982). Cred că numai această înşiruire este suficientă pentru a vă face să doriţi să ascultaţi acest album!

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**

cronica săptămânii

Un titlu ambiţios, mai mult comercial decât conform cu realitatea, aceasta, adică realitatea, fiindcă melodiile prezente pe compilaţia de azi sunt doar un amestec destul de reuşit de ritmuri grupate sub steagul latino music... Nici pomeneală, deci, de esenţial! Adevărul este că de la *„Livin' La Vida Loca"* latino-ul a trecut de la feeling la exclusiv muzică de discotecă, de cele mai multe ori exacerbată în detrimentul calităţii... Colecţia pe

The Essential Album – various Latin

care v-o propun azi îşi extrage materialul sonor exact din perioada descrisă ceva mai sus, singurele excepţii fiind *Santana* cu *„Oye Como Va"* şi *Perez Prado* cu *„Mambo No. 5"* cea preluată cu succes de *Lou Bega*. Numele de mai sus şi cel al lui *Tito Puente* sunt şi singurele cunoscute publicului de la noi, restul fiind celebrii anonimi precum *Fania All Stars*, *El General* sau *Rafael Cortijo & Ismael Rivera*. Din fericire, albumul are parte de o excelentă selecţie a melodiilor, foarte variate ca stil, acestea fiind arhisuficiente pentru a vă face să dansaţi! Vă recomand să aruncaţi o privire şi în topul albumelor de latino din această pagină şi să reţineţi titlurile de acolo, subliniindu-vă că ar fi bine dacă le veţi asculta... Şi acum, la dans!

ÎN ATENŢIA CITITORILOR

În urma mai multor scrisori sosite la redacţie prin care cititorii noştri solicitau o rubrică de anunţuri matrimoniale răspundem favorabil publicând anunţuri de acest tip. Preţul unui anunţ de maximum 20 de cuvinte este de 100.000 lei. Plata se face fie la sediul redacţiei revistei „Magazin" din Casa Presei Libere, et. 4, corp C, serviciul contabilitate-casierie, fie prin mandat poştal trimis pe numele Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1 - Bucureşti. Anunţurile trebuie să aibă o formulare decentă.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Mâran, Aurora Popescu (şef secţie), Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
ION ŢUGUI
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUŞNARENCU, DOREL DORIAN, ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

CELE 3 CREIERE ale omului!

...se dau o sută de miliarde de celule numite neuroni, nişte curenţi electrici foarte slabi, 50 se substanţe chimice şi se cere să se rezolve următoarele probleme: să se prelucreze semnale primite din exterior, să se organizeze funcţionarea unei maşinării numite „organism" (poate fi unul uman sau al unei fiinţe mai puţin evoluate), să se asigure înmagazinarea şi păstrarea în bune condiţiuni a amintirilor. Cerinţă suplimentară: să se asigure ceea ce se numeşte „procesul gândirii". Ei bine, cândva, în trecutul Terrei şi chiar al întregului Univers, această problemă a fost rezolvată şi încă într-un mod strălucit, de vreme ce astăzi am ajuns să ne punem întrebări şi să fi obţinut chiar şi câteva răspunsuri privind funcţionarea celui mai complex, mai „special" organ al corpului omenesc: creierul.

Înainte de a ne naşte...

Este o poveste care începe din timpul vieţii fetale. Micuţul organism produce, cu o viteză fantastică, 250000 neuroni pe minut, neuroni, celule formate dintr-o „ramură" centrală, axonul, pe care se află dendritele, prin intermediul cărora se realizează legăturile cu ceilalţi neuroni. Apoi, cu 15-30 de zile înainte de naştere, întregul proces se opreşte brusc! Se intră într-o a doua fază, care va dura toată viaţa: realizarea conexiunilor între celulele proaspăt create. Cele care nu reuşesc sunt eliminate. Numărul neuronilor începe, din acest moment, să scadă. La început la aproape jumătate, la naştere, apoi scade tot timpul. După vârsta de 30-40 de ani, neuronii încep să moară cu mare viteză – cam 100000 pe zi, adică unul pe secundă! Fără să se regenereze – proces realizat doar în laborator. Şi lupta se dă acum cu şi mai mare putere pentru crearea de noi conexiuni, fapt care asigură păstrarea nealterată a facultăţilor mentale. Pierderea dramatică de neuroni nu are, din fericire, drept consecinţă un la fel de dramatic declin mental...

Ce funcţii comandă... creierele?

Dacă este să ne referim corect la creierul nostru, ar trebui să-i spunem encefal. Mai mult, acesta este format prin suprapunerea a TREI tipuri de creier – paşi istorici pe drumul evoluţiei vertebratelor. Aflat chiar la baza craniului, ***Romboencefalul*** este cel mai „vechi", specializat în controlul funcţiilor „involuntare" – respiraţia, circulaţia, tonusul muscular, atenţia... Din el fac parte cerebelul şi porţiunile măduvei spinării care se prelungesc în creier. Puţin mai sus – ***Mezencefalul***: o mică masă de ţesut nervos, constituită din pedunculii cerebrali şi din lamela quadrigemină. Partea cea mai modernă este ***Prozencefalul***, divizat în diencefal – numit şi sistemul limbic – şi telencefal. În primul se află structuri cum ar fi talamusul şi hipotalamusul, hipofiza şi hipocampul, zone care generează senzaţia de foame, de sete sau dorinţa sexuală. În ceea ce priveşte cele două „caracteristici" pe care le considerăm definitorii pentru specia umană, inteligenţa şi vorbirea, sediul lor se află în cea mai „nouă" zonă a creierului: scoarţa cerebrală.

Miracolul creierului: formarea conexiunilor între neuroni

O problemă de... apărare?

Dacă am desfăşura cortexul, sau scoarţa cerebrală, „netezind" toate „văile" şi toţi „munţii" pe care îi găsim aici, am obţine o suprafaţă enormă prin comparaţie cu cea a capului nostru. Scoarţa este într-adevăr brăzdată de fante adânci – circumvoluţiile cerebrale. Cea mai profundă dintre ele separă cele două emisfere (unite totuşi prin intermediul corpului calos); alte fante importante sunt asociate lobilor, dintre care cei mai importanţi sunt: cel temporal (auz şi echilibru), frontal (mişcările voluntare), parietal (sensibilitatea tactilă şi gustul) şi cel occipital (vederea).

Sistem de comandă şi control al întregului organism, creierul este în acelaşi timp un formidabil sistem de apărare. A noastră, a organismelor care îl găzduim şi a sa însuşi. Este suficient să ne amintim de membranele meningiale şi mai ales de lichidul cefalorahidian care generează un efect de plutire, esenţial în contracararea forţei de gravitaţie şi a acceleraţiilor provocate dè mişcările rapide ale capului. Creierul trebuie să asigure activitatea cerebrală. Şi pentru aceasta el „dictează" inclusiv dieta noastră alimentară...

În ce limbă se vorbeşte în creier?

Cu toţii am auzit de electroencefalograme – faimoasele EEG. Ele permit examinarea uneia din feţele activităţii cerebrale, cea electrică, „tradusă" sub forma a patru tipuri de unde cerebrale, cu frecvenţe de la 4 la 80 Hz şi cu tensiuni electrice între 0 şi 200 de microvolţi. Fiecare sunt tipice unui anumit regim de activitate: *alfa* sunt undele activităţii minime, care presupune o persoană relaxată şi cu ochii închişi; imediat ce deschidem ochii şi „ne activăm", ele sunt înlocuite de undele *beta; teta* sunt undele tipice activităţii copiilor sau adulţilor care lucrează în condiţii de stres; în fine, undele *delta* sunt undele somnului profund. Se pare că semnalele electrice sunt baza „limbii vorbite" în creier. Este însă nevoie de mai mult. Sau, mai bine zis, şi de altceva.

O electroencefalogramă care înregistrează impulsuri electrice din 128 de puncte ale craniului

Neuronii, celulele cerebrale, primesc semnale electrice prin intermediul axonilor, corpul lor principal, şi le transmit mai departe prin intermediul dendritelor, „firicelele" care cresc pe axon. Cu ajutorul axonilor şi dendritelor se stabilesc în creier conexiuni, sinapse, cum le-a numit Lordul Sherington, laureat al Premiului Nobel pentru descoperirea lor. A spune că numărul acestor conexiuni este enorm ar fi prea puţin: de fapt, acest număr de sinapse, de conexiuni din fiecare creier, este MAI MARE decât numărul tuturor corpurîlor cosmice existente în Univers! Da, doar că apare o mică problemă: între doi neuroni există o mică fisură. Pe care semnalul electric nu o poate traversa. Şi atunci, neuronul a găsit soluţia: chimia! El emite o substanţă (numită „neurotransmiţător") care „traversează" această fisură şi, odată ajunsă „dincolo", pe celălalt neuron, este transformată înapoi într-un semnal electric şi... „discuţia" între cei doi neuroni continuă.

Oricum, cât a reuşit fiinţa omenească să descifreze din tot ceea ce ţine de creier, reprezintă în mod cert o performanţă: să nu uităm cât de greu este să studiezi şi să te gândeşti la... propriul tău organ de gândire. Mai ales când ştii că nu ai ajuns să foloseşti decât aproximativ o zecime din capacitatea acestuia...

Vitezele Pământului

■ **0,000000000000228 km/h (228 x 10^{-15})...** *sau, dacă preferaţi, 228 de milionimi de miliardimi dintr-un kilometru pe oră – aceasta este viteza cu care cresc depozitele argiloase de pe fundul mărilor Terrei, adică de 20 de ori mai încet chiar decât cei...*

■ **0,000000000004566 km/h (4566 x 10^{-15}),** *care reprezintă viteza de formare în peşteri a cristalelor din carbonatul de calciu transportat de apele care se filtrează prin sol. Un „câştig" de un factor de 100 îl obţinem prin valoarea de...*

■ **0,0000000005708 km/h (5708 x 10^{-13})** *care reprezintă viteza de creştere a munţilor din lanţul Himalayan, datorată „împingerii" exercitate de subcontinentul indian care se „infiltrează" pe dedesubtul plăcii euroasiatice. Cu alte*

cuvinte, Everestul creşte cu aproximativ 5 mm pe an! În timp ce, o.viteză de...

■ **0,000000005708 km/h (5708 x 10^{-12})** *adică de 10 ori mai mare, reprezintă viteza de depărtare a zonelor pacifică şi nord-americană, lărgind în felul acesta falia San Andreas, „spărtura" care se întinde de-a lungul Californiei, de la nord la sud, pe o lungime de 1120 km. Aceasta în timp ce, nu chiar foarte departe, o viteză de...*

■ **0,000006849 km/h (6849 x 10^{-9})** *adică aproape 7 mm pe oră, caracterizează ritmul mişcării dune-*

lor de nisip de-a lungul coastelor peruviene, provocată de eroziunea vântului.

■ **3,5 km/h** *şi iată că ajungem şi la viteze... „omeneşti": puţin mai înceată decât un om mergând „la pas" este viteza mareei de-a lungul coastelor Mării Nordului, ceea ce nu trebuie să liniştească pe nimeni, pentru că...*

■ **90 km/h** *poate atinge un val marin purtat, „ajutat", de curenţi şi de vânt, iar...*

■ **700 km/h** *este viteza la care poate ajunge valul provocat de un cutremur submarin (înălţimea valului*

putând depăşi 40 de metri!). Ceea ce este încă nimic pe lângă cei...

■ **14400 km/h** *cu care s-a creat la Izmit, Turcia, spărtura în stratul de granit care a fost cauzată de cutremurul din august 1999 generator care a făcut 15000 de victime, care şi ea înseamnă încă puţin pe lângă cei...*

■ **107118 km/h** *cu care se deplasează Terra de-a lungul celor 936 de milioane de kilometri ai orbitei sale în jurul Soarelui. O viteză pe care, totuşi, nu o simte nimeni...*

Provocări ale ştiinţei mileniului trei:

A CINCEA EVANGHELIE

Va ajunge ştiinţa la un verdict privind

SFÂNTUL GIULGIU?

◆ Adus la Torino în 1578, Sfântul Giulgiu este fotografiat pentru prima oară în 1898 ◆ În 1978 se recurge la tehnici NASA pentru investigarea sa ◆ ...şi se ajunge, pentru prima oară, la concluzia că imaginea de pe Giulgiu nu este rezultatul vreunui proces fizic sau chimic cunoscut şi nu este de origine umană ◆ Probabilitatea ca imaginea de pe Giulgiu să aparţină nu lui Iisus, ci unui om obişnuit este de 1: 250 de miliarde, adică unul din de patru ori întreaga populaţie a bazinului Mediteranei, însumată între anii 1 şi 2000 e.n. ◆ Se recurge la Fizica Nucleară! ◆ O nouă interpretare a dramaticelor evenimente descrise în Evanghelia după Matei ◆ Elementele menţionate în Evanghelii sunt confirmate ◆ Va putea însă ştiinţa de astăzi sau cea de mâine să explice misterele care încă mai persistă?

SINDONOLOGIA: ***ştiinţa care studiază un singur obiect.*** În 1578 a poposit la Torino, pentru totdeauna, Giulgiul în care Iosif din Arimateea a învelit trupul lui Iisus, coborât de el de pe Cruce şi pus în Mormântul din care avea să se ridice în dimineaţa celei de a treia zile. Venerat de credincioşi, el a şi fost însă expus la mari pericole, culminând cu incendiile din care a fost salvat în mod miraculos sau supravieţuind infecţiei cu microorganisme şi acarieni care, în 1978, au afectat interiorul casetei în care era păstrat. Evenimentul care a pus însă în evidenţă caracteristicile cu totul extraordinare ale Sfântului Giulgiu a fost fotografierea sa de către avocatul şi fotograful amator Secondo Pia, la Torino, în 25 şi 28 mai 1898, pe plăci mari, de 50X60 cm. Sunt două date, pentru că prima fotografie a fost greşită. Şocul fotografului – şi în curând al lumii întregi – a fost când, *la developare s-a constatat că imaginea obţinută era una pozitivă!* Corpul unui om cu ochii închişi, cu urme clare de răni, era perfect vizibil. Au fost voci care au considerat imediat că, fie aparatul fotografic avusese o comportare anormală, fie totul fusese o fraudă. După 33 de ani (timpul vieţii lui Iisus!), în 1931, Giuseppe Erie execută o nouă serie de fotografii, pe peliculă ortocromatică şi folosind un filtru galben. Negativul obţinut de el nu face însă decât să releve cu şi mai mare precizie aceeaşi imagine pozitivă a unui corp care fusese torturat cu sălbăticie. Amprenta de pe Giulgiu era deci un negativ fotografic! Studiată şi interpretată, ea dovedeşte că cel care o lăsase pe Giulgiu nu fusese o fiinţă, un om oarecare. O lume întreagă este convinsă că este vorba de însăşi Amprenta corpului Mântuitorului. Ştiinţa îşi asumă imediat sarcina de a contribui la clarificarea celui mai mare mister cu care se confruntă cunoaşterea umană.

ARGUMENTE ***„pro" şi „contra".*** Dacă *în 1976 cercetătorii ştiinţifici ajung să dovedească tridimensionalitatea imaginii* – faptul că Amprenta releva un volum, şi nu doar o suprafaţă a unui corp – doar după doi ani se recurge la tehnici din domeniul cercetărilor spaţiale, pentru a se reconsitui imaginea a două mici monezi aşezate pe ochi, conform vechilor obiceiuri evreieşti. Analiza monezilor localizează în timp evenimentul – erau monezi bătute de Tiberiu în anul 29! Cu aceleaşi metode avansate, după alţi câţiva ani se poate descifra şi textul din jurul amprentei capului. Este incomplet, dar ce s-a păstrat este edificator: „Nazareanul... – ...umbră... – ...(Ii)sus... – ...la moarte".

Problema cea mai mare este că datările cu carbon 14 dau rezultate contradictorii: Giulgiul pare a data din... sec. XIII-XIV! Şi aici intervine...

IPOTEZA ***Rinaudo.*** Profesor şi cercetător la Centrul de Studii Medicale Nucleare de la Montpellier, Franţa, J. B. Rinaudo consideră că factorul care a acţionat a fost o „energie de origine necunoscută, probabil spirituală", care a dus la o „spargere" a nucleelor de deuteriu prezente în corpul uman şi punerea în libertate a câte unui proton (hidrogenul obişnuit!) şi unui neutron. Fluxul acestora din urmă este responsabil pentru „întinerirea" pânzei. Pentru a se verifica această ipoteză, au fost trimise pentru datare un fragment de pânză de in prelevat de la o mumie de acum 5400 de ani, după ce însă a fost supus unui bombardament cu neutroni la Centrul Nuclear Francez de la Saclay. Datarea a fost făcută la Toronto, în Canada. Rezultatul: pânza de in a fost găsită a proveni din anul... 40600 e.n.!

Şi devin aproape automate legăturile cu textul biblic, care vorbeşte (Matei, 28, 2-3) despre „un mare cutremur de pământ" şi de Îngerul a cărui „înfăţişare era ca fulgerul şi îmbrăcămintea lui albă ca zăpada" cu fenomene istorice, cum ar fi speculaţia că ceea ce s-a întâmplat la Sodoma şi Gomora a fost consecinţa unei explozii nucleare, dar şi cu fenomene naturale, cum ar fi reactorul nuclear natural din Africa.

Cum se vor sfârşi toate? Va reuşi ştiinţa să răspundă la toate întrebările care i se pun şi de către credincioşi, dar mai ales de necredincioşi, în legătură cu unul dintre cele mai profunde mistere cu care se confruntă omenirea de astăzi: confirmarea şi descifrarea Sfântului Giulgiu de la Torino?

Notă: *Mulţumim Dlui Prof. Enric Becescu pentru datele şi informaţiile furnizate.*

Pagină realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

Inexplicabilul de lângă noi

VÂNĂTOAREA DE VIZIONARI

ION ŢUGUI

Uneori suntem materialişti în exces, fără a adera însă la o filozofie preponderent materialistă, fie şi de sorginte marxistă. Fiind dependenţi în aparenţă de universul materiei, de condiţionările şi determinările materiale, în clipa când ni se pare că dintr-o observaţie sau dintr-o realitate absenteză materia, ne simţim suspendaţi în hău şi ni se pare că nu avem de ce să ne sprijinim!

În ultima vreme se discută mai des despre vizionari. Numele lor este legat mai cu seamă de predicţiile despre un posibil cutremur de pământ de o intensitate catastrofală ce ar lovi Bucureştiul. Se ştie că unul din cei mai atestaţi vizionari contemporani este inginerul Ioan Istrate, cel care a prevăzut corect seismul din martie 1977. Dar a prevăzut la fel de corect şi cutremutul din Turcia, din 1999, şi alte evenimente telurice sau istorice.

Atât specialiştii în fizica pământului, cât şi unii preoţi au afirmat şi au sugerat totodată că a crede în vizionari înseamnă, nici mai mult nici mai puţin, decât a „asculta nişte escroci"! Un blam şocant, exprimat de buni ştiutori de carte, care cu o siguranţă imprudentă se expun aruncând calificative dezonorante şi ignorante. Este greu de crezut ca, spre exemplu, specialiştii în fizica pământului, care n-au reuşit niciodată să prevadă un cutremur dar, compensatoriu, sunt prezenţi cu o statistică a cutremurelor consemnată după ce evenimentul a avut loc, să nu ştie că toate evenimentele terestre, istorice sau telurice, au fost prevăzute de vizionari înainte ca ele să se exprime pe scena realităţii.

Dacă predicţia medium-ului român Aurel Teodor Tinculescu, din anul 1957, în care se spune: „Comunul se va prăbuşi şi destrăma numai atunci când se vor acumula destule greşeli", ar fi fost popularizată, fireşte că autorul ar fi fost etichetat drept escorc sau nebun. Dar vizionarul a avut dreptate şi nu analiştii politici. La fel putem spune şi despre vizionarul Ioan Istrate, azi ţinta unor atacuri de neînţeles când se ştie că el este acela care a prevăzut cu exactitate seismul din 1977 şi că în timpul predicţiilor lui popularizate Securitatea îi pregătea internarea într-o clinică de psihiatrie, iar după cutremur, ofiţerii care se ocupaseră de el au fost destituiţi!

Specialiştii de la instituţia care se ocupă de evenimente telurice, cum sunt cutremurele de pământ, au preconizat un cutremur major abia în anii 2005-2006, care ar afecta Capitala ţării. Dar, cum spuneam, această instituţie, cu toată aparatura din dotare, nu a reuşit să prevadă ***clar*** un cutremur ci doar să-l înregistreze şi să comunice după ce evenimentul a avut loc; oamenii iau în seamă vizionarii şi le solicită predicţiile. Pe bună dreptate, Ioan Istrate, „anatemizat" în ultimul timp de specialişti şi de teologi, mi-a mărturisit că se retrage din contactul cu presa şi alte mijloace massmedia. Dumnealui susţine ferm că un cutremur foarte violent va avea loc în acest an 2001, fără a-l data „exact", precum o făcuse în anul 1977.

Fără a-mi asuma răspunderea unei datări, voi consemna aici datele calendaristice critice vizualizate de Ioan Istrate pentru prima jumătate a lunii septembrie: ***7, 8*** şi ***14, 15, 16.*** Cu remarca specială că data de 16 septembrie a fost vizualizată de vizionar într-un chenar negru. Aceste date coincid de altfel şi cu „fazle critice" ale Lunii. Iniţial, vizionarul afirmase că un cutremur puternic va avea loc în a 250-a zi a anului 2001, estimare deja cunoscută, fiind consemnată şi în cartea „România şi lumea în timp, trecut, prezent şi viitor", apărută în anul 1999. După afirmaţia lui Istrate, „toate evenimentele pe care le-a vizonat mediumnic, s-au întâmplat de-a lungul timpului cu precizie". Vânătoarea de vizionari mi se pare abuzivă şi neavenită. Capacităţile vizionare sunt specifice unor supradotaţi extrasenzorial, şi nu aparţin unor fantezii psihopate sau escrocilor! Înţelept este să le luăm în seamă cu conştiinţa că apariţia unor Hitler şi Stalin pe scena istoriei au fost prevăzute de Nostradamus şi nu de istorici!

Dosarul gândurilor comunicante

ZÂNE ŞI SPIRIDUŞI
în lumea plantelor

MIHAELA DOROBANŢU

◆ Fie că există un sistem nervos, fie că nu, celulele vii comunică între ele chiar şi la nivel individual... ◆...ca să nu mai vorbim de capacitatea lor de reacţie la atitudinea şi faptele oamenilor.

Recurgând la înregistrări de tip EEG – electroencefalogramă – Cleve Backster, în Statele Unite, ale cărui cercetări stau în mare măsură la baza multora dintre senzaţionalele descoperiri privind comunicarea în lumea plantelor, a reuşit să... „coboare" până la nivelul celulelor individuale. Experienţa sa a fost simplă şi mai ales total automatizată, pentru a exclude orice intervenţie a factorului uman. El a luat două eprubete şi în ambele a pus iaurt. Apoi, una din eprubete a fost conectată la o instalaţie care înregistra activitatea electrică a bacteriilor de iaurt, cunoscute nu doar pentru faptul că ele sunt cele care transformă laptele obişnuit în iaurt, ci şi pentru că sunt fiinţe unicelulare. Se putea deci monitoriza comportamentul unor celule individuale! Ce s-a întâmplat? În cealaltă eprubetă s-a turnat lapte – imediat bacteriile au intrat în acţiune şi în câteva secunde au început să-l digere. Şi eprubeta „martor" a reacţionat: pe EEG-ul său s-a observat clar o abatere de la linia de bază! Concluzia se impune de la sine: avem motive serioase să acceptăm ideea unei comunicări „personale" a celulelor, independent de existenţa unui sistem nervos. Ceea ce, în plus, sugerează că această facultate de comunicare celulară poate face parte din complexul proces care permite corpurilor vii dezvoltarea unor mecanisme imunologice.

Dar cea mai spectaculoasă şi incredibilă experienţă este cea dintr-o mică aşezare scoţiană de pe malul Mării Nordului, Findhorn. Aici locuiesc doar câteva sute de persoane – condiţiile sunt deosebit de dure, inclusiv solul total impropriu pentru agricultură şi vremea la fel de neospitalieră. Şi totuşi, aici are loc un adevărat miracol „agricol": pe un sol steril şi nisipos cresc legume, flori şi arbori de o rară frumuseţe şi de dimensiuni de neimaginat în asemenea condiţii. Unele dintre ele nefiind nici măcar în mediul lor natural! Cum? Simplu, îţi vor răspunde cei de acolo: se... stă de vorbă cu ele. Oamenii invocă zâne şi spiriduşi, le cer nu doar să nu le distrugă munca, ci să îi ajute să îngrijească plantele şi drept răsplată le lasă, conform unor vechi credinţe celtice, un spaţiu al lor, un „colţ de pământ" neatins de nimeni, pe care ei, zânele şi spiriduşii, să facă ce vor! În rest – întreaga comunitate locală laudă frumuseţea plantelor şi le vorbeşte acestora.

Răpiţi de OZN-uri

Cazurile de la
COPLEY WOODS

DAN D. FARCAŞ

A doua carte a lui Budd Hopkins – *Intruders: The Incredible Visitations at Copley Woods* (1987) este cea care a adus în prim-plan ideea că finalitatea răpirilor o constituie un experiment genetic efectuat asupra oamenilor de o instanţă suprapământeană. Cartea este axată pe cazul *Kathie Davis* (pe numele adevărat Debbie Jordan), născută în 1959.

Ea a venit la Budd Hopkins deoarece o obsedau imagini fără noimă, lumini ciudate în preajma casei, „vise" cu omuleţi stranii care făceau diverse experimente pe ea, perioade de „lacună în timp" în care nu ştia ce anume se petrecuse etc. După ce a fost supusă, de nenumărate ori, regresiei hipnotice, s-a descoperit că suferise repetate răpiri, începând de la vârsta de 2-3 ani. În urma unora au rămas cicatrice care erau încă vizibile.

Într-o noapte târzie din decembrie 1977, Kathie şi două prietene văzuseră, din automobil, o lumină stranie care a trecut de câteva ori deasupra lor. Ulterior au constatat „ce repede a trecut timpul", întrucât, după un drum care în mod obişnuit dura zece minute, au ajuns în oraş pe la patru şi jumătate dimineaţa. Regresia hipnotică a scos la iveală că două dintre cele trei ocupante au fost răpite şi examinate. Peste puţin timp de la acest incident, la începutul anului 1978, Kathie constată că este însărcinată. Era la începutul relaţiilor ei cu viitorul soţ, cu care stabilise, în principiu, să se căsătorească la sfârşitul primăverii. În noua situaţie ei devansează data căsătoriei pentru aprilie. Sarcina progresează normal, sub supraveghere medicală, numai că într-o zi din martie Kathie se pomeneşte că i-a revenit ciclul menstrual. Medicul este consternat, constatând că sarcina a dispărut pur şi simplu, deşi nu exista nici un semn al unui avort natural sau vreo altă explicaţie la îndemână. Întâmplarea a afectat-o mult pe Kathie; căsătoria a avut loc totuşi în aprilie, iar în 1979 şi 1980 li se vor naşte băieţii Robbie şi Tommy.

Spre surpriza investigatorilor, regresiile hipnotice vor scoate, mai târziu, la iveală faptul că în acea noapte de decembrie, fiinţe nepământene i-au implantat Kathiei un embrion, pe care ea l-a purtat timp de trei luni, după care, cu prilejul unei alte răpiri, fătul i-a fost extras şi plasat într-un incubator special. Cu aceste ocazii, ea a suportat şi alte examinări, de tip medical şi i s-a plasat un implant, cu ajutorul unui ac subţire introdus pînă la rădăcina nasului. Retrăind, sub hipnoză, toate aceste întâmplări, Kathie se zbătea, ţipa şi plângea.

În 1983, Kathie, divorţată între timp, trăia cu copiii în casa părinţilor ei din Copley Woods. Şi aici au avut loc incidente cu lumini stranii şi lacune de timp care, examinate prin hipnoză, s-au dovedit a fi răpiri. Peste un timp, Kathie, şi-a reamintit, de această dată spontan, că a fost dusă, poate pe o navă, unde i s-a prezentat o fetiţă, însoţită de doi nepământeni „cenuşii". Fetiţa nu arăta nici ca un copil obişnuit, dar nici ca „ei". Era palidă, avea buzele trandafirii, ochii mari albaştri, capul îi era ceva mai mare decât normalul, în special fruntea şi ceafa... I s-a dat de înţeles Kathiei că era fiica ei hibridă, rezultat al sarcinii atât de brusc terminată în martie 1978. Aparent, şi fetiţa înţelesese că se va întâlni cu mama ei, dar a fost şocată de înfăţişarea atât de *diferită* a ei, *înfricoşată de ideea că este parte din această fiinţă.* Kathiei i s-a mai spus că micuţa nu va putea veni cu ea, deoarece ar muri, dar acum are nevoie de îmbrăţişarea ei de mamă...

Întâmplările bizare de la Copley Woods au continuat, având drept ţintă şi pe cei doi băieţi ai Kathiei, care erau vizitaţi noaptea şi aparent îndoctrinaţi cu informaţii neomeneşti, de către bizarii vizitatori. De altfel, între cazurile examinate în cartea *Intruders*, Budd Hopkins citează mai multe similare, cu vizite nocturne ale unor arătări, în camera unor copii având în jur de cinci ani. Adesea, astfel de vizite sunt urmate de hemoragii nazale sau lasă în urmă cicatrice inexplicabile.

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ____, ZIUA NAŞTERII ____ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/35

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Scepticism şi credulitate

POEZIA AURULUI
din alambicul alchimiştilor

PAUL IOAN

Literaturizându-şi conceptele, mulţi alchimişti doreau de fapt să-şi convingă semenii de marea lor şansă de reuşită (Henric al IV-lea al Angliei chiar crezuse că astfel i se va reface visteria pustiită de războaie!).

Bertrand din Trier (secolul XIV) şi Bernardo din Treviso (secolul XVI) au teoretizat fermecător transmutaţia metalelor. Ce-ar fi să ne imaginăm că într-o bucăţică de aur se află o sămânţă, iar acea perlă reproducătoare a fost realizată de principiile feminin şi masculin conţinute de sufletul metalului suprem?! Un bărbat şi o femeie, metaforele unor anumite săruri şi a unui balsam se împerechează şi generează un fluid miraculos numit mercur. De ce tocmai mercur? Pentru că, dacă aţi uitat cumva, pentru alchimişti aurul este format dintr-un amestec sublim de mercur şi sulf... Mergând mai departe pe firul acestei poveşti a unor frumoşi nebuni ce credeau în teoriile lor (nu luăm în seamă acum şarlatanii), constatăm că şi aurul poate fi disecat, la fel ca şi omul sau broaştele. Şi asta tocmai pentru a ajunge la esenţă, la acel bărbat şi la acea femeie şi a-i determina să mai producă seminţe. Înduplecarea perechii sublime se poate face prin ademenirea lor cu licori făurite din rădăcini de plante secrete, cu mirodenii şi carapacele unor insecte atent selectate. Aţi ghicit! Cuplul din esenţa aurului are nevoie de afrodisiace pentru a mări cantitatea de aur care se zbuciumă în clocotul alambicului...

Privită cu astfel de ochi (îngăduitori şi admirativi totodată), alchimia pare că face parte integrantă din „O mie şi una de nopţi". Dar Inchiziţia n-a tolerat niciodată această ştiinţă ocultă, autodemascându-se de fapt: unii prelaţi chiar credeau că vreun visător intoxicat în norii de sulf ai laboratorului va izbândi, iar atunci va deveni periculos de puternic şi de influent. Carol al V-lea al Franţei a interzis (în 1380) această practică şi potere speciale bântuiau prin ţară pentru a-i suprinde pe magicienii metalelor. Biserica îi acuza că vor să-l imite pe Dumnezeu, imitând creaţia lui Adam din lut. Dar astăzi, geneticienii care modifică embrionul uman, ca pe o jucărie stricată, nu reprezintă cumva o nouă generaţie de alchimişti, fără nici o nuanţă poetică în tentativele lor dubioase?

Ameninţarea care vine din cer

COLIZIUNEA cu un asteroid este INEVITABILĂ

PAUL IOAN

Probabilitatea ca o persoană să moară ca urmare a impactului unui asteroid cu Terra este egală cu aceea de a pieri într-un accident de avion! Concluzia, şocantă şi greu de acceptat, aparţine unor societăţi de asigurări care sunt alarmate de intensificarea observaţiilor astronomice specializate în mişcările corpurilor celeste care formează marea centură de asteroizi ce gravitează între planetele Marte şi Jupiter. La rândul lor, marile observatoare oferă informaţii din ce în ce mai alarmante.

Cine ni-s inamicii celeşti?

O ştiinţă nouă şi un termen nou: *asteroidologia*, studiul comportamentului mini-planetelor care vagabondează prin Sistemul nostru Solar; *geo-intersectabilii*, adică tocmai aceste obiecte cu dimesiuni variabile care ar putea şifona sau chiar îmbrânci cumintele nostru Pământ. Motivaţia esenţială a afirmării din ce în ce mai pregnante a noii ştiinţe este probabilitatea ca unul din cei peste două mii de asteroizi ai „stolului" ce zburdă între Marte şi Jupiter să devieze de la orbita sa obişnuită şi să intre în câmpul gravitaţional terestru. Se cunoaşte faptul alarmant că unii dintre colindătorii cereşti au diametre de peste 300 de kilometri. De fapt, conform spuselor astronomilor, nu se cunoaşte cu precizie decât 10 la sută din comportamentul cosmic al acestor inamici.

Previziunile şi statisticile astrofizice sunt dătătoare de fiori: în ordinea crescândă a taliei, cunoaştem următoarele date: corpuri cu diametrul de 10 metri pot sosi în atmosfera terestră de 20 de ori pe an, dezintegrându-se în aer; pentru un diametru cuprins între 10 şi 100 de metri, „turistul" ne poate vizita o dată într-o perioadă de 10-1000 de ani şi poate distruge un oraş; pentru un diametru de 100 metri – 1 kilometru, ciocnirea se poate produce într-o perioadă de 5-300000 de ani şi poate face 5 milioane de victime; o catastrofă de genul iernii nucleare (dispariţia omenirii) ar putea fi determinată de un corp celest cu diametrul de peste 5 kilometri, într-o perioadă de 10-30 milioane de ani. Putem sta liniştiţi? Nu mai departe de anul 1986 am fost la şase ore distanţă de o ciocnire cu un asteroid. A fost anul în care celebrul astrofizician Eugen Shoemaker dădea primul avertisment sever asupra acestui tip de ameninţare. El amintea de fenomenul Tungusk (1908), când o explozie (?) a unui bolid celest (30 de metri diametrul) a devastat peste 2 mii de hectare de pădure, în Siberia, iar suflul deflagraţiei a fost resimţit şi de oamenii aflaţi chiar la distanţa de 100 de kilometri.

Este bomba atomică o soluţie?

Ultima previziune de această natură, făcută în martie, anul trecut, de către Uniunea Astronomică Internaţională, fixează anul 2028 pentru o coliziune cu un corp ceresc de talie importantă(?). Se poate ascunde aici dorinţa de senzaţional mediatic, însă deja există proiecte pentru soluţii de contracarare a geo-intersectabililor. Devierea de la traiectoria periculoasă a unui asteroid s-ar putea face prin explozia unei bombe atomice în preajma lui. O staţie spaţială ar putea fi cărăuşa acelei terifiante arme; căldura degajată prin explozia telecomandată ar putea topi o parte din materia corpului rătăcitor, iar suflul i-ar devia direcţia mişcării. De-a dreptul literară este soluţia amplasării pe „obrazul" asteroidului a unor pânze speciale, în care să sufle vântul solar.

Ciocnirile catastrofale de acum 65 de milioane de ani (Golful Mexic) şi de acum 500 de mii de ani (Arizona) sunt cazuri repetabile. Comportarea asteroizilor, dar şi a cometelor din Sistemul nostru Solar au un mare grad de imprevizibilitate. Din acest punct de vedere, la nivelul tehnologiilor actuale, Pământul rămâne un corp ceresc vulnerabil.

O planetă fără bărbaţi?

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Genetica dinamitează sexualitatea

La fel ca bulgărele de zăpadă care, rostogolindu-se la vale, va declanşa o avalanşă de neoprit, joaca de-a Dumnezeu a unor geneticieni orbiţi de incredibilele puteri ce şi le trag din acest domeniu ştiinţific a depăşit cota de alarmă, pe fondul unui aparent somn al raţiunii. Căci monştrii născuţi din această „picoteală" a conştiinţei umane pun realmente în pericol echilibrul lumii, ca şi însăşi viaţa pe Pământ. Toate acestea, firește, ni se servesc într-un spectacol ameţitor, sub veşminte dintre cele mai seducătoare. În fond, şi drumul spre iad este pavat cu bune intenţii...

„Teorema infidelităţii"

Cu câţiva ani în urmă, din zona ştiinţei, era lansată spre marele public, o ideebombă, pe care am numi-o „teorema infidelităţii". Americanul Robert Wright remarca în treacăt (!) că, dintre cele circa 5000 de specii de mamifere terestre, numai vreo 4% trăiesc în cuplu. Aici, primul minoritar ar fi omul. Aceasta, luând în calcul instituţia modernă a căsătoriei, firește. Căci, privind lucrurile din alt punct de vedere, impulsurile erotice şi tentaţia fructului oprit par să încline balanţa în direcţia opusă. Surprizele însă continuă. De obicei, femeia figurează, în mentalul colectiv, ca imagine emblematică a infidelităţii, pe când realitatea este că tocmai bărbatul pare a avea înnăscută tendinţa spre adulter. Explicaţia ştiinţifică – fiindcă există şi aşa ceva – face trimitere iarăşi către zorii omenirii. Ca specie evoluată, omul recurge la sexualitate pentru a se perpetua, iar perpetuarea conduce în timp la transformări pozitive, condiţionate de numeroşi factori interni şi externi. De aceea, nu e un amănunt aleatoriu această împărţire la doi a lumii, în masculin şi feminin, părţi din a căror încrucişare să rezulte generaţiile viitoare, mai înzestrate decât genitorii lor şi deci situate pe o linie evolutivă ascendentă. Totuşi, un detaliu important n-au putut stabili cercetătorii: infidelitatea este oare condiţionată genetic?

Cherchez la femme!

Raportat la ideea de perpetuare a speciei, comportamentul adulterin al bărbatului e motivat de un adevăr simplu: acesta poate procrea de mai multe ori pe zi, pe când femeia naşte o dată la nouă luni. Şi-atunci, masculul uman se orientează către acea existenţă pe care o numim, după un criteriu social, poligamie. „Quod erat demonstrandum", – ar încheia adepţii teoriei respective. Numai că şi dincolo de evidenţe rămân de obicei largi spaţii de manevră, pentru taberele pro şi contra. La un raport femei/bărbaţi relativ egal (50%-50%), o teoremă a infidelităţii pare cel puţin caraghioasă. Nu e aşa, pentru că trebuie luat în calcul şi factorul timp. Bărbatul se căsătoreşte mai târziu şi moare mai devreme decât femeia. Ceea ce înseamnă că bărbatul are relaţii cu mai multe femei în acelaşi timp, iar femeia – cu mai mulţi bărbaţi, dar succesiv. Prin urmare, demonstraţia anterioară nu a făcut decât să ramifice şi mai mult reţeaua ipotezelor, mai ales că putem face referiri nenumărate la societăţi primitive sau evoluate, la condiţionări economice speciale, la tradiţii etc. Că lumea animală e plină de felurite exemple insolite, privind sexualitatea, e o altă poveste. Şi tocmai aici intervine o anomalie umană, care – iată, la început de mileniu trei – tinde să răstoarne la modul foarte grav echilibrul, şi-aşa precar, al universului uman.

La Universitatea Monash din Melbourne, Australia, ticăie tot mai tare o bombă cu efect întârziat. Acolo, o echipă de geneticieni (coordonată de o femeie!), a găsit metoda de a fertiliza ovulele fără a folosi spermă, prin folosirea informaţiilor genetice din oricare celulă a corpului uman. Scopul declarat al unui asemenea joc de-a Dumnezeu nu poate fi decât unul profund umanitar: să le vină în ajutor bărbaţilor care nu pot procrea. Situaţie în care femeia nici nu mai are nevoie de bărbat (şi invers?), ceea ce ne dă fiori, numai gândindu-ne la amploarea ce-ar putea-o lua aberaţia numită homosexualitate. Dacă există deja ţări unde aceşti nefericiţi se pot căsători legal şi pot adopta copii, genetica le dă o mână de ajutor şi pentru a avea copii „ai lor". Adică numai fetiţe, în cazul cuplurilor de lesbiene, lucru pe care nici un om întreg la minte nu-l poate accepta ca fiind normal. Se vede însă că forţa curentului ocult ce împinge asemenea orientări către recunoaşterea publică este mult mai mare decât credem. Inutil să vorbim aici şi despre alte probleme sensibile ale omenirii de pretutindeni (boli devastatoare pe care genetica le-ar putea contracara, milioanele de copii orfani sau abandonaţi, foamete etc.) sau despre bioetică – o „voce" a raţiunii, tot mai slab auzită, sub avalanşa de revendicări, discursuri, scandări... O avalanşă care, mai devreme sau mai târziu, riscă să impună haosul şi nebunia drept legi ale fiinţei umane. Dacă va mai exista aşa ceva, adică om normal, creat sau procreat în mod natural, cum s-a întâmplat dintotdeauna.

DETECTORUL DE ARME care vede în mulţime

Infractorii înarmaţi şi periculoşi, care încearcă să scape de poliţie strecurându-se într-o mulţime de oameni, nu vor mai avea nici o şansă, deoarece cercetătorii americani au creat un dispozitiv special pentru detectarea armelor aflate asupra persoanelor aflate într-o mulţime. La Institutul Naţional pentru Standarde şi Tehnologii din Colorado s-a început deja lucrul la prototipul dispozitivului. Potrivit proiectului, el va fi finalizat la sfârşitul acestui an. Va avea între 5 şi 10 metri lungime şi va putea fi transportat cu o dubiţă de intervenţii rapide. Noul dispozitiv va intra în dotarea poliţiei pentru a servi la identificarea potenţialilor asasini dintr-o mulţime, precum a poliţiei vamale, pentru depistarea traficanţilor de arme. Aparatul utilizează unde electromagnetice, în măsură să identifice obiectele metalice ascunse, cu dimensiuni de peste 20 de centimetri. Radiaţiile electromagnetice sunt apoi convertite în imagini pe un laptop, în mai puţin de o secundă. Dispozitivul are încă unele limite, după cum apreciază însişi realizatorii lui: penetrează mai greu unele haine – cum ar fi cele din piele groasă. *(A.P.)*

Anatomia secundei

Proiectul „Millenium"

ELYSIUM

ALEXANDRU MIRONOV

Unde plecăm? Evident, spre Marte. Marshall T. Savage ne propune şi un nume viitorului oraş marţian: se va numi *Elysium* – şi este, în concepţie, pe linia oraşului oceanic *Aquarius*, a „municipiului" sferic *Asgard*, a metropolei lunare *Avalon*.

„Subproiectul Elysium" înseamnă deja un alt prag al civilizaţiei omului. Când ne vom sufleca mânecile şi ne vom apuca de treabă, adică pe la începutul secolului XXI, populaţia Terrei va fi depăşit deja 100 de miliarde, cu 10 miliarde trăind pe continentele Terrei, alte 10 miliarde pe insulele *Aquarius* iar restul răspândit în „sferele cosmice" *Asgard* şi în craterele lunare. Sunt oameni bogaţi, ne asigură Savage, al căror venit pe cap de locuitor va fi crescut de la 4000 dolari în 2001, la 128 mii dolari în 2125 – căci minţile şi curajul oamenilor de a se lansa în atreprize uriaşe nasc bogăţie.

Elysium înseamnă, de fapt, transformarea planetei Marte, adică aducerea ei la viitorul comun care înseamnă: planetă locuibilă. Primul pas îl vom face – îl vor face străstrăstrănepoţii noştri – pe satelitul marţian Phobos, o mică insulă orbitală, un elipsoid cu axa mare de 27 km şi axa mică de 20 km. Phobos prezintă un mare avantaj pentru planurile noastre colonialiste: se învârte la doar 6000 km deasupra Ecuatorului marţian, ocolind Planeta Roşie la fiecare 8 ore pământene. Ne vom alege pentru construirea primului avanpost craterul *Stickney* şi vom dezvolta acolo un mic *Avallon*, conform tehnologiilor dezvoltate pe Lună. Dar le vom combina şi cu reţelele *Asgard*-ice, pe care locuitorii „municipiilor" sferice celeste le stăpânesc deja de peste un veac. *Stickney* va fi, de fapt, „capitala" unei „staţii de benzină" interplanetare pe care – auziţi ce idee! – marţienii din viitor o vor „consuma", ca şi pe Deimos, căci ambii sateliţi marţieni sunt condrite carbonice – aşa că ne vor furniza apă (16 mii miliarde tone), deci hidrogen şi oxigen, deci combustibil pentru navele funcţionând cu LHUX (oxigen-hidrogen lichid), aflate pe ruta Terra-Marte. Dar tot *Stickney* va fi şi astronava unde se descarcă pasagerii şi mărfurile (ce vor fi trimise spre suprafaţa marţiană prin navete spaţiale, lansate prin catapulte magnetice tip *Bifrost* sau, către Pământ, prin nave uriaşe de croazieră).

Phobos şi Deimos vor dispărea, de altfel, în circa un secol, preconizează M.T. Savage, canibalizate de Marte, ca şi zeci, sute de asteroizi ce vor fi atraşi de pe orbite postmarţiene, pentru a fi storşi de apă şi materii prime (Apollo şi Amos vor fi primele victime).

Viitorii marţieni vor sosi de pe Terra, Lună sau *Asgard*-uri, în nave-habitaturi de transfer, pe care vor petrece cele 8 luni de călătorie ducând viaţa normală de pe Pământ sau Lună (!). Vor veni în valuri succesive, pe măsură ce oraşele marţiene se construiesc şi o dată cu dezvoltarea centralelor energetice – care nu pot fi altfel decât centrale de fuziune nucleară, mai ales că pe Marte, combustibilul pentru reacţie, dentariul, se găseşte din abundenţă. Oraşele vor fi construite ca şi pe Lună, în cratere... dar numai după ce câteva zeci de comete vor fi „îmblânzite" şi păcălite să se prăbuşească pe Marte, descărcându-şi acolo apa pentru viitoarele oceane marţiene.

Când cutremurele stârnite de aceşti originali meteoriţi se vor fi încheiat, peste craterele de mare înălţime primii montori vor umfla corturi gigantice, ale căror cupole vor apăra viaţa a sute de mii, apoi a milioane de marţieni.

Planeta se va încălzi, atmosfera va deveni mai densă. La un moment dat, cetăţenii acelor câtorva mii de oraşe vor ieşi de sub cupole, îşi vor scoate măştile de oxigen şi îşi vor dezbrăca costumele spaţiale.

Marte a devenit o planetă vie.

E bine de ştiut

Pancreasul, acest organ abdominal situat înapoia stomacului şi a intestinului gros, dar înaintea coloanei vertebrale, cântăreşte 70-80 de grame, are o lungime de 15-17 cm şi nu este mai gros de 2 cm. După funcţia sa, pancreasul este împărţit în două. În acest mod, partea care elimină secreţia sa în tubul digestiv este cea exocrină iar cea care trimite secreţia în sânge este cea endocrină. Fiziologic, pancreasul este o glandă digestivă care elimină fermenţi digestivi (tripsina, amilaza şi lipaza). În calitatea sa de glandă endocrină, pancreasul secretă insulina – cu rol deosebit de important pentru metabolismul glucidelor. Şi totuşi, pancreasul se poate îmbolnăvi de pancreatite. Acute şi cronice, aceste forme de boală sunt puţin diferite între ele. Formele acute de pancreatită se declanşează o dată cu litiaza biliară, cu boli virotice, cum ar fi oreionul şi hepatita epidemică, ori cu boli bacteriene ca – febra tifoidă, scarlatina, dizenteria etc. Cu instalarea bolii, bolnavul resimte durere puternică în epigastru, cu iradiere către partea stângă, iar în paralel, suportă balonări, constipaţie şi chiar o stare febrilă. Dacă staţi în poziţia ghemuit cu pumnii strânşi şi apăsaţi puternic pe partea dureroasă, suferinţa pare să cedeze. Diagnosticul trebuie însă precizat numai prin coroborarea datelor din analizele de laborator cu cele prezentate de pacient la internare.

ÎMBOLNĂVIREA PANCREASULUI

Tratamentul se impune a fi început imediat cu: repaus la pat, regim alimentar compus din multe lichide, proteine suficiente dar cu procent de zaharuri şi de grăsimi cât mai redus posibil. Pentru potolirea durerilor din faza acută, medicul administrează bolnavului atropină sau papaverină injectabile, instilaţii cu novocaină şi, pentru susţinerea tratamentului, chiar antibiotice. Când pancreatita acută este supurată ia aspectul de colecţie închistată şi originea bolii poate fi cauzată de streptococ, stafilococ, colibacili sau de germeni din grupa microbilor anaerobi.

Boala se declară brusc, cu dureri în epigastru, balonări, sughiţuri, stări de vomă şi febră mare, până la 40º.

Când pancreatita acută este hemoragică, tabloul clinic este foarte sever. Această formă apare mai frecvent la vârstele de 30-40 de ani, se declară în cazurile de obezitate, litiază biliară ori la alcoolici. Dar şi alte afecţiuni de tot felul ce erodează organismul uman pot însoţi pancreatita acută hemoragică. Între factorii incriminaţi pot fi incluse enzimele din sucul pancreatic care duc la autodigestia pancreatică şi de aici la necroză. Morfologic vorbind, pancreasul trece repede de la edem la hemoragie şi în final la necroză. Durerea este violentă, trece rapid în partea dreaptă şi nu cedează nici la morfină. Bolnavul este palid, dezorientat, anxios, nervos ori somnolent.

Complicaţiile acestei forme de îmbolnăvire a pancreasului sunt: supuraţiile, fistulizările, voma. Tratamentul constă în repaus absolut. În primele 3-5 zile, se vor consuma ceaiuri, sucuri din fructe, legume fierte, lapte, după care, peste 7-10 zile, se vor consuma carne albă, rasol şi cartofi. În spital, tratamentul de orice fel este de mare competenţă.

Dr. VALERIU MANTA

Din nou „EN VOGUE"

De fapt este greu de spus dacă au lipsit vreodată din garderoba feminină. Oricum trebuie accentuat că după o oarecare ignorare, tricotajele revin în forţă în modă, în orice anotimp. Creatorii ne sfătuiesc să alegem piesa potrivită pentru orice oră din zi. Dar pentru că toamna „bate la uşă" şi cu siguranţă vă gândiţi cu ce să vă completaţi garderoba, trebuie să vă spunem că sunt foarte moderne carourile de toate dimensiunile. Aşadar, rochii, bluzoane, pantaloni, toate au ca numitor comun imprimeul ecosez.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

NĂMOLURILE în cosmetică

Multe dintre cititoarele noastre folosesc prilejul vacanţei la mare pentru a face şi câteva şedinţe de împachetări cu nămol. Dincolo de efectele asupra bolilor reumatismale, băile cu nămol produc o creştere a activităţii metabolice, o îmbogăţire a ţesuturilor cu substanţe nutritive. Nămolurile sunt bogate în vitamine, hormoni, enzime şi săruri minerale şi din acest motiv pielea tratată cu nămol capătă un aspect catifelat şi un colorit frumos. Nu trebuie uitat nici faptul că nămolurile sunt folosite şi în prepararea diverselor creme, loţiuni şi măşti pentru ten, tocmai datorită compoziţiei lor benefice. Aceasta înseamnă că de virtuţile sale puteţi beneficia în permanenţă.

Efecte confirmate

Recenta reunione anuală a Colegiului de nutriţie, desfăşurată la Washington, a reconfirmat câteva lucruri bănuite. Astfel, dacă se ştia de mult că riscul unui atac de inimă sau al unui infarct creşte după o masă bogată în grăsimi, deoarece alimentele grase favorizează contracţia vaselor sanguine, în schimb cercetătorii au conturat şi un posibil antidot. Studiile efectuate au demonstrat că fulgii de ovăz au capacitatea de a preveni contracţia vasculară. De asemenea, vitamina E are un efect similar. Concluzia practică? După un festin copios vă puteţi pune inima la adăpost, fie cu un bol de fulgi de ovăz, fie cu o tabletă de vitamina E. Încă o dată, prin valenţele sale speciale, se dovedeşte că vitamina E este una dintre „vedetele" vitaminelor.

Visele, o altă lume? 10

Dacă marea simbolizează, cum spuneam, *mama*, râul, fluviul ar putea să însemne mersul vieţii, soarta. În vorbirea curentă, la noi se zice *„Mie-mi curge Dunărea!"*, când e vorba de felul cum îi merg treburile unui ins. De aceea, când visăm un râu care curge repede, Marie Coupal, autoarea volumului *„Cum să-ţi interpretezi visele"*, propune, ca semnificant, „drumul vieţii şi energia pe care ne-o dăruieşte...", râul fiind, spune ea, „mersul firesc al existenţei".

„Dacă navighezi pe timp frumos, pe un râu liniştit: reuşită în proiecte, viaţă frumoasă în perspectivă.

Râul cu ape învolburate şi tulburi: unor persoane din preajma ta le este ciudă pe tine.

Un râu secat sau aproape secat: boală, singurătate, oboseală, nevoie de odihnă pentru o vreme, după care totul va reveni la normal.

Torentele reprezintă conducători despotici şi răutăcioşi, care te tratează cu asprime, fără omenie sau anunţă pierderea unor procese.

Dacă vezi râul poluat cu apa murdară din canale: trădare care va tulbura existenţa. Ca să îndepărtezi răul, închide ochii şi întoarce-te cu gândul la izvorul curat din care pornesc renaşterea şi viaţa".

Fluviul, în schimb, este „mersul firesc al vieţii, imaginea lucrurilor care izvorăsc, curg mereu în aceeaşi direcţie, amintind de ceva care nu se va sfârşi niciodată, datorită fecundităţii, morţii şi naşterii. Şerpuind printre munţi, străbătând pădurile şi câmpiile, reprezintă drumul urmat de om în viaţă, cu toate experienţele sale". De aceea...

O albie secată şi goală: semn de boală, trebuie să te odihneşti şi să-ţi recapeţi puterile; pentru cei implicaţi în afaceri, ghinion şi sărăcie.

O albie plină cu mâl: arată că eşti implicat în afaceri dubioase.

Un firişor de apă pe fundul albiei: trebuie să-ţi recapeţi forţele, să te înzdrăveneşti, ca să munceşti, apoi, mai cu spor.

◆ *„dacă vezi fluviu:* posibilă schimbare;

◆ *dacă te visezi plutind în aval, în voia curentului:* viaţă uşoară;

◆ *dacă urci împotriva curentului:* reuşită, datorită curajului şi voinţei;

◆ *dacă înoţi în apa unui fluviu:* perioadă de eforturi, pe care le vei controla, lipsă de sprijin;

◆ *dacă te scufunzi:* întâmplare neprevăzută, ruptură;

◆ *dacă încerci să ajungi la malul celălalt:* în curând, perioada de singurătate va lua sfârşit şi vei dezlega enigma prin care ai trecut.

Un fluviu plin de stânci: te aşteaptă o perioadă cu multe greutăţi.

Fluviul care se revarsă şi inundă câmpia: pericol pricinuit de lipsa de control emoţional.

Dacă te îneci în apa unui fluviu: vei avea parte de o încercare peste puterile tale.

Dacă eşti dus de apă: nu poţi depăşi o perioadă de dificultăţi care te epuizează şi-ţi pune echilibrul în primejdie.

Apele din amonte: recunoştinţă, influenţe pozitive.

Apele din aval: nemulţumire, înfrângere.

Dacă traversezi un fluviu: trecere purificatoare spre alte motivaţii".

Apa, râul, fluviul rămân prezenţe perene ale existenţei noastre onirice. Despre corăbii, vapoare, bărci, plute, peşti, pescari, rechini, vom vorbi într-un comentariu viitor...

CONSTANTINA CARANFIL

Gastronomice

Doamna Matilda Tudoriu, din Cluj-Napoca, ne oferă câteva sfaturi utile pentru reuşita conservelor

Conservele bune se fac numai din legume de bună calitate. Se aleg soiurile cele mai potrivite pentru conservat. Legumele să fie culese pe timp uscat. Să nu cumpărăm legume stropite cu apă. Cele trecute, bătute, zdrobite, atacate de dăunători, se înlătură.

PREGĂTIREA LEGUMELOR PENTRU CONSERVAT:

Spălarea

Legumele rădăcinoase se înmoaie în apă, apoi se curăţă cu o perie sau măturică, pentru a se îndepărta pământul de pe ele.

Sortarea

Se aleg după mărime sau gradul de coacere. Se înlătură pământul şi praful ca şi cele atacate.

Curăţarea legumelor

Se răzuiesc cu cuţitul, apoi se spală din nou şi se zvântă.

Tăierea şi tocarea legumelor

O dată cu tăierea legumelor se controlează din nou şi se înlătură cele necoapte sau prea coapte sau cele stricate, care s-au strecurat neobservate la sortare.

Opărirea (albirea)

Opărirea se face înaintea sterilizării şi constă în scufundarea, pentru scurt timp, în apă clocotită – cu sare sau fără sare. Opărirea legumelor se face, cu apă curată, în care se adaugă 2% sare. Se pot opări într-o sită sau ciur de macaroane. Opărirea legumelor şi durata lor variază de la caz la caz, dar să fie uniformă. Legumele se ţin în apă clocotită până se îndoaie uşor, fără a se rupe, apoi se scot imediat, în apă rece şi se scurg bine. Apa în care s-au opărit se foloseşte la umplerea borcanelor. Albirea legumelor are loc o dată cu opărirea lor. La ciuperci, conopidă, sparanghel, opărirea se face cu apă în care s-a pus puţină sare de lămâie. Se poate face opărirea şi în aburi. Legumele se aşază într-o sită, care stă deasupra unei oale mari, pe fundul căreia s-a pus apă puţină. Prin opărirea legumelor în aburi se reduce pierderea de vitamine. Răcirea legumelor se face imediat; ele se cufundă în apă rece. După câteva minute de răcire, se scurg bine şi se aşază în borcane sau în sticle.

Condiţii generale de igienă

Sticlele sau borcanele se spală cu apă caldă şi cu sodă. Se limpezesc bine cu apă rece şi apoi caldă, se introduc în cuptor cald, să se usuce. Sarea folosită trebuie să fie albă şi foarte curată, sare de bucătărie mai mare (nu iodată sau fină).

Masa, fundurile, scândurile pe care se lucrează trebuie frecate bine cu sodă sau leşie şi apoi opărite. Mâinile să fie bine spălate, unghiile să fie tăiate scurt. Şervetele şi cârpele care se folosesc în timpul pregătirii conservelor trebuie să fie bine spălate, fierte şi după uscare călcate.

Umplerea borcanelor şi dezaerarea

Legumele se introduc în sticle şi borcane, cu o lingură de lemn cu coadă lungă (nu se mai ating cu mâna). Pentru a umple borcanul cu apă, acesta se ţine bine aplecat, cu mâna stângă, iar cu un ibric cu cioc se toarnă saramura fierbinte, bulionul sau oţetul, la marginea gurii borcanului. În felul acesta se împinge afară din borcan tot aerul. Aerul din sticlă se înlătură bătând sticla de palmă până ce băşicuţele de aer se ridică la suprafaţă.

Închiderea sticlelor şi borcanelor

Borcanele şi sticlele se pot astupa, cu două rânduri de celofan de bună calitate, lipit cu albuş de ou, care se unge pe marginea sticlelor. Fiecare foaie în parte se leagă cu sfoară de cânepă.

Sterilizarea

Se învelesţe fiecare borcan cu ziare sau cârpe, se pun unul lângă altul, se acoperă cu un şervet gros. Se toarnă apă rece. Se pun la fiert de la 75-85ºC şi peste 100ºC. Se adaugă sare în apă.

Dosarele frumuseţii

Femeile cu ochi albaştri îşi pot spori farmecul aparte al privirii de azur printr-un machiaj adecvat. Luminaţi colţul interior al ochiului folosind un fard alb sidefat, apoi trasaţi o umbră albastru deschis pe pleoapa superioară şi una discretă sub ochi. Terminaţi machiajul cu rimel albsatru. La fel de potrivite sunt şi o nuanţă de maron în colţul ochiului, violet pe pleoapa inferioară şi o linie discretă alb sidefat la nivelul genelor de pe pleoapa superioară. De această dată, folosiţi rimel maron. Cu un roşu pal conturaţi genele superioare apoi pe cele inferioare. Cu un creion sau cu tuş în aceeaşi nuanţă prelungiţi uşor linia genelor în unghiul extern al ochiului. Terminaţi machiajul folosind rimel negru. Nu trebuie să neglijaţi sprâncenele, ce se vor machia discret pentru a păstra nota de naturaleţe.

Pentru **PRIVIRILE DE AZUR...**

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 33
Valabil până pe data de: 6 SEPTEMBRIE 2001

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Remedii naturale

VITAMINELE din plante

◆ ***VITAMINA A*** – varză, piersici, boia iute, morcovi (în special carote), fructe de soc negru.

◆ **COMPLEXUL DE *VITAMINE B*** – seminţe germinate,

drojdie de bere, mazăre, linte, spanac, varză, carote, salată verde, fasole, cartofi, roşii.

◆ ***VITAMINA C*** – măceş (2-5 fructe de măceş, peste care se toarnă apă clocotită; se pot bea 3-4 căni de ceai pe zi; rece, calmează setea în caz de stări febrile); cătină (fructele se utilizează nu sub formă de ceai, ci de suc sau gem); coacăz negru (sub formă de suc); lămâie.

◆ ***VITAMINA D*** – salată verde, spanac, germeni de orez, mănătarcă, zbârciog, ulei de soia, ulei de măsline.

◆ ***VITAMINA E*** – lăptucă, spanac, lucernă, măcriş de baltă, ovăz, grâu, soia, ulei de arahide, ulei de măsline. Cea mai mare concentraţie de vitamina E se găseşte în uleiul din germeni de grâu.

◆ ***VITAMINA H*** – drojdie de bere.

◆ ***VITAMINA I*** – lămâie, coacăze negre, fructe de soc negru, mazăre şi ardei.

◆ ***VITAMINA K*** – seminţe de in şi cânepă.

◆ ***VITAMINA P*** – suc de lămâie, ardei.

OSTEOPOROZA

un semn de bătrâneţe?

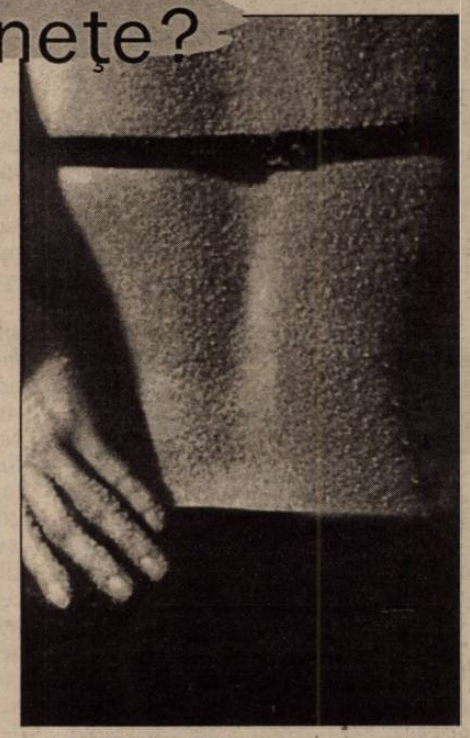

Osteoporoza este o problemă de sănătate care, datorită faptului că în ultimii ani s-a înscris pe lista subiectelor destul de frecvent mediatizate, s-a transformat într-o „sperietoare". Multe scrisori sosite la redacţie dovedesc acest lucru şi, nu întâmplător, semnatarii (femei, dar şi bărbaţi, deopotrivă!) sugerează abordarea subiectului mai în detaliu.

Ce este osteoporoza?

O boală a scheletului, cauzată de factori multipli şi caracterizată printr-o pierdere de masă osoasă şi alterarea micro-arhitecturii scheletice, ce predispune la fracturi „inexplicabile", care nu sunt neapărat consecinţa unor traumatisme. Oasele par „de sticlă", uşor de fisurat, cele mai vulnerabile fiind vertebrele, oasele lungi ale mâinilor şi picioarelor, ale umerilor, precum şi coastele.

● *Cea mai comună formă de osteoporoză* se înregistrează la femeile trecute de vârsta menopauzei. Motivul!? Accelerarea excesivă şi prelungită a resorbţiei (involuţiei) osoase ce urmează încetării secreţiei de hormoni estrogeni, specifică perioadei de menopauză.

● Există însă şi o *osteoporoză de involuţie*, care este legată, în mod firesc, de procesul de îmbătrânire. Aceasta poate apărea la ambele sexe, manifestându-se clar în special după vârsta de 75 de ani şi se datorează unui dezechilibru subtil, prelungit, între rata resorbţiei osoase şi cea a formării osoase. De fapt, între tipul I de osteoporoză (de menopauză) şi tipul II (de involuţie datorată vârstei) există o strânsă legătură, îndeosebi în cazul femeilor.

● Cu o incidenţă mai scăzută, există şi *osteoporoza idiopatică* – apare la femei în preajma menopauzei iar la bărbaţi înainte de 70-75 de ani. Această formă de osteoporoză nu este asociată cu factorii de risc cunoscuţi ce predispun la pierderea masei osoase; de altfel, deocamdată, cauzele sunt necunoscute.

● O formă rar întâlnită este *osteoporoza juvenilă*. Apare la unii copii în perioada prepubertară, severitatea bolii fiind variabilă de la caz la caz. Se manifestă prin fragilitatea oaselor, predispuse la fracturi nejustificate, dar, după etapa pubertăţii, problema poate să dispară de la sine. Cauzele sunt, de asemenea, necunoscute.

● *Osteoporoza secundară* este, la rândul ei, demnă de luat în calcul, această formă de pierdere de masă osoasă fiind în general severă şi datorată unor boli preexistente (artrită reumatoidă, boli hepatice, boli renale cronice, sindroame de malabsorbţie, hipertiroidism etc.), care necesită diferite tratamente medicamentoase specifice (mai ales exces de corticosteroizi).

Care sunt categoriile cele mai vulnerabile?

Deşi la nivelul percepţiei generale există tendiţa de a considera că osteoporoza este o boală care afectează exclusiv sexul feminin, adevărul e că nici bărbaţii nu sunt excluşi de la această problemă de sănătate. E drept că în procent mult mai mic – 5-15% faţă de 30-40% cât este procentul în rândul femeilor. Doar în ceea ce priveşte osteoporoza secundară (consecinţă a bolilor cronice şi a tratamentelor medicamentoase îndelungate) rata este aproape egală – 5-10% la ambele sexe. Iar în ceea ce priveşte vârsta, cu excepţiile amintite, înregistrate printre adolescenţi, persoanele vârstnice sunt cele mai afectate.

Cum se manifestă?

Deşi semnele apariţiei unei osteoporoze pot fi aparent confundate cu cele ale altor suferinţe fizice, la o examinare competentă şi complexă din partea medicului, diagnosticul se pune fără nici un dubiu. Durerile lombare acute sau cronice, tendinţa de deformare a coloanei vertebrale (cifoză sau scolioză), fracturile netraumatice, pierderea exagerată şi rapidă în înălţime etc. pot fi considerate semnale de alarmă în ceea ce priveşte instalarea osteoporozei.

Există factori de risc preponderent?

Desigur. În primul rând, aceştia ţin de tipul de alimentaţie şi îşi au originea încă în perioada de copilărie. Hrana săracă în calciu şi vitamina D, permanentizată, deschide porţile acestei boli. Acestora li se asociază lipsa de mişcare, stilul sedentar de viaţă. Alcoolul, ţigările şi cafeaua contribuie şi ele în mod negativ. Excesul de medicamente (corticosteroizi, substitute cu hormoni tiroidieni în exces, administrare pe termen lung de heparină, diuretice, anticonvulsive etc.) constituie un alt factor de risc important. Şi, nu în ultimul rând, sunt de luat în considerare factorii genetici (familiali) – o zestre ereditară de masă osoasă sub nivelul normal la maturitate (o fragilitate a oaselor moştenită), cu tendinţa de degradare o dată cu înaintarea în vârstă.

Se poate trata?

Deşi cercetările asupra osteoporozei nu se bucură de o „tradiţie" de decenii, rezultatele studiilor întreprinse în ultimii ani au furnizat medicinii modalităţi deosebit de performante de prevenire, diagnostic şi tratament al acestei boli. Procedeele de diagnostic, de exemplu, nu sunt traumatizante, nici invazive; ele se bazează în special pe teste speciale de imagistică – radiografii (capabile să pună în evidenţă modificări precoce, de tipul creşterii dimensiunii spaţiilor intervertebrale, compresiuni vertebrale, fisuri ori fracturi non-traumatice, densitatea minerală osoasă etc.), precum şi pe dozări endocrinologice în măsură să releve eventualele tulburări ale mecanismului de formare de substanţă osoasă. Biopsia este rareori practicată şi asta numai în cazul în care se vizează excluderea presupunerii că ar exista o altă boală metabolică osoasă.

Tratamentul pentru osteoporoză este de obicei ambulator, indicaţiile de internare practicându-se doar pentru dureri lombare acute, mai ales cele cauzate de fracturi vertebrale sau pentru tratamentul de urgenţă al fracturilor severe. Pe lângă medicaţia recomandată de medic (în funcţie de particularităţile fiecărui caz), pacienţii sunt sfătuiţi să ţină seama şi de respectarea unor măsuri generale. În primul rând, dieta: de restricţie, când greutatea corporală este mai mare decât cea normală; cu aport de calciu de 1500 mg/zi şi vitamina D 600-1000 UI/zi; cu evitarea aportului excesiv de proteine şi fosfor. Totodată, se recomandă modificarea stilului de viaţă: mersul pe jos pe o distanţă de 1,5 km de două ori pe zi şi, dacă e posibil, practicarea înotului; evitarea exerciţiilor şi a manevrelor care cresc forţele de compresiune şi efortul mecanic asupra coloanei vertebrale şi a oaselor periferice; evitarea căderilor, a torsiunilor, a traumatismelor puternice.

Ca urmare a tratamentului, s-a constatat că manifestările osteoporotice se stabilizează la aproximativ 70% dintre pacienţi. Neglijată, osteoporoza poate avea şi repercusiuni dramatice; statisticile arată că 20-30% dintre fracturile femurale conduc la invaliditate cronică şi, datorită complicaţiilor, chiar la moarte prematură.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

GEORGIANA M. din Bucureşti – Acneea rozacee, diagnosticul care vi s-a pus de curând, este, în general, o boală lent progresivă, uneori cu

ACNEEA ROZACEE

perioade de acalmie (când se poate spune că a dispărut, s-a vindecat), alteori cu reapariţii spontane, total neaşteptate. Acneea rozacee este de fapt o erupţie cutanată cronică, însoţită de tulburări vasomotorii şi dilataţia vaselor mici de la nivelul feţei, mai ales ale nasului şi obrajilor. Tulburările vasomotorii cutanate sunt proeminente la început, roşeaţa cuprinde jumătatea inferioară a nasului, fruntea, obrajii şi bărbia. Apar şi puncte acneice, cu senzaţie de mâncărime. Cauzele care declanşează această boală nu sunt certe, dar posibilităţile includ: tulburări tiroidiene, consumul de alcool, cafea, alimente foarte condimentate şi băuturi fierbinţi, expunerea excesivă la căldură sau frig, stresul emoţional, disfuncţiile tractului digestiv. Tratamentul se bazează pe antibiotice (în general Tetraciclină) şi unguente cu alcool şi sulf. Se mai foloseşte şi unguent cu Metronidazol, aplicat zilnic, dimineaţa şi seara, după toaleta atentă cutanată. Sunt de evitat cosmeticele pe bază de ulei. Stresul, dacă apare din cauza acestei boli, trebuie de asemenea tratat. Evitarea băuturilor şi a alimentelor ce produc tulburări vasomotorii faciale este, de asemenea, obligatorie. Efectuarea de exerciţii pentru menţinerea condiţiei fizice este şi ea recomandată.

ROŞIILE apără pielea ÎMPOTRIVA ARSURILOR SOLARE

Chiar dacă în acest an, riscul arsurilor solare pare depăşit – intrăm în toamnă–, e bine să luăm aminte la rezultatele unui studiu efectuat de un grup de cercetători din Olanda şi Germania, care au descoperit că substanţele chimice naturale furnizate organismului de un regim alimentar de tip mediteranean, adică bogat în tomate, pot reduce considerabil arsurile provocate de expunerea la soare. Astfel, persoanele care consumă zilnic cel puţin 40 g de piure de tomate şi 10 g de ulei de măsline sunt mult mai protejate de arsurile solare. Acest lucru se datorează licopenei, o substanţă care se află din abundenţă în piureul de tomate şi care se fixează în organism cu ajutorul substanţelor din uleiul de măsline.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Esenţial este tratamentul recomandat

– Doamna Carmen S. (din Botoşani) ne scrie că acum trei luni a făcut un chiuretaj, la cererea sa şi din motive personale. „Operaţia a reuşit şi până acum nu am avut de suportat nici un fel de consecinţe neplăcute. De curând însă a apărut o scurgere gălbuie, dureri surde şi uşoare usturimi în zona genitală. Aş vrea să vă întreb care ar putea fi explicaţia şi ce tratament mi-aţi recomanda?"

– Cauza unei scurgeri gălbui la nivel genital, cel mai adesea este infecţioasă. Examenul genital efectuat de medicul specialist şi recoltarea secreţiei pentru analize vor stabili dacă ceea ce a produs scurgerea se datorează unei infecţii bacteriene, micotice sau are o altă cauză... eventual oncologică.

Tratamentul recomandat va fi stabilit în funcţie de aceste investigaţii.

Dr. CONSTANTIN-LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

– O altă scrisoare ne este adresată de către doamna Simina P. din Judeţul Galaţi. „Sufăr de o astenie care îmi face mari probleme şi frecvent am dureri de cap" – ne spune ea. Din această cauză a luat adesea Extraveral şi Distonocalm. Motivul actual de îngrijorare suplimentară este decizia de a avea un copil, pe care şi-l doreşte foarte mult. Pot medicamentele pe care le-a luat – ne întreabă ea – şi pe care le ia în continuare, să aibă vreo influenţă asupra sarcinii?

– Aceste medicamente sunt un tratament simptomatic al „asteniei" de care suferiţi. Opinia mea este să investigaţi cu cea mai mare atenţie cauza asteniei. Medicul neurolog va găsi originea acestei dureri de cap şi vă va prescrie un tratament. Odata rezolvată „astenia", veţi putea avea un copil, fără frica unor medicamente ce pot afecta sarcina.

Rubrică realizată de **MIHAELA DOROBANŢU**

Aparat pentru TRATAREA DEPRESIEI CRONICE

Un grup de oameni de ştiinţă din Bonn (Germania) – medici şi psihoterapeuţi – au proiectat un aparat „antidepresie", cu un efect stimulator asupra creierului. Aparatul produce un mic şoc electric asupra unui nerv, ceea ce duce la activarea circulaţiei sângelui la nivelul creierului uman. Cercetătorii precizează că aparatul s-ar putea monta în zona toracică, pentru a putea comunica astfel cu nervul Vagus, localizat la nivelul gâtului. Acest nerv contribuie la îndeplinirea unor funcţii vitale, cum ar fi respiraţia şi reglarea circulaţiei sângelui.

Marele Canion COLORADO

Acum aproape jumătate de mileniu, conchistadorul spaniol Francisco de Coronado rătăcea prin regiunea unde acum se află graniţele statelor americane Utah şi Arizona. Când a ajuns la marginea abisului (care urma să fie numit Marele Canion Colorado), a coborât tulburat de pe cal, închinându-se. Credea că descoperise poarta către infern. Era anul 1540.

Fluviul care macină timpul

Vreţi să ştiţi cum arăta scoarţa Pământului în Precambrian (acum 2000 de milioane de ani) şi în Paleozoic (acum 600 de milioane de ani)? Nimic mai simplu, năvalnicul fluviu Colorado parcă a urmat îndemnul „Sapă fântânare, sapă/ Până dai de stele-n apă!", începând de acum 10 milioane de ani, când oceanul s-a retras făcând loc unei dispute acerbe între rocă şi nemiloasele torente venite dinspre Munţii Stâncoşi. Straturile sedimentate aici sunt mărturia unei istorii de pe vremea când natura încă nu era pregătită să-i inventeze nici măcar pe strămoşii dinozaurilor. Este unicul loc din lume unde geologii pot studia toate tipurile de pietre, argilă şi nisip depuse aici în timpuri imemoriale; cel mai recent strat are „doar" 250 de milioane de ani.

Marele Canion Colorado este *cea mai lungă formaţiune de acest gen din lume, cu cei 444 kilometri* ai săi, de-a lungul fluviului omonim. Nici un explorator al veacului XIX n-a reuşit să-l parcurgă integral. Pe de altă parte, *pereţii abrupţi, având înălţimi de 1000-1600 de metri,* nu pot fi escaladaţi decât în anumite zone, şi anume acolo unde caprele şi căprioarele au dăltuit poteci, venind să se adape. *Lăţimea maximă a canionului este de 29 de kilometri.* Acest monstru ce brăzdează pământul – ca o rană profundă ce nu se va cicatriza niciodată – a făcut şi numeroase victime printre cei care au crezut că îi pot învinge dimensiunile colosale. Cel puţin 28 de expediţionari şi-au pierdut viaţa aici, nebănuind că apele fluviului pot avea zone liniştite alternând cu zone învolburate, unde talazuri de 4-5 metri muşcă nesăţioase din pereţii verticali.

„Şarpele de piatră" – cum îi spuneau băştinaşii – este plin de legende. Descoperirea lui de către pionierii vestului SUA se leagă mai ales de căutarea aurului pe care indienii l-ar fi ascuns în numeroasele lui grote. *Feţele palide* n-au găsit nici măcar un *nuget* (grăuntele galben), dar mulţi şi-au pierdut vieţile în capcanele celor 5200 de kilometri pătraţi cât măsoară suprafaţa lui... Simbol al victoriei apelor împotriva scoarţei terestre, Marele Canion Colorado pare o replică naturală a maşinii timpului imaginate de G.H.Wells.

„COPIII" LUI DARWIN

TUATARA

şopârla care a văzut dinozaurii dispărând

Cu reptilele care au reuşit să se adapteze schimbărilor climatice ale Pământului, de-a lungul erelor geologice, natura a fost generoasă. Însă cazul tuatarei (şopârla cornoasă) lucrurile s-au petrecut ca şi cum această vietate trebuia să fie martorul radicalelor modificări şi evoluţii ale speciilor.

Paleontologii, pe baza analizelor fosilelor găsite în zonele tropicale şi deşertice ale celor două Americi, au ajuns la concluzia că există astăzi strămoşi foarte asemănători morfologic cu reptilele de acum 260-250 de milioane de ani. Astfel, este foarte posibil ca tuatara să fie o descendentă directă a şopârlelor precursoare ale iguanelor, trăitoare în ultima perioadă a Paleozoicului, în Permian, acum 260-265 de milioane de ani. Familia respectivă se numeşte *Eosukiene*, contemporane cu *Tecodontele* – din care au evoluat, în linie directă, crocodilii şi dinozaurii.

Acum 240 de milioane de ani, o suită de catastrofe geologice şi climatice au exterminat aproape 90 la sută dintre vieţuitoarele terestre. Dintre reptile, au supravieţuit acestei prime încercări existenţiale radicale familiile menţionate mai sus. Practic, în Triasic, aceste specii nu au avut concurent în ceea ce priveşte asigurarea hranei, iar diversificarea şi evoluţia au cunoscut un ritm accelerat.

Strămoşii tuatarei au rezistat şi următorului cataclism, produs acum 225 de milioane de ani (impactul Terrei cu un meteorit gigantic). După restabilizarea climei, a sosit ora dinozaurilor, a crocodililor şi a broaştelor testoase – la început de dimensiuni mici, similare câinilor sau pisicilor.

Nici a treia lovitură geo-climatică, acum 65 de milioane de ani (impactul cu alt meteorit de proporţii uriaşe) n-a stins ramura din care făcea parte tuatara, în schimb dinozaurii au dispărut. De atunci (Jurassic) varietatea de şopârlă cornoasă nu a mai suferit modificări apreciabile. Actuala lungime maximă – între 1,2 şi 1,3 metri – este comparabilă cu dimensiunile fosilelor descoperite în deşertul Nevada. Una din explicaţiile „matusalemizării" tuatarei este următoarea: foarte puţin exigentă cu ce-i oferă natura, tuatara rezistă la diferenţe de temperatură de 25-30 de grade şi mănâncă foarte puţin.

RECORDURI VEGETALE

UN PEPENE-GHIULEA

Cultivatorii americani Vernon şi Chester Conrad, din Bixby (Oklahoma) s-au acoperit de glorie descoperind în grădina lor un pepene verde ca-n basme.

Namila a cântărit nu mai puţin de 102 kilograme (în fotografie) şi reprezintă recordul absolut în materie. Într-un clasament neoficial, pe locurile următoare se află un pepene de 28, 6 kg şi respectiv 22,8 kg, ambii obţinuţi în Franţa. De altfel, în această ţară circulă legenda copiilor închişi în pepeni, în nopţile cu Lună plină. Ghiulelele erau curăţate de conţinut, iar odraslele de 3-4 ani erau încarcerate pe post de miez, între cele două jumătăţi de coajă. Dacă au existat acei pepeni fabuloşi, atunci recordul de mai sus pare insignifiant.

Arbori monstruoşi

Cea mai mare circumferinţă a unui trunchi de copac este aceea a unui castan comestibil (Castanea sativa), care măsoară 67,9 metri! Acest ciclop vegetal trăieşte pe Muntele Etna din Sicilia. Pe locul doi se află un baobab din Madagascar (Adansonia digitata), cu circumferinţa de 54,5 metri. Din punct de vedere al înălţimii, un eucalipt australian (Eucalyptus regnans) a atins 152,4 metri. Tot în Australia a trăit un alt eucalipt care s-a înălţat până la 126,5 metri. Cel mai înalt brad are 63 de metri înălţime şi se află lângă Strone, Marea Britanie. Cei mai bogaţi în frunze sunt chiparoşii, care se pot mândri cu o sumă totală de 45-50 de milioane de „bucătării verzi". Un stejar de talie mare poate „găzdui" până la 250 de mii de frunze.

EXPLORATOR

Adamou
ŢARA PITONILOR BLÂNZI

Având o altitudine de peste o mie de metri, masivul muntos Adamou din nordul Camerunului are o particularitate incredibilă şi pentru cel mai înrăit explorator. Platoul principal, care depăşeşte graniţa cu Nigeria, este locuit de tribul Gbaya, însă în această zonă uitată de lumea civilizată numărul oamenilor este depăşit de cel al pitonilor.

De aproape trei secole, de când membrii Gbaya (în traducere liberă „mâna de fier care sugrumă") au rămas izolaţi în deşerticul ţinut Adamou, bărbaţii s-au specializat într-o unică modalitate de a asigura existenţa comunităţii: vânătoarea lui „gok", şarpele uriaş care se înmulţeşte aici într-un ritm infernal. Altă sursă de carne nu există, căci aici adierea perfidă a Saharei a diminuat drastic numărul vietăţilor. Doar pitonul, lipsit de venin şi care ucide prin strangulare, se simte în voia lui într-un teritoriu unde densitatea locuitorilor este de numai patru persoane pe kilometrul pătrat. Strategia prinderii acestui monstru (8-9 metri lungime şi cu o greutate de 130-140 de kilograme) este stupefiantă: ascuns în galerii subterane, „dragonul african" se confruntă cu vânătorul care intră târâş în locuinţa lui şi, cu mâinile goale, caută să-i prindă gâtul şi să-l sugrume. Fără să folosească cuţitul, bărbatul se luptă în întuneric cu reptila până o ucide.

Este un fel de ritual mitologic, în care omul poate supune bestialitatea oricărei sălbăticiuni, oricât de înfricoşătoare ar fi ea. Şi mai greu de acceptat pentru omul modern este tradiţia conform căreia băieţii, când ajung la vârsta de zece ani, sunt pur şi simplu închişi în acele „vizuini", prin astuparea lor cu pietre, pentru a fi iniţiaţi în această extrem de periculoasă „artă". Dar pitonii sunt consideraţi a fi blânzi, pentru că foarte rar un vânător cade la datorie. Rănile suferite în timpul luptei sunt tămăduite cu fierturi de plante, după reţete moştenite din generaţie în generaţie.

Ţinutul Adamou este unic în lume. Niciunde lupta pentru existenţă nu se dă între oameni şi reptile. Membrii tribului Gbaya sunt singurii cetăţeni ai planetei care depind de fiorosul şarpe cu muşchi de oţel, pitonul.

ÎN CULISELE CAPODOPERELOR

„Împărăteasa Joséphine la Malmaison"

Această pânză, aparţinând pictorului romantic francez Pierre-Paul Prud'hon (1758-1823) a fost realizată la ordinul lui Napoleon în anul 1805. Fără să cunoască realitatea, artistul a imortalizat atunci un aspect dramatic din viaţa intimă a soţiei împăratului, Joséphine.

Tristeţea acesteia, evidentă după expresia chipului, trădează de fapt o resemnare profundă. Criza cuplului parcurgea atunci momente acute. Trecuseră nouă ani de la căsătoria lor civilă (9 martie 1796) şi suveranul încă nu avea urmaşii pe care şi-i dorea cu o ardoare vehementă, vrând neapărat să întemeieze o dinastie. Uriaşul „păcat" pe care Napoleon i-l reproşa, pe un ton deloc rezervat, era faptul că Joséphine nu putea avea copii. Nefericirea împărătesei, ilustrată magistral de acest tablou, anticipează momentul culminant al crizei din viaţa celor doi. Împăratul, furios că papa Pius al VII-lea nu vrea să-i desfacă mariajul (oficiat chiar de pontif), îl arestează (în 1809) şi divorţează, căutând disperat o consoartă capabilă să-i nască un copil. O repudiase deja pe Joséphine, care fusese obligată să suporte şi umilinţa unei metrese oficiale, Maria Walewska.

Pânza lui Pierre-Paul Prud'hon este, în acest context al culiselor istorice, o mărturisire a tragediei unei femei şi a unui mariaj catastrofal. Căsătoria ei cu Napoleon începuse sub semnul hazardului şi fusese rodul unui aranjament. Împăratul n-a iubit-o cu adevărat niciodată. Prăbuşirea psihică a Joséphinei este cu atât mai limpede, cu cât nici măcar atunci când a pozat pictorului n-a putut simula un zâmbet.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Știați că...

◆ *...granița între Canada și Statele Unite a fost fixată la începutul secolului trecut printr-un tratat? Acesta a fost semnat la 11 aprilie 1908.*

◆ *...întemeietorul școlii românești de ihtiologie și de hidrologie*

a fost Grigore Antipa (1867-1944)? El a fost și unul dintre creatorii muzeologiei moderne.

◆ *...cea mai veche rachetă cu mai multe trepte de aprindere a fost proiectată și construită la Sibiu în 1529? Creatorul ei a fost Conrad Haas.*

◆ *...cea mai cunoscută cursă de cai din Europa dinainte de 1940 se desfășura în Anglia, lângă Londra, la*

Epson? Ea se numea Derby, după numele lordului care o inițiase la 1780.

◆ *...„alergătoarea indiană" este o rasă de rațe originare din India de Est? Se numește astfel, deoarece aleargă foarte repede.*

◆ *...data de 1 ianuarie ca început de an a fost stabilită de Iulius Cezar în anul 45*

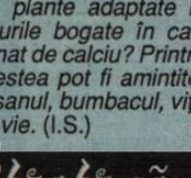

î.Ch.? Tot atunci a fost adoptat și anul de 12 luni.

◆ *...prima Constituție a României a intrat în uz în 1864? Ea a fost elaborată în timpul domniei principelui Alexandru Ioan Cuza.*

◆ *...„arcanul" este un joc popular răspândit în nordul Moldovei, practicat odinioară cu prilejul recrutării? Este o variantă a sârbei.*

◆ *...ardeiul (gras) este o plantă anuală din familia solanaceelor?*

Este originar din Mexic și din Guatemala.

◆ *...„calciolele" sunt plante adaptate la solurile bogate în carbonat de calciu? Printre acestea pot fi amintite: susanul, bumbacul, vița de vie.* (I.S.)

Știați că...

Splendorile naturii

PEȘTERA de la GURA PONICOVEI

cea mai mare din Defileul Dunării

IOANA PROCA FLORIA

Peștera de la Gura Ponicovei este săpată în versantul stâng al Dunării, în Muntele Ciucaru Mare, care face parte din rezervația botanică numită „Cazanele Dunării". Primele cercetări geologice datează de peste un secol (1872) iar primele indicații faunistice despre această misterioasă „lucrare a adâncurilor" au fost făcute în 1929 de R. Jeannel. Între 1962-1963, Șt. Negrea împreună cu A. Negrea și L. Botoșăneanu încep cercetări extensive organizate și întocmesc planul topografic al peșterii.

Peștera de la Gura Ponicovei este cea mai mare din Defileul Dunării, cu o lungime totală de 1666 m și denivelare de 65 m. După multe cercetări s-a constatat că peștera reprezintă o străpungere hidrologică a pârâului Ponicova în muntele Ciucaru Mare. Acesta, pe la începuturi, curgea direct spre Dunăre prin șaua din Poiana Popii. În paralel cu adâncimea Dunării, pârâul a început să „roadă" în fisurile calcaroase cretacice și, părăsindu-și cursul de suprafață, s-a adâncit masiv, străpungându-l printr-un sistem de galerii etajate, cea mai cunoscută fiind *Galeria Concrețiunilor*.

Ca să ajungem la peșteră, trebuie să străbatem Cheile Ponicovei, după ce am parcurs pe jos galeria Ogașului Ponicova.

Aici însă dăm de partea cea mai frumoasă a peșterii care este, desigur, cea fosilă, părăsită definitiv de torentul subteran. Urcăm o pantă de circa 30 m, destul de abruptă, până sub niște uriașe anemolite care stau spânzurate de tavan. Ne aflăm, după cum poate ați bănuit, în *Galeria Concrețiunilor*. Înainte de prima bifurcație ne oprim în *Sala Coloanelor*, unde o mână măiastră a necunoscutului a pus la un loc, înghesuindu-le, toate comorile concreționare ce pot împodobi o peșteră: stalactite de toate felurile și mărimile, domuri uriașe scânteietoare, coloane drepte ca lumânarea sau răsucite în spirală, podea de calcit alb, gururi ale căror baraje de travertin reține perle de cavernă. Fiind greu accesibilă vizitatorilor, aceste splendide formațiuni concreționare au rămas aproape intacte. Sistemul superior al peșterii este de asemenea fosil. Este vorba despre cel accesibil prin *Galeria Liliecilor*. Această galerie se deschide într-o sală enormă, lungă de peste 100 m, lată de 60 m și înaltă de 30 m. Podeaua este „bătută" cu concrețiuni și movile de guano provenit de la coloniile mari de lilieci.

Peștera de la Gura Ponicovei prezintă interes, nu numai pentru dimensiunile ei și frumusețea speleotemelor, ci și din punct de vedere biospeologic, paleontologic și arheologic. Aici s-au descoperit resturi scheletice ale unui liliac foarte rar întâlnit la noi, dar și în restul Europei – *Myotis bechsteini* – și chiar resturi fosile ale hienei de cavernă.

Declarată rezervație speologică, Peștera de la Gura Ponicovei nu este degradată, dar nici amenajată.

Lumini și umbre în București de odinioară

Podul calicilor

MIHAELA DOROBANȚU

– Când și cum și-a început de fapt istoria această atât de stranie zonă a Bucureștilor de altădată, stimate Domnule ADRIAN MAJURU? O zonă pe care cu greu ar mai putea-o recunoaște astăzi cineva revenit în București după o jumătate de secol și încă și mai puțin cel obișnuit cu imaginea Capitalei țării de acum o sută de ani...

– Calea Rahovei de astăzi are o istorie îndelungată și zbuciumată. Ea își are începutul în secolul XV, când toți acei loviți de soartă – mutilați, leproși, nebuni, săraci – erau trimiși să locuiască în afara orașului. Li se spunea calici, în sensul de cerșetori pelerini. De aici a venit și numele de Podul Calicilor – drumul care făcea legătura între București și Craiova. Să pătrundem însă în misterioasa lume a celor izgoniți de societate. Calicii bucureșteni, deși trăiau în afara orașului și a lumii normale, care îi refuza, aveau un staroste confirmat de Domn. De altfel, ei locuiau pe domenii domnești și trăiau din mila Domnului.

– O adevărată personalitate a orașului...

– Starostele calicilor era știutor de carte și „unul de-ai lor". El trebuia să țină anual o evidență a tuturor calicilor și judeca pricinile dintre ei. Existau reguli: niciodată, de exemplu, un calic nu cerșea în același loc de două ori, căci aceasta însemna hoție. Și nu avea voie să-și expună și nici să-și

Spitalul Brâncovenesc iar dincolo de el fosta mahala a Calicilor.

provoace răni pe trup! Altfel, era scos din rândul calicilor. Printre conducătorii lor au fost Tănase Picior de Lemn, Stroe Fulgeratu și alții. Cu timpul, mahalaua calicilor s-a extins de-a lungul actualei artere a Căii Rahovei, dar a fost desființată de Constantin Brâncoveanu în 1697 și mulți calici au fost închiși în mănăstiri și biserici din afara Bucureștiului.

– Era o situație, să-i spunem, tipică pentru București?

– Situații similare existau și în alte orașe ale Europei, doar că acolo s-au găsit alte rezolvări, prin internări în ospicii specializate, urmate de reintegrarea socială.

Apoi, calicii Bucureștiului, devenind extrem de numeroși și nemaiavând un loc al lor, s-au răspândit spre toate marginile orașului. În 1795, Ecaterina, Doamna lui Ipsilanti, venea zilnic pe Podul Calicilor și împărțea alimente, haine, bani. Ea a și fost de altfel numită „Doamna cea bună".

Dar, rând pe rând, apar aici mahalale noi, în jurul bisericilor construite între timp: Antim, Domnița Bălașa, Sf. Nicolae Vlădica, Albă-Postăvari, Schitul Maicilor, Popa Ivașcu, Sf. Ilie Rahova... Iar în anii 1878-1879, după obținerea Independenței, multe străzi bucureștene și-au schimbat denumirea pentru a celebra evenimentul. Așa s-a întâmplat că Podul Mogoșoaia a devenit Calea Victoriei iar Podul Calicilor a devenit Calea Rahovei...

Orașul „muzicii"

Despre Viena, veche reședință habsburgică, simbol al puterii și al bunului gust, se vorbește mai ales ca despre un oraș al muzicii. Dacă Salsburgul înseamnă Mozart, Viena înseamnă, înainte de toate, Strauss, valsuri, „Dunărea albastră"...

Nu poți trece însă indiferent pe lângă monumente impunătoare, cum sunt Catedrala Sfântul Ștefan, minunatul Holburg, clădirile mai vechi sau mai noi, muzee, librării și anticariate, case de modă, magazine de porțelanuri și bijuterii. Pe lângă toate acestea, Viena este mai ales un oraș al balurilor. S-ar părea că vienezii trăiesc într-un dans continuu. Există un bal al florilor organizat de florari și grădinari, dar și un bal al medicilor, unul al vânătorilor, altul al pompierilor. Juriști, pictori, arhitecți, patroni de restaurante sau de cafenele, toți, absolut toți fac eforturi pentru a-și organiza propriul bal. Cel mai important, mai strălucitor dintre toate este cel care marchează punctul culminant al sezonului monden, balul Operei, organizat în februarie. Opera însăși este un simbol al Vienei. Străjuind „Ringul" – acea centură de bulevarde din jurul vechiului oraș – se remarcă prin suplețea coloanelor, eleganța sălilor, scările monumentale. Sub arcadele sale se desfășoară o luptă titanică în slujba stăpânii absolute a orașului – muzica.

O instalație complicată – de fapt o adevărată uzină – care asigură iluminarea, climatizarea și funcționarea mașinilor, înregistrează un consum de electricitate de circa 9000 kwh pe zi. În acest uriaș templu al muzicii, cu o scenă de 50 de metri în adâncime și 45 metri înălțime, folosind 45 de tone de aparatură, muncesc 300 de oameni. Angajați pentru a asigura buna funcționare a Operei, 100 dintre aceștia se ocupă numai de decoruri și costume.

Spectatorul nu vede decât efectele acestei munci, numai aranjamentele scenice și florale care-l încântă tot atât de mult ca prestația artiștilor. În jurul Operei pulsează întreaga viață a orașului vechi cu palate, muzee și străzi înguste, păstrând un aer încărcat de istorie.

Dintre acestea, Catedrala Sfântul Ștefan, veche de opt secole, păstrează cel mai bine aerul evocator, înălțându-se la 75 metri și invitându-te să-i vizitezi catacombele.

Muzeul de Istorie, cu colecțiile sale de artă egipteană, orientală și antichitate greacă, cu galeria expunând pânze de Dürer, Bosch, Holbein, Rafael, Murilo, monede și medalii, are cinci kilometri de coridoare. Muzica însă rămâne prezentă pretutindeni. Chiar castelul Schönbrun, reședință de vară a Mariei Tereza, te impresionează prin cele 1400 de camere rococo, dar în egală măsură îți evocă un copil muzician care avea să-i uimească pe toți prin precocitatea sa și care devenea marele Mozart.

Muzeul Haydn și Casa Franz Schubert sunt și ele temple ale muzicii, deși emblema sonoră a Vienei rămâne „Dunărea albastră". De aceea, nu poți să-ți închei o călătorie fugară altundeva decât în legendarul Prater, aflat pe o insulă în mijlocul Dunării.

Din roata mare, privind panorama orașului, cu sufletul plin de frumusețe, te lași purtat de armonia valsului care, asemenea străvechii capitale, nu va muri niciodată.

IRINA STOICA

Viitorul aparține spațiului

Sateliții avertizează:

MOLIMELE VIN DIN COSMOS!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Într-un articol, înserat în prestigioasa revistă „New Scientist", – numărul din 17 noiembrie 1977 – Sir Fred Hoyle și Chandra Wickramasinghe, profesori la Universitatea din Cardiff, au emis ipoteza că elementele constitutive ale vieții pe Terra provin din... spațiu! Astfel, moleculele prebiotice din categoriile „cărămizilor vieții" sunt vehiculate de comete și pot ajunge pe planete de tipul Pământului, unde au condiții de evoluție. În sprijinul acestei ipoteze vin cel puțin două categorii de evenimente: mai întâi, aparatura de pe sateliții care s-au apropiat de cometele ce ne-au vizitat recent (de ex., sonda GIOTTO) au evidențiat prezența unor molecule sau radicali organici, fiind descoperite emisii de radiații IR pe frecvența de 10 microni, care ar putea proveni de la molecule de poliformaldehide, polizaharide și alți produși biochimici. În al doilea rând, relativ recent au fost descoperite într-un cristal de sare (dintr-un depozit de deșeuri radioactive) bacterii vii, care aveau vârsta de 250 milioane de ani (!), de zece ori mai vârstnice decât orice alt organism descoperit până azi... Deci, deșeuri cometare conținând astfel de compuși primari ai vieții ar fi putut fi aduse pe Terra, mai întâi într-o perioadă când atmosfera nu era atât de densă ca astăzi; ele ar fi putut să stea la originea unor molime distrugătoare, cum a fost epidemia de gripă spaniolă care a ucis peste 20 milioane de pământeni în 1918... Recent, prof. Wickramasinghe

și-a completat ipoteza din 1977, în sensul că particulele din „praful cometar", care ajunge pe Terra când traiectoria acesteia este intersectată de o cometă, ar fi purtătoare de viruși agresivi sau, eventual, conțin molecule care servesc ca vectori ai acestor viruși. Asemenea „ploi de praf cometar" par a fi determinate de intensificarea activității solare, evidențiată de apariția și dezvoltarea petelor solare! Să nu uităm, că între 1995 și 2000, SOHO a identificat 100 de comete, din care 92 s-au evaporat la apropierea excesivă de Soare! Unele provin din familia KREUTZ, fiind rămășițe ale unei comete pe care a înregistrat-o, în anul 372 î. Hr., astronomul grec Ephorus...

Dispăruți în Triunghiul Morții

DAN APOSTOL

S-a emis ipoteza că *Southern Districts* a împărtășit soarta unei nave „surori", *Southern Isles*, de același tip și aparținând aceleiași companii. Ea se rupsese în două în timpul unei furtuni și vasele care ajunseseră la locul accidentului, puțin timp după ce s-a produs, nu găsiseră decât rămășițe de epavă și 6 supraviețuitori dintr-un echipaj de 23. Accidentul se întâmplase la 5 octombrie 1951 în dreptul Capului Hatteras (Carolina de Nord).

Pe 17 decembrie, US Coast Guard a abandonat cercetările, considerând cargoul *Southern Districts* pierdut.

La 1 ianuarie 1955, *„New York Times"* scria:

„Washington DC. Dec. 31 (AP), Nava *USS Anacostia* (...) a văzut pe 7 decembrie 1954 un vas a cărei descriere se asemăna cu a cargoului *Southern Districts*, luptându-se cu valurile înalte și vânturile puternice din dreptul portului Charleston (Carolina de Sud)". Este de remarcat însă că, din contră, condițiilor meteorologice dificile, oamenii de pe nava de patrulare nu au reușit să stabilească cert dacă vasul era sau nu *Southern Districts*. În cazul unui răspuns pozitiv, atunci este greu de înțeles motivul pentru care, dacă ar fi avut probleme din cauza furtunii, nu a emis un S.O.S. către *USS Anacostia* sau nu a intrat în portul Charleston.

«SICRIUL PLUTITOR»

La 3 ianuarie 1955 ziarul *„New York Times"* anunța că începuseră audierile Curții din New Orleans (Louisiana) în cazul navei *Southern Districts*, despre care se credea că se rupsese în două pe marea furtunoasă, ca și *Southern Isles*. Dezbaterile plecau deci de la o idee preconceputâ, aceeași care determinase US Coast Guard să abandoneze cercetările la 17 decembrie 1954, la numai 4 zile după ce nava fusese anunțată ca „întârziată". Ziarul american relata în continuare că, „în lumina celor două dezastre gemene, US Coast Guard ordonase ofițerilor săi, responsabili de siguranța navigației, să oprească în porturi orice nave de același tip și să anuleze certificatele de navigație oceanică sau costieră ale acestor vase". Dar *„New York Times"* mai furniza o informație extrem de interesantă: „Nava *Tullahoma* a cules pe 2 ianuarie la ora 14,30 p.m., în dreptul coastelor Floridei, la Sand Key, un colac de salvare având imprimat numele de *Southern Districts"*. În următoarele câteva zile același cotidian publica fragmente din cadrul dezbaterilor, în care câțiva marinari și soțiile victimelor se întreceau în a califica nava *Southern Districts* drept un „sicriu plutitor". Se spunea că întreaga chilă era „plină de găuri", despre mașini că „nu erau bune de nimic" – în fine, cargoul era doar „o mână de fiare vechi, care gemeau și trosneau" la fiecare val. După câteva luni de dezbateri, în care aceste declarații au fost infirmate de dovezile prezentate de companie și de comisiile de inspectori al US Coast Guard, Comandamentul US Coast Guard și Curtea au concluzionat că *Southern Districts* s-a scufundat din „cauze necunoscute", luând decizia de a nu fi aplicate nici un fel de măsuri împotriva celor ce aprobaseră plecarea cargoului în cea din urmă cursă a sa.

Ultimul contact radio dintre Southern Steamships și navă fusese o comunicare a acesteia din dreptul coastelor Carolinei de Sud, conform căreia la bord „totul era bine". Totuși, mesajul nu menționa cu precizie în ce punct al coastei americane ajunsese vasul. Aprecierea că locul era situat în dreptul statului Carolina de Sud se baza pe declarația provenită de la echipajul navei *USS Anacostia* care, după cum s-a văzut, nu era sigur de identificarea făcută. De aceea, una dintre enigmele dispariției, găsirea colacului de salvare în dreptul Floridei, mult mai de sud de Charleston, a fost rezolvată, susține Kusche. Afirmația sa se bazează pe presupunerea că, probabil, unul dintre marinari ar fi aruncat colacul peste bord câteva zile înainte de accident, deoarece învelișul lăcuit al plutei fusese smuls, făcându-l inutilizabil. Din păcate „rezolvarea" este mai degrabă o ipoteză forțată să se potrivească întru-un spațiu rămas gol, din mozaicul teoriilor care vor să stabilească cu orice preț, indiferent de dovezile existente, o anumită imagine despre cele petrecute cu *Southern Districts*. Pe parcursul a numai două pagini ale cărții lui Kusche, o probabilitate devine certitudine. Astfel, „nava *putea să fie* cea văzută în dreptul portului Charleston" (pag.190), devine „nava *a fost văzută* ultima oară în dreptul portului Charleston" (pag.192), pe când posibilitatea ca respectivul colac de salvare să fi fost deteriorat de rămânerea timp de aproape o lună (5 decembrie – 2 ianuarie) în apele oceanului nici nu este luată în considerație. În mod similar se contestă și posibilitatea ca vasul să se fi scufundat în largul coastelor Floridei (în zona „Triunghiului"), deși este evident faptul că, dacă *Southern Districts* era „o strecurătoare plutitoare", așa cum a fost prezentat și ar fi avut de înfruntat o furtună puternică, echipajul său ar fi luat, mai mult ca sigur, chiar împotriva voinței proprietarilor, decizia de a se adăposti în portul Charleston. Comisia de anchetă i-a criticat pe proprietari pentru întârzierea de a comunica pierderea navei (11 decembrie în loc de 5 decembrie), dar aceasta vine în contradicție cu informația de pe 7 decembrie a vasului *USS Anacostia*. Ori nava văzută era *Southern Districts* și atunci compania nu avea de ce să se îngrijoreze, ori nu *era* și atunci nu se poate ști dacă a dispărut în dreptul Georgiei, Floridei sau Carolinei de Sud!

Amprente ale spiritualității noastre

Mănăstirea Văleni

La 20 de kilometri de Curtea de Argeș, pe teritoriul comunei Sălătruc, se înalță Mănăstirea Văleni, care poartă numele satului aflat la numai doi kilometri distanță.

Frumoasa așezare monahală de pe malurile Sălătrucului a avut o istorie aproape de necrezut.

În 1691-1692, Zaharia Grădișteanu, pe numele său de călugăr Zosima schimonahul, a ridicat aici o biserică de lemn cu hramul „Sfânta Treime", întemeind o obște de călugări care a funcționat vreme de un secol. După războiul ruso-turc, mănăstirea fiind pustiită, Iosif I, episcopul Argeșului, mută, în 1818, puținii călugări rămași la Robaia, lăsând așezământul unor călugărițe aduse de la diferite schituri desființate. Între 1883-1884, arhiereul Ghenadie al II-lea al Argeșului zidește pe acest loc o nouă biserică și, o dată cu ea, clopotnița și chiliile pentru personal. Tot acum este înființat și un atelier de țesătorie, mărit ulterior de episcopii Nichita și Grigorie ai Argeșului. Din nefericire, biserica este distrusă în urma unui cutremur. Aceeași soartă o are și biserica a treia, înălțată de preotul Iosif, maica Feronia și soborul mănăstirii, cu hramul „Adormirea Maicii Domnului" și prăbușită la cutremurul din 1940. Între 1941-1955, este zidită din temelie cu fondurile Sfintei Episcopii și ale credincioșilor, prin eforturile Prea Sfințitului Episcop Iosif al Argeșului.

Biserica Bolniță a fost zidită în 1887 de schimonahul Iosif Cotmeneanul și are hramul „Învierea lui Lazăr". Pridvorul locașului a fost închis cu geamlâc în 1941 de arhimandritul Dionisie Alexie, duhovnicul mănăstirii.

Biserica mănăstirii, fiind o ctitorie monahală, este mai puțin elaborată decât una voievodală. Are un pridvor larg, sprijinit pe coloane și o singură turlă deasupra altarului.

În ciuda vitregiilor soartei, a numeroaselor distrugeri suferite de-a lungul anilor, Mănăstirea Văleni rămâne dovadă în piatră a încrederii și a recunoștinței poporului nostru față de credința străbună, cea care l-a ajutat să dăinuie.

IRINA STOICA

Lumile de dincolo de lume

INTERIORUL TERREI populat de... eschimoși?

MIHAELA DOROBANȚU

Reed, autorul cărții „Fantoma Polilor" și cel care a emis ideea că interiorul Pământului este luminat – totuși – de soarele din exterior, Soarele nostru deci, era nerăbdător să vadă personal Pământul interior cu „vastele sale continente, oceane, munți, râuri, plante și animale". Cu ce preț? După propria sa estimare, „cu un sfert din banii, timpul și viețile care au costat construirea metroului din New York." Ce ne-ar aștepta acolo? În primul rând locuințe confortabile pentru miliarde de oameni – cu condiția ca acestea să nu fie deja ocupate! Și, de ce nu, posibilitatea de a admira cum Soarele luminează vertical, direct deasupra Polului Sud în timpul iernii arctice și direct deasupra Polului Nord în timpul verii arctice, lumina sa „propagându-se" direct spre cealaltă ieșre polară și generând astfel aurorele polare.

Dar Gardner? Acesta avea alte idei și spera altceva. Pentru el, interiorul Terrei era populat – cel puțin în parte – de... eschimoși! Care aici își și aveau probabil originea. Dovada? Miturile fundamentale ale eschimoșilor, care vorbesc despre o „patrie caldă" la nord de cercul polar, de unde probabil că au migrat înspre regiunile înghețate unde trăiesc acum, pentru că le era mai ușor să vâneze balene și foci acolo, decât în marea liberă.

Însă adevăratul „foc" ce a aprins imaginația lui Gardner a fost perspectiva de a găsi acolo, în lumea interioară, inimaginabile bogății de aur, platină și diamante. Și, spunea el, „dispunem de oameni, avioane, pricepere și capital", pentru a găsi și a aduce toate aceste comori la suprafață. Lăcomie? Gardner neagă ferm acest lucru. Este mai curând vorba de o adevărată datorie a Americii de a stabili contactele cu lumea din interiorul Terrei, pornind de la „civilizația sa superioară, instituțiile libere, deschiderea față de problemele umanității, care să permită populațiilor locale să beneficieze de generozitatea americană". După care Gardner se întreabă – nu fără o urmă de sarcasm – dacă se poate cumva pune în discuție lăsarea acestei lumi „pe mâna Europei" care nu ar face decât să perpetueze și aici, în această lume nouă, „toate vechile rele ale opresiunii și exploatării coloniale"! Și așa, prin cărțile lor, atât Gardner, cât și Reed, au deschis nenumărate căi de teoretizare asupra unei posibile lumi în interiorul Pământului.

Olaf Jansen însă, un marinar norvegian care, la începutul anilor 1900 și-a încheiat cariera și s-a retras la Glendale, în California, a pretins că el a vizitat efectiv această lume! A trăit până la vârsta de 95 de ani și, cu puțin înainte de a muri, i-a relatat unuia din puținii săi prieteni, scriitorul Willis George Emerson, o întâmplare pe care acesta a publicat-o câțiva ani mai târziu, în 1908, sub titlul „Zeul fumegând, sau o călătorie spre lumea interioară". De ce a așteptat Jensen atâta timp și a ales acest mod de a-și spune marea poveste a vieții sale și a carierei de marinar? După cum spune chiar el, pentru că atunci când a încercat să o facă pentru prima dată a fost internat într-un azil și ținut închis acolo timp de 28 de ani!

CLEOPATRA ni se dezvăluie

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Cunoscută drept una dintre personalitățile cele mai strălucitoare ale Antichității, celebra regină a Egiptului (de fapt, de origine macedoneană) își păstrează încă existența învăluită în secrete și în aură de mit. Recent, a mai fost însă ridicată o parte a acestui văl, datorită unei echipe de specialiști ai muzeului egiptean din Berlin, care au făcut o descoperire senzațională. Ei au restaurat mai multe papirusuri, folosite odinioară, ca material reciclabil, la confecționarea sarcofagelor pentru mumii, printr-un procedeu foarte complex și riguros. Între resturile găsite în stare foarte bună, s-a aflat și un document extrem de rar, deși la prima vedere părea redactarea obișnuită a unei ordonanțe, de către un scrib. A atras atenția însă o formulă imperativă – „ginesthoi", în limba greacă, „să se facă întocmai" – cu un scris deosebit de cel al documentului. Era formula rezervată numai puterii regale, identificată de papirologul olandez Peter Van Minen ca aparținând chiar Cleopatrei.

Descoperirea în sine are o valoare inestimabilă, dar dincolo de aceasta, conținutul papirusului luminează o față ascunsă a reginei egiptene, care era foarte abilă și în politică. Pentru a-și proteja țara de poftele adesea necontrolate ale romanilor, ea folosea și metode mai puțin convenționale. În cazul de față, avem o dovadă că fiica faraonului Ptolemeu XII încerca pe diverse căi să readucă Egiptului independența răpită de romani. Istoria consemnează alianțele cu Iulius Cezar, apoi cu Marc Antoniu, sau implicarea în bătălia de la Actium, în anul 31 î.Hr. Iată însă că ea recurgea și la exonerații fiscale, cu scop strategic. Generalul Publius Canidius, cel mai influent din armata lui Marc Antoniu, era scutit – prin documentul în discuție – de taxe și cheltuieli pentru export în limita a circa 300 tone de cereale anual și pentru importarea a 5000 de amfore cu vin. Ce putea oferi, în schimb, generalul, se știe de la istoricul grec Plutarh. El îl prezintă pe acesta ca pe un aliat important al lui Marc Antoniu și, în plus, o „voce" foarte influentă la nivelul deciziilor imperiale. Ordonanța Cleopatrei dezvăluie în plus faptul că Publius Canidius era posesor de bunuri în Egipt, cu cel puțin doi ani înaintea redactării documentului semnat de regină în 33 î.Hr.

Din păcate pentru aceasta și pentru țara piramidelor, generalul avea să fie asasinat din ordinul celui împotriva căruia apărase Actium – împăratul Octavian. Istoria se scrie astfel, pagină cu pagină, fie și cu necesarele „rectificări" survenite de-a lungul timpului. Dovadă a unor asemenea adaosuri este și papirusul de la Berlin, care pune încă o linie de contur pe chipul Cleopatrei. Ultima mare regină a Antichității, rămasă, orice s-ar spune, unul dintre cele mai seducătoare mituri.

Există o „LUMINĂ A MORȚII" ?

Multă lume a auzit vorbindu-se despre ieșirea sufletului din corpul fizic, în clipa morții, sub forma unui abur ușor luminos. Câteva observații cu totul accidentale făcute de parizianul Jean Breuil aduc un plus de senzațional în această chestiune. În trei seri diferite, după lăsarea întunericului, pe când se plimba – fie printr-un parc, fie prin propria grădină – i-au atras atenția niște foarte palide lumini alburii, la nivelul solului. De fiecare dată, bărbatul a constatat că era vorba despre gândaci din specii diferite, pe care el tocmai îi strivise cu piciorul, din cauza întunericului.

Fenomenul nu este deloc o excepție și nici măcar nu se leagă exclusiv de regnul animal. La noi, la țară, oamenii știu că trunchiurile de arbori putrede au o anumită luminozitate, ușor observabilă noaptea. Dacă o explicație științifică, logică, poate să existe pentru fiecare caz în parte, este interesant de știut ce lege unică a materiei(?) face ca – indiferent cărui regn îi aparține – o făptură moartă să emită amintitele unde luminoase. Oricât ar părea de speculativ, amintim aici și straniul fenomen vizual, similar, care însoțește așa-numitele „apariții", fantomaticele materializări ale unor persoane decedate cu mai mult sau mai puțin timp înaintea momentului observației. *(A.N.P.)*

GARDIANUL flămând

Nu cu mult timp în urmă, mai exact, în luna aprilie, la poarta unei închisori din Albuqerque s-a prezentat o femeie tânără. Era o zi în care se primeau pachete şi tânăra venise încărcată de bunătăţi pentru cei doi fraţi ai ei, care sufereau înăuntru absolut nevinovaţi – după cum spunea ea. În coşul cu „bunătăţi" se lăfăiau nişte pâini împletite, iar gardianul care luase în primire pachetul simţea că leşină de foame. Fără să stea mult pe gânduri gardianul rupse o bucată zdravănă dintr-o împletitură şi începu s-o mănânce. La un moment dat însă simţi că se îneacă şi scuipă disperat. Spre mirarea lui văzu că e vorba de o casetă bine ambalată în plastic. Alergă de urgenţă la medicul închisorii care stabili că în casetă era un drog puternic. În pâini găsiră alte câteva asemenea casete. Gardianul „flămând" fu supus unui control medical şi se stabili că nu fusese intoxicat. Pâinile fură înlocuite cu altele „sănătoase" şi direcţia închisorii hotărî să aştepte ca să afle care este proveniența drogurilor, fără să dea informaţii în acest scop publicităţii, tocmai pentru a nu-i face atenţi pe traficanţi. Urmărind-o pe sora celor doi, poliţiştii descoperiră că ea îndeplineşte fără să ştie rolul de curier, pentru că drogurile proveneau de la brutarul care, prefăcându-se plin de milă pentru soarta celor doi, le pregătea „pâini speciale" trezind astfel recunoştinţa întregii familii. Sora a fost scoasă de sub acuzaţie, dar brutarul, care de altfel şi-a recunoscut fapta, urmează să răspundă în faţa legii. *(I.S.)*

Un biolog norocos

Într-o zi, biologul Victor Korkisko s-a hotărât să studieze viaţa sălbăticiunilor din taigaua Extremului Orient. După o lungă călătorie a ajuns în satul Laza, unde vânătorii l-au informat că de câtva timp au fost descoperite, la aproximativ 2 kilometri de comună, urmele unui linx. Când a ajuns la locul indicat urmele se vedeau destul de bine în zăpadă, deşi soarele începuse să se lase la orizont. „L-am aşteptat mai bine de două ore, povestea mai târziu biologul. Aproape se înserase când în loc de linx au apărut doi tigri. Când i-am simţit erau destul de aproape. Am început să le vorbesc cu un glas dulce. Animalele continuau însă să se apropie. Am alunecat. Unul din tigri făcu un salt. Continuând să le vorbesc le-am aruncat căciula şi m-am ascuns în spatele raniţei. De frică, vorbeam într-una, cât mai dulce posibil, iar sălbăticiunile mă urmăreau cu ochii, care în noaptea ce se lăsase păreau luminiţe. Unul din ei s-a apropiat şi m-a mirosit. Îngheţasem în spatele raniţei, deşi sudoarea îmi curgea şiroaie pe frunte. Cred că erau sătui pentru că s-au îndepărtat şi s-au aşezat pe zăpadă cap la cap. Cred că erau o „pereche de îndrăgostiţi". M-am ridicat uşor, încercând să nu le tulbur tandreţea şi m-am îndepărtat vorbindu-le într-una. În acest timp m-au urmărit cu privirea, apoi s-au ridicat şi s-au dus la râul din apropiere să bea apă. Întâlnirea mea cu felinele a durat o oră, dar mie mi s-a părut un veac. Într-o fugă am ajuns în sat". Nu se ştie dacă norocosul biolog s-a mai încumetat şi altădată să studieze viaţa animalelor din taiga, aşa, de unul singur. (A.D.)

Cel mai iubit MONSTRU din lume

Are şi un nume: Keith Fleetwood. Iar titlul nu exagerează întru nimic: poate fi considerat cel mai bizar, mai demn, mai respectat şi mai iubit monstru din întreaga istorie a ciudăţeniilor Naturii.

Keith s-a născut cu o boală numită dyspalzie fibroasă – o boală extrem de rară, care face ca oasele să se rupă la cea mai mică atingere şi duce la tumori osoase care deformează într-un mod de-a dreptul hidos faţa şi craniul bolnavului. Oricum, pe măsură ce creştea, Keith şi-a dat seama că oasele sale fragile nu-i vor mai putea suporta greutatea trupului. Aşa că s-a consolat cu ideea că îşi va trăi restul zilelor într-un scaun cu rotile. Ceea ce s-a şi întâmplat. S-ar putea crede că în continuare Keith a trebuit să ducă o viaţă nu doar apăsată de greutatea bolii, dar şi văduvită de prieteni, de atât de banala ieşire la iarbă verde într-un sfârşit frumos de săptămână, pe care nu o preţuieşti cum se cuvine decât atunci când îţi lipseşte. Dar nu: micul său apartament este plin în fiecare zi! „Am prieteni între 5 şi 85 de ani – spune Keith. Mă iau cu ei în excursii şi îmi ţin de urât. Dar şi eu cred că fac ceva pentru ei: cred că Dumnezeu m-a făcut aşa cum sunt pentru a creşte puternic şi a-i ajuta pe ceilalţi, arătându-le, prin exemplul meu, că pot avea încredere şi speranţă, că luptând vor ajunge să reuşească în viaţă, aşa cum am reuşit eu să rezist." Şi când te gândeşti că de această boală suferă doar 300 de oameni în lume! La Keith, primele semne au apărut la vârsta de 10 ani. An de an apoi, lucrurile au mers din rău în mai rău, până când toată lumea s-a convins că are într-adevăr boala, iar capul i-a crescut până a atins dimensiuni gigantice. „Toată lumea mă cunoaşte drept Domnul Cap de Cartof şi toţi cei cu care fac cunoştinţă devin prietenii mei!" şi adaugă: „Am învăţat să-i mulţumesc lui Dumnezeu pentru orice am – o mamă iubitoare, prietenii mei, toată lumea din jur. Poate că într-o zi se va găsi o metodă de vindecare a acestei boli. Viaţa este atât de minunată şi efectiv orice se poate întâmpla! Eu încerc să nu fiu niciodată deprimat. A sta şi a-mi plânge singur de milă nu mă poate ajuta în nici un fel..." *(M.D.)*

Femeile în vârstă aduc ghinion?

Deznodământul unei SPARGERI PERFECTE

Englezul Thomas Leydam avea 34 de ani când a întâlnit-o pe Jeane şi inevitabilul s-a produs, deşi femeia era mai în vârstă decât el cu unsprezece ani. Mai strașnic de îndrăgostit decât prima oară, pe când avea 18 ani, Thomas o cere subit de nevastă, însă dama, fără să clipească, îi pune o condiţie uşor şugubeaţă: să spargă o bancă.

Şi nu fusese o glumă. Jeane avusese o căsnicie zbuciumată cu un personaj al lumii interlope din Lovetown, de la care învăţase ceva meserie, dar fără s-o practice. Acum putea profita de naivitatea de care dădea dovadă neaşteptatul ei iubit. Thomas, şomer, acceptă, ezitând, însă, după ce ascultă planul spargerii întocmit „la milimetru" de adorata şi coapta lui zână, devine sigur de reuşită. Apelează la doi vechi amici şi, urmând cu sfinţenie îndrumările Jeanei, studiază „terenul" şi ia doi paznici complici pentru decuplarea sistemului de alarmă. Evident, creierul operaţiei urma să participe doar din umbră, aşteptându-i într-o furgonetă.

Zis şi făcut. În noaptea cu pricina, intră bine mersi în bancă (deschisă de paznici), ajung la seiful principal şi după cinci minute îi deschid uşa cu aparatul de sudură. Băieţii încarcă temeinic toţi banii, obiectele şi hârtiile de valoare nenominale şi apoi... s-a produs imperfecţiunea. Parcă nevenindu-le să creadă că totul a decurs atât de uşor, spărgătorii se abat de la plan cu zece minute. Încep să cotrobăie cu nădejde prin birouri, în căutarea altor seifuri. Afară, Jeane începuse deja să fiarbă, neînţelegând de ce nu apare odată Thomas. Şi chiar în acea perioadă suplimentară a spargerii s-a produs buclucul.

Un camion de mare tonaj, cu un şofer aţipit la volan, a intrat cu năduf chiar într-un zid al băncii, provocând un zgomot infernal. Maşina a luat imediat foc şi vecinii din blocul de vizavi au chemat pompierii şi poliţia. Instinctiv, Jeane demarează şi dispare în noapte oftând (poate numai după bani, sau poate şi după junul pretendent). Aşa s-a ofilit o idilă abia începută; Thomas e vizitat frecvent la închisoare de mai matura lui iubită (în fotografie), despre a cărei complicitate n-a suflat o vorbă. Nu va regreta niciodată că din cauza iubirii ce i-o poartă şi-a distrus viaţa. *(P.I.)*

Ce le trece unora prin minte?

◆De la bileţele de dragoste şi anonime ameninţătoare sau defăimătoare, şi până la scrisori-fluviu, oamenii comunică uneori prin scris mai uşor decât prin viu grai. Francezul Robert Alainod a trimis din închisoare iubitei sale, în decurs de 15 ani, 9.432 de epistole, fără să primească nici un răspuns. Când a fost eliberat, a constatat că aleasa inimii se căsătorise de mult. Robert şi-a publicat indignat toate scrisorile (păstrate de o vecină) în cinci volume de „Amintiri despre o fantomă".

◆Exasperat de repetatele furturi ale maşinilor sale, englezul Phyleas Norwood a lăsat în ultima limuzină cumpărată un bilet interesant: „Puteţi s-o folosiţi o lună sau două, apoi returnaţi-mi-o. Poliţia nu va afla nimic". Optimismul lui Phyleas a fost răsplătit. Într-adevăr, pungaşii i-au adus discret maşina înapoi, după... un an. Lipit de parbriz era un bilet pe care proprietarul l-a citit cu sufletul la gură: „Scuze, dar pretenţiile dv. au fost prea mari. Ne datoraţi 1200 de lire pentru reparaţiile făcute în această perioadă"...

◆Un bilet prins de un copac, pe o stradă din Roma, anunţa că un anume Rino Lavara caută o nevastă care să ştie la perfecţie să gătească spaghette *cavilleri*. Apelurile telefonice au fost atât de numeroase, încât Rino a fost nevoit să apeleze iar la arbori pentru a-şi manifesta entuziasmul cu un alt bilet: „Dragele mele, nu v-aţi dezmiţit nici cu acest prilej, la fel ca fosta mea nevastă. Spaghettele *cavilleri* nu există". *(P.I.)*

O divă de... 102 KILOGRAME

Concursurile de Miss nu sunt rezervate exclusiv femeilor frumoase care au o talie de invidiat. În Thailanda, de pildă, a avut loc un concurs de frumuseţe pentru femeile supraponderale, care cântăresc cel puţin 100 de kilograme. La acest eveniment au participat 20 de concurente, aleasa fiind o thailandeză în greutate de 102 kilograme. Unul dintre ingredientele care trebuia să le susţină farmecul a constat în reproducerea ţipătului de elefant. Fetele s-au întrecut pe ele însele, ţipând de mama focului, încântând asistenţa care s-a simţit ca într-o grădină zoologică plină de elefanţi. De altfel, banii încasaţi de la spectatori vor fi livraţi în contul unei grădini zoologice pentru întreţinerea a trei elefanţi.... *(D.M.)*

A plătit un ucigaş ca să-i ia viaţa

Nu degeaba se spune că America este ţara tuturor posibilităţilor. Ideile cele mai bizare pot deveni realitate. Şi ce poate fi mai neobişnuit decât să-ţi angajezi un ucigaş de profesie, să-l plăteşti şi să-i comanzi să-ţi suprime propria viaţă? Aşa pretinde că a procedat Patsy McKenzy din New York. În 1995, pe când avea 35 de ani, a hotărât să-şi părăsească soţul, un bărbat posesiv, gelos şi extrem de violent, pe care, în plus, îl bănuia că se ocupă cu afaceri necurate – trafic de droguri, poate şi de arme. Decizia de a se elibera din lanţurile unei căsnicii nefericite care dura de 6 ani nu a afectat-o decât în măsura în care, plecând de acasă, avea să simtă permanent în ceafă respiraţia haitei de urmăritori puşi de soţul ei să înregistreze fiecare pas al ei. Sau poate doar aşa credea ea. Cert este că după trei luni, a cedat nervos şi viaţa i s-a părut un blestem. Deşi fugise din colivie, se simţea în continuare sub ameninţare. A căzut într-o depresie ce nu părea să mai aibă leac şi, într-un moment de disperare, i-a venit ideea „salvatoare": să-şi ia viaţa. A înghiţit un flacon de barbiturice, a ajuns la spital şi, deşi nu asta îşi dorea, medicii au salvat-o şi, pe deasupra, i-au făcut şi o grămadă de mustrări. Sentimentul care îi fusese mult timp inoculat de soţul ei – că nu e în stare de nimic – o chinuia acum mai mult ca oricând: nu reuşise nici măcar să se sinucidă. Dar i-a venit ideea incredibilă: să angajeze un ucigaş profesionist care să-i curme, fără prea mare efort, viaţa. Zis şi făcut: a găsit omul potrivit, a negociat, de comun acord au stabilit locul, ora şi modalitatea de suprimare. Adică noaptea, pe malul unui râu, cu un foc de pistol în tâmplă. Peste trei zile.

Au fost cele mai fericite zile din viaţa ei, a trăit fiecare clipă ca pe ultima şi când a venit sorocul nu s-a mai prezentat la întâlnirea fatală. A plecat cu primul tren către locuinţa părinţilor ei, o localitate obscură din Ohio, hotărâtă să-şi ia viaţa de la capăt, hrănindu-se cu bucurii simple. (A.P.)

Săptămâna 31 AUGUST - 6 SEPTEMBRIE

TVR 1

VINERI 7.15 Practic matinal 9.30 Serial: „Tăticuţul" 10.15 TVR Craiova 10.55 TVR Cluj 11.45 TVR Iaşi 12.30 TVR Timişoara 16.30 Drepturile omului 17.40 Personalul de Costineşti 19.25 Serial: „Între noi, fraţii" 20.00 Jurnal 20.30 Festivalul Internaţional „Cerbul de Aur".

SÂMBĂTĂ 7.50 Serial: „Zorro" 8.40 Desene animate 9.25 Film: „Tinerii aventurieri" (SUA) 11.00 La telefon, muzica populară 13.00 Serial: „Frumoasele şcolii" 14.00 Golful temerarilor 16.00 Debut 50 plus 18.00 Serial: „Ultimele ştiri" 18.25 Film: „Vreau să fiu din nou tânăr" (SUA, 1986). Cu: Robert Urich 20.00 Jurnal 20.30 Festivalul Internaţional „Cerbul de Aur".

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 9.30 Laboratorul fantastic 10.30 Viaţa satului 12.15 Tezaur folcloric 14.00 Golful temerarilor 16.00 Serial: „Acţiune, motor!" 16.30 Serial: „O altă realitate" 17.00 Bravo, bravissimo! 18.30 Film: „Noe" (SUA, 1998). Cu: Tony Danza 20.00 Jurnal 20.30 Festivalul Internaţional „Cerbul de Aur" 22.40 Film: „Cocoşatul" (Franţa, 1997).

LUNI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Tăticuţul" 10.15 Desene animate 14.30 Pro patria 15.30 Serial: „Orice e posibil!" 16.00 Kronika 17.40 Serial: „Pasiuni" 19.25 Serial: „Între noi, fraţii" 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Niciodată nu e prea târziu!" 21.45 Ce-i de făcut? 23.15 Români uitaţi, români pierduţi.

MARŢI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Tăticuţul" 10.15 TVR Craiova 10.55 TVR Cluj 11.45 TVR Iaşi 12.30 TVR Timişoara 15.30 Serial: „Orice e posibil!" 16.30 Kronika 17.40 Serial: „Pasiuni" 19.25 Serial: „Între noi, fraţii" 20.00 Jurnal 20.45 Film: „Dă-mă în judecată!" (SUA, 1999) 22.20 Serial: „Geena Davis" 0.05 Teatrul Naţional TV prezintă: „Conu' Leonida faţă cu reacţiunea" de I.L. Caragiale.

MIERCURI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Tăticuţul" 10.15 TVR Craiova 10.55 TVR Cluj 11.45 TVR Iaşi 12.30 TVR Timişoara 15.30 Serial: „Orice e posibil!" 16.00 Panorama 17.40 Serial: „Pasiuni" 19.25 Serial: „Între noi, fraţii" 20.00 Jurnal 21.00 Fotbal: Ungaria – România 23.35 Film: „Avalanşa" (SUA, 1999) 2.50 Serial: „Martorul tăcut".

JOI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.30 Serial: „Tăticuţul" 10.15 TVR Craiova 10.55 TVR Cluj 11.45 TVR Iaşi 12.30 TVR Timişoara 16.00 Convieţuiri 17.40 Serial: „Pasiuni" 19.25 Serial: „Între noi, fraţii" 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Justiţiarii" 23.15 Film: „Desenatorul" (SUA, 1992). Cu: Jeff Fahey, Sean Young 2.45 Serial: „Martorul tăcut".

JEFF FAHEY
ROMÂNIA 1, joi, 23.15

acasă

VINERI 5.15 – 12.30 Reluări 13.30 Serial: „Miracolul iubirii" 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.45 Desene animate 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 Serial: „Seducţie" 22.30 Serial: „Terra nostra" 23.30 Fotbal: Rapid – Sportul (r).

SÂMBĂTĂ 5.15 – 13.15 Reluări 14.45 Serial: Călătorie în timp" (ep.1) 15.10 Serial: „Vechiul magazin de curiozităţi" 16.00 Serial: „Totul este relativ" (ep.1) 16.30 Serial: „Gaşca din Malibu" 17.00 Doctorul casei 18.30 Serial: „Dragoste şi putere" 19.00 Serial: „Arca lui Noe" 20.35 Serial: „Seducţie" 22.15 Chef de chef 23.15 Latino party.

DUMINICĂ 7.30 – 13.15 Reluări 14.30 Serial: „Călătorie în timp" 15.00 Serial: „Marile procese şi crime" (ep.1) 16.00 Serial: „Totul este relativ" 16.30 Serial: „Gaşca din Malibu" 17.00 Acasă la români 18.30 Serial: „Dragoste şi putere" 19.00 Serial: „Femei înşelate" 19.45 Serial: „Cupidon" 20.40 Film: „Meteor Man" (SUA, 1993).

LUNI 7.30 – 15.30 Reluări 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.50 Desene animate 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 Serial: „Cupidon" 21.30 Serial: „Betty cea urâtă" 22.30 Serial: „Terra nostra".

MARŢI 7.15 – 12.30 Reluări 13.30 Serial: „Miracolul iubirii" 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.50 Desene animate 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 Serial: „Cupidon" 21.30 Serial: „Betty cea urâtă" 22.30 Serial: „Terra nostra".

MIERCURI 5.15 – 12.30 Reluări 13.30 Serial: „Miracolul iubirii" (ultimele ep.) 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.50 Desene animate 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de acasă 20.40 Serial: „Cupidon" 21.30 Serial: „Betty cea urâtă" 22.30 Serial: „Terra nostra".

JOI 5.15 – 12.30 Reluări 13.30 Serial: „Iubire fără limite" (ep.1) 16.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 16.50 Desene animate 18.05 Serial: „Dreptul la viaţă" 19.00 Serial: „Îngeraşul" 20.00 Ştirile de Acasă 20.40 Serial: „Cupidon" 21.30 Serial: „Betty cea urâtă" 22.30 Serial: „Terra nostra".

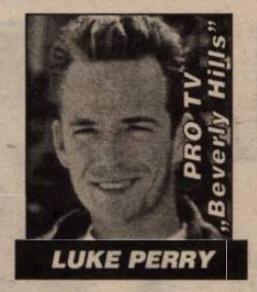

LUKE PERRY
PRO TV „Beverly Hills"

CHER
PRO TV miercuri, 20.00

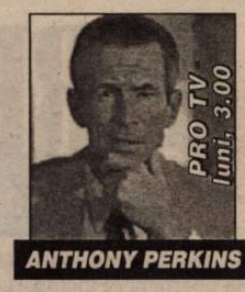

ANTHONY PERKINS
PRO TV luni, 3.00

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Monştrii" 11.00 Serial: „Ani de liceu" 15.15 Serial: „Melrose Place" 17.15 Serial: „Beverly Hills" 18.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Blankman" (SUA, 1994) 22.50 Film: „Justiţiarul Vestului Sălbatic" (SUA, 1994). Cu: Kevin Costner 1.15 Serial: „Profiler, psihologia crimei" 3.00 Film: „Mizerabilii" (M. Britanie, 1978). Cu: Anthony Perkins.

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Monştrii" 10.50 Serial: „Ani de liceu" 15.15 Serial: „Melrose Place" 17.15 Serial: „Beverly Hills" 18.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Total Recall" 21.00 Serial: „Spitalul de urgenţă" 23.45 Serial: „Profiler, psihologia crimei" (ultimul ep.) 1.45 Film: „Despărţirea de familie" (SUA, 1980).

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Monştrii" 10.50 Serial: „Ani de liceu" 11.15 Film: „Scripcarul de pe acoperiş" (SUA, 1971) 15.15 Serial: „Melrose Place" 17.15 Serial: „Beverly Hills" 18.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Sirene" (SUA, 1990). Cu: Cher, Winona Ryder 22.50 Film: „My Own Country" (SUA, 1998) 0.45 Serial: „Dosarele X" (ep.1) 2.45 Film: „Trupa de rap" (SUA, 1994).

JOI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Monştrii" 10.50 Serial: „Ani de liceu" 15.15 Serial: „Melrose Place" 17.15 Serial: „Beverly Hills" 18.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „În vizorul mafiei" (SUA, 1996) 22.50 Film: „Rolling Thunder" (SUA, 1996) 0.45 Serial: „Dosarele X" 2.45 Film: „Tommy şi pisica sălbatică" (Finlanda, 1998).

VINERI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Monştrii" 11.00 Serial: „Ani de liceu" 15.15 Serial: „Melrose Place" 17.15 Serial: „Beverly Hills" 18.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Călători prin timp" (SUA, 1999) 22.10 Film: „Shining" (partea a III-a) 0.00 Film: „Casa bântuită" (SUA, 1998). Cu: John Savage 2.00 Film: „Dragoste de cinci stele" (SUA, 1993). Cu: Michael J. Fox.

SÂMBĂTĂ 7.15 Desene animate 9.45 Serial: „Apărătorii planetei" 10.45 Serial: „Tânărul Hercule" 11.15 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 13.00 Serial: „Nebun după tine" 13.30 Serial: „O mamă şi jumătate" 14.00 Film: „Visul puterii" (SUA, 1987, partea I). Cu: Cliff Robertson 14.50 Calificări Formula 1 16.15 Film: „Culorile dragostei" (SUA, 1994) 18.05 Serial: „Detectiv în Oraşul Îngerilor" 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Film: „Plutonul" (SUA, 1986). Cu: Tom Berenger 21.30 Serial: „Răzbunare fără limite" 22.30 Film: „Scandal" (SUA, 1989) 0.30 Serial: „Clanul Soprano" (ultimul ep.) 1.15 Film: „Decameronul" (coprod., 1970).

DUMINICĂ 7.30 Desene animate 9.30 Serial: „Apărătorii planetei" 10.30 Serial: „Tânărul Hercule" 13.00 Serial: „Nebun după tine" 13.30 Serial: „O mamă şi jumătate" 14.00 Serial: „Buffy, spaima vampirilor" (SUA, 1984) 15.00 Formula 1 18.00 Serial: „Detectiv în Oraşul Îngerilor" 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Film: „Incoruptibilii" (SUA, 1987). Cu: Kevin Costner, Sean Connery 21.40 Film: „Portretul unei doamne" (coprod., 1996). Cu: Nicole Kidman, John Malkovich 23.30 Procesul etapei 2.30 Serial: „Poltergeist: moştenirea".

prima

VINERI 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Hoffa" (SUA, 1992). Cu: Jack Nicholson, Danny DeVito 0.30 Film: „Prowler" (SUA, 1981).

SÂMBĂTĂ 7:00 Program pentru copii 11.00 Sport Magazin 15.30 Special 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Cum ţi-e scris" (SUA, 1994) 22.00 Exotic 0.30 Film: „Confesiuni erotice".

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii 11.00 Tradiţii 12.00 Obiectiv 13.00 Film: „Inimi de vânzare" (SUA, 1987). Cu: Raul Julia 15.00 Film: „Dragoste la Rio" (SUA, 1984). Cu: Demi Moore, Michael Caine 17.00 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Real TV 20.00 Film: „De la 9 la 5" (SUA, 1980). Cu: Jane Fonda 22.00 Cărcotaşii în Europa 23.00 Film: „Misiune dificilă" (SUA, 1987). Cu: Charlie Sheen.

LUNI 7.00 Desene animate 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 20.00 Film: „Vânătorul de recompense" (SUA, 1993) 22.00 Exotic.

MARŢI 7.00 Desene animate 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 14.30 Serial: „Eddie McDowd" 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Ucide-mă din nou" (SUA, 1989). Cu: Val Kilmer 22.00 Exotic.

MIERCURI 7.00 Desene animate 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „MASH" (SUA, 1970) 22.00 Exotic.

JOI 7.00 Desene animate 8.00 Prima Mix! 13.30 Desene animate 14.30 Serial: „Eddie McDowd" 16.30 Serial: „Comisarul Rex" 17.30 Strada Milion 18.00 Focus 19.00 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Impact 21.00 Obiectiv 22.00 Exotic.

TVR 2

VINERI 8.05 Desene animate 9.50 Serial: „Fete vesele" 12.50 Serial: „Femeia misterioasă" 14.10 Desene animate 15.35 Serial: „Samuraiul" 16.20 Serial: „Poliţia judiciară" 17.15 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.40 Vară pentru 2 18.30 Telejurnal TVR2 19.25 Serial: „Cinci minute cu fraţii Lumière" 21.00 D'ale lu'Mitică 22.00 Serial: „Familia Porter" 22.35 Film: „În luptă cu drogurile" (SUA, 1993).

SÂMBĂTĂ 8.05 Răscruci 9.35 În regatul Buthanului 11.05 Serial: „Din lumea lui Dany" 11.35 Serial: „Wishbone" 12.00 Desene animate 13.05 Serial: „Cum am devenit african" 14.40 Călătorind prin ţară 15.10 Bărbaţi, la cratiţă! 17.05 Vacanţă cu Trupa DP2 18.30 Telejurnal TVR2 18.55 Fotbal: Georgia – Ungaria 21.00 Film: „Sfârşit de secol" (Italia, 1999) 22.50 Serial: „Misiune pe chei" 23.45 Despre viaţă şi sex.

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii 9.30 Ferma 10.30 Cronici votive 11.00 Serial: „Din lumea lui Dany" 12.00 Prietenii lui Piticot 13.10 Serial: „Cum am devenit african" 14.35 Documentar 15.20 Pop Club 16.20 Serial: „Călătoria lui Allen Strange" 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Serial: „Sudul îndepărtat" (ep.1) 19.30 Film: „Permis de conducere" (Franţa, 1973) 21.00 Film: „Întoarcerea macilor" (Franţa, 1999) 22.40 Film: „Bine lucrat!" (Canada, 1999).

LUNI 8.05 Desene animate 9.50 Serial: „Fete vesele" 12.50 Serial: „Femeia misterioasă" 14.15 Desene animate 15.40 Toţi, împreună 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Camera de gardă 19.55 Serial: „Cinci minute cu fraţii Lumière" 20.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 22.30 Teatrul Naţional TV prezintă: „Vassa Jeleznova" de Maxim Gorki.

MARŢI 8.05 Desene animate 9.50 Serial: „Fete vesele" 12.50 Serial: „Femeia misterioasă" 14.15 Desene animate 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.30 Vară pentru 2 18.30 Telejurnal TVR2 19.55 Serial: „Cinci minute cu fraţii Lumière" 20.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.50 Film: „Francois Villon" (coprod., 1989, partea I) 22.35 Serial: „Stăpânul domeniului" (ep.1).

MIERCURI 8.35 Toţi, împreună 9.50 Serial: „Fete vesele" 12.50 Serial: „Femeia misterioasă" 14.15 Desene animate 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.30 Vară pentru 2 18.30 Telejurnal TVR2 19.55 Serial: „Cinci minute cu fraţii Lumière" 20.00 Serial: „În mijlocul furtunii" 20.50 Film: „Flori dintr-o altă lume" (Spania, 1999) 22.40 Serial: „Stăpânul domeniului" 23.30 Mit şi istorie.

JOI 8.05 Desene animate 9.50 Serial: „Fete vesele" 12.50 Serial: „Femeia misterioasă" 14.15 Desene animate 15.35 Toţi, împreună 17.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 17.30 Vară pentru 2 18.30 Telejurnal TVR2 19.55 Serial: „Cinci minute cu fraţii Lumière" 22.00 Serial: „Familia Porter" 22.35 Serial: „Captiv în viitor" 23.25 Teatrul Naţional TV prezintă: „Memoria teatrului".

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Fii Fresh 'Neaţa! 12.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 15.00 Serial: „Detectivii Hart" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „Soţie de mafiot" (SUA, 1988). Cu: Michelle Pheiffer 22.30 Film: „Frankenstein" (SUA, 1994). Cu: Robert De Niro 1.00 Film: „Tensiune maximă" (SUA, 1997). Cu: Charles Seen.

SÂMBĂTĂ 8.00 Film: „Fiica ambasadorului" (SUA, 1956) 10.00 Casa de piatră 11.00 Film: „Latino Smith" (SUA, 1971) 13.00 Serial: „Detectivii Hart" 14.00 Film: „Pământul lui Chato" (SUA, 1972) 16.00 Film: „Ziua judecăţii" (SUA, 1994) 18.00 Serial: „Nash Bridges" 19.00 Observator 20.00 Film: „Femeia în roşu" (SUA, 1984) 22.00 Film: „Ultima cină" (SUA, 1995). Cu: Cameron Diaz 0.00 Film: „Şcoala de şoferiţe" (SUA, 2997).

DUMINICĂ 8.00 Film: „Contesa desculţă" (coprod., 1954) 10.00 Desene animate 11.10 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 12.00 Motociclism 13.00 Serial: „Detectivii Hart" 14.30 Film: „Întoarcerea Panterei Roz" (M. Britanie, 1976) 16.00 Film: „Pavilionul" (SUA, 1999) 18.00 Serial: „V.I.P.". 19.00 Observator 20.00 Film: „Moonstruck" (SUA, 1987). Cu: Cher, Nicolas Cage 22.00 Film: „Delta Force 3" (SUA, 1998) 0.00 Film: „Învingători şi învinşi" (coprod., 1981). Cu: Marcello Mastroianni, Claudia Cardinale 3.30 Film: „Pavilionul" (SUA, 1999).

LUNI 7.00 Observator 8.50 Desene animate 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 12.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 15.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 16.00 Serial: „Detectivii Hart" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „Spiritul Ninja" (SUA, 1984) 23.30 Film: „Riscul de a iubi" (SUA, 1997) 1.00 Film: „Bulevardul romului" (coprod., 1971). Cu: Brigitte Bardot, Lino Ventura.

MARŢI 7.00 Observator 8.50 Desene animate 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 12.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 15.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 16.00 Serial: „Detectivii Hart" 17.20 Serial: „Maria Emilia" 19.00 Observator 20.00 Film: „În braţele unui ucigaş" (SUA, 1992) 23.30 Film: „Turnul de control" (SUA, 1998) 1.00 Film: „Nunţile roşii" (coprod., 1973).

MIERCURI 7.00 Observator 8.50 Desene animate 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 12.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 13.15 Film: „Teddy" (SUA, 1986) 15.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 16.00 Serial: „Detectivii Hart" 17.20 Film: „Al treilea geamăn" (Canada, 1997, partea I) 19.00 Observator 20.00 Film: „Soţul perfect" (SUA, 1993). Cu: Matt Dillon 23.30 Film: „Preţul tăcerii" (coprod., 1973). Cu: Lino Ventura.

JOI 7.00 Observator 8.50 Desene animate 10.10 Serial: „Pe cont propriu" 12.00 Serial: „Labirintul pasiunii" 13.15 Film: „Elisabeta şi contele Essex" (SUA, 1939). Cu: Bette Davis 15.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 16.00 Serial: „Detectivii Hart" 17.20 Film: „Al treilea geamăn" (partea a II-a) 19.00 Observator 20.00 Film: „Strada Hanovra" (M. Britanie, 1979). Cu: Harrison Ford 23.30 Film: „Operaţiunea de salvare" (SUA, 1993). Cu: Michael Dudikoff 1.00 Film: „Valentino" (SUA, 1977).

CLAUDIA CARDINALE
ANTENA 1, duminică, 0.00

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

tele 7 abc

VINERI 7.00 Muzica 12.00 Telemedicina (r) 16.00 Domino 18.00 Documentar 18.30 As show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar 22.30 În justiţie 23.30 Tentaţii.

SÂMBĂTĂ 8.00 Muzica 10.00-15.00 Reluări 16.00 Lumea misterelor 18.00 Documentar 20.00 As Show 21.00 Telejurnal 22.00 Îţi mai aduci aminte, doamnă 22.45 Telesport.

DUMINICĂ 8.00 Muzica 10.30 La ordinea zilei (r) 13.30 Cătălin duminical 15.45 Cinetour 17.00 Forţa destinului 18.00 Cutia muzicală 20.00 As Show 21.00 Telejurnal.

LUNI 7.00 Muzica 10.00 Forţa destinului (r) 15.20 Muzica 18.00 Documentar 18.30 La puterea a doua 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar 22.30 Ofsaid.

MARŢI 7.00 Muzica 10.00-15.00 Reluări 18.00 24 de ore din 24 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Manager XXI.

MIERCURI 7.00 Muzica 10.00-14.30 Reluări 18.00 Documentar 18.30 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar 22.30 Reporter Tele 7.

JOI 7.00 Muzică 10.00 La ordinea zilei (r) 15.30 Documentar 18.00 Documentar 18.30 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.50 Documentar 22.30 Telemedicina.

JANE FONDA
PRIMA TV duminică, 20.00

VAL KILMER
PRIMA TV marţi, 20.00

NICOLE KIDMAN
PRO TV duminică, 21.40

MICHAEL DUDIKOFF
ANTENA 1 joi, 23.30

Regizorul

LUC BESSON

producător şi scenarist

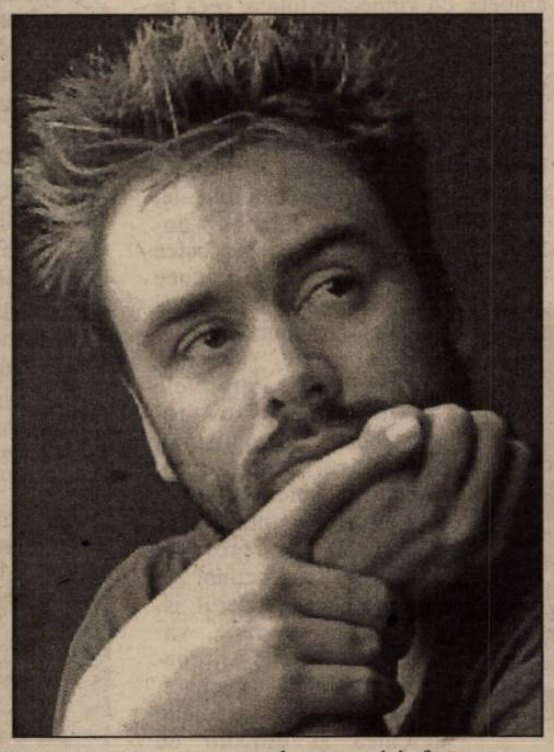

Luc Besson, regizorul francez al cărui nume de cineast s-a internaţionalizat în ultimul deceniu graţie creaţiilor sale răsunătoare – „Metroul", „Marele albastru", „Nikita", „Leon", „Al cincilea element", „Ioana d'Arc" –, apare acum pe genericul filmului „Sărutul mortal al dragonului", în calitate de producător şi scenarist. Ca şi în „Leon", care la vremea respectivă l-a făcut celebru în America, apoi în întreaga lume, Besson construieşte o poveste sumbră şi violentă, asezonată cu spectaculoase demonstraţii de arte marţiale, care atrag o categorie largă de spectatori. Povestea se ţese în jurul actorului chinez Jet Li, totodată campion în arte marţiale şi în mod particular în kung-fu wushu (tehnică de luptă), prilejuind secvenţe în cascadă bazate pe acţiune şi întrerupte, abil dozat, cu momente intime sau de fină analiză psihologică ori cu scene comice. În tandem cu Chris Nahon, care semnează regia filmului, Luc Besson oferă din nou măsura talentului său de cineast, ce beneficiază încă de subtilitatea viziunii europene asupra celei de-a şaptea arte. Personajul central (Liu Jian), interpretat de Jet Li, este un poliţist chinez care debarcă la Paris pentru a seconda autorităţile franceze implicate în arestarea unui înalt demnitar corupt, de la Pekin. Problema e însă că Richard (Tcheky Karyo), poliţistul desemnat să se ocupe de întreaga operaţiune, este o persoană psihopată, cu apucături de proxenet. Acesta, în loc să-şi facă onest datoria, foloseşte două dintre „fetele" sale pentru a-l ucide pe demnitarul chinez, dar se întâmplă ca întreaga afacere să fie înregistrată pe o casetă video, care, evident, ajunge în mâinile lui Jet Li. Lupta pentru recuperarea casetei incriminatorii e de la sine înţeleasă. Terenul este astfel pregătit demonstraţiilor de arte marţiale prestate de Liu Jian, căruia nu-i stă nimic în cale, nici măcar o „armată" de vreo 20 de poliţişti bine antrenaţi pe care îi pulverizează.

Influenţe, marca „Luc Besson"

Principala calitate a filmului, după cum apreciază şi critica de specialitate, constă în modul de realizare a scenelor de acţiune. Coregrafia îi aparţine unui maestru al genului, Corey Yuen, la care se adaugă precizia fără reproş a execuţiei prestate de Jet Li şi, nu în ultimul rând, unghiurile de filmare, tipul de montaj dinamic şi deosebit de inspirat ce poartă semnătura „Luc Besson". Un alt atu al filmului este prezenţa actriţei Bridget Fonda, care interpretează cu o naturaleţe incredibilă şi totodată cu fineţe şi umor, rolul unei prostituate, care este şi mamă. Martor pasiv al morţii înaltului demnitar chinez, ea e nevoită să lucreze pentru odiosul Richard care o foloseşte pe fiica ei drept ostatec. În ciuda acestui lucru, ea formează „un cuplu" cu Liu Jian, amândoi frustraţi fiind de lipsa de iubire şi tandreţe.

În ceea ce-l priveşte pe regizorul Chris Nahon, aflat acum la primul lui lung metraj, dar specialist în tehnica filmuleţelor publicitare – domeniu în care a lucrat destul timp –, a folosit tot ce ştia el „ca pe apă", pentru a evita în economia filmului digresiunile inutile şi lungirile plicticoase, care, de obicei, sufocă ritmul şi dinamismul acţiunii. Cei ce cunosc măcar o parte din creaţiile lui Luc Besson pot totuşi sesiza, în ţesătura filmului realizat de data aceasta de... debutantul Chris Nahon, amprente stilistice folosite de regizorul francez în „Marele Albastru", „Nikita", „Leon" sau „Al cincilea element"... Acest transfer de stil de la „maestru" la „ucenic" pare să nu deranjeze aproape pe nimeni, mai ales că Besson a declarat că nu prea mai are apetit pentru regie şi că preferă să se concentreze asupra altor zone din sfera cinematografiei, ceea ce s-a şi întâmplat, de vreme ce a preferat să fie producător şi scenarist al acestui film.

În România se filmează „Callas Forever"

regizor fiind unul dintre cei mai importanţi cineaşti din toate timpurile, ***FRANCO ZEFFIRELLI.*** Italian de origine, născut la Florenţa la 12 ianuarie 1923, cu studii de arhitectură, Zeffirelli l-a avut ca mentor pe Luchino Visconti, un alt nume de referinţă al cinematografiei mondiale, al cărui asistent a fost la începutul carierei sale şi de la care moşteneşte o anumită teatralitate caracterizată prin preţiozitatea decorurilor şi a costumelor, prin spectaculozitatea declamatorie a interpretării actoriceşti. Stil care se potriveşte perfect unor ecranizări după dramaturgia clasică (Shakespeare, îndeosebi) şi după opere lirice. Numele său este iremediabil legat de capodopere ale cinematografiei, cum ar fi „Femeia îndărătnică" (1967, cu Richard Burton şi Elizabeth Taylor), „Romeo şi Julieta" (1968), „Isus din Nazareth" (1977, film TV), „Traviata" (1983, cu Teresa Stratas şi Placido Domingo), „Othello" (1986), „Hamlet" (1990, cu Mel Gibson şi Glenn Close), „Jane Eyre" (1995)... Iar în prezent, regizorul reînvie pe marele ecran povestea plină de dramatism a ultimei perioade din viaţa celei mai mari soprane a lumii, Maria Callas. Interpretă cu un talent sub semnul genialităţii, Maria Callas este femeia cu o personalitate şi o viaţă fascinantă: a cunoscut succesul şi decăderea, iubirea şi trădarea în dragoste, fericirea şi disperarea. Destinul ei, povestea ei de dragoste cu miliardarul grec Onassis, sfârşitul tragic al existenţei ei au făcut înconjurul lumii, transformându-se în legendă. Este ceea ce-şi propune Zeffirelli să recompună cu mijloacele specifice celei de-a şaptea arte, în viziunea propriei sale personalităţi creatoare.

Coproducţie Italia-Franţa-Spania-România-Marea Britanie, turnarea filmului „Callas Forever" a început la 23 iulie 2001 la Paris şi, în prezent, în perioda 31 iulie-3 octombrie, se derulează în România. Dintre actorii de talie internaţională, din distribuţie fac parte actriţa Fanny Ardant şi Jeremy Irons.

FANNY ARDANT, actriţă de mare sensibilitate şi talent, unul dintre numele de referinţă ale cinematografiei franceze contemporane şi totodată favorita marelui regizor Francois Truffaut („Copilul sălbatic", Fahrenheit 451", „Noaptea americană" – Premiul Oscar pentru film străin, „Ultimul metrou" – Premiul Cesar pentru film şi regie), s-a lansat în constelaţia starurilor mondiale de primă mărime la începutul anilor '80 într-o producţie semnată de acelaşi Francois Truffaut – „Femeia de alături". În actualul film al lui Zeffirelli, Fanny Ardant dă viaţă legendarei soprane Maria Callas. Împreună cu Jeremy Irons, actriţa a mai jucat cu ceva ani în urmă – „Dragostea lui Swann" (1984) – unde, în stilu-i caracteristic a făcut un rol memorabil.

JEREMY IRONS pare să nu mai aibă nevoie de nici o prezentare; e suficient să amintim că el este, de obicei, autorul unor personaje de mare complexitate, cum ar fi cele din „Logodnica locotenentului francez", „Misiunea", „Noaptea iguanei", „Inseparabilii", „Misterul familiei von Bulow" (Premiul Oscar – 1991), „Frumuseţe furată", „Kafka" sau „Casa spiritelor"... În „Callas Forever" va interpreta rolul lui Larry Clark, impresarul, prietenul de suflet şi confidentul Mariei Callas.

◆ După o pauză mult prea lungă, care unora le dădea apă la moară să spună că ***SHARON STONE*** nu mai are nimic de arătat de-aici înainte, iată că actriţa revine sub lumina reflectoarelor. Recent, a semnat contractul pentru thrillerul erotic „In The Lake", unde îl va avea ca partener pe David Duchovny (Mulder din „Dosarele X"). Actriţa va interpreta rolul unei soţii care îşi înşală bărbatul până când acesta descoperă adevărul, suficient ca situaţia să se complice. Triunghiul amoros e completat de Ray Liotta.

◆ *Regizorul* ***STEVEN SODEBERGH,*** care a câştigat anul acesta un Oscar pentru filmul „Traffic", s-a gândit că n-ar fi rău să-şi reamintească de perioada debutului şi să facă o continuare la „Sex, minciuni şi video", filmul care i-a adus celebritatea şi a obţinut, la festivalul de la Cannes din 1989, mult râvnitul trofeu „Palme d'Or". Continuarea nu are încă un nume sau, cel puţin deocamdată, acesta nu a fost dezvăluit presei.

◆ După ce a jucat timp de nouă ani în rolul agentei FBI Dana Scully din serialul „Dosarele X", actriţa ***GILLIAN ANDERSON*** e hotărâtă să pună punct. Are deja 32 de ani şi o fiică de 6 ani care are din ce în ce mai multă nevoie de prezenţa mamei ei. Şi, cum munca la serialul care a făcut-o celebră şi i-a adus un premiul Emmy cerea multe sacrificii şi 18 ore de filmări pe zi, actriţa consideră că a venit momentul să mai facă şi altceva pentru cariera ei, aşa că plănuieşte să debuteze ca actriţă de teatru pe o scenă londoneză, în West End. Deşi nu a vrut să ofere prea multe detalii, a declarat totuşi că rolul pe care îl va interpreta va fi total diferit de cel de până acum. Deşi n-ar recunoaşte, nici în ruptul capului, faptul că şi partenerul ei din serial, David Duchovny, s-a rupt de... „Dosarele X" pornind pe alt drum, a îndemnato să facă acelaşi gest. În sezonul trecut, agentul Mulder a apărut doar în câteva episoade. Dana Scully se află încă sub contract, dar acesta va expira în sezonul viitor şi nici gând să-l mai înnoiască.

TIM BURTON reînvie „Planeta maimuţelor"

La sfârşitul lunii iulie, sălile de cinema de pe continentul american au fost invadate de... „Planeta maimuţelor", un remake realizat de Tim Burton al celebrului film al anilor '60 cu acelaşi nume, în care juca Charlton Heston. Dar, Tim Burton, – autorul faimosului „Eduard – Omul-Foarfecă", a considerat că, după mai bine de 30 de ani, originalul poate fi... ameliorat atât din punct de vedere estetic, cât şi ca scenariu. De fapt, despre creaţia sa n-a vrut să se spună că este „a nu ştiu câta versiune a filmului din '68 realizat de Franklin Schaffner", aşa că n-a avut nici o reţinere în a-l impregna de propria sa personalitate. În plus, recunoaşte Tim Burton, „este mai uşor să supravieţuieşti după o aruncare în gol de pe un zgârie-nori decât după un pur remake al „Planetei maimuţelor" marca Schaffner. E ca şi cum ţi-ai propune să reconstruieşti Statuia Libertăţii. N-ar fi la fel ca originalul. Nici pe Charlton Heston de-atunci n-ai cum să-l mai recreezi..."

Sedus de producţia „clasică" şi, totodată, conştient că pe nimeni n-ar interesa o simplă imitaţie, Tim Burton n-a ezitat să croiască noi tipare în care să toarne o compoziţie nouă, pentru a obţine o alegorie socio-politică pe tema relaţiilor dintre rase. Recunoscut deja ca un maestru în crearea universurilor imaginare, Burton redă spectatorului o planetă dominată şi condusă de maimuţe (interpretate tot de actori), oamenii fiind doar nişte bieţi sclavi ai acestora. Situaţie mult mai credibilă decât cea compusă în urmă cu 30 de ani de Schaffner. Un merit incontestabil în realizarea filmului îl are, cum e de presupus, specialistul în machiaj, care este nimeni altul decât un artist în domeniu, încoronat cu şase premii Oscar, e vorba de Rick Baker. Acesta a reuşit să dea primatelor, în şedinţe de câte trei ore de machiaj înaintea filmărilor, o expresivitate de care predecesoarele lor nu beneficiaseră la vremea respectivă. Unul dintre personajele cele mai reuşite este generalul Thade (rol interpretat de Tim Roth), un cimpanzeu care visează să domine societatea maimuţelor.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Tratamente cu insecte

Numele cercetătorului basarabean MIRCEA CIUHRII – doctor docent în virusologie, membru activ al Academiei de ştiinţe din New York – a depăşit de mult graniţele României şi ale Europei. Nu neapărat pentru că el activează cu mare succes într-un domeniu ce poate părea mai degrabă exotic: prepararea de produse farmaceutice din insecte, ci în primul rând datorită rezultatelor sale extraordinare, în tratarea unor afecţiuni în care medicamentele de sinteză s-au dovedit ineficiente. Activitatea dr. Ciuhrii, această vastă ştiinţă încă nebotezată oficial, deşi cu perspective extrem de generoase, este unică în lume, poate şi pentru că porneşte de la aparent banala diversitate a insectelor (se cunosc circa 1,5 milioane de specii, dar omul foloseşte doar două – albina şi viermele de mătase).

„În viitorul apropiat, insectele vor deveni materia primă de bază pentru obţinerea multor substanţe biologic active – afirmă dr. Mircea Ciuhrii. Baculovirusurile, specifice Lepidopterelor, sunt vectori favorabili pentru obţinerea recombinaţiilor, putând produce diverse substanţe biologic active, utilizate deja pentru obţinerea unei serii de vaccinuri, interferon şi insulină de o calitate superioară. Există însă şi posibilitatea obţinerii acestor substanţe prin extragerea lor direct din organismul insectei. De obicei, insectele au patru stadii de dezvoltare – ou, larvă, pupă şi adult – pe parcursul cărora apar deosebiri radicale, din punct de vedere al compoziţiei lor chimice. Trebuie numai să cunoşti care substanţe biologic active se găsesc la un anumit stadiu de dezvoltare. Bineînţeles că sunt necesare calcule exacte, acţiuni precise şi rapide, pentru a surprinde şi a extrage substanţa respectivă."

După 30 de ani de cercetări în laborator, după trei doctorate şi două docenţe, dr. Ciuhrii a venit la Bucureşti în 1997, unde a pus bazele societăţii prin care lucrează nemijlocit cu bolnavii. Produsele sunt naturale în proporţie de 100%, 22 sunt preparate biologice pentru medicina umană, dar ne mărturisea că foloseşte şi o serie de produse al căror secret încă nu-l dezvăluie, din motive lesne de înţeles. Să spunem numai că statul îi acordă un sprijin ridicol pentru valoroasele sale cercetări, de 20 milioane lei pe an; mai mult decât elocvent, pentru „atenţia" de care se bucură cercetarea românească, în realitate, o resursă de bogăţie uriaşă.

Totuşi, folosind diverse sponsorizări, dr. Ciuhrii a elaborat tehnologii pentru producerea preparatelor farmaceutice pe bază de insecte (unguente, capsule cu pulberi, supozitoare), cele mai multe dintre ele, enzime. Trebuie precizat că se folosesc specii autohtone (cu excepţia câtorva aduse din Brazilia), care sunt crescute şi hrănite în mediu steril, deci nu există riscul apariţiei unor caracteristici neevidenţiate sau neţinute sub control.

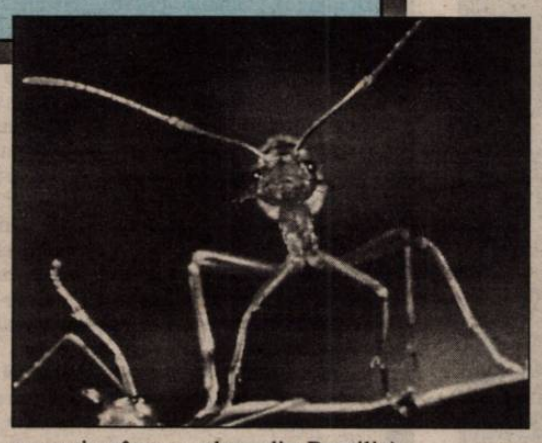

Cele mai multe tratamente se adresează, în prezent, infecţiilor cu virusurile hapatitei A, B, C, D şi G, procesul reparatoriu durând de la câteva zile, până la 6-12 luni. În mod similar, s-au tratat şi două cazuri de infecţie cu virusul HIV la copii – ambele, cu vindecare totală, ceea ce deschide perspective extraordinare în eradicarea acestei boli cu consecinţe tragice, la nivel naţional şi mondial. Pe baza extractelor din insecte, se tratează cu succes aluniţele, negii, keloizii, carcinoamele şi alte formaţiuni cutanate; micozele bucale, vaginale, unghiale, cutanate; infecţiile stafilococice şi streptococice (bronhiale, sinuzite, otite, acnee etc.); infecţiile herpetice şi zona zoster; hemoroizii şi fisurile anale, varicele, tromboflebitele, arteritele şi alte afecţiuni cardiovasculare; reumatismul, spondiloza şi exostozele (ciocurile) coloanei vertebrele sau ale picioarelor; adenomul de prostată; polipii nazali, afecţiuni ale cavităţii bucale, ulcerul ischemic de presiune, varicele esofagiene, fibroamele uterine şi mamare. Lista, firește, rămâne deschisă şi dincolo de esenţiala problemă a finanţării cercetărilor şi producţiei – speranţele bolnavilor de a se vindeca pot creşte, cu atât mai mult cu cât „terapia cu insecte" a dr. Ciuhrii se realizează pe un teren încă (aproape) virgin.

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

Dezintoxicare cu MERE

Între curele de dezintoxicare cele mai eficiente şi mai frecvent indicate de către terapeuţi, se numără şi cea prezentată mai jos, prin amabilitatea d-nei Marcela Sandu, bioterapeut la cabinetul „Esoteria". Avantajul constă în uşurinţa de a procura componentele curei, în preţul deloc ridicat, în durata redusă şi – înainte de toate – în eficacitatea deosebită.

Timp de 4 zile, se consumă numai suc de mere (cantitatea nu este limitată) obţinut prin stoarcere, dar fără pulpă. Seara se face clismă cu circa 2 l apă călduţă, în care se pune o linguriţă de oţet de mere.

În a 5-a zi, se consumă 90 ml ulei de măsline, 90 ml zeamă de lămâie şi 3 linguri de miere, după cum urmează. Se împarte fiecare cantitate în câte 3 părţi, iar mierea se amestecă cu sucul de lămâie (câte o lingură la 30 ml suc). Se bea prima porţie

de ulei (30 ml), apoi prima porţie de lămâie cu miere şi se stă 15 minute culcat pe partea dreaptă, cu o sursă de căldură (pot fi sticle cu apă încălzită) sub abdomen. După 15 minute, se repetă procedura cu a doua doză şi după alte 15 minute, cu ultima. Urmează o purgaţie puternică, motiv pentru care cel ce a urmat cura de dezintoxicare e bine să nu fie obligat să plece de acasă. În schimb – ne-a asigurat d-na Marcela Sandu – toate disfuncţiile dispar, eficienţa fiind sesizabilă în orice fel de afecţiune.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

TEHNICI DE VINDECARE
extrasenzoriale

Marcela SANDU, bioterapeut în cadrul cabinetului „Esoteria", este un om deosebit de modest, în sensul pozitiv al cuvântului. Deşi pe plan profesional are formaţie tehnică, anumite împrejurări ale vieţii au făcut să-şi desluşească şi calităţile extrasenzoriale, temeinic educate la şcoala unor specialişti în domeniu, precum Alexandra Moşneaga. Totuşi, ea nu este genul de discipol canalizat strict pe direcţia imprimată de autoritatea maestrului, ci şi-a format un mod de lucru propriu, abordând inclusiv tehnici mai insolite.

Kinetoterapie monahală

Ca principiu general, Marcela Sandu lucrează pe centrii energetici şi pe corpurile subtile, egalizând energiile şi câmpurile. Foloseşte de obicei tehnica radiantă şi neutrală, feeling-ul şi – rareori practicată de bioterapeuţi – kinetoterapia monahală. Pe aceasta din urmă a preluat-o de la un călugăr din Bucovina, fiind vorba despre presopunctură realizată în formă de cruce, pe coloana vertebrală, la fiecare vertebră în parte, dar şi pe omoplaţi şi falange. Insolitul constă în faptul că se acţionează cu degetele picioarelor, foarte uşor. Pe vremuri, ne relata d-na Sandu, călugării practicau în mănăstiri acest gen de terapie chiar încălţaţi cu bocanci, dar priceperea lor se apropia atât de mult de perfecţiune, încât vindecările nu erau puse în discuţie. La cabinetul bioterapeutului, o asemenea şedinţă durează circa 40 minute, între cazurile tratate astfel predominând discopatii, astm bronşic, pareze, însă cu specificaţia că metoda cunoaşte o aplicabilitate uimitor de mare, explicabilă prin legătura dintre coloana vertebrală şi oricare altă parte a corpului uman.

Calarea corpurilor

„Nu am nevoie obligatoriu de diagnosticul medical prestabilit. Pot face diagnosticare, inclusiv pe corpul energetic. Tratez mai întâi afecţiunea acută, apoi fiecare parte a corpului, aplicând la fiecare pacient şi ceea ce am simţit cu sufletul. Este ceea ce s-ar numi mica şi marea integrare cu Universul. Pe de altă parte, e firesc să-l conduc pe pacient să se vizualizeze singur, în interior. Esenţială este însă calarea corpurilor. Ce înseamnă aceasta? Toate corpurile energetice sunt situate pe o axă de simetrie, verticală. Atunci când apar dereglări, aceste corpuri se deplasează, se creează asimetrii şi atunci trebuie intervenit pentru restabilirea echilibrului. Fac apoi protecţie, dar învăţ pacienţii şi să-şi facă autoprotecţie. Aici apar unele diferenţe, mai mici sau mai mari, în funcţie de sensibilitate, credinţă, senzitivitate, cât de elevat e fiecare ş.a.m.d. Oricum, din punctul meu de vedere, e foarte important măcar să te rogi la îngerii protectori, dimineaţa şi seara." – afirmă Marcela Sandu. Între bolile tratate, a avut cazuri de strabism pronunţat, depresii, discopatii, boli cardiace, stresuri şi insomnii, chiar forme incipiente de cancer sau chist uterin. Exclude de la bun început intervenţia asupra cancerelor avansate şi a schizofreniilor.

* * *

Vorbindu-ne despre activitatea sa, Marcela Sandu a precizat că nu există probleme legate de vârsta pacientului, în 7-10 şedinţe majoritatea afecţiunilor putând fi eliminate. Totuşi, a observat o receptivitate mai mare la copii, care sunt mai curaţi şi care oferă uneori ei înşişi, inconştient, rezolvări cu totul surprinzătoare. Am mai reţinut şi cele câteva aşa-numite *operaţii psi* realizate de d-na Sandu, care afirmă că „prin tehnica radiantă se pot trata şi bolile karmice". Acesta reprezintă însă un teritoriu mai sensibil, asupra căruia vom reveni într-un alt context, în detaliu, având în vedere faptul că extrasenzorialul constituie încă o mare şi uluitoare enigmă, pentru mulţi dintre semenii noştri.

STELIAN FULGA, bărbatul căruia medicii i-au „dat", în urmă cu 18 ani, doar încă o lună de viaţă, din cauza unei ciroze, nu numai că şi-a refăcut complet sănătatea, ci a devenit el însuşi terapeut, în urma apropierii de regretatul Valeriu Popa şi a patru ani de iniţiere petrecuţi între călugării shaolini din Tibet. Cei peste 15 ani de practică în domeniul tratamentelor naturale au confirmat valoarea deosebită a acestora, nu de puţine ori realizând vindecări pe care înşişi pacienţii le consideră miraculoase.

Tratamentele lui Stelian Fulga debutează cu o cură de dezintoxicare de numai o zi, foarte eficace, şi continuă cu preparate pe bază de plante, argilă, apă distilată, în contextul unei alimentaţii naturale. Precizăm că aceste preparate au avizul Ministerului Sănătăţii şi că terapeutul nu face nici un fel de referire la eventualul tratament medical primit de pacienţi. Costul curei de dezintoxicare este de 200.000 lei, iar cel al tratamentului ulterior – 400.000 lei (pentru 4 luni).

TELEFOANELE la care poate fi contactat Stelian Fulga sunt 01-255.02.91, 091-443089 şi 092-141612. Fiind foarte solicitat, le sugerează însă pacienţilor să-i expedieze prin poştă o scrisoare cu menţionarea diagnosticului bolii de care suferă, urmând ca în 7-10 zile aceştia să primească preparatele adecvate, cu plata ramburs.

ADRESA este: Şoseaua Mihai Bravu nr. 227, corp 1B, apartamentul 2, sector 3, Bucureşti.

De vorbă cu avocatul casei

Doamnei ANCA RADU din Roman

Moştenirea testamentară

Din scrisoarea adresată redacţiei am reţinut că în noiembrie 2000 aţi devenit proprietara unui apartament în urma încheierii unui contract de vânzare-cumpărare şi că vânzătorul imobilului îl dobândise cu titlu de moştenire în luna iulie 2000, aşa cum rezultă din certificatul de moştenitor.

La aproximativ cinci luni de la încheierea contractului ne-aţi spus că aţi fost contactată de un potenţial moştenitor (fratele celui de la care aţi cumpărat), nemulţumit de faptul că a fost exclus de la moştenire şi că fratele său – vânzătorul – nu intenţionează să-i dea o sumă ce i s-ar cuveni din vânzarea moştenirii.

În situaţia în care, într-adevăr, persoana care v-a contactat este un colateral privilegiat care are vocaţie succesorală, soluţia ar fi următoarea:

În dreptul roman, atât în cazul moştenirii legale, cât şi în cazul moştenirii testamentare, transmiterea patrimoniului succesoral sau a bunurilor determinate din patrimoniu operează de drept din momentul deschiderii moştenirii, fără vreo manifestare de voinţă din partea succesibilului şi chiar fără ştirea lui. Nimeni nu poate fi obligat „de a face acceptarea unei moşteniri ce i se cuvine" (art.686 C. Civ.). Prin urmare, succesibilul are dreptul de a alege – numit drept de opţiune succesorală – între confirmarea titlului de moştenitor prin acceptare şi desfiinţarea acelui titlu prin renunţarea la moştenire.

Pentru ca soarta juridică a unei moşteniri să nu rămână multă vreme incertă, dreptul de opţiune trebuie să fie exercitat într-un termen de 6 luni de la data deschiderii moştenirii.

Succesiunea se deschide la data morţii celui ce lasă moştenirea.

Termenul de prescripţie de 6 luni începe să curgă de la deschiderea moştenirii, chiar dacă succesibilul a luat cunoştinţă mai târziu de moartea celui care lasă moştenirea. Nu prezintă importanţă nici faptul că succesibilul locuieşte în altă localitate decât locul deschiderii moştenirii.

Astfel, în cazul dv. de la data decesului celui care a lăsat moştenirea a trecut un interval mai mare de 6 luni iar potenţialul moştenitor nu se mai află în termen să accepte moştenirea.

Există o posibilitate ca succesibilul să poată fi repus în termen de către instanţa judecătorească, dacă se constată ca fiind temeinic justificate cauzele pentru care acest termen a fost depăşit, dar cu condiţia ca totuşi cererea de repunere în termen să fie făcută în decurs de o lună de la încetarea cauzelor.

Ţinând cont de faptul că ne-aţi spus că aţi fost contactată cu câteva luni în urmă de potenţialul moştenitor, considerăm că la acel moment cauzele care au dus la depăşirea termenului au încetat, moment de la care se calculează şi termenul de o lună înăuntrul căruia acesta putea introduce o cerere de repunere în termen.

Av. BIANCA ALECU
Cabinete asociate de avocaţi
MIHĂILĂ & OANCEA

☺ *Doi pacienţi stau de vorbă:*
– E aşa de simpatic noul doctor şi ia viaţa atât de uşor...
– Da! În special pe a altora!

☺ *– Cum te numeşti? întreabă examinatorul.*
– Costică Ionescu!
– Şi de ce zâmbeşti aşa?
– Mă bucur că am ştiut să răspund la prima întrebare.

☺ *– Îndrăzneşti să-mi săruţi secretara chiar sub nasul meu?*
– Nu sub nasul dumneavoastră am sărutat-o ci sub al ei!

☺ *Un domn intră într-o farmacie, cere o cutie cu prezervative, iese afară şi o striveşte cu piciorul. Intrigat, farmacistul îl întreabă:*
– De ce faceţi asta?
– Păi tot aşa m-am lăsat şi de fumat!

☺ *– La ce distanţă vă aflaţi de accident?*
–La cinci metri, douăzeci de centimetri şi opt milimetri!
– Cum de ştiţi aşa de bine?
– Am măsurat exact de câteva ori. Ştiam că o să găsesc un anchetator idiot care o să mă întrebe chestia asta!

ŞAH

PROBLEMA DE AZI: MAT ÎN DOUĂ MUTĂRI

KUBBEL – 1940

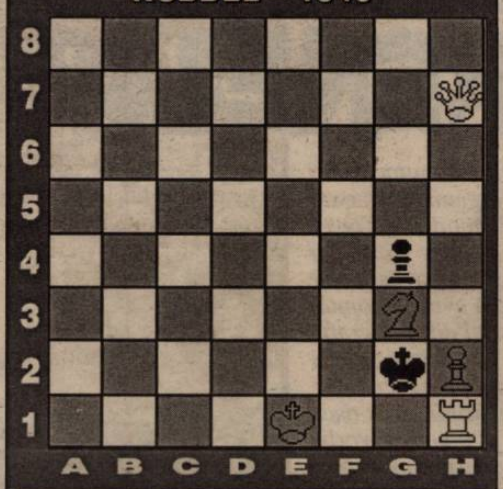

DEZLEGARE: *Dacă negrul ar fi la mutare după 1... Rf3 2. De4 X. Pe aceeaşi idee 1. Dh6 Rf3 2. 0-0 mat.*

© **GHEORGHE POPESCU** – maestru F.I.D.E.

PERSPICACITATE

Una din cinci

Unul din cele cinci desene numerotate corespunde cu desenul prezentat în colţul de sus-stânga, dar invers. Ştiţi care? (Gh.R.)

SOLUŢIA: *Desenul nr. 3.*

PAR(anormale) de ToPAN

Verificaţi-vă cunoştinţele

CORIDE şi TOREADORI

1. În ce zone geografice se practică luptele de tauri, cunoscute sub numele de coride?
2. Cum se numeşte pânza roşie pe care toreadorul o agită înaintea taurului pentru a-l atâţa?
3. Cum se numesc suliţele mici, de multe ori cu un steguleţ în vârf, pe care toreadorii le înfig în ceafa taurului?
4. Cine a scris, în 1935, impresionanta poezie „Bocet pentru Ignacio Sanchez Mejias", în memoria unui prieten toreador mort în arenă?
5. În ce operă se cântă o cunoscută arie a toreadorului?
6. Cine a pictat, în 1862, tabloul „Domnişoara Victorine în costum de toreador"?
7. Cine a fost interpreta principală în filmul „Arene însângerate", film inspirat din viaţa toreadorilor?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Din punct de vedere meteorologic ceaţa reprezintă o cantitate de particule de apă sau gheaţă, rezultate din vaporizarea apei de pe sol, în suspensie în atmosferă sau la suprafaţa solului. 2) Ceaţa foarte deasă se mai numeşte „negură". 3) Romanul „Suflete în ceaţă" aparţine prozatorului francez Pierre Mac Orlan (1882-1970). 4) Tabloul „Parlamentul din Londra" subintitulat „Soarele apărând printr-o spărtură în ceaţă" este opera pictorului francez Claude Monet (1840-1926). 5) Filmul artistic „Ceaţă în port" a fost realizat de regizorul Adam Coleman Howard. 6) Romanul „Negura" a fost scris de Eusebiu Camilar (1910-1965). 7) Cel mai renumit far al antichităţii, considerat una dintre „Cele 7 Minuni ale Lumii", a fost Farul din Alexandria, construit în anul 285 î.Ch. şi distrus în 1302.

Poşta cititorilor

La întrebările din numărul 31 cu tema „Peşteri", au răspuns corect următorii:

– 7 răspunsuri corecte: Maria Iova – Constanţa; Gorea Florentina – Topliţa; Elena Ispas – Piatra-Neamţ; Maria Besciu – Bucureşti; Mihai Waspuch – Bucureşti şi prof. Marin Ştefan – Şimleu Silvanei.

– 3 răspunsuri corecte: Dan Victor Munteanu – Galaţi.

Cum vă rugam şi rândul trecut, nu vă mai grăbiţi! Suntem siguri că greşelile se datorează numai faptului că nu vă gândiţi mai bine înainte de a pune totul pe hârtie. (Irina Stoica)

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„CALCULE"

FAC LA LOC / TRISTĂ	R	AVERTIZĂ / APORTURI	S	PLOAIE REA / ESTICI		LECTORI / NOTA 6	C	IMPOZANT / REGIONAL	M	CALCIU / SPORT	C
D	E	M	O	R	A	L	I	Z	A	Ş	A
PUN ÎN BRAZDĂ / MOMITĂ	S	E	M	Ă	N	Ă	T	O	R	I	SURSĂ DE TĂRIE...
A	T	R	A	S	Ă	NEMIŞCAT	I	N	E	A	T
USTURO-IATĂ / MIŞCĂRI	A	I	T	A	ŢARĂ / APARIŢIE	S	T	A	T	VOCALE	E
M	U	T	A	R	I	VAS MIC / DIN GALIA!	O	L	ACUŞ! / PICTOR ROMÂN	A	S
CARE! / ACCEPT	R	E	ÎNCHIZĂ-TOR / OMORÂTĂ	I	U	A	R	PARĂ ELECTRICĂ / FOTBALIST ITALIAN	B	E	C
Ş	A	A FOLOSI / POM	U	T	I	L	I	Z	A	FLOARE	O
LINIŞTI / DEALURI	T	A	C	E	R	I	CULOARE / ULTIMUL BAN	O	L	I	V
C	O	L	I	N	E	OAMENII LUTULUI / NOTA 4	O	L	A	R	I
SLAVI / OCNĂ	R	U	S	I	POM	F	R	A	S	I	N
H	I	N	A	NIVEL	C	A	T	ASTFEL	A	S	A

Dezlegarea integramei ***„CĂUTĂRI"***

Orizontal: C - S - A - N - L - N - CONTEMPORANA - NEAMESTECAT - STRIAT - APASI - AV - NITRAT - O - ABONATE - REGN - IZOTERMA - EA - ILIRI - ACTUAL - ITA - IC - OR - A - IZA - PROFANA - ATEI - TARINA - STEARPA - ETIL.

Opt diferenţe

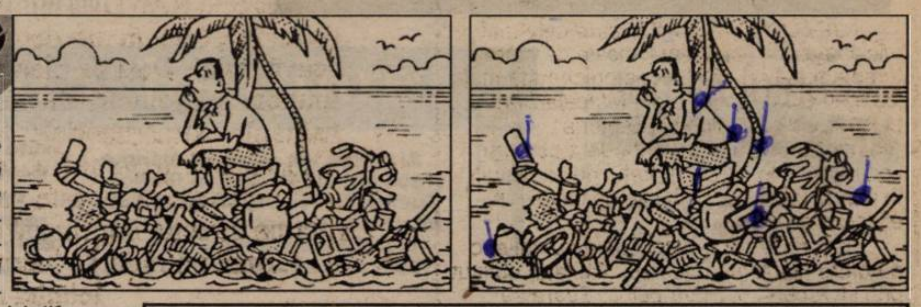

Cele două desene par a fi identice, dar, examinându-le mai atent, vom observa că există opt mici diferenţe. Vă daţi seama care sunt? (Gh.R.)

SOLUŢIA *1) Ceainicul (jos, stânga) nu are mâner. 2) Partea finală a buturugii. 3) Lada pe care stă naufragiatul este mai mare. 4) Sticla este acoperită. 5) Aripa bicicletei este mai lungă. 6) A treia ramură a copacului. 7) Cămaşa naufragiatului în spate. 8) Trunchiul copacului.*

Soarele excesiv nu le face bine

GRĂDINA
micul nostru Paradis

FERIGA

Indiferent de soi, pentru a-şi etala deplina frumuseţe şi pentru a se dezvolta armonios, feriga are nevoie de umezeală ridicată, atât în pământ, cât şi în atmosferă. Toate ferigile cresc bine în locuri semiumbrite (fie că sunt amplasate în apartament, fie afară), ferite de acţiunea directă a soarelui. Altfel, frunzele fac imediat arsuri (pete maronii). Pământul trebuie să fie foarte afânat, poros, acid, aşa că foarte potrivit este amestecul de turbă fibroasă, pământ de frunze (conifere şi foioase), ţelina de gazon şi nisip. Această compoziţie permite scurgerea rapidă a apei, ceea ce presupune grija permanentă pentru udare. Dacă pământul nu este mereu umed, feriga îşi pierde prospeţimea şi chiar frunzele. Dacă se întâmplă totuşi să se uite planta neudată, se recomandă udarea ei prin „îmbăiere", adică prin scufundarea ghiveciului într-o găleată cu apă, până când pământul se îmbibă bine. Pulverizarea plantei cu apă (mai ales dacă umiditatea din aer este scăzută) este la fel de importantă ca şi udarea pământului. În ceea ce priveşte fertilizarea în perioada caldă a anului, e de preferat să se facă o dată la două săptămâni, cu o soluţie în concentraţie redusă, de 0,05 - 0,1%. Afânarea pământului de la suprafaţă trebuie să se facă cu mare grijă, deoarece pot fi agăţate şi rupte rădăcinile care, la feriga, sunt foarte subţiri.

FICUSUL

Mare iubitor de lumină, ficusului îi merge bine dacă e amplasat cât mai aproape de fereastră, iar dacă e scos afară, într-un loc ferit de soarele puternic, dar şi de curent. Ficusul este foarte sensibil la variaţiile bruşte de temperatură şi la curent, fenomene care îi provoacă pierderea frunzelor. Căderea frunzelor şi chiar moartea plantei pot fi provocate şi de udări excesive cantitativ. Pentru a se dezvolta frumos, are nevoie de pământ fertil şi acid (pământ de grădină, mraniţă, turbă şi nisip în părţi egale). Chiar dacă presupuneţi că pământul e sărac, nu faceţi greşeala de a transplanta ficusul în această perioadă, aşteptaţi până în primăvară. De altfel, transplantarea ficusului nici nu se recomandă să fie făcută prea des (mai ales dacă planta e mare), fiind de preferat doar înnoirea pământului de la suprafaţă. Fertilizarea (în special dacă planta beneficiază de un pământ gras) este suficientă o dată pe lună, cu îngrăşăminte minerale în concentraţie de 0,1 - 0,2%. *(A. Popescu)*

Steaua în criză de bilă?

Iată că după o înfrângere recentă, Steaua nu-şi revine. Sâmbătă, pe propriul teren, fotbaliştii lui Piţurcă n-au reuşit să se impună nici în faţa bistriţenilor, în ciuda golului marcat în prima repriză. Se pare că Piţurcă este într-o criză de bilă, bilă putând însemna şi cap, adică o criză de inspiraţie dacă nu altceva.

Cert este că Steaua nu a arătat nimic şi nu ştiu dacă e vina jucătorilor sau a celui care-i antrenează. Am observat că antrenorul nu era foarte afectat de egalul din Ghencea, ceea ce demonstra o lipsă de motivaţie. Unii vorbesc despre impactul asupra psihicului echipei datorat ruşinii pătite în faţa lui Dinamo Kiev. Alţii spun că ăsta e nivelul steliştilor. Dar adevărul poate fi undeva pe la mijloc. Nici Dinamo nu s-a descurcat duminică. O fi fost de vină călătoria până la Galaţi, o fi fost oţelul prea tare, cert este că elevii lui Cornel Dinu s-au întors cu coada între picioare. Maliţioşii spun că de-acum, Steaua şi Dinamo trebuie să aibă ciocu'mic. Cu ciocul mare, după victoria asupra Sportului Studenţesc, este acum Rapid. Având cea mai bună poziţie în clasamentul adevărului (+4) şi fiind singura echipă neînvinsă după 4 etape, Rapid s-a instalat de duminică pe locul întâi în clasamentul Diviziei A de fotbal. Bucurie mare pe giuleşteni, dar şi un pic de penibil în curtea lui Copos. De ce? Pentru că până mai ieri, George Copos se plângea pe la toate uşile ziarelor că în campionatul Diviziei A este mafie cât cuprinde, meciuri aranjate, arbitri corupţi şi alte cuvinte din acestea, grele. Sunt convins că aşa este, şi mulţi alţii ca mine, dar penibilul în ceea ce-l priveşte pe Copos rezidă tocmai din faptul că echipa al cărui proprietar este, Rapid, se află exact în fruntea clasamentului. Să fii în fruntea clasamentului şi să strigi „hoţii" nu este o postură tocmai de invidiat. Nici la FC Argeş nu este o situaţie de invidiat, mai ales după înfrângerea pe teren propriu în faţa celor de la Naţional (0-4!). Acesta este motivul pentru care antrenorul piteştenilor, marele fotbalist care a fost Nicolae Dobrin, şi-a înaintat demisia. Este un exemplu grăitor pentru exemplificarea ideii că uneori nu ajunge să fii un mare jucător pentru a fi şi un mare antrenor. Hagi ar putea avea însomnii din pricina asta.

SPORT FLASH

Dacă e marţi, e Elveţia

Echipele noastre de club sunt iarăşi în faţa examenului european. Ele îşi vor da capacitatea în a doua sesiune şi rezultatele nu prea se anunţă favorabile. Rapid, Steaua, Dinamo şi FC Braşov au de întâlnit echipe tari din Europa, din faţa cărora nu se ştie cum vor pleca. Rapid va înfrunta PSG, Steaua pe St. Gallen, Dinamo pe Grasshopers Zürich, şi Braşovul pe Internationale. Poate Rapidul să facă o figură mai bună, având în vedere evoluţiile sale în primele etape ale campionatului. Oricum, le dorim, tuturor, succes.

Beclea, a şasea oară!

Atleta noastră Violeta Beclea-Szekely nu s-a lăsat ameţită de cea de-a cincea victorie în Golden League, care îi asigura o parte din cele 50 kg. de aur şi dorind să arate lumii că este cea mai tare la 1500 m din lume s-a impus şi la Bruxelles. Szabo, care dovedeşte că nu-i este prea fericită alegerea cursei de 5000 de metri (cum s-a văzut şi la Edmonton), nu a ieşit decât a 5-a la Bruxelles.

GEORGE CUŞNARENCU

Nevertebratele şi gheţurile Antarcticii

Cel mai mare animal terestru care a petrecut iarna pe Ross Island a fost un artropod lung de un milimetru, numit „colembole". Zoologul neo-zeelandez Brent Sinclair şi colegii săi au descoperit secretul rezistenţei sale la frig. El îşi produce propriul „antigel", o substanţă care îi permite să suporte temperaturi de – 35°C. În timpul verii producerea acestei substanţe este sistată. ***(I.S.)***

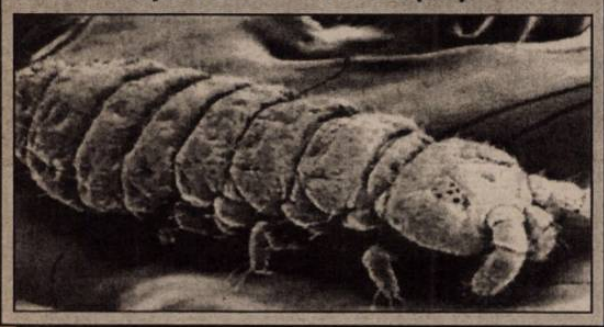

PARADA SIRENELOR

...Acesta este numele sub care se organizează anual parada modei la Coney Island, New York. Nu prea este însă clar ce ar putea avea în comun personajul din fotografie cu faimoasele şi ademenitoarele locuitoare ale adâncurilor, doar dacă nu ar fi cumva vorba despre ...sirenele maşinilor de poliţie venite să-l aresteze din cauza numărului de sticle de bătură consumate. Altminteri, de unde atâtea dopuri? (M.D.)

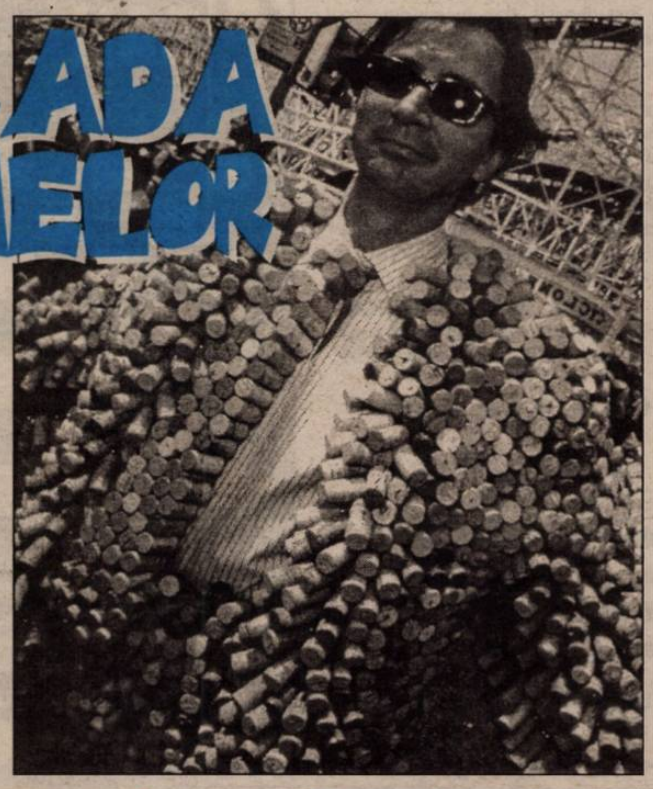

Vechiul climat NEO-CALEDONIAN

Cum s-ar putea studia climatul holocenic neo-caledonian? Trei carote lungi de 470, 393 şi 358 cm vor permite paleoclimatologilor să stabilească acest lucru. Probele luate pe valea Koumac, la o altitudine de peste 120 m, vor fi comparate cu cele din ocean, sperându-se în reconstituirea scenariului climatic de acum 5000 de ani şi mai bine. (I.S.)

Flamingii din Malaga

Al doilea lac sărat ca mărime (1354 ha) din Peninsula Iberică, Fuente du Piedra, situat în nordul provinciei Malaga, a fost declarat rezervaţie naturală din 1989. Aici se adăpostesc 50 la sută dintre flamingii roz ai Mediteranei Occidentale, la vârsta de reproducere. Datorită condiţiilor climatice, nivelul reproducerii acestora poate atinge aici 80 la sută, impresionant pentru această specie dificilă şi pretenţioasă. ***(I.S.)***

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal (pe adresa: Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 150 DM, un abonament pe un an, 50 $ sau 75 DM, un abonament pe şase luni).
- Abonaţi-vă rapid pentru a avea certitudinea „conectării" la universul enciclopedic oferit de prestigiosul săptămânal cultural-ştiinţific „Magazin".

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
☐ 1 LUNĂ	22.000 LEI	☐ 3 LUNI	70.000 LEI	☐ 5 LUNI	114.000 LEI
☐ 2 LUNI	44.000 LEI	☐ 4 LUNI	92.000 LEI	☐ 6 LUNI	140.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Un supercomputer recreează Universul! ■ Oameni care te feresc de coşmaruri ■ Vom avea o planetă pustie, locuită numai de oameni? ■ Prima clonă umană a Americii! ■ Accidentele casnice – un „inamic" gata să atace ■ Sunt Terra şi Venus planete... surori?! ■ Acupunctura fără ace ■ Dialog astrologic ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

HOROSCOP

3 – 9 SEPTEMBRIE

BERBEC (21.03-20.04): Cel mai remarcabil aspect astral este alura foarte favorabilă a curbei financiare – începând chiar de luni, ea se ridică la cote înalte, mult peste normal. Se pare că este un moment deosebit pentru investiţii sau cheltuieli.

TAUR (21.04-21.05): Se pare că veţi ajunge la o răscruce în privinţa unei probleme profesionale spinoase sau pe care dv. o consideraţi mai importantă decât este. Fiţi foarte prudent, nu este acum momentul să luaţi decizii majore!

GEMENI (22.05-21.06): Confortul psihic pe care vi-l dăruiesc astrele va fi extrem de propice pentru planurile dv, de viitor apropiat. Curba astrală cea mai semnificativă este cea afectiv-sentimentală, toate drumurile duc la inima partenerului.

RAC (22.06-22.07): Norocul este acum în ograda dv. nu trebuie să faceţi mari eforturi să-l domesticiţi şi să vi-l faceţi foarte bun prieten. Începând de marţi sau miercuri, toate şansele vă aparţin, indiferent de domeniul în care le puneţi la încercare.

LEU (23.07-22.08): Din ce în ce mai mult realizaţi că drumul pe care aţi plecat de curând nu este cel mai potrivit pentru scopurile dv. de moment. Din fericire, curba financiară vă este deosebit de prielnică şi veţi avea o satisfacţie potrivit aşteptărilor dv.

FECIOARA (23.08-21.09): Două veşti „formidabile" vor împodobi această perioadă – fertilă, dacă veţi şti să profitaţi de resursele dv. intelectuale. Prima veste soseşte luni şi este de ordin afectiv, a doua vine vineri, şi este din domeniul profesional.

BALANŢA (22.09-22.10): Uneori, prea multă chibzuinţă strică. Aţi tot amânat o decizie importantă pentru propriul dv. confort psihic. Se pare că marţi sau miercuri veţi pune la cale o „acţiune"prin care vă veţi reabilita în propriii dv ochi.

SCORPION (23.10-21.11): Două surprize plăcute şi una dulce-amăruie vă pândesc în această săptămână – în care, practic, nu trebuie să vă faceţi nici o grijă. Veştile bune sunt din sfera materială a vieţii şi vor intra solemn pe uşa zilei de joi.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Deşi sunteţi un redutabil spadasin, în această săptămână duelurile ar trebui evitate – mai ales dacă aveţi drept adversar un Capricorn sau un Vărsător de sex opus. Începând de miercuri, puteţi intra în conflicte aprinse.

CAPRICORN (21.12-19.01): Orice vânzător de vise are acum în dv. un client înfometat de spaţii siderale. Din fericire, o întâmplare nostimă (marţi sau miercuri) vă va trage de mânecă, iar banii vor sta confortabil într-un cec durduliu.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Două veşti îmbucurătoare vor sta de veghe în această perioadă şi vor alina psihicul dv. stresat de multe şi mărunte probleme. Pe de altă parte, curba financiară are o alură foarte favorabilă şi aveţi posibilitatea să investiţi.

PEŞTI (19.02-20.03): Luni şi marţi vor fi zile plumburii, dar veţi fi recompensat în restul săptămânii, când un surâs al curbei financiare vă va sta la dispoziţie, generos. Curba afectiv-sentimentală cunoaşte oscilaţii care sugerează probleme în cuplu.

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII: *Mihail Kogălniceanu, Alexandru Vlahuţă, Adrian Marino, Nicolae Filimon, Şerban Cioculescu, Catinca Ralea;* Frank M.Burnet (Nobel medicină, 1960), Gyorgyi Szent Albert (Nobel medicină, 1937), Frédéric Mistral (Nobel literatură, 1904), Raquel Welch. *(P.I.)*

Biblioteca Judeţeană

SERIE NOUĂ - 537 • ANUL XLIV • 6 SEPTEMBRIE 2001 • 16 PAGINI • 6000 LEI Nr. 36 (2287)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

6 SEPTEMBRIE

1852 Se deschide prima bibliotecă gratuită din Marea Britanie, la Manchester.

1987 Faimoasa regată de la Veneţia se desfăşoară fără gondolierii localnici, aflaţi în grevă.

S-a născut în această zi

1888 Joseph Kennedy, senator al SUA, tatăl lui John F. Kennedy, viitorul preşedinte.

UN SUPERCOMPUTER re-creează Universul

- **SUPRANUMIT:** *„Maşina Cosmologică”*
- **PERFORMANŢĂ:** *stochează informaţie cât 11000 CD-ROM*
- **SCOPUL:** *reproducerea stării Universului în momentul Big-Bang-ului.*

Acupunctură fără ace

Vom avea O PLANETĂ PUSTIE locuită numai de oameni?

Labirint sentimental

Războiul psihologic de la

Stalingrad

Oameni care te feresc de coşmaruri

Vom fi TINERI ŞI LA 100 DE ANI

Un grup de cercetători de la Harvard School Boston a reuşit să identifice o genă „ascunsă” în cromozomul 4, care are un rol determinant în procesul longevităţii. Toate descoperirile făcute până în prezent în acest domeniu ale căror performanţe sunt relative şi incerte, se pare că vor fi surclasate de valorificarea acestei gene. Într-un viitor apropiat oamenii vor putea atinge vârsta de 100 de ani fără ca existenţa lor să fie afectată de bolile bătrâneţii cum ar fi diabetul, Alzheimerul sau cancerul.

(D.M.)

femina club

TV Pro TV România 1 Antena 1 Acasă Prima TV TVR 2 Tele 7 abc

2001 – ANUL BRÂNCUŞI

Din capodoperele geniului de la Hobiţa: „Baroneasa R.F.” (1909 – colecţie particulară, Bucureşti)

Biblioteca Judeţeană

cartea albă

ENGLEZA PENTRU JURNALIŞTI (Here is the News)

Editura ALL a scos pe piaţă, în intenţia sa declarată de a contribui la componenta educativă a cititorilor săi, setul de cărţi însoţit de 4 casete intitulat „Engleza pentru jurnalişti". În original, lucrarea a fost întocmită de autorii Barbara şi Marcin Otto, dar cei care vor fi interesaţi de aceste volume vor avea surpriza să constate că nu este o traducere în limba română, cum s-ar aştepta, ci, cu excepţia titlului şi a unei introduceri, textul manualelor este în limba engleză.

Cinci compartimente

Autorii au plecat de la constatarea că limba engleză, cel puţin în cazul mass-media, a căpătat un caracter universal, deci se simţea nevoia şi a unui manual (cum e cel despre care vorbim acum) pentru a înţelege despre ce şi cum se vorbeşte limba engleză în momentul actual în lume şi pentru a-i ajuta pe cei care doresc să folosească pe deplin presa şi comunicaţiile prin satelit. Cinci compartimente conţine manualul de engleză pentru jurnalişti, intitulate Natural calamities (Calamităţi naturale), Man-made disasters (Dezastre pricinuite de om), Ecology (Ecologie), Health (Sănătate) şi Social issues (Teme sociale). Fiecare compartiment conţine mai multe texte (ştiri) consacrate diferitelor aspecte ale temei studiate. Textele din primele două compartimente au cu precădere caracterul unor informaţii de presă „de ultimă oră", în timp ce celelalte trei compartimente, îndeosebi cele de la compartimentul „Social issues" reprezintă scurte eseuri polemice, după modelul aşa-numitelor „editoriale", ce pot fi găsite în orice ziar. Autorii s-au străduit să cuprindă în texte un număr cât mai mare de cuvinte legate de tema dată, cuvinte care apar cel mai des în informaţiile de presă. Astfel în cazul erupţiei unui vulcan, indiferent de locul şi timpul erupţiei, vor apărea cuvinte precum erupţie, lavă, cenuşă, şoc, crater, activ, stins. Aceasta este tehnica prin care un student, sau un ziarist care doreşte să redacteze în limba engleză un text sau care doreşte să înţeleagă un text în limba engleză, transmis de o agenţie de presă, poate să-şi îmbogăţească lexicul specific.

Cartea şi casetele

Setul editat de editura ALL, cartea şi casetele, intitulat „Engleza pentru specialişti", îi permit cititorului, ziaristului român dornic să se perfecţioneze la limba engleză (deşi de multe ori observăm că tinerii jurnalişti au nevoie de o specializare mai degrabă în limba română) să se familiarizeze cu textul tipărit în limba engleză, să asculte înregistrările care imită relatările agenţiilor de presă, să fixeze vocabularul din domeniul dat, să-şi formeze priceperea de a reţine cele mai importante informaţii din textul scris în „limbajul de presă". Speranţa autorilor este că cititorii, jurnaliştii care vor studia acest manual, care doresc să se exprime în limba engleză în legătură cu temele abordate vor găsi în textele prezentate toate cuvintele şi expresiile necesare, alături, aş adăuga, de un set de exerciţii foarte utile.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

RĂZVAN D., Ploieşti: *„Sunt curios să ştiu care este «definiţia» celor născuţi în zodia Berbecului, pentru că multe persoane din anturaj îmi spun că am o fire contradictorie, supărătoare pentru ele. Oare sunt condamnat să-i deranjez mereu pe cei din jur, inclusiv pe prietena mea, pentru că aşa sunt Berbecii?"*

–Dragă Răzvan, aş vrea să-ţi spun mai întâi că nativii Berbecului trebuie să suporte o altfel de „condamnare", şi anume aceea de a-şi exterioriza (uneori cu vehemenţă) gândurile. Virulenţa ieşirilor lor pare să fie greu de controlat, însă este compensată de foarte multe ori de gesturi încărcate cu o căldură sufletească admirabilă. Dinamismul şi sinceritatea Berbecilor se „justifică" prin patronajul pe care Marte îl asigură acestei zodii. Dar legăturile dintre planete şi portretele zodiacale derivă din mitologie (Marte = zeul războiului), deci de la o ficţiune. În consecinţă, caracteristicile ofensive de zodie nu sunt deloc bătute în cuie şi nu-ţi pot servi drept scuză. Fii mai tolerant şi mai adaptabil situaţiilor prin care treci.

Mi se pare foarte grav faptul că, deşi te cunoşti destul de bine la cei 18 ani ai tăi, îţi periclitezi singur relaţia cu prietena ta. Nu cumva, pe undeva, în vreun colţişor al sufletului tău s-a strecurat ideea unei distanţări de ea? Ce-ar fi să laşi „berbecia" la o parte şi să-ţi faci ordine în gânduri şi sentimente. Obsesia apartenenţei la o zodie sau alta este uneori nocivă.

DINU CONSTANTIN, *Bucureşti:* Scrisoarea ta m-a întristat pentru că dovedeşte o maturitate aproape desăvârşită, la cei 19 ani ai tăi, iar ceea ce ţi s-a întâmplat este nedrept faţă de onestitatea şi generozitatea de care ai dat dovadă. *„După doi ani de relaţii foarte strânse cu Lucia, nu bănuiam că toate promisiunile şi chiar jurămintele ei sunt de fapt nişte baloane de săpun. N-am ţinut seamă nici de unele presimţiri ale mele şi nici măcar de unele gesturi ale Luciei, care ar fi trebuit să-mi dea serios de gândit. Ireparabila despărţire s-a produs, iar unul din argumentele ei a fost incompatibilitatea zodiilor în care ne-am născut. Eu sunt Vărsător, iar ea este Scorpion. Avea importanţă acest lucru?"*

– Dragă Dinu, dacă ar fi să fiu puţin cinic – în aceste clipe când este evident că suferi –, aş spune bine că s-a terminat, totuşi, destul de repede şi că ai câştigat o experienţă (chiar dacă amară) la o vârstă timpurie, căci se putea şi mai rău. În doi ani, trecerea de la aparenţe la esenţe trebuia să se fi produs, dar... Astrologic vorbind, zodiile Vărsător (de Aer) şi Scorpion (de Apă) sunt distanţate pe cercul zodiacal la 90 de grade, deci relaţia este dură, greu compatibilă (unghiurile favorabile fiind cele de 60 şi 120). Aceeaşi lipsă de afinitate zodiacală este dată de indiferenţa dintre Aer şi Apă. Pe de altă parte, ascendentul tău este în Peşti, iar al ei este în Scorpion. Şi cum Peştii sunt guvernaţi de Neptun şi Jupiter, deci visători incurabili cărora norocul le joacă un mare rol în viaţă, iar Scorpionii de agresivul Marte, incompatibilitatea dintre voi pare să fie deplină. Şi din punctul de vedere al zodiacului chinezesc, absenţa afinităţii sentimentale este deplină. Vărsătorul este Tigru (semn de Lemn), pe când Scorpionul este Mistreţ (semn de Apă). Între cele două semne cosmice este o incompatibilitate de cel mai mare grad (conform tradiţiilor chinezeşti). Dar voi doi nici nu ştiaţi acest lucru şi nici nu v-a interesat la începutul legăturii voastre. Faptul că astrologia şi-a confirmat unele „precepte" poate fi, cu mare probabilitate, o simplă coincidenţă. Puritatea şi tăria sentimentelor nu depind, în primul rând, de vibraţiile astrale, ci de noi înşine. Îţi urez ca următoarea legătură să fie una fericită.

RADU IANIERI

O experienţă tristă, urmată de confuzie

*– Să vă spun povestea mea: am 21 de ani şi de 2 ani am un prieten pe care îl iubesc foarte mult şi el mă iubeşte la fel. Am început viaţa sexuală acum 1 an, împreună, amândoi. Până acum o lună şi jumătate totul a fost bine. În schimb, nu am folosit niciodată un mijloc de contracepţie, doar metoda calendarului. Drept urmare, am avut o experienţă îngrozitoare: a trebuit să fac un avort, fiind însărcinată. După aproape 3 săptămâni de la chiuretaj am încercat să facem dragoste. M-a durut foarte tare şi am renunţat. După câteva zile am încercat din nou. Nu m-a durut la fel de tare, dar nici nu am simţit plăcere. Am fost la ginecolog şi mi-a prescris un tratament. Aş mai avea o întrebare. Uneori, prietenul meu ejaculează înaintea satisfacerii mele. Există vreo diferenţă între momentele de trăire intensă între cei doi parteneri? Acestea nu pot fi în acelaşi timp? Pentru că la noi de cele mai multe ori eu sunt cam nemulţumită". **(Iulia P., din Bucureşti).***

– Dragă Iulia, este adevărat că teoria nu se potriveşte întotdeauna cu ce întâlnim în practică, în viaţa de zi cu zi. Începutul vieţii sexuale poate fi foarte romantic, dar pot apărea şi probleme, având în vedere că este încă un domeniu prea puţin cunoscut pentru cei doi îndrăgostiţi. Experienţa ta a fost evident neplăcută şi este firesc să te refaci mai greu după ea. Poate că ai încercat să reiei relaţia sexuală cu prietenul tău înainte de vreme, tocmai pentru a uita situaţia în care te aflai, pentru a crede că totul este normal, ca şi când nimic nu s-ar fi întâmplat. Din păcate, de cele mai multe ori această strategie a struţului, de a-şi băga capul în nisip, nu dă roade, dimpotrivă, agravează şi mai mult situaţia. Ca şi în cazul tău. Ai făcut complicaţii pe care este bine să le tratezi corect şi să nu mai încerci să „trişezi" şi a doua oară. Natura nu se lasă înşelată, după cum vezi. Voi doi ar trebui să vă concentraţi acum atenţia pe ceea ce simţiţi, pentru ca acest eveniment neplăcut să nu vă afecteze viaţa şi relaţia mai mult decât este cazul. Înţeleg că amândoi aţi fi dorit un copil, din moment ce aţi deliberat atât de mult până să luaţi decizia de a face o întrerupere de sarcină. Asta înseamnă că vă iubiţi, într-adevăr, că vă gândiţi să aveţi un viitor împreună. Aţi greşit că nu v-aţi protejat când aţi făcut sex. Aţi greşit că aţi vrut să vă prefaceţi că nu s-a întâmplat nimic, după avort. Dar este momentul să învăţaţi din greşeli şi să mergeţi mai departe. Iubirea voastră e ceva frumos şi tot ce decurge din ea este la fel. Tu acum nu mai ai satisfacţie în urma actului sexual. Este, poate, pentru că te simţi vinovată că ai rămas însărcinată, că ai făcut un avort, şi toate astea par murdare, greşite, ceea ce se poate extinde asupra relaţiei sexuale în sine. Asta nu e bine, pentru că dacă îl iubeşti pe prietenul tău, atunci relaţia cu el nu poate fi decât frumoasă. Oricine greşeşte. Se întâmplă. Altă dată veţi şti ce să faceţi. Ar trebui să te gândeşti de ce ţi-ai pus problema satisfacţiei tale în relaţie tocmai acum, după tot ce s-a întâmplat. Încearcă să te gândeşti cum era înainte, făcând abstracţie de experienţa ta recentă. Când nu aveai nici o grijă, cum ţi se părea actul sexual? De ce ar trebui să se schimbe ceea ce simţi? Sunteţi aceiaşi amândoi, doar cu mai multă minte. Asta ar trebui să vă îmbunătăţească relaţia, nu să o pună într-o lumină nefavorabilă. Este adevărat, nu întotdeauna cei doi parteneri obţin satisfacţia în acelaşi timp. Dar veţi învăţa să vă reglaţi, în aşa fel încât amândoi să vă simţiţi bine şi să ajungeţi la orgasm în timpul unui act sexual. Şi dacă nu se întâmplă aşa întotdeauna, iarăşi nu cred că este nefiresc. Important este ce simţiţi voi şi, de asemenea, să puteţi să discutaţi despre toate astea, pentru a nu vă simţi frustraţi mai târziu. În funcţie de modul în care se pun bazele unei relaţii, se vor obţine mai târziu beneficiile dorite. Aşa că iubiţi-vă şi vorbiţi despre dragostea voastră şi veţi fi mai fericiţi împreună!

MIHAELA DOROBANŢU

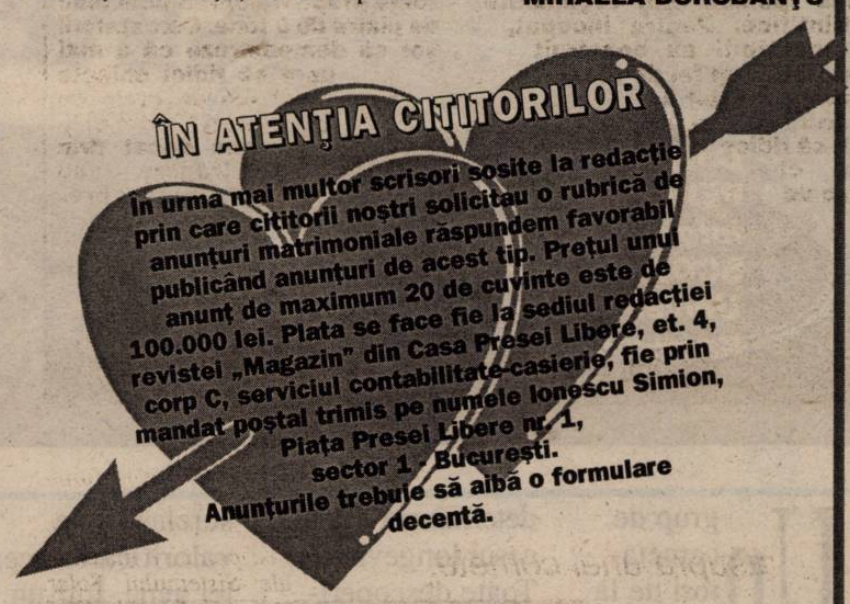

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu (şef secţie), Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mârgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei) • 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
ION ŢUGUI
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUŞNARENCU, DOREL DORIAN, ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

UN SUPERCOMPUTER

re-creează universul

MIHAELA DOROBANŢU

◆ Cel mai mare calculator pentru cercetare din Marea Britanie costă 1,4 miliarde de lire sterline ◆ „Maşina Cosmologică” poate stoca informaţie cât 11000 de CD-ROM ◆ Scopul său: reproducerea situaţiei din Univers în momentul Big Bang-ului

Ce Univers doriţi?

31 iulie 2001 va rămâne fără îndoială o dată de referinţă în istoria Cosmologiei. În acea zi, noul calculator de un milion şi jumătate de lire al Universităţii din Durham a fost conectat la reţea şi a pornit să realizeze prima sa simulare. După ce în el au fost introduse datele provenind de la miliarde de observaţii efectuate în întreaga lume privind mişcarea şi comportarea stelelor, a gazului interstelar, galaxiilor şi chiar a invizibilei materii întunecate, MC – Maşina Cosmologică, cum mai este numit supercalculatorul, a început să calculeze, cu o viteză fără precedent, modul în care s-au format şi au evoluat marile structuri cosmice cunoscute, de la galaxii la sistemele solare asemănătoare celui al nostru. MC poate testa orice model cosmologic. Poate crea universuri virtuale şi, prin ele, să încerce să explice Universul real în care trăim. Scopul final: apropierea cât mai mult de „momentul zero”, momentul Big Bang-ului. Trecând peste o perioadă fascinantă, despre care astronomii au început să vorbească mai mult în ultimul timp şi pe care au botezat-o...

Evul întunecat

Dacă în Big Bang îşi au originea spaţiul, timpul şi energia, aceasta din urmă transformându-se în materie pe măsura răcirii Universului, există o „zonă” mai puţin clară, care se întinde de-a lungul a aproximativ 500000 de ani, de la crearea primilor atomi de hidrogen, la apariţia primelor corpuri cosmice, care astăzi sunt cele pe care le vedem la distanţele cele mai mari. Acestei perioade i-au spus cercetătorii „Evul întunecat” – Dark Ages. La începutul ei, temperatura era prea mare (de ordinul miliardului de grade) pentru ca să se poată forma atomi adevăraţi; la sfârşit existau deja obiectele cosmice supragrele, cum ar fi găurile negre cu mase de câteva miliarde de ori mai mari decât masa Soarelui, ele fiind sursele care „aprovizionează” cu energie quasarii cei mai îndepărtaţi. Ce s-a întâmplat între timp? Recent, o echipă americană a reuşit, folosind puternicul telescop Keck de la Mauna Kea, Hawaii, să observe „prima generaţie” de atomi din Univers, aflaţi la 14 miliarde de ani-lumină de Terra, deci datând din această perioadă. Aceştia au putut fi detectaţi observând că ei absorb complet lumina de la cel mai îndepărtat obiect cosmic descoperit până astăzi, quasarul J1030, aflat la o distanţă de Terra de 14,5 miliarde de ani-lumină!

Pentru a analiza aşa cum trebuie asemenea date şi asemnea fenomene, este însă nevoie nu doar de o formidabilă tehnică observaţională, ci şi de o extrem de elaborată şi sofisticată tehnică de calcul.

Incredibilul Supercomputer

MC concentrează acum cele mai multe speranţe ale cosmologilor. Motivul este incredibila sa capacitate de calcul care stabileşte un nou standard în toate domeniile ştiinţei şi nu numai. MC este al zecelea printre marile calculatoare din Marea Britanie şi cel mai puternic dintre cele dedicate cercetării ştiinţifice. El poate executa 10 miliarde de operaţii pe secundă, adică tot atâtea câte ar putea efectua în două ore toţi cei 6 miliarde de oameni care trăiesc pe Terra, presupunând că toţi ar avea capacitatea de a face asemenea calcule! Capacitatea sa de stocare este de 7 Terabyţi (un Tera însemnând un milion de milioane!). Maşina Cosmologică poate „împinge” frontierele cunoaşterii mai departe decât au sperat vreodată cercetătorii. MC îşi merită numele, pentru că ea poate „recrea” Universul, cu întreaga sa istorie, din primele clipe ale Big Bang-ului până în prezent. Poate fi instruit să creeze universuri artificiale care să fie apoi comparate cu observaţiile astronomice. Şi toate acestea, după cum declară Prof. Carlos Frenk, directorul Institutului de Cosmologie computaţională al Universităţii Durham, recurgând la aceleaşi legi ale Fizicii care guvernează fenomenele şi evenimentele „obişnuite” care au loc pe Pământ! Datorită acestei Maşini Cosmologice s-ar putea chiar şi noi să apucăm să vedem rezolvate unele din cele mai acute probleme cu care se confruntă, la ora actuală, cunoaşterea umană a originii şi evoluţiei Universului!

PIRAMIDELE EGIPTENE

construite cu ajutorul forţei eoliene

O echipă de cercetători din California au emis ipoteza că vechii egipteni au folosit forţa eoliană pentru a ridica imensele blocuri de piatră necesare la construirea piramidelor. Evident că ei încearcă să-şi susţină ipoteza prin argumente ştiinţifice. Pentru început, cercetătorii au construit un zmeu (un fel de paraşută) cu ajutorul căruia au reuşit să ridice un obelisc de 3 tone. Pentru ca zmeul să fie dirijat, a fost nevoie doar de două persoane, viteza vântului fiind de 25 km/h. Proiectul acestei cercetări a fost iniţiat în urmă cu patru ani, este condus de o femeie şi are ca următoare etapă ridicarea unui bloc de piatră de 9 tone. Cercetătorii vor să demonstreze că e mai uşor să ridici obiecte extrem de grele cu ajutorul forţei eoliene decât prin tragere sau împingere. (A.P.)

ATAC

asupra unei comete

inima cometei, furnizându-ne informaţii asupra unuia dintre cele mai primitive materiale ale Sistemului Solar.

NASA a dat undă verde desfăşurării misiunii Deep Impact ale cărei obiective par desprinse din literatura SF. Este vorba de lansarea unei sonde spaţiale automatice care urmează să întâlnească cometa Tempel 1 şi să o atace fără somaţie. Un proiectil cu o greutate de 350 kg va săpa în corpul cometei un crater cu o adâncime de 25 m şi un diametru de 100 m. Sonda va rămâne pe orbită şi va filma impactul care va putea fi observat de telescoapele terestre. Imaginile ne vor dezvălui Lansarea misiunii Deep Impact este prevăzută pentru ianuarie 2004 iar întâlnirea cu cometa Tempel 1 va avea loc în iulie 2005. (D.M.)

Un mister neelucidat

SIDA ar fi apărut în urma administrării unui vaccin fabricat din ţesuturi de maimuţă. O teză care a apărut în urmă cu doi ani şi care a fost infirmată de curând în urma realizării unor studii ştiinţifice.

Din vaccinul antipoliomielitic realizat prin anii '50, pornindu-se de la ţesuturi de maimuţă, n-a mai rămas decât un eşantion, o eprubetă care zăcea de vreo 40 de ani în Institutul Wistar din

Philadelphia. Analizele efectuate de 3 laboratoare americane, care au primit câte un eşantion din legendara fiolă, au fost cât se poate de clare: vaccinul antipoliomielitic nu conţine nici o urmă de HIV sau de SIV (corespondentul HIV-ului la maimuţă). Pe de altă parte analizele nu au detectat nici o urmă de ADN de cimpanzeu aşa cum se presupune ci mai degrabă ADN de macac (o specie de maimuţă din sud-estul Asiei). Pentru a pune punct definitiv tezei conform căreia vaccinul cu pricina nu a fost fabricat din ţesuturi prelevate din rinichi de cimpanzeu, o echipă de specialişti de la Universitatea din Oxford a publicat recent un studiu în care a prezentat arborele evolutiv al acestui teribil virus. Studiu din care a reieşit faptul că SIDA a existat cu mult timp înainte de campania antipoliomielitică din anii '50. În ceea ce priveşte adevărata sursă a infectării, lucrurile sunt cât se poate de neclare. Istoria noastră evolutivă demonstrează în acest sens doar faptul că numeroase forme de virusuri au trecut de la animal la om fără să se ştie însă cum s-au petrecut lucrurile. Un mister care va rămâne încă multă vreme neelucidat. *(D.M.)*

Pastele făinoase şi-au făcut intrarea în fizică. O echipă de specialişti de la Universitatea din Lausanne, Elveţia, s-a gândit să folosească spaghetele pentru a studia modul în care se rup nodurile. După ce au fiert pastele şi le-au introdus într-o baie de ulei de măsline pentru lubrefiere, cercetătorii au înnodat una dintre spaghete şi au tras de capete. Totul sub „privirea” unei camere de luat vederi cu 1000 de imagini pe secundă, pentru a elucida mecanica rezistenţei nodului. Se ştie încă din Antichitate că nodul e... „călcâiul lui Ahile” al unei frânghii, (în sensul rezistenţei ei) dar rapiditatea procesului de ruptură a constituit o piedică în determinarea cu precizie a rupturii. De unde ideea de a folosi un astfel de material care se rupe mai încet decât un fir de Nylon. S-a observat că nodul s-a rupt în locul în care curbura acestuia era cea mai mare. Aplicaţiile experimentului, banal la prima vedere, vizează nodurile corzilor şi cablurilor, dar vor permite chiar şi înţelegerea mecanismelor de torsiune şi spiralare ale ADN-ului, un obiectiv extrem de provocator pentru biologii elveţieni. *(D.M.)*

RECORDURI SOLARE

În aceste momente, aflat la apogeul ciclului activităţii de 11 ani, Soarele îşi etalează splendori rar observate. La sfârşitul lunii martie astronomii au detectat în emisfera sa de nord cea mai mare pată solară din ultimii 10 ani care se întinde pe distanţă de 140000 km. Acest focar a fost motorul furtunilor solare care au suflat spre noi nori de gaz electrificaţi şi a produs numeroase erupţii de anvergură. În data de 2 aprilie această regiune solară a fost sediul unei erupţii record, una dintre cele mai importante din ultimii 25 de ani. Fenomenul înregistrat de Observatorul spaţial european al Soarelui, Soho, a generat un suflu de energie echivalentă cu un miliard de megatone de

TNT. Unul dintre efectele resimţite în unele zone de pe Pământ a fost, pentru scurt timp, întreruperea comunicaţiilor radio. (D.M.)

RADIOACTIVITATEA SALVEAZĂ ARTERELE

În cazul obstrucţiei arterelor coronariene una din intervenţiile care se practică curent constă în dilatarea zonei obturate prin introducerea unui balonaş în arterele coronariene. O intervenţie ce prezintă însă un inconvenient, la un caz din cinci, arterele închizându-se după doar câteva luni. Un nou procedeu care împiedică îngustarea arterelor postoperatorie a fost pus la punct de către o echipă de cercetători americani. Un procedeu ce presupune introducerea unui fir radioactiv în zona ce trebuie tratată, timp de 3 minute, fir ce distruge celulele responsabile de obstrucţie. (D.M.)

MIRESMELE NOPŢII

Aerul pe care-l respirăm în timpul nopţii este diferit de acela al zilei. Cercetătorii britanici au reuşit să pună în

evidenţă acest lucru. În timpul eclipsei solare din 11 august 1999 ei au analizat aerul şi au arătat că dispare radicalul hidoxil, prezent altfel în troposferă – stratul cel mai de jos al atmosferei. Odată eclipsa încheiată, compoziţia se regenerează, revenind la nivelul iniţial. În consecinţă, compoziţia aerului este diferită între zi şi noapte. Aceste schimbări se fac însă progresiv între crepuscul şi noaptea propriu-zisă. Organismul uman este incapabil să sesizeze miresmele nopţii şi mai ales parfumul uşor care se degajă o dată cu răsăritul Lunii. (I.S.)

Inexplicabilul de lângă noi

CIVILIZAŢIA INSTINCTELOR

ION ŢUGUI

Spunem din capul locului că această civilizaţie, a instinctelor, poate fi considerată o cale plină de strălucire pe care se avântă liber şi vertiginos cel mai amplu imn funerar din câte a cunoscut lumea atestabilă istoric. Obsesia istoriei, se ştie, o au mai toţi scriitorii, filozofii şi liberii cugetători. Numai obsesia istoriei dezvoltă în om atitudinea critică faţă de trecut şi deopotrivă de prezent; o atitudine din care presupunem că are de învăţat viitorul, dar de regulă nu se întâmplă aşa...

Se ştie că toate civilizaţiile planetei s-au stins din foarte puţine cauze, între ele numărându-se evenimentele telurice, climatice sau cosmice, dar la loc de frunte stă devitalizarea fibrei morale umane; în acest sens regăsim prostituţia, înrăirea individului şi criminalitatea, deprecierea nucleului familial, aspiraţiile instinctuale ce nu pot fi onorate decât prin violenţă sau acaparare agresivă şi încă multe altele. Înţeleptul şi ironicul Mark Twain spunea că omul este singurul animal care roşeşte sau ar trebui să roşească! Altă voce spunea că omul este singurul animal care mănâncă şi când nu-i este foame, bea şi când nu-i însetat şi face dragoste în fiecare zi – dacă se poate! – şi nu numai din raţiunea naturală a procreării! În fine, un învăţat spunea că acelaşi om este primul animal absurd, care face atâtea lucruri împotriva sa, reprimându-şi instinctul de conservare – se sinucide, bea alcool până dă în comă, fumează până se autodistruge şi aşa mai departe...

Evident, în ordinea acestor însuşiri de care se ocupă antropologia, sunt multe care onorează fiinţa umană dar nu e locul să le enumerăm aici. „Aici" voi înşira observaţiile unui prieten care trăieşte la Paris şi, într-un scurt popas în ţară, a privit micul ecran cu nesaţ câteva nopţi la rând. Concluzia lui este un efect direct al civilizaţiei instinctelor. Omul observa că nicăieri n-a văzut atâtea fete frumoase şi sănătoase câte a văzut acasă în câteva zile. Şi, dintr-o dată şi-a dat seama de dezastru: în loc ca aceste frumuseţi să facă copii acum cât sunt tinere şi frumoase, ele se exhibă ademenitor marcate de cultul atât de păgubos al unei libertăţi erotice! Problemă delicată, i-am spus. Ai vrea ca aceste mulţimi frumoase şi provocatoare să nu mai ştie nimic altceva decât să facă copii? Da, domnule, pentru că ele reprezintă matricea biologică din care se poate naşte un popor viguros. Cam mecanicistă observaţia, dar nu-i putem nega nici adevărul. Societatea democratică nu are cum să ordoneze naşterea copiilor luând drept etalon o categorie de femei care vor să-şi trăiască viaţa, ci nu să se înhame la alăptat şi la altele specifice.

Tristeţea stă şi aici, dar şi în altă parte. O ştim, din aceeaşi obsesie a evoluţiei istorice a civilizaţiilor, că nici o societate care dezvoltă instinctualitatea într-un chip subiectiv prioritar, nu are viitor. Altfel spus, nici o civilizaţie a instinctelor nu a avut longevitate pe această planetă. Acest adevăr l-au intuit, l-au simţit înţelepţii creştinătăţii. Morala creştină, privită din aceste idei, este singura care avertizează şi trezeşte în om o normalitate congruentă cu natura. Noi trăim ceva ce transformă anormalitatea în libertate...

Există şi o degradare, şi o decădere lentă care au aspectul fericirii. Împotriva civilizaţiei instinctelor nu se poate lupta pentru că libertatea constituţională are un caracter democratic şi generos, respectând individul social şi personalitatea. Civilizaţia instinctelor se propagă precum elementele nutritive prin nişte capilare permeabile. Prietenul meu parizian şi-a exprimat o nostalgie de patriot cumsecade: în România natalitatea scade periculos de ferm, iar vârstele fertile se arată alergice la ideea de familie. Când eram copil, în satul bucovinean în care m-am născut fetele frumoase, ţărănci, ajunse la şaisprezece ani îşi doreau un singur eveniment: să se mărite şi să aibă copii. Acum fetele din acelaşi sat la şaisprezece ani vor să danseze filmate pentru micul ecran şi după aceea să plece – eventual – în Italia!

SINDROMUL copilului pierdut

DAN D. FARCAŞ

Budd Hopkins, în cartea sa *Intruders: The Incredible Visitations at Copley Woods* (1987), descrie şi alte câteva cazuri care, în viziunea sa, atestă faptul că răpirile OZN fac parte dintr-un mare proiect de creare a unor hibrizi, proiect în care pământenii răpiţi furnizează material genetic şi mame purtătoare.

Un caz examinat este cel al mecanicului de mină din Wisconsin, numit *Ed Duvall* (n.1934), care avusese într-o noapte, pe când stătea într-o parcare, o lacună în timp de trei ore urmată de o teroare inexplicabilă. Regresia hipnotică va scoate la iveală o răpire în care, aparent Duvall a fost violat de o făptură feminoidă, mai înaltă şi cu aspect mai uman decât răpitorii lui. Ed crede că erecţia i-a fost provocată artificial. Sunt citate şi alte cazuri în care bărbaţilor răpiţi li s-ar fi recoltat spermă, cu nişte instalaţii mecanice.

În episodul precedent aminteam de ritualul „prezentării", în care unei femei răpite i se prezintă un copil hibrid, spunându-se că este al ei. Budd Hopkins a găsit mai multe cazuri care se încadrau în acest scenariu: de pildă, *Susan Williams*, psihoterapeută, născută în 1933, avea nişte vise repetate (pe care le nota cu profesionalism) despre ceea ce ea numea *bebeluşi înţelepţi*. Aceştia erau foarte mărunţi, uneori nu mai mari de 30 de centimetri, *culcaţi în mici conteinere metalice*. şi aceşti bebeluşi vorbeau... Sub hipnoză, ea va descrie o imagine puţin diferită: „bebeluşii" aveau o piele cenuşie, bătrânicioasă, faţa lipsită de orice expresie, constituţia fragilă. Era dificil de crezut că ar fi putut vorbi... Persoana numită pe scurt *Andrea* a rămas însărcinată la treisprezece ani, după ce „visase" că a suportat o însămânţare artificială. O arătare stranie, cenuşie şi cu ochii mari, a introdus în ea un instrument având forma unui tub subţire. Familia a decis ca ea să avorteze, dar medicul care a efectuat operaţia a observat, nu fără surprindere, că himenul fetei era intact. Într-un alt caz, o persoană numită *Pam*, se afla într-o situaţie similară, dar, după o a doua aparentă răpire, medicul care a vrut să efectueze avortul n-a mai găsit nici o urmă de ţesut fetal...

În seara zilei de *20 august 1985* o psihoterapeută newyorkeză, numită *Lucille Forman*, a trecut prin mai multe situaţii bizare. Ea i s-a adresat lui Budd Hopkins. Primele discuţii au scos la iveală că încă din fragedă copilărie nişte creaturi mici, cu ochi imenşi, o vizitau noaptea în dormitorul ei. În plus, din vara anului trecut, ea avea o cicatrice rotundă, apărută în mod inexplicabil, în regiunea ovarului ei drept.

Trecându-se la regresia hipnotică, a rezultat istoria unei răpiri „clasice". În noaptea aceea, Lucille a fost obligată să iasă pe terasă. Apoi s-a văzut plutind, încadrată între patru arătări, deasupra potecii, spre fundul grădinii, unde aştepta un OZN. Aşezată pe o masă de examinare, Lucille a simţit la un moment dat o durere ascuţită în zona ovarelor. După aceasta va vizita „nava", fiind confruntată cu un copil hibrid de sex feminin, faţă de care se manifestă cu afecţiune. Nu apare însă nici un moment vreo aluzie că ar putea fi vreo înrudire între ei. Aparent Lucille are şi o „discuţie filosofică" cu răpitorii ei, care-i spun că aparţin unei societăţi *cu milioane de ani mai bătrână decât a noastră*, dar care e pe moarte, dintr-un motiv necunoscut: copiii se nasc, trăiesc până la o anumită vârstă, după care mor. Poate ceea ce lipseşte acestei societăţi superinteligente, supertehnologice, le spune Lucille, este *afecţiunea*...

Surprinde coincidenţa unor detalii reluate în istorisirile unor persoane care nu auziseră niciodată una de cazul celeilalte. S-a presupus că ar fi o nouă formă de psihopatie afectând persoanele care au suferit avorturi. Diverse teste psihologice (Minnesota, Rorschach, Wechsler etc.) efectuate, inclusiv de către specialişti total neimplicaţi în studiul fenomenului OZN, n-au pus însă în evidenţă nimic cu adevărat anormal la persoanele care au raportat acest tip de întâlniri.

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ____, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/36

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Dosarul gândurilor comunicante

COMUNICAREA dintre om şi plante

MIHAELA DOROBANŢU

◆ Are loc transmiterea unei încărcături mentale de la om la plantă? ◆ Omul rămâne factorul dominant

Cleve Backster, cercetătorul american care a extins domeniul de investigaţie a percepţiei elementare până la celula individuală, era de părere că celulele vegetale vii sunt legate între ele printr-un adevărat lanţ de semnale. Şi că acestea există inclusiv în absenţa elementului uman! Marcel Vogel, dedicat şi el fascinantei probleme a comunicării om-plantă, are un punct de vedere diferit: elementul esenţial îl constituie prezenţa omului! El este cel care „încarcă" plantele şi în acest fel ele devin receptive la emoţiile şi chiar „simplele" gânduri ale oamenilor din jurul lor.

Fie că se află în aceeaşi cameră cu planta, fie la câteva mii de kilometri, experimentatorul începe prin a „transmite" plantei o încărcătură mentală. Aceasta o va izola, o va ecrana, cum se spune în fizică, în ceea ce priveşte influenţele secundare – lumina, căldura, umiditatea, încărcarea electrică etc. – din spaţiul unde ea se află. În plus, planta (sunt ideale pentru experimente plantele de apartament, cu frunze mari) este bine să fie instalată în locul unde urmează să se desfăşoare experienţa, cu câteva zile înainte – pentru a se putea obişnui, a se adapta condiţiilor experimentale! La rândul său, el însuşi, experimentatorul, destins şi fără să exprime vreo perturbare afectivă, este acum gata să intre în comunicare cu planta.

Consecvent definiţiei conform căreia o experienţă este corect concepută şi condusă în măsura în care este repetabilă – de acelaşi experimentator sau de un altul – Marcel Vogel efectuează un număr impresionant de experimentări şi ajunge să realizeze că poziţia experimentatorului faţă de plantă este de o importanţă capitală. O serie de factori, cum ar fi presiunea atmosferică, temperatura înconjurătoare, starea de oboseală a omului implicat în experiment şi chiar personalitatea sa, joacă un rol mult mai important decât crezuse el la început.

Concluzia care i se impune este una singură: există o interacţie precisă şi extrem de importantă între cercetător şi planta cercetată. Această interacţie ajunge să fie mai importantă chiar decât echipamentul utilizat. Dacă se include „factorul uman" în ceea ce se numeşte protocolul experienţei – adică modul de a o concepe – se ştie şi cum trebuie atacată problema repetabilităţii. Nu la intensităţi luminoase mari, nici la variaţii puternice de temperatură sau de câmp electric va reacţiona planta, ci la gândurile şi emoţiile celui care „lucrează" cu ea!

Scepticism şi credulitate

Oameni care te feresc de COŞMARURI

PAUL IOAN

O dată cu amplificarea navigaţiei între Europa şi Lumea Nouă, după descoperirea Americii de către Columb, au început să apară în cazuistica ocultismului acei „oameni care te feresc de coşmaruri". Ce se ascundea sub această poreclă măgulitoare?

Erik Malcoms şi Frederick Walwow, istorici ai ocultismului secolelor XVI-XVIII, citează în lucrările lor numele a patru astfel de „meteorologi" de senzaţie, angajaţi de-a lungul multor ani la companii de navigaţie spaniole, portugheze şi engleze, şi chiar la unele Curţi regale. Clarvizionarii furiei oceanului aveau salarii foarte bune şi se pare că a fost cât se poate de real sprijinul dat pentru evitarea pierderii unor însemnate comori adunate (în special) de pe teritoriile Americii de Sud. Acesta era motivul esenţial al cooptării lor. Unul din cele mai celebre nume este cel al lui *Vicente cel Orb*, un fost călugăr benedictin care ar fi anticipat cu trei săptămâni o groaznică dezlănţuire a naturii pe ruta spre Brazilia, în sud-estul Atlanticului. Acest spaniol de 68 de ani, orginar din Sevilla, a refuzat să se urce la bordul navei „Punta" şi a încercat să oprească alte patru misiuni de „colectare" de bunuri din Noul Continent. La 22 aprilie 1638, Vicente cel Orb spunea că „monstrul cu braţele negre" se va ridica din adâncul apelor şi va distruge tot ce va întâlni în cale, făcând sute de victime. Numai „Punta" a rămas în port, la Santa Cruz de Tenerife, iar un convoi de opt corăbii au plecat, sfidând spusele clarvizionarului. Iar după aproape două luni, au început să sosească veştile care confirmau predicţia: toate vasele şi toate echipajele dispăruseră pe fundul oceanului, exact în perioada şi în zona indicată... Nu fusese deloc o poveste de matrozi duhnind a rom, ci o crudă realitate.

Evident, nu toţi cei ce se pretindeau a fi „oameni care te feresc de coşmaruri" aveau credibilitate, şarlatanii nelipsind din rândurile lor. Pe de altă parte, se răspândea cu repeziciune şi zvonul conform căruia aceştia erau posedaţi de diavol – pretext obişnuit pentru acele vremuri. Cu toate acestea, multe din avertismentele lor s-au adeverit.

Hârtia, Internetul şi păsările

VOM AVEA O PLANETĂ PUSTIE

locuită numai de oameni?

Însuşirea unor informaţii cu ajutorul Internetului, timp de două ore zilnic, este de 16 ori mai economică decât publicarea şi achiziţionarea unei cărţi cu 1000 de pagini ● Anual, 4 milioane de tone de hârtie sunt aruncate la coş numai din birourile din SUA, cu această cantitate putându-se construi un zid de 3,5 metri înălţime pe distanţa New York – Los Angeles ● Vânzarea lemnului pentru obţinerea hârtiei, în Asia, a determinat – doar în ultimii zece ani –, dispariţia unui sfert din speciile de păsări specifice acelui continent

Zburăm către o lume fără aripi?

Dincolo de declaraţiile alarmante ale ecologiştilor – care par nişte trubaduri cântând sub ferești închise, având în vedere fondurile insuficiente pentru marile lor proiecte – statisticile glăsuiesc de la sine. Astfel, ne întrebăm ce legătură este între creşterea numărului de specii de păsări ameninţate cu dispariţia, în Asia, cel mai populat continent, de la 51 (în 1981) la 323 (în 2000), şi faptul că peste 1 miliard de oameni trăiesc în zone cu aer puternic poluat?

Din Siberia şi până-n India, 1.100 de specii şi-au redus numărul de exemplare la un nivel critic, incontrolabil. În acelaşi timp, cele mai multe ţări din această regiune a lumii sunt mari exportatoare de hârtie, iar aproape o treime din pădurile Asiei de acum cincizeci de ani au fost înlocuite de plantaţii şi construcţii industriale. Între agonia zburătoarelor asiatice (şi nu numai) şi clasamentul deşeurilor de hârtie din unele ţări dezvoltate din lume începe să fie o legătură tot mai strânsă:

în SUA, fiecare locuitor se debarasează zilnic de 1,97 kilograme de ambalaj din carton, în Canada – 1,89 kg, în Elveţia – 1,64 kg etc. Este adevărat, americanii reciclează anual 18 milioane de tone de hârtie, salvând 1,1 milioane de copaci, iar în Elveţia se reciclează 61 la sută din totalul hârtiei consumate. Numai că realitatea dovedeşte că aceste eforturi tehnologice sunt total insuficiente. Ce-i de făcut?

Asociaţia BirdLife International (care se ocupă de soarta speciilor de păsări din întreaga lume) preia din urmările catastrofice ale defrişărilor doar segmentul înaripatelor care-şi pierd continuu habitatul obişnuit şi a căror reproducere devine tot mai problematică. Dezorientate de pierderea locurilor tradiţionale de cuibărit, păsările devin din ce în ce mai puţin apte să-şi găsească în timp util un adăpost adecvat. Recordurile în această privinţă le deţin Indonezia (115 specii pe cale de dispariţie), China (78 de specii) şi India (73 de specii).

Abia la începutul acestui secol s-a putut face şi o legătură directă între biodiversitate, suprafeţele împădurite şi ipotetica salvare numită Internet. Se apreciază că în 2003, reţeaua mondială de informaţii pe calculator va reduce cu 2,7 milioane de tone cererea de hârtie, adică aproximativ 120 de mii de arbori mai puţin sacrificaţi. În 2005, se va reduce cu 15 la sută hârtia folosită pentru afişele comerciale, datorită reclamelor pe de Internet. Cât de realiste sunt aceste estimări? Câte persoane din cele peste 2,2 miliarde de locuitori ai Chinei şi Indiei se informează cu ajutorul Internetului?

„O lume fără aripi ar fi dezolantă, iar o planetă locuită numai de oameni ar fi o planetă pustie", spune Arnold Dewire, cercetător în cadrul BirdLife International. Ce-ar mai fi de adăugat? Vor fi manualele de zoologie de mâine pline doar de amintiri?

PAUL IOAN

ATENŢIE
la bacteriile „casnice"!

Oamenii de ştiinţă americani au descoperit un număr considerabil de bacterii periculoase pe prosoapele şi pe bureţii care se folosesc la bucătărie. Din 500 de asemenea obiecte casnice, de utilitate imediată, studiate în stare umedă, două treimi conţineau bacterii patogene. Circa un sfert conţineau salmonella sau stafilococi, două dintre principalele cauze ale maladiilor de origine alimentară în SUA. Drept urmare, specialiştii le sfătuiesc pe gospodine să schimbe cât mai des bureţii şi să spele bine, la fel de des, prosoapele. În special, ei au atras atenţia asupra riscului sporit, în cazul folosirii acestora la curăţarea suprafeţelor care s-au aflat în contact cu carnea crudă. (A.N.P.)

Până nu demult, a constituit un secret modul cum gramineele (orez, grâu, porumb etc.) asimilează fierul din sol. Misterul a fost elucidat, dar... a scos la iveală altul. Gramineele secretă în jurul rădăcinii molecule care captează ionii de fier, transportaţi apoi cu ajutorul unei proteine în interiorul rădăcinii. Analizându-se acest traseu, a putut fi identificată gena numită YS1, prin compararea genomului normal cu acela al unui mutant natural care nu beneficiază de preţiosul serviciu al proteinei transportoare. Dar dilemele cercetătorilor apar abia acum, căci nu mai puţin de opt copii ale genei YS1 au fost identificate la o plantă considerată drept model de non-graminee. Aşadar, rămâne întrebarea: care este funcţia genei amintite, la asemenea plante ce nu au acelaşi sistem de asimilare a fierului? *(A.N.P.)*

SINUCIDEREA
un fenomen în creştere în rândul bărbaţilor

În timp ce femeile cuceresc noi teritorii în lupta pentru instaurarea egalităţii dintre sexe, bărbaţii tind la rândul lor să ajungă din urmă un sumbru „record" care dintotdeauna a fost deţinut de reprezentantele sexului frumos: cel al sinuciderilor. Situaţia este cu atât mai alarmantă cu cât afectează populaţia tânără de sex masculin. Statisticile arată că, în ultimele trei decenii, rata sinuciderilor în rândul bărbaţilor cu vârste cuprinse între 15 şi 24 de ani s-a dublat faţă de perioada precedentă. La 100000 de bărbaţi s-au înregistrat 16 sinucideri, în timp ce la 100000 de femei doar 4. Paradoxal, statisticile medicale au rămas neschimbate din punct de vedere al depresiilor, anxietăţii, fobiilor etc. – suferinţe psihice care favorizează sinuciderea – şi de care suferă în continuare în special femeile, nu bărbaţii. ***(A.P.)***

Dezvăluiri din spatele uşilor închise

Prima clonă umană a Americii

Secolul XX a încheiat prima etapă a aventurii genetice a omului cu clonarea lui Dolly şi cu înfierbântata polemică mondială asupra interzicerii clonărilor umane. Povestea pare să fie însă mult mai veche. Cel puţin aşa reiese dintr-o discuţie în exclusivitate a revistei „Weekly World News" cu Mason Grivens, autorul cărţii „Proiectul Doppelganger: prima clonă umană a Americii". Grivens pare să fi găsit pe cineva care să-l fi ajutat să arunce o privire dincolo de uşile închise ale celor mai bine păzite secrete militare ale lumii...

Sindromul Soldatului Total.

Totul a început atunci când, în timpul Administraţiei Reagan, isteria războiului rece atingea un nou maxim – competiţia ştiinţifică era mai sălbatică decât oricând – şi când primul lucru pe care îl făceau dimineaţa, atât o tabără cât şi cealaltă, era să privească în ...curtea vecinului, pentru a vedea ce a mai făcut. Aşa s-a lansat ideea că ruşii sunt pe cale să obţină soldatul perfect – a se citi „ucigaşul perfect", prin manipulări genetice şi prin clonare umană. Ar fi urmat, fără îndoială, o producţie în serie şi de aici până la dominarea mondială nu mai era decât un pas. CIA avea şi punea la dispoziţie dovezi atât de zdrobitoare privind spectaculoasele progrese sovietice în domeniul biotehnologiilor şi în special al clonării umane, încât aprobarea finanţării Proiectului Doppelganger – dacă vreţi, „Proiectul Alter-Ego" – a venit aproape automat.

Joaca de-a Dumnezeu. A fost suficient să se preleveze o singură celulă din pielea unui tânăr cercetător, frumos, bine făcut, cu un IQ de 145 şi fără vreo problemă ereditară de sănătate şi nucleul acestei celule să fie plasat într-un ovul din care fusese înlăturat propriul nucleu. Oul fertilizat în felul acesta, artificial, s-a dezvoltat după „instrucţiunile" conţinute în codul genetic al donatorului, devenind o copie perfectă a acestuia: un duplicat genetic al tânărului cercetător. A urmat un scurt tratament chimic pentru grăbirea diviziunii celulei, după care embrionul a fost plasat în uterul unei mame voluntare care a dus sarcina până la capăt. Când copilul s-a născut însă, toată lumea din sala de naşteri a fugit îngrozită: era un monstru. Toate acestea se întâmplau în 1986 şi participanţii la proiect nu au ştiut şi nici nu s-au gândit că unele din substanţele chimice folosite erau „teratogene", adică potenţial cauzatoare de malformaţii la naştere. Aşa s-a născut Timmy. Care, de 15 ani, creşte într-o sală secretă a unui laborator şi mai secret, undeva în subsolul unei clădiri guvernamentale din Washington. Este un copil bun, este înconjurat de toată dragostea cercetătorilor, are o mulţime de jucării, învaţă foarte bine, are un evident talent pentru artele frumoase...

Filmul de groază al unei realităţi ştiinţifico-fantastice.

Dar el însuşi, Timmy? Acum are 15 ani şi într-o zi a întrebat – să nu uităm că IQ-ul său este unul remarcabil – de ce nu are şi el un tată şi o mamă, ca toată lumea. Nimeni nu este însă dispus – evident! – să-i facă publică existenţa. Ca şi de atâtea alte ori se va continua să se nege orice amestec al oficialităţilor în astfel de cercetări „la limită", mai ales că acum acestea fac parte dintr-o categorie aflată, cel puţin teoretic, sub un control strict. Timmy va continua să trăiască – cât îi va fi dat – înconjurat de interesul şi chiar de afecţiunea „creatorilor" săi. Dar nu va vedea niciodată lumina zilei şi nici nu va avea vreodată posibilitatea de a se afla în mijlocul oamenilor a căror copie ratată a devenit fără voia lui...

MIHAELA DOROBANŢU

Anatomia secundei

Proiectul „Millenium"

SOLARIA

ALEXANDRU MIRONOV

Cu două giuvaeruri încărcate cu verdele vieţii şi albastrul oceanelor – Terra şi Marte –, cu zecile de mii de habitaturi cosmice *Asgard*, cu sute de miliarde de locuitori, risipiţi pe miliarde de kilometri, Sistemul Solar începe să-şi piardă răceala cosmică şi să se îmbolnăvească fatal de splendida maladie a Viului – aşa crede acest extraordinar optimist care este Marshall T. Savage, autorul fabulosului „Proiect Millenium".

Dezvoltarea civilizaţiei lunare şi a celei marţiene, în paralel cu viaţa bătrânului Pământ va naşte o adevărată efervescenţă a răspândirii vieţii de-a lungul şi de-a latul întregii „moşii" a stelei Sol. „Viaţa este o forţă a naturii, asemănătoare electromagnetismului şi gravitaţiei", spune Savage – şi eu simt că mă identific pur şi simplu cu el, în această anatomie a secundei viitoare, pe care o fac – şi viaţa va avea ea însăşi grijă să transforme materia neînsufleţită a Cosmosului în organic, viu, inteligenţă. „O reacţie în lanţ de transmutaţii elementare care va cuprinde întregul Sistem Solar... Rezultatul va fi un Sistem Solar viu" – îl citez pe acest superb nebun care îşi merită, cred eu, loc în manualele şcolare, pentru forţa cu care încearcă să ne convingă că noi, oamenii, suntem adevăraţii stăpâni ai Universului.

Ne aflăm deja, observaţi, într-o adevărată utopie – dar orice carte este un strop de utopie. În acest stadiu – viitor – al societăţii, este timpul să vorbim despre Nicolai Kardasev şi clasificarea civilizaţiilor, aşa cum o vede el. O civilizaţie (cosmică) este de rangul I dacă stăpâneşte energia planetei pe care o locuieşte; de rangul II – dacă este stăpână pe energia stelei pe lângă care trăieşte; de rangul III, superior, dacă toată energia întregii sale galaxii îi stă la picioare. Acum, în 2001, Homo sapiens încă nu a intrat în competiţie pentru clasare în topul civilizaţiilor – căci ne aflăm, este clar, departe de a ne stăpâni energiile planetei. Când însă Terra va fi colonizat Marte, Luna, asteroizii, spaţiul dintre planete – cu milioane de *Asgard*-uri autonome, când vor fi „atacat" sateliţii lui Jupiter şi Neptun, Homo sapiens va fi depăşit de mult rangul I şi se va afla în goană spre închiderea în cutia sa craniană a întregului mecanism celest al stelei numită Soare. „Creierul este mai încăpător decât cerul", spune M.T. Savage, şi pe creier nimic nu-l poate opri. În 2250 populaţia totală a Sistemului Solar va fi, probabil, în jur de 1000 miliarde – cu 980000000000 de oameni locuind în afara Pământului! Pe Lună, pe Marte, în sfere celeste din jurul lor şi al Terrei – dar 95% dintre ei îşi vor construi locuinţe pe centura de asteroizi, unde, spune autorul fabuloasei cărţi, este loc pentru 750 de trilioane de oameni! Care vor trăi din minerit, din prelucrarea lor şi furnizarea de produse cu înaltă valoare adăugată, din inovaţii şi invenţii perpetue – una dintre ele fiind cea care va fi lucrat asupra telomerelor din molecula de ADN, prelungind speranţa de viaţă a individului solarian până la 200 de ani (aşa crede şi Kim Stanley Robinson, în a sa extraordinară trilogie „Marte roşu-verde-albastru", una dintre capodoperele SF-ului mondial).

Roirea se va petrece în astronave-habitaturi, autonome, de mari dimensiuni, în care viaţa oamenilor se va desfăşura normal (mă rog, dacă normal este să te prăvăleşti în hăurile cosmice...), iar investiţia va fi făcută de fonduri cosmice de risc, interesate să se afle „la bătaie" pe fabuloasele pieţe ale întreprinzătorilor secolului XXIII.

Milioane de microplanete se vor adăuga astfel marilor „cămine" Terra, Marte, Luna, poate şi Jo, Evropa, Callisto, Ariel, Umbriel, Titania, Oberon, Triton, chiar Chyron şi Pluton, peste decenii. Se vor „hrăni" mai ales cu lumină solară sau doar, la nevoie, îşi vor crea sori locali, prin fuziune nucleară.

...La jumătatea Mileniului III –ne uluieşte Savage – cele 330 de milioane de miliarde de *solarieni* vor avea o putere economică de o sută de milioane de ori mai mare decât economia planetară de la sfârşitul Mileniului II. Computere şi tehnologii greu de imaginat astăzi, inovaţii şi invenţii ale milioanelor de genii care vin îi vor face pe urmaşii noştri – fiecare individ aflat astăzi în viaţă va avea atunci 1000000000 de urmaşi! – stăpâni ai Sistemului Solar al stelei Sol.

Omenirea va fi, deja, în 2500, o civilizaţie de rangul II, în clasamentul lui Kardasev.

E bine de ştiut

Câte ceva despre COLECISTITE

Între afecţiunile veziculei biliare, pe primele locuri se plasează colecistitele acute şi cronice. Cauzate de diverşi microbi, îmbolnăvirile acestui atât de sensibil organ, se însoţesc de procese inflamatorii, de litiază biliară ori de alergii determinate de ingerarea unor alimente la care persoana respectivă este alergică.

Colecistita acută se manifestă cu dureri în hipocondrul drept, greţuri, vărsături şi uneori cu febră. Mai mult, în unele cazuri, se poate declara în paralel chiar o stare icterică. Formele supurate, cele gangrenoase ori cele hemoragice de colecistită se pot complica uneori cu perforaţii ale veziculei biliare ori cu peritonite.

Semnele clinice coroborate cu rezultatele tubajului duodenal şi colicistografia conduc la precizarea diagnosticului.

Tratamentul constă în repaus la pat, comprese reci cu apă şi alcool ce se plasează în zona hipocondrului drept şi – în primele 24 de ore – bolnavul va primi doar ceai de sunătoare, neîndulcit, pe care îl va bea cu înghiţituri mici. Medicul va recomanda bolnavului cu colecistită acută medicamente cu efect antispastic şi chiar antibiotic. Când acesta constată complicaţii, care se acutizează cu fiecare zi, singura soluţie salvatoare este intervenţia chirurgicală.

Pentru profilaxia bolii se recomandă tratamentul corect al diverselor boli infecţioase, care pot ataca organismul uman şi coexista cu forme de colecistită. Evitarea alimentelor iritante ca: alcool, condimente, tutun, cafea, a fructelor la care organismul răspunde prin stări alergice, ca şi un tranzit zilnic, normal sunt elemente foarte importante pentru sănătate.

În colecistita cronică, dacă procesele inflamatorii ale veziculei biliare sunt frecvente şi dureroase, trebuie constatat pe ce fond sunt întreţinute acestea. Pentru că declanşarea acestora cel mai frecvent este cauzată de un factor infecţios, alergizant sau de un preparat toxic. Alteori însă, colecistita cronică se declară în paralel cu o calculoză veziculară.

Începutul bolii este insidios şi aparent lent. La 3-4 ore după o masă, la care bolnavul a consumat grăsimi, sosuri, condimente, încep durerile. După 2-3 zile acestea se sting şi aparent boala este vindecată. În afara durerilor, în zona veziculară, bolnavul poate suporta însă balonări, arsuri, crampe, stări de oboseală, cefalee şi chiar o uşoară stare diareică.

Semnele clinice, tubajul duodenal şi colecistografia sunt elementele de bază pe care se precizează diagnosticul. Din regimul alimentar se exclud cu desăvârşire: grăsimile, ciocolata, ouăle, smântâna, conservele din carne, alcoolul.

Împotriva constipaţiei se recomandă laxative uşoare, iar în caz de infecţii microbiene, antibiotice care sunt salvatoare. Pe lângă comprese calde, în regiunea hipocondrului drept, sunt de mare efect, alinând durerile, medicamente cu efect antispastic (Scobutil, Lizadon etc.)

Cure de ape minerale la izvoarele de la Olăneşti, Sângiorz ori Slănic Moldova sunt recomandate pentru efectele lor binefăcătoare.

Dr. VALERIU MANTA

Pentru părinţi

Suferinţele sugarului

În primele lor luni de viaţă, sugarii şi mai ales băieţii fac aşa numita colică abdominală. În plină sănătate (aparentă) aceştia plâng, refuză biberonul şi orice fel de alimente. Îşi flectează picioruşele pe abdomen, care este dur şi balonat. Uneori, micuţii bolnavi au diaree, febră şi plâng neîntrerupt, ore în şir.

La sugari, colica abdominală se instalează mai ales în primele trei luni de viaţă, persistă în rare cazuri până la şase luni, după care dispare.

Aşadar, în caz de colică abdominală, în afara semnelor arătate mai sus, copilul îşi ţine pumnişorii strânşi şi ţipă permanent, plânsul revenind ca un ceasornic, enervant, la aceleaşi ore.

Încercările de liniştire din partea adulţilor sunt de multe ori zadarnice. La prima masă însă ei beau cu lăcomie cantităţi mici de lapte ori de ceai, după care încep din nou să plângă.

Cauza acestui simptom trebuie căutată. Dacă micuţul este sătul, scutecele sunt uscate, pempersul abia schimbat, dacă semnele incipiente ale unei alte boli sunt anulate şi totuşi, în prezenţa mamei micuţul plânge, mai mult ca sigur un spasm, o colică abdominală sunt prezente. Alteori, balonarea poate fi cauzată însă şi de înghiţirea de aer petrecută în timpul suptului din biberon. Trebuie avut mare grijă, ca ţinând biberonul copilului care suge, acesta să aibă toată partea sa de sus plină cu lapte. Orificiul să fie potrivit de larg, lichidul să curgă încet şi masa să dureze 15-20 de minute. Oricum, cantitatea zilnică de aliment, recomandată de medic, să fie împărţită în 5-6 reprize egale. Mama se va sfătui cu medicul pediatru dacă nu cumva puterea de digestie a sugarului este întrecută de cantitatea de lapte. Se va ţine cont de faptul că o parte din zahărul adăugat în ceai poate să ajungă nedigerat în segmentele inferioare ale colonului, declanşând balonarea.

Dar crampele pot fi datorate şi albuminei din laptele de vacă. Ba mai mult, atunci când mama consumă produse lactate, chiar laptele matern poate avea urme de albumină.

În vremea cât are crampe, sugarul are nevoie de căldură. Aplicaţi-i lin, ca o mângâiere, palma dv. pe abdomen şi înfăşaţi-l cu scutece calde. Puneţi-i chiar o compresă caldă între scutece şi aşezaţi-l culcat pe partea dreaptă.

În toate cazurile, colica abdominală dă o durere violentă în jurul ombilicului. Aparent, fără cauze, durerea cedează la vorba blândă şi la mâna caldă a mamei care-i masează abdomenul. Cu trecerea primelor luni de viaţă, acest misterios fenomen, al colicei abdominale, dispare ca prin farmec. *(Dr. V.M.)*

Moda toamnei

Discret, dar sigur, toamna îşi face deja simţită prezenţa. Nu este deci nepotrivit să ne gândim ce vom purta în acest anotimp. Ca obiect de vestimentaţie, trenciul revine în forţă. Costumul-pantalon şi, în general, pantalonii se menţin printre preferinţele femeilor, indiferent de vârstă. Dar, amănuntul cel mai important, de care vă sfătuim să ţineţi seama, se produce în sfera culorilor moderne. Astfel, negrul nu mai deţine supremaţia eleganţei, roşul luându-i locul. Fie că este vorba despre vestimentaţie, fie despre accesorii roşul reprezintă atuul dv. în această toamnă...

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Visele, o altă lume? 11

După ce am elucidat semnificaţiile apelor apărute în vis, să luăm aminte şi la detaliile ce ni se arată: vietăţile de apă, plajele, pietrele, nisipul, pescarii, bărcile, vapoarele – totul le vorbeşte celor care ştiu să exploreze realitatea onirică.

În principiu, apele limpezi, curate sunt prevestitoare de bine, în timp ce cele mâloase, tulburi duc gândul la îngrijorări şi necazuri. Dar să vedem, mai în amănunt, semnificaţia, propusă de Marie Coupal, autoarea volumului *„Cum să-ţi interpretezi visele”*, vietăţilor acvatice. Peştii sunt, după cum se ştie, cel de-al XII-lea semn al zodiacului, guvernat de Neptun deşi supus, înainte de toate, lui Jupiter, ceea ce înseamnă respect al legilor şi milă, sacrificiu, apostolat, renunţare.

„Peştii reprezintă întunericul, nedeslusitul, lumile invizibile, divine sau infernale. Nativii semnului sunt mistici receptivi, sfinţi sau, dimpotrivă, fiinţe prefăcute, demonice, perverse, mincinoase, vicioase. Născuţii în această zodie sunt sensibili, uşor impresionabili, idealişti şi creatori, dar mereu greu de definit. Dacă le vezi, în vis, semnul zodiacal, vei avea curând o întâlnire cu cineva care are trăsăturile de mai sus”.

Plaja sugerează examen de conştiinţă înaintea unei opţiuni de viaţă. Eşti singur şi trebuie să înfrunţi singurătatea. *„Dacă peisajul e mohorât, trist, cu cer întunecat sau negru*, închide ochii şi închipuie-ţi un peisaj plăcut, spune o rugăciune şi fă un duş, ca să îndepărtezi o soartă nefastă; să nu uităm că norii negri înseamnă persoane periculoase, puternice, care se împotrivesc aspiraţiilor şi succeselor noastre...”

În comentariul viitor vom vedea ce ample semnificaţii ne sugerează BARCA...

CONSTANTINA CARANFIL

Dosarele frumuseţii

PISTRUII şi... pătrunjelul

Soarele intens este acuzat adesea de apariţia pistruilor. Micile pete colorate sunt atât de rebele încât nici o emulsie protectoare nu le poate împiedica apariţia. Şi chiar dacă unele femei cu pistrui capătă un şarm aparte, odată întoarse din vacanţă nu ştiu cum să facă să-i estompeze mai repede. Vizita la un cabinet cosmetic vă poate oferi soluţii. Dar şi „farmacia verde” vă poate scoate din impas. Astfel, tratamentul cel mai simplu se face cu suc de pătrunjel. Dintr-o legătură mare de pătrunjel, cu codiţe viguroase, zdrobite într-un bol curat, obţineţi sucul necesar. Seara, înainte de culcare, aplicaţi sucul respectiv pe zona cu pistrui, şi-l lăsaţi să acţioneze toată noaptea. Dimineaţa, când îndepărtaţi masca respectivă cu lapte demachiant, veţi constata că pistruii au dispărut ca prin minune...

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 34
Valabil până pe data de: 13 SEPTEMBRIE 2001

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Gastronomice

Iată ce ne propune pentru meniurile săptămânii cititoarea noastră fidelă din Vişeul de Sus, doamna Chereji Clara.

Limbă pe varză

3/4 kg limbă, 1/2 kg varză, 1/4 l borş, 100 ml ulei, piper boabe, sare.

Limba spălată bine se fierbe în apă clocotită şi se curăţă de pieliţă. Se taie felii groase de 1-1,5 cm. Varza curăţată şi tăiată mărunt se călesţe în ulei şi se acreşte cu borş. Limba se aşază pe varza la care s-au adăugat câteva boabe de piper şi puţină sare.

Muşchi napolitan

1/2 kg carne, 50 g slănină, 1/4 kg morcov, 4-5 cepe, 200 ml vin, sare. Facultativ: hrean.

Muşchiul se împănează cu slănină. Morcovii se taie felii, ceapa în sferturi şi se pun într-o cratiţă împreună cu o ceaşcă de apă (sau zeama de carne) şi un pahar de vin alb. Muşchiul împănat se pune deasupra. Se fierbe acoperit. Când este gata se strecoară zeama şi apoi se toarnă peste carne. Se presară cu hrean ras şi se serveşte cald.

Roşii cu şvaiţer

1/2 kg roşii, 100 g şvaiţer, 50 g unt, sare, piper.

Roşiile alese este bine să fie tari. Se spală şi se taie felii rotunde, de grosimea unui deget. Se presară cu sare şi piper. Într-un vas uns cu unt se aşază rânduri de roşii care alternează cu rânduri de şvaiţer ras. Deasupra se pune unt tăiat bucăţele. Se dă la cuptor încins. Preparatul se serveşte cald.

Vinete ţărăneşti

1/2 kg vinete, 1/2 kg ardei gras, 1/4 kg roşii, 2-3 cepe, 100 g ulei, usturoi, sare.

Vinetele şi ardeii se coc, se curăţă şi se rup fâşii lăsându-i să se surgă. Ceapa se înăbuşă cu puţin ulei. Roşiile se taie felii. Se pun într-un vas de yena pe straturi: pe fundul vasului ceapa, apoi vinetele, ardeii, roşiile şi usturoiul tăiat mărunt. Se presară puţină sare şi se toarnă deasupra restul de ulei. Se dă la cuptor. Sunt gata atunci când a scăzut zeama. Se servesc reci.

Pastă de ciuperci cu gogoşari şi suc de roşii

400 g ciuperci, 400 g gogoşari, 8 linguri ulei, 12 linguri suc de roşii, sare şi piper după gust.

Ciupercile curăţate şi spălate în mai multe ape se trec prin maşina de tocat. Gogoşarii spălaţi şi curăţaţi se taie în bucăţi şi, de asemenea, se trec prin maşina de tocat. Se amestecă bine cele două paste, se adaugă, după gust, sare, piper şi se prăjeşte totul în ulei, pe foc mic, timp de o oră, amestecându-se mereu pentru a nu se prinde de fundul vasului (este mai bine ca şi vasul să fie aşezat pe foc pe o tablă). Din când în când, se adaugă suc de roşii. Pasta poate fi folosită şi ca garnitură la aperitive.

Salată de ţelină cu măsline

1 kg ţelină, 1/4 kg ceapă, 1 lingură bulion, 150 ml ulei, 150 g măsline, 1 legătură pătrunjel verde, 1/2 lămâie, sare.

Ţelina se curăţă, se taie felii şi se prăjeşte în ulei. Separat se face un sos preparat din ceapa tăiată mărunt şi înăbuşită, bulionul diluat cu puţină apă, felii de lămâie curăţate de coajă şi măsline opărite. În acest sos se pune ţelina şi se fierbe la foc moale, circa 30-40 minute. Se potriveşte de sare. Când preparatul este gata se presară deasupra vedeaţa tocată.